

ΙΕΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ



ΤΑΕΙΣ
ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
2023

ΤΑΞΙΣ
ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
2023

Ἐξώφυλλο: Ἡ Θεοτόκος Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου, περιτριγυρισμένη ἀπὸ Ἀγίους, 1789. Ἰωάννης Κορνάρος.

Ὅπισθόφυλλο: Σταυρὸς Ἀγιασμοῦ, 1710. Διαστ. 46.5 X 24 ἐκ. Μουσεῖο Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου.

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ

ISBN: 978-9963-253-59-3

ΙΕΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ

ΤΑΞΙΣ
ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
2023



(Όρειχάλκινη παλάμη βαστάζουσα σφαίρα
καὶ σταυρό, 6^{ος} – 7^{ος} αἰώνας. Ὑψος 23 ἐκ.
Μουσεῖο Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου)

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2023

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε,
χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ,
ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης,
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ λύσας τὴν κατάραν,
ἔδωκε τὴν εὐλογίαν,
καὶ καταργήσας τὸν θάνατον,
ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΥΚΚΩΤΙΣΣΗΣ

Ἦχος δ' . Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν θείαν Εἰκόνα σου,
ὥς θησαυρὸν ἀληθῆ,
ἡ Κύπρος κατέχουσα,
ἀγαλλομένη ψυχῇ,
βοᾷ σοι, Πανύμνητε·
σκέπε ταύτην τὴν νῆσον
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης,
πίστει σοι προσιοῦσαν
καὶ πιστῶς ἐκβοῶσαν·
Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, Παρθένε Κυκλώτισσα.



*Μήτηρ Θεοῦ ἡ Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου,
εἰκονοστάσιον Καθολικοῦ Τεραῶς Μονῆς Κύκκου.*

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ

Ἦχος α΄. Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας.

Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου,
τῆς οἰκουμένης τὸν κήρυκα,
τῶν Ἀντιοχέων τὸν πρῶτον,
τῆς χριστωνύμου κλήσεως ἀρχιτέκτονα,
τῆς Ῥώμης τὸν κλεινὸν εἰσηγητὴν
καὶ θεῖον τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴν,
τὸ τῆς χάριτος δοχεῖον,
τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος τὸν ἐπώνυμον,
ἀπόστολον τὸν μέγαν,
τὸν τοῦ Θεοῦ Παύλου συνέκδημον,
τῶν ἐβδομήκοντα πρῶτον,
τῶν δώδεκα ἰσοστάσιον·
πάντες συνελθόντες σεπτῶς οἱ πιστοί,
τὸν Βαρνάβαν ἄσμασι στέψωμεν·
πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.



Ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας.
Τοιχογραφία Ἱ. Μ. Παναγίας Χρυσοκουρδαλιωτίσσης, 16ος αἰών.

Πρὸς τοὺς ἐπωνύμους καὶ ἀνωνύμους καθηγουμένους
τῆς Ἱερᾶς Βασιλικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Κύκκου, οἵτινες
διηκόνησαν ὀλοφύχως τὴν Ἐλεοῦσαν πάντα ἄνθρωπον
Μητέρα τοῦ Θεοῦ, κυρίαν Θεοτόκον,
καὶ ἀνέδειξαν τὴν Μονὴν «καύχημα εὐλαβείας
τοῦ πανορθοδόξου καὶ παγχριστιανικοῦ κόσμου»,
τὸ παρὸν εὐλαβῶς ἀφιεροῦται

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

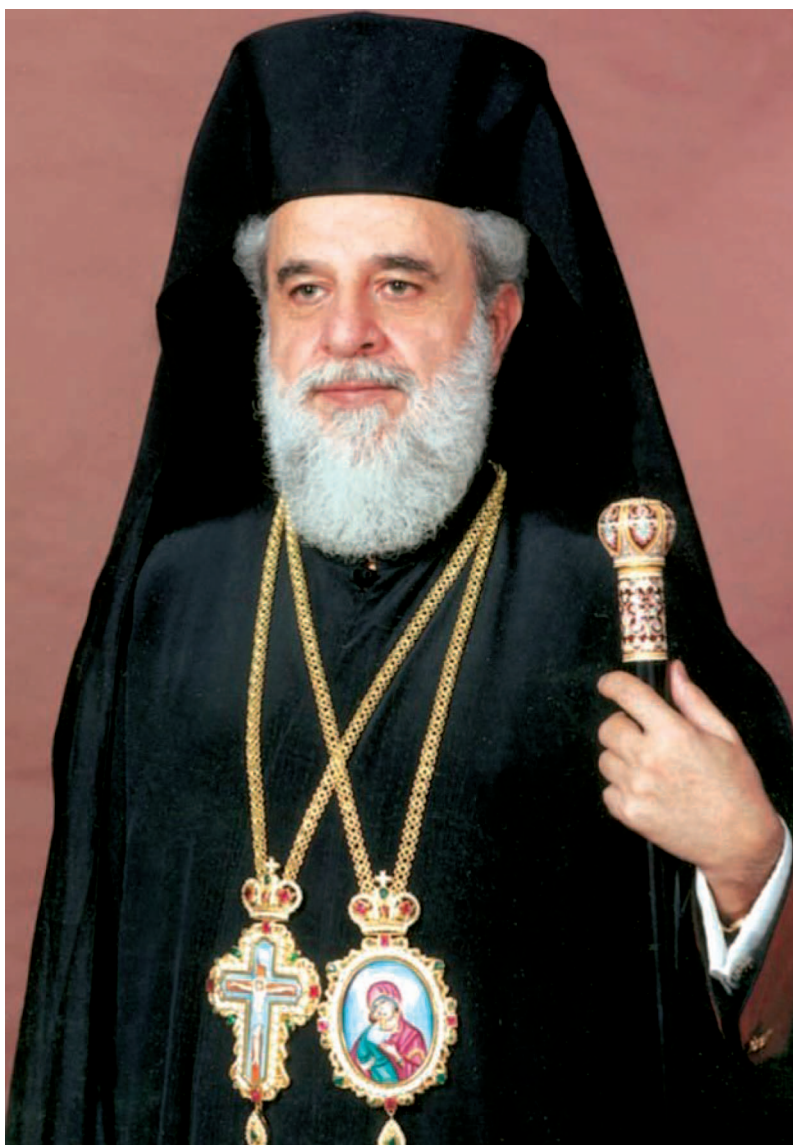
Η Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Κύκκου, ἔχουσα πνευματικὰ ἐρείσματα εἰς τὴν φασφόρον πολιτισμικὴν παρακαταθήκην τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἥτις ὡς πρότυπον διέλαμψεν εἰς τὸν κατ' ἀνατολὰς χριστιανικὸν κόσμον, ἀνεδείχθη ἀρχῇθεν ὡς ἐν ἐκ τῶν πνευματικῶν κέντρων τῆς Ἀνατολῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ἠκτινοβόλησεν ἡ «δόξα τοῦ Βυζαντίου». Ταυτοχρόνως ἦτο καὶ ἐν σταυροδρόμιον, εἰς ὃ συνέκλινον ἐπὶ μέρους παραδόσεις καὶ ἄλλων πνευματικῶν κέντρων τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς καὶ ἀνεχωνεύοντο ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς πνευματικῷ χωνευτηρίῳ, ἐξ οὗ ἐξήρχετο ὡς χρυσὸς ἡ ἰδική της μαρτυρία. Τοῦτο συνετελεῖτο, κατ' ἓνα τρόπον πηγαῖον καὶ μυστικόν, εἰς διαφόρους πτυχὰς τοῦ ὀρθοδόξου πολιτισμοῦ, εἰς ἃς πρώτιστον θέσιν ἔχει ἡ θεία λατρεία, ἡ ὁποία εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ὁδὸς μετοχῆς εἰς τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ. Ἐξαιρέτως κατὰ τὴν τελεσιουργίαν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, εἰς τὸ ἐπίγειον θυσιαστήριον, ἐνοῦται καὶ ἡ ἐπουράνιος δοξολογία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἡ τελεία μορφή λατρείας. Οὕτω ἐν ἀρρήκτῳ δεσμῷ καθίσταται πραγματικότης ἡ συλλειτουργία τῶν ἐπιγείων καὶ ἐπουρανίων λογικῶν ὄντων.

Ἐκάστη μονὴ ἐν τῇ Ὄρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, πλὴν τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς ζωῆς, ἥτοι τῆς ἀγωγῆς τῶν μοναχῶν, ἔχει εὐθύνην καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πιστῶν εἰς τὸν καθ' ἡμέραν ἀγῶνα αὐτῶν πρὸς τὴν πνευματικὴν μεθελικίωσιν. Ἡ μονὴ εἶναι πρότυπον λειτουργικῆς κοινότητος ἀδιαλείπτως προσευχομένης. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τὰς μονὰς τῆς Κύπρου, ἰδίως δι' αὐτὴν τοῦ Κύκκου, ἥτις ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς νήσου εἶχε τὰ ἡνία τοῦ μοναχισμοῦ, διὰ τὴν πνευματικὴν τροφοδοσίαν τοῦ λαοῦ καὶ διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν

ποιμένων αὐτοῦ, τῶν καὶ λειτουργῶν τοῦ Θεοῦ. Ἡ προσφορὰ τῆς μονῆς ἦτο συνεχής, τόσον εἰς περιόδους δυσκόλων διὰ τὴν Κύπρον καταστάσεων, ὅτε ἡ Ἐκκλησία εὗρίσκετο διωκομένη ὑπὸ ἀλλοπίστων καὶ ἑτεροδόξων, ὅσον καὶ εἰς περιόδους ἐλευθερίας. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς καταστάσεις, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς προστάτιδος Θεοτόκου, ἐκαλλιεργεῖτο τὸ λειτουργικὸν ἦθος, ἐτελοῦντο καθ' ἡμέραν αἱ ἀκολουθίαι καὶ ἐλεπτολογεῖτο ἡ λειτουργικὴ τάξις. Ἡ προσφορὰ τῆς Μονῆς εἰς τὰ δρώμενα τῆς λατρείας ἦτο μεγάλη.

Ἐν αὐτῇ τῇ παραδόσει στοιχοῦσα καὶ σήμερον ἡ Μονὴ διὰ παντὸς προσφόρου μέσου δίδει μαρτυρίαν λειτουργικῆς θεολογίας. Τὸ ἀνὰ χεῖρας, *Τυπικὸν* εἶναι ἓν δεῖγμα καὶ μία ἐπιβεβαίωσις τῆς διαχρονικῆς διακονίας τῆς Μονῆς εἰς τὴν προώθησιν τῆς κυπριακῆς λειτουργικῆς παραδόσεως.

Ἡ συγκεκριμένη παράδοσις εἶναι ἓν σημαντικὸν κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον θὰ πρέπει συστηματικῶς νὰ μελετηθῇ καὶ νὰ ἀναδειχθῇ. Ἄν ξένοι ἐρευνῇται ἀναλώνονται εἰς τὴν μελέτην τῆς ἡμετέρας λειτουργικῆς παραδόσεως καὶ προσφέρουν τὸν πολύτιμον ἀμνητὸν τῆς ἐρεύνης των, πολλῶ μᾶλλον εἰς τοῦτο θὰ πρέπει νὰ ἐπιδίδωνται οἱ ἡμεδαποί. Οὕτω ἐνθαρρύνοντες τὸ ἔργον τοῦτο, προβαίνουμεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας *Τυπικοῦ*, πρὸς ἀνάπτυξιν ἑνὸς γονίμου διαλόγου, ὁ ὁποῖος θὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῆς λειτουργικῆς τάξεως, ὡς αὕτη συνάγεται ἐκ τῶν λειτουργικῶν πηγῶν, ἰδίως τῶν κυπριακῶν. Ἐξ ἄλλου διὰ τῆς μελέτης τῶν πηγῶν διευρύνεται ὁ ὀρίζων καὶ ἀποφεύγονται αἱ μονομέριαι καὶ οἱ δογματισμοὶ καὶ κυρίως καλλιεργεῖται τὸ λειτουργικὸν ἦθος. Εἶναι χρέος ὅλων νὰ συνεργήσωμεν ἐν ἐνότητι πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.



*Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας
καὶ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Βασιλικῆς
καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Κύκκου κ. Νικηφόρος*

Μητροπολίτης
ἡ Α.Π. ὁ Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας
κ. Νικηφόρος

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος ἐγεννήθη τῇ 2α Μαΐου 1947 εἰς τὸ χωρίον Κρήτου Μαρόττου τῆς ἐπαρχίας Πάφου. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν αὐτοῦ ἐκ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς γενετείας αὐτοῦ, προσελήφθη ὡς δόκιμος μοναχὸς εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου, ἔνθα ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἕξ ἔτη, φοιτῶν συγχρόνως εἰς τὴν τριτάξιον Ἑλληνικὴν Σχολὴν, ἣτις ἐλειτούργει εἰς αὐτήν. Ἐν συνεχείᾳ ἀπεστάλη ὡς ὑπότροφος τῆς Μονῆς εἰς τὴν Λευκωσίαν, ἔνθα ἐσυνέχισε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ εἰς τὸ Λύκειον Κύκκου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπεφοίτησε τῷ 1969.

Τῇ 6ῃ Ἀπριλίου 1969 ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ εἰς τὸν πρῶτον τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν, καὶ ἐνετάγη εἰς τὴν μοναστικὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου. Τῷ 1970 ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1974. Ἐν συνεχείᾳ, δι' ὑποτροφίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἐσυνέχισε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1978.

Τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου 1979 ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Α΄ εἰς τὸν δεύτερον τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν, καὶ προεχειρίσθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην.

Ἐκτοτε ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἕξ περίπου ἔτη ὡς Καθηγητῆς εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν «Ἀπόστολος Βαρνάβας», ἐπὶ πέντε ἔτη ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, καὶ ἐπὶ τρία ἔτη ὡς Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Κύπρου, ἐνῶ, παραλλήλως, ἀπὸ τοῦ 1979 μέχρι καὶ τοῦ τέλους τοῦ 1983, ὑπηρέτησε τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου ὡς Μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου αὐτῆς.

Τῇ 28ῃ Δεκεμβρίου 1983 ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου ἐξέλεξε αὐτὸν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς καὶ τῇ 14ῃ Ἰανουαρίου 1984 ἐγένετο ἐν τῇ κεντρικῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου ἡ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως αὐτοῦ, προεξάρχοντος τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Α΄.

Τῇ 25ῃ Ἰουνίου 2001 ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ἀπένειμεν εἰς αὐτὸν τὴν Ἀνωτάτην Τιμητικὴν Διάκρισιν αὐτοῦ διὰ τὸ πολυσχιδὲς ἔργον αὐτοῦ.

Τῇ 18ῃ Φεβρουαρίου 2002 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἐπίσκοπος Κύκκου, χειροτονηθεὶς καὶ ἐνθρονισθεὶς τῇ 24ῃ Φεβρουαρίου 2002. Τῇ 9ῃ Μαΐου 2007 ἐξελέγη παμφηφεὶς, ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο συνελθούσης κληρικολαϊκῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως, Μητροπολίτης τῆς νεοσυστάτου Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, ἐγκαθιδρυθεὶς εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ τῇ 13ῃ Μαΐου 2007.

Διετέλεσεν ἐπὶ τριετίαν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ ἑξαετίαν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου.

Τὸ Τμῆμα Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τῇ 3ῃ Ἰουνίου 2008 καὶ τὸ Τμῆμα Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τῇ 23ῃ Ὀκτωβρίου 2008 ἀνηγόρευσαν αὐτόν, ἀντιστοίχως, εἰς Ἐπίτιμον Διδάκτορα αὐτῶν.

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 2015 ἔθεσεν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν ἐπίβλεψίν του, κατόπιν σχετικῆς προσκλήσεως τὸ Τμῆμα Θεολογίας καὶ Πολιτισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Λευκωσίας, εἰς τὸ ὁποῖον λειτουργοῦν προγράμματα Μεταπτυχιακῶν καὶ Διδακτορικῶν Σπουδῶν.

Ὀνομαστικὴ ἐορτὴ: 2 Ἰουνίου.



*Τερά Μονή Κύκκου.
Λεπτομέρεια από χαρακτηριστὸν τῆς Μονῆς, 1778.*

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ Η ΧΑΡΙΤΟΒΡΥΤΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΚΚΩΤΙΣΣΗΣ

Υπό τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου
Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου

Η Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Κύκκου, τὸ καύχημα αὐτὸ τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ ἐγκαλλώπισμα τῆς καθόλου Ὁρθοδοξίας, ποὺ ἰδρύθηκε κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἐνδεκάτου αἰώνα, ἐπὶ αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ Α' (1081-1118) καί, θεία ἐπινέουσι, ὑπὸ τοῦ ἀσκητεύοντος στὰ οὐρανοφεγγόφωτα αὐτὰ τοῦ Κύκκου ὄρη ἐρημίτη Ἡσαΐα, ὑψώνεται ἐπὶ δεκάδα σχεδὸν αἰώνων στὸν ἐκκλησιαστικὸ τῆς Κύπρου ὀρίζοντα, ὡς μαρτύριο τῆς ἀκατάλυτης ὁρμῆς τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς πρὸς τὸν αἰώνιο Θεὸ καὶ ὡς σύμβολο ἐμψυχώσεως ἐθνικῆς καὶ ἐπιρρώσεως ἡθικῆς καὶ πνευματικῆς. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου, ὁ ἡλιοστάλακτος αὐτὸς Θρόνος τῆς Παναγίας μας, ἀπέβη διὰ μέσου τῶν αἰώνων φάρος τηλαυγῆς, πνευματικὸς καὶ ἡθικός, θρησκευτικὸς καὶ ἐθνικός, ποὺ ἐπηρέασε τὴν συνείδηση, τὴν ἡθικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξη καὶ τὴν κοινωνικὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ κορυφαία αὐτὴ ἔπαλξη τοῦ κυπριακοῦ μοναχισμοῦ, ἡ παλαίφατη τοῦ Κύκκου Μονή, ὁ στέφανος αὐτὸς τῆς καυχήσεως τῆς κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς καθόλου Ὁρθοδοξίας ἀποτελέσσε διαχρονικὰ ἄσειστη ἔπαλξη τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ μέγα ἄμβωνα τῆς ἀλήθειας, ταμεῖο τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς παιδείας καὶ ποικίλης ἀρετῆς πρυτανεῖο.

Ἐγίνε τὸ Μοναστήρι αὐτὸ διὰ μέσου τῶν αἰώνων θερμὸ κήπιο τῆς ἀγιότητος καὶ ἐκκολαπτήριον ὁλοκληρωμένων μορφῶν, ποὺ τίς ἐνέπνεε τῆς θείας χάριτος ἢ παρουσίας. Ἀπὸ ἐδῶ βγῆκαν ἡρωϊκὲς μορφὲς ἀγωνιστῶν, ποὺ στὸ διάβα τῶν αἰώνων στάθηκαν γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πολῦτιμοι χειραγωγοὶ στὸν ἀνηφορικὸ δρόμο τῆς θεώσεως. Μέσα ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου ξεπήδη-

σαν ιεράρχες, πού ἐκλείσαν ἐπισκοπικούς καὶ ἀρχιεπισκοπικούς θρόνους, ιεράρχες, πού ἄξια διακόνησαν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πατρίδα, ἀλλὰ καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν καθόλου. Ἀνάμεσά τους περιλαμβάνονται: ὁ πρῶτος κανονικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας Τιμόθεος (1572-1587), ὁ ἐπίσης Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Νικηφόρος (1641-1674), ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρῦσανθος (1767-1810) καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος ὁ Α΄ (1977-2006). Ἀλλὰ καὶ ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Ἐθνάρχης Κύπρου Μακάριος ὁ Γ΄ (1950-1977), αὐτός, πού τὸ ὀρθόδοξο καλογερικὸ ράσο τὸ ἔκανε φάρο καὶ λυχνοστάτη, σκέπασμα καὶ προστασία, ραβδί καὶ βακτηρία, σημαία καὶ λάβαρο πανεθνικόν, μέσα ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς αὐτῆς ξεπήδησε. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ ἀρχιεπισκοπικούς θρόνους, ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς, πνευματικὰ ἀναστήματα πού τίμησαν τὴν ἀρχιερωσύνην καὶ ἔγιναν πατέρες πνευματικοὶ τοῦ λαοῦ, ἀγλαίσαν ἐπίσης θρόνους μητροπολιτικούς, τόσο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὅσο καὶ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγονται καὶ οἱ Μητροπολίτες: Κυρηναίας Χρῦσανθος (1763-1773), Κυρηναίας Χαράλαμπος (1824-1844), Πάφου Ἐπιφάνιος (1890-1899), Πάφου Κλεόπας (1948-1951), Κυρηναίας Κυπριανὸς (1948-1973), Κυρηναίας Γρηγόριος (1974-1994), Λοκρίδος (Ἐκκλησία Ἑλλάδος) Ἀγαθάγγελος Μυριανθούσης (1833-1852), Πέτρας (Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων) Μελέτιος Ματτέος (1846-1867), Τρωάδος (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο) Βενέδικτος (19ος αἰώνας), Κώου (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο) Παγκράτιος (1843-1853), Ἀγκύρας (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο) Σεραφεῖμ Πισσίδειος (1773-1779), Μαρεώτιδος (Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας) Διονύσιος Κυκκώτης (1940-1942), Μεσημβρίας (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο) Χαρίτων Εὐκλείδης (1896-1906), καὶ στὴν Γεωργία ὁ Μητροπολίτης Ἀχτάλα Ἰωακείμ (1802-1828).

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς κοσμοῦν ἐπαξίως μητροπολιτικούς θρόνους, τόσο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὅσο καὶ τοῦ πρεσβυγενοῦς Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ὅπως ὁ Μητροπολίτης Κυρηναίας Χρυσόστομος Κυκκώτης, ὁ Μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς Ἡσαΐας Κυκκώτης, ὁ Μητροπολίτης Καλῆς Ἑλπίδος Σέργι-

ος Κυκκώτης, ὁ Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Σεραφείμ Κυκκώτης καὶ ὁ Μητροπολίτης Κυρήνης Ἀθανάσιος Κυκκώτης.

Τὸ δημιουργήμα αὐτὸ τῆς χριστιανικῆς ψυχῆς, τὸ Μοναστήρι τοῦ Κύκκου, στάθηκε διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὸ προπύργιο τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ἡ ἀκρόπολη τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ. Σὲ ὅλη τὴν ἱστορικὴ της πορεία πρόσφερε ἡ παλαιά της Μονὴ ὑπέροχες τὶς ὑπηρεσίες της, τόσο στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου καὶ στὴν Ὀρθοδοξία γενικότερα, ὅσο καὶ πρὸς τὸν κυπριακὸ Ἑλληνισμὸ καὶ τὸ ἔθνος γενικότερα.

Γιὰ τὸν κυπριακὸ Ἑλληνισμὸ, ἡ Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Κύκκου δὲν εἶναι μόνον ἓνα ἴδρυμα θρησκευτικὸ, πνευματικὸ καὶ ἅγιο, δοσμένο ὁλοκληρωτικὰ στὸν Θεὸ καὶ τὴν λατρεῖα του, δὲν εἶναι μόνον χώρος ἀσκήσεως καὶ μονώσεως καὶ συνεχοῦς πρὸς τὸν Θεὸ προσευχῆς ἀνθρώπων ποθούντων τὴν ἡθικὴ τελείωση, τὴν πνευματικὴ ὁλοκλήρωση καὶ τὴν κατὰ χάρη θέωση, ἀλλὰ καὶ φάρος τηλαυγῆς, πρὸς τὸν ὁποῖο, μέσα στὶς συμφορὰς τοῦ βίου, κατέτειναν τὰ βήματά τους οἱ χειμαζόμενοι τῆς ζωῆς, καὶ κιβωτὸς ἱερὴ τῆς ἐθνικῆς πίστεως τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ Ἱερὰ τοῦ Κύκκου Μονὴ ἀποτέλεσε διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὴν σωστικὴ ἄγκυρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κύπρου, τὸν ἀληθινὸ προμαχῶνα, τὸν ἀλύγιστο κυματοθραύστη, ποὺ σὲ καιροὺς δυσχείμερους ἔσωσε ἀπὸ βέβαιον πνιγμὸ τὴν ἐθνικὴ συνείδηση τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Στοὺς μακροὺς αἰῶνες τῆς δουλείας, στὰ μαῦρα ἐκεῖνα χρόνια τῆς σκλαβιάς, ὅταν ὁ λαὸς μας ἀποδυόταν σὲ μιὰ τιτάνια προσπάθεια ἐναντία στοὺς διάφορους κατακτητὲς γιὰ ἐπιβίωση, σ' ἓναν ἀγῶνα διάσωσης ἀπὸ τὴν ἄβυσσο τοῦ ἐξαφανισμοῦ, ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου, ὅχι ἀπλὰ διαδραμάτισε σημαίνοντα, ἀλλὰ κυριολεκτικὰ ἀναντικατάστατο ρόλο στὴν ὑπόθεση τῆς ἐθνικῆς μας ἐπιβίωσης. Ἡ Μονὴ αὐτὴ, ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ ζωντανὰ κύτταρα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἔγινε σχολὴ σπουδῆς τῆς θύραθεν καὶ τῆς ἱερᾶς παιδείας, ἔγινε σχολεῖο τῆς Ὀρθοδόξιας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἦδη ἀπὸ τὴν περίοδο τῆς Φραγκοκρατίας ἡ Μονὴ Κύκκου λειτουργοῦσε Σχολή, ἡ ὁποία ἀναβαθμίστηκε ἀργότερα ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἀπὸ τὸν Ἐφραίμ τὸν Ἀθηναῖο, κατὰ τὰ πρότυπα τῶν ἄλλων σχολῶν, ποὺ λειτουργοῦσαν στὸν ὑπόλοιπο Ἑλλαδικὸν ὡρο. Ἡ Σχολὴ αὐτὴ λειτουργοῦσε καὶ καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς Ἀγγλοκρατίας καὶ κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ μέχρι τὸ ἔτος 1972, ὅποτε

καὶ ἔκλεισε διὰ παντός. Μέσα ἀπὸ τὴν Σχολὴ αὐτὴ ἔβγαιναν ἄνδρες φωτισμένοι, ποὺ διεσπείροντο στὴν κοινωνία ὡς ἱερεῖς, διδάσκαλοι, ἱεροκλήρυκες καὶ ἐθνοκλήρυκες. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἡ Μονὴ Κύκκου ἀνέπτυσε τὶς διαδικασίες καὶ τοὺς μηχανισμούς, ὅχι μόνο τῆς διατήρησης τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναζωπύρωσης τῆς ἱστορικῆς μνήμης καὶ διάσωσης τῆς ἐλληνορθοδόξου ταυτότητας τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Καὶ ἡ παιδευτικὴ αὐτὴ δράση τῆς Μονῆς δὲν περιορίστηκε μόνο ἐντὸς Κύπρου. Εἶναι γνωστὸ στοὺς ἱστορικοὺς ἐρευνητὲς ὅτι, κατὰ τὴν σκοτεινὴ ἐκείνη περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου καὶ μετέπειτα Μητροπολίτης Ἀγκύρας Σεραφεῖμ Πισσίδειος (1773-1779), μὲ δαπάνες χρηματικῆς τῆς Μονῆς Κύκκου, ἔγραψε καὶ ἐξέδωσε, κατὰ τὸ δεύτερο ἥμισυ τοῦ 18ου αἰώνα, πολλὰ βιβλία στὰ καραμανλίδικα, δηλαδὴ στὴν τουρκικὴ γλῶσσα μὲ ἐλληνικοὺς χαρακτῆρες, γιὰ χάρη τῶν τουρκόφωνων Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ποὺ προφορικὰ μὲν μιλοῦσαν τὴν τουρκικὴ γλῶσσα, ἀλλὰ τὴν ἔγραφαν καὶ τὴν διάβαζαν μὲ ἐλληνικοὺς μόνο χαρακτῆρες, συμβάλλοντας ἔτσι στὴν στερέωση τῆς ἐθνικῆς συνείδησης καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεώς τους.

Πέραν, ὅμως, ὅλων αὐτῶν, ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου, ὁ ἀείφωτος αὐτὸς πυρσὸς τοῦ ὀρθοδόξου πνεύματος, ἐμπόδιζε τὶς ἀφομοιώσεις πρὸς τοὺς κατακτητὲς καὶ τοὺς ἐξισλαμισμούς, μὲ τρόπο πρακτικὸ καὶ πολὺ ἀποτελεσματικό. Κυρίως, κατὰ τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας, ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου ἀνέπτυξε ἓνα καλὰ ὁργανωμένο δίκτυο μετοχίων, ὅχι μόνον ἐντὸς Κύπρου, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τῆς νήσου μας, ὅπως στὴν Κωνσταντινούπολη, στὴν Φιλιππούπολη, στὴν Σμύρνη, στὴν Ἀττάλεια, στὴν Προῦσα, στὴν Ἀμάσεια, στὴν Ἀδριανούπολη, στὴν Γεωργία, στὴν Τρίπολη τοῦ Λιβάνου καὶ ἄλλοῦ. Ὅλα αὐτὰ τὰ μετόχια ἀποτελοῦσαν γιὰ τὴν Μονὴ Κύκκου προκεχωρημένα, τρόπον τινά, φυλάκια εἰσροῆς συναλλάγματος ἀπὸ ἄλλες, σχετικῶς εὐημεροῦσες, χῶρες τῆς Ὀρθοδοξίας, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ Μονὴ νὰ καταστεῖ εὐρωστὴ οἰκονομικὰ καὶ ἔτσι νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀγοράζει συστηματικὰ τεράστιες ἐκτάσεις γῆς, ποὺ ἀνῆκαν σὲ Ὀθωμανούς. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ μποροῦσε καὶ ἀπασχολοῦσε στοὺς ἀγροὺς τῆς χιλιάδες ὀρθοδόξους χριστιανούς, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ καταβάλλουν τοὺς φόρους τοὺς πρὸς τοὺς κατακτητὲς καὶ νὰ μὴν ἀναγκάζονται νὰ ἐξισλαμισθοῦν. Γενικά, σ' ὅλη τὴν ἱστορικὴ της πορεία ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου

σφράγισε ανεξίτηλα με την ύψηλή αγωνιστική διάθεση των μοναχών της την έθνική μας ζωή. Η Μονή αυτή, όχι μόνον διαδραμάτισε ρόλο αποφασιστικό στη μεγάλη υπόθεση της έθνικῆς ἐπιβίωσης τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ συμμετεῖχε ἐνεργὰ καὶ σ' ὅλους τοὺς ἀγῶνες ποὺ διεξήγαγε ὁ Ἑλληνισμὸς γιὰ ἐλευθερία καὶ ἐθνικὴ ἀποκατάσταση. Κυκῶτες μοναχοὶ συμμετεῖχαν μέχρι καὶ στὰ ἐκστρατευτικὰ σώματα, ὅπως τὸ 1897, ὅταν ἀνεχώρησαν γιὰ τὴν Ἑλλάδα δώδεκα δόκιμοι μοναχοὶ τῆς Μονῆς, οἱ ὁποῖοι τέθηκαν σηματοφόροι τῶν ὁμάδων τῶν πολυαρίθμων Κυπρίων ἐθελοντῶν. Μετὰ δὲ τὴν ἄτυχη ἔκβαση τοῦ πολέμου ἐκείνου, οἱ δώδεκα Κυκῶτες μοναχοὶ ἔφυγαν στὴν Κρήτη, ὅπου ἐντάχθηκαν στὰ ἐπαναστατικὰ σώματα τῶν Κρητῶν ἀδελφῶν μας, ποὺ ἀγωνίζοντο γιὰ τὴν ἔνωση τῆς μεγαλονήσου μετὰ τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Ἀλλὰ καί, κατὰ τοὺς μετέπειτα Βαλκανικοὺς πολέμους τοῦ 1912-1913, ἐπτὰ ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς τῆς Μονῆς αὐτῆς, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ μετέπειτα ἡγουμένου της Χρυσοστόμου (1948-1979), κατατάγηκαν ὡς ἐθελοντὲς στὸν ἐλληνικὸ ἀπελευθερωτικὸ στρατό.

Παράλληλα μετὰ αὐτά, ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου πρωτοστατοῦσε στὴ διεξαγωγὴ ἐράνων ὑπὲρ τῶν μαχομένων Ἑλλήνων ἀδελφῶν μας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ δικά της ταμεῖα προσέφερε μεγάλα ποσὰ χρημάτων με σκοπὸ τὴν ἐνίσχυση τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ, ποὺ ἐμάχετο γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν ἀλυτρώτων ἐλληνικῶν ἐδαφῶν. Ἐνδεικτικὴ τῆς πατριωτικῆς εὐαισθησίας τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου εἶναι καὶ ἡ ἀπόφασί της νὰ προσφέρει διακόσιες λίρες στὸν ἀξιωματικὸ ἢ στρατιώτη, ποὺ θὰ εἰσερχόταν ἐλευθερωτὴς στὴν Ἀδριανούπολη τῆς ἀνατολικῆς Θράκης καὶ πρῶτος αὐτὸς θὰ ὕψωνε τὴν ἐλληνικὴ σημαία ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς πόλεως. «Τὸ ποσὸν αὐτό», ὅπως σημείωνε ἐφημερίδα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, «ἡ Ἀδελφότης ἀπέστειλε συνοδευόμενον διὰ καταλλήλου ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κ. Βενιζέλον, ὅπως τὸ διαθέσῃ ἀρμοδίως».

Ἀλλὰ, καὶ κατὰ τὸν δικὸ μας ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα τοῦ 1955-59, ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου ἀναδείχθηκε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ προπύργιο ἀντιστάσεως καὶ ἐθνικοῦ παλμοῦ. Ἐγινε τὸ Μοναστήρι τοῦ Κύκκου, κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸ ἐκεῖνο ἀγῶνα, ὁ ἐνθουσιώδης σηματοφόρος τῆς ἀπελευθερωτικῆς ιδέας καὶ ὁ ἥρωικὸς πρόμαχος τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν δικαίων τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐγινε ἀκόμα ἡ Μονὴ αὐτή, κατὰ τὸν ἀγῶνα

ἐκεῖνο, κρησφύγετο ἡρώων, φιλοξενώντας, εἴτε ἐντὸς αὐτῆς, εἴτε σὲ κρησφύγετα γύρω ἀπὸ αὐτήν, ἄνδρες τῆς ΕΟΚΑ, καὶ αὐτὸν ἀκόμα τὸν ἀρχηγὸ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ κινήματος. Ἐγινε ἐπίσης τοῦ ἀγώνα ἐκείνου ὁ κύριος οἰκονομικὸς χορηγός, συνεισφέροντας τὰ πάντα ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐμψυχο καὶ ἄψυχο ὕλικό τῆς Μονῆς δόθηκε ὁλοκληρωτικὰ στὴν ὑπόθεσιν τῆς πατρίδας.

Καὶ ὅταν ἀργότερα, κατὰ τὶς πικρὲς καὶ ἀποφράδες ἐκεῖνες μέρες τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς τοῦ 1974, ὁ λαὸς μας, ξεριζωμένος ἀπὸ τὶς πατρογονικὲς τοῦ ἐστίες καὶ κατατρεγμένος, ἔπαιρνε τὸν δρόμο τῆς προσφυγιᾶς, τὸ Μοναστήρι τοῦ Κύκκου ἄνοιξε στοργικὰ τὴν ἀγκαλιά του καὶ πρόθυμα φιλοξένησε μέσα στὰ κελλιά του ἑκατοντάδες πρόσφυγες, παρέχοντας σ' αὐτοὺς τὴν στοργή καὶ τὴν παρηγοριά καὶ καλλιεργώντας τὴν ὑπομονή καὶ τὴν ἐλπίδα γιὰ γυρισμὸ καὶ δικαίωση, ἀναδεικνυόμενο, ἔτσι, γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά, νέο προπύργιο ἀντιστάσεως ἐθνικῆς.

Ἀναμφίβολα, ὅμως, ὅπως πολὺ σωστὰ σημειώνει ὁ ἔμπειρος ἐρευνητῆς τοῦ Κέντρου Μελετῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου Κωστῆς Κοκκινόφτας, ἡ πιὸ σημαντικὴ προσφορά τῆς Μονῆς Κύκκου εἶναι ἡ διαφύλαξις τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας. Οἱ διηγῆσεις, σημειώνει, γιὰ τὰ θαύματα τῆς Θεοτόκου τοῦ Κύκκου καὶ τῆς βοήθειας, ποὺ παρεῖχε σ' ὅσους προσέτρεχαν μὲ πίστη κοντὰ της, προκαλοῦσαν συγκίνηση στὶς λαϊκὲς μάζες καὶ ἀποτελοῦσαν μιὰ ἀπὸ τὶς σημαντικότερες παιδαγωγικὲς μεθόδους γιὰ τὴ διάπλαση χαρακτήρων καὶ τὴ διαμόρφωση συνειδήσεων.

Ἀλλὰ καὶ οἱ λαϊκὲς διηγῆσεις γιὰ τὰ πεῦκα, ποὺ ὑποκλίνοντο στὸ πέραςμα τῆς Θεομητορικῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Ἐλεούσας τοῦ Κύκκου, ὅπως καὶ τὰ κογχύλια, τὰ ὁποῖα μὲ θαυμαστὸ τρόπο βγῆκαν ἀπὸ τὴν θάλασσα καὶ τὴν συνόδευσαν στὴν πορεία της μέχρι τὸ Μοναστήρι, ὅπου τοποθετήθηκε, ἐπιτέλεσαν ἀξιόλογο παιδαγωγικὸ ἔργο καὶ συνέβαλαν σὲ μεγάλου βαθμοῦ στὴ διατήρησιν τῆς ἱστορικῆς μνήμης καὶ τῆς ὁρθόδοξης συνείδησης, κυρίως τῶν νέων τῆς Κύπρου.

Καὶ σήμερα τὸ Μοναστήρι τοῦ Κύκκου, τὸ ὀχυρὸ τοῦτο τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελεῖ χῶρο μετάνοιας, ἀγνισμοῦ καὶ ἀδιαλείπτου ὕμνολογίας τοῦ Κυρίου. Καὶ σήμερα ἡ Μονὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ χῶρο ἱερό, ὅπου προάγεται τὸ μοναχικὸ ἰδεῶδες, ἀλλὰ καὶ ὅασιν καλλιέργειας τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ σήμερα ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναφλέγει τὸν ἔρωτα πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὴν ἔγερσιν τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον. Ἀποτελεῖ καὶ σήμερα ἡ

περίβλεπτη τοῦ Κύκκου Μονῇ κυψέλη ἐργασίας καὶ πνευματικὸ φυτώριο θρησκευτικῆς ζωῆς καὶ ἀκτινοβολίας, ἀλλὰ καὶ κέντρο ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας καὶ ἐξαιρέτων ἔργων εὐποιίας. Καὶ σήμερα ἡ θεοφρούρητη αὐτὴ Μονή, σὲ μέρες χαλεπὲς καὶ δυσχεῖμερες, ποὺ συσσωρευτικὰ ἐκδηλώνονται οἱ δοκιμασίαι τοῦ λαοῦ μας, πρωτοστατεῖ μὲ ἐγκαρτέρηση καὶ εὐψυχία ὑπὲρ τοῦ δοκιμαζόμενου ἀπὸ τὸν ἀλλόθρησκο εἰσβολέα εὐσεβοῦς λαοῦ μας.

Δὲν εἶναι, λοιπόν, κολακείας ρῆμα ἀλλὰ ἀληθείας ἔκφραση ἡ διαπίστωση ὅτι ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου, τὸ ὑπέρλαμπρο αὐτὸ ἀνάκτορο τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, ἀποτελεῖ καὶ σήμερα σεμνεῖο πανορθόδοξον καὶ ἀπολαμβάνει τῆς εὐλάβειας σύμπαντος τοῦ ὀρθοδόξου καὶ παγχριστιανικοῦ κόσμου, ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἐθνότητα, φυλὴ καὶ γλῶσσα.

Ταυτόχρονα, ὅμως, μέσα στὴ σημερινὴ προμηθεϊκὴ ἐποχὴ τῆς θεοποιημένης τεχνολογίας καὶ τῆς ὑλιστικῆς ἰσοπεδωτικῆς παγκοσμιοποίησης, συνεχίζουσα τὴν ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ἀκτινοβολία της, ὡς κάστρο τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὑψώνεται ὡς ἀντίσταση, ὡς ἀντίλογος, ὡς ἄμυνα τῆς συνειδήσεώς μας καὶ ὡς ὀχύρωμα τῆς ψυχῆς μας ἀπὸ τὴν καταστροφικὴ ἐπὶ ἡμεῖς τῶν ἀντιρρόπων ἐπιρροῶν τῆς Ἑλληνορθοδόξου ταυτότητάς μας.

Προστάτιδα τῆς κορυφαίας αὐτῆς ἐπαλξης τοῦ κυπριακοῦ Μοναχισμοῦ, αὐτῆς τῆς πρωτόθρονης τῆς Κύπρου Μονῆς, εἶναι ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος, τῆς ὁποίας ἡ πάνσεπτη Εἰκόνα τὴν περικοσμεῖ καὶ τὴν περιφρουρεῖ καὶ τὴν ἀρωματίζει, κατὰ τρόπο μυστικόν, μὲ τὴν χάρη καὶ τὴν εὐλογία της. Ἡ ἀγία Εἰκόνα, κατασκευασμένη ἀπὸ κηρὸ καὶ μαστίχα, παριστάνει τὴν Θεοτόκον νὰ ἔχει στὸν δεξιό της κόλπον τὸν ἄχραντον Τόκο της, τὸν Μονογενῆ Υἱό της. Εἶναι δὲ γνωστὴ ὡς ἡ Ἑλεῶσα τοῦ Κύκκου.

Ἡ παράδοση ἀνάγει τὴν ἀγία Εἰκόνα στὸν ἀπόστολο Λουκᾶ, ὁ ὁποῖος ζωγράφησε, ἀφοῦ πῆρε γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ τὶς σανίδες ἀπὸ τὸν Ἀγγελὸ καὶ ἐνῶ βρισκόταν ἀκόμα ἐν ζωῇ ἡ Παναγία, τὴν ἁγία μορφὴ της. Ἡ ἴδια ἡ Θεοτόκος εὐλόγησε, τὴν ζωγραφισθεῖσα ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Λουκᾶ Εἰκόνα της, μὲ τοὺς ἐξῆς λόγους: «Ἡ χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ τεχθέντος εἴη δι' ἐμοῦ μετ' αὐτῆς».

Ἡ ἀγία Εἰκόνα, ἡ Ἑλεῶσα τοῦ Κύκκου, εἶναι σέ ὅλους γνωστὸ ὅτι εἶναι θαυματουργὴ Εἰκόνα καὶ ἀπειράριθμα θαύματα μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἐποίησε διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ ποιεῖ. Δεξιὰ τοῦ προσατενίζοντος τὴν ἀγία Εἰκόνα ὑπάρχει ὁμοίωμα χειρὸς σὲ ἀνάμνηση τοῦ γεγονότος, κατὰ

τὸ ὁποῖο ξηράνθηκε τὸ χέρι κάποιου ἀσεβοῦς, ποὺ τόλμησε νὰ «τεῖνη χεῖρα βέβηλον» κατὰ τῆς ἁγίας Εἰκόνας.

Ἐπίσης, κρέμεται μέρος γλώσσας μεγάλου θαλάσσιου κήτους, ποὺ ἀφιερώθηκε, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή, ποὺ ὑπάρχει σ' αὐτό, σὲ ἀνάμνηση τοῦ ἐξῆς γεγονότος: «Κατὰ τὴν 15^η τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1718, πλοiάριο ἔπλεε ἀπὸ τὴν Λάρνακα πρὸς τὸν ἀπόστολο Ἀνδρέα, ὁπότε στὸ μέσο τῆς νύκτας μεγάλο κῆτος, ξιφίας λεγόμενο, κτυπώντας τὸ πλοῖο στὴν πλευρά, ἄνοιξε μεγάλη τρύπα καὶ ἀμέσως ἡ θάλασσα χύθηκε μέσα καὶ τὸ πλοiάριο γέμισε μὲ νερὸ καὶ κόντευε αὐτανδρο νὰ βυθιστεῖ. Τότε ὅλοι, ὅσοι βρίσκοντο μέσα, ἔντρομοι ἄφησαν φωνὴ μεγάλη, “Παναγία τοῦ Κύκκου βοήθησον ἡμᾶς”. Καί, ὦ τοῦ θαύματος, σώθηκε τὸ πλήρωμα καὶ τὸ πλοῖο, σκότωσαν τὸ κῆτος, ἀπέκοψαν τὴν γλῶσσα του καὶ τὴν ἀφιέρωσαν, μὲ γραπτὴ ἐξιστόρηση, ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος αὐτῇ ἀσημένιου περιβλήματος, τοῦ θαύματος, στὴν ὑπεραγία Θεοτόκο, τὴν Ἑλεοῦσα τοῦ Κύκκου».

Ἀξιοσημεῖωτο ἐπίσης εἶναι καὶ τὸ θαῦμα, ποὺ ἔγινε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πυρκαγιές, ποὺ ἀποτέφρωσαν τὴν Μονὴ καὶ ποὺ προκάλεσε, ἄθελά του, κάτοικος ἐκ τῶν γειτνιαζόντων πρὸς τὴν Μονὴ χωρίων, ὁ ὁποῖος ἔφαχνε γιὰ ἀγριόμελο μέσα στὸ δάσος. Ὅποτε, κάποιος ἀσθενὴς παράλυτος, ποὺ κοιμόταν μπροστὰ στὴν σεβάσμια τῆς Παναγίας Εἰκόνα, ἐλπίζοντας στὸ θαῦμα τῆς ἰασεώς του, μόλις οἱ φλόγες ἄρχισαν νὰ ζώνουν τὸν ναὸ καὶ νὰ ἀπειλοῦν τὴν ἴδια τὴν θαυματόβρυτη τῆς Παναγίας Εἰκόνα, ἀφοῦ ἐμφανίστηκε στὸν ὕπνο του ἡ ἴδια ἡ Παναγία, τὸν διέταξε, λέγοντας: «Σήκω ἀμέσως, πάρε τὴν εἰκόνα καὶ τρέξε νὰ σωθεῖς». Καὶ τότε ὁ παραλυτικὸς ξύπνησε ἀμέσως καί, βλέποντας τὴν φωτιὰ νὰ πλησιάζει ἀπειλητικά, χωρὶς δεύτερη σκέψη, σηκώθηκε καὶ ἄρπαξε τὴν ἁγία Εἰκόνα καί, θεραπευμένος πλήρως ἀπὸ τὴν παραλυσία του, ἔτρεξε ἔξω ἀπὸ τὴν Μονὴ καὶ ἔτσι μὲ τρόπο θαυμαστὸ σώθηκε καὶ ὁ ἴδιος καὶ ἡ ἁγία Εἰκόνα.

Γενικὰ ὁμιλοῦντες, ἡ θαυματουργὴ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας θεράπευε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ θεραπεύει ἀνθρώπους, ποὺ πάσχουν ἀπὸ διάφορες ἀνίατες ἀσθένειες. Ἐξακολουθεῖ, κατὰ τὸν Μητροπολίτη Ἀγκύρας Σεραφεῖμ Πισσίδειο, «νὰ γιατρεύει παραλυτικούς, νὰ διώχνει τοὺς δαίμονες, νὰ καθαρίζει τοὺς λεπρούς καὶ νὰ ἀνορθώνει τοὺς κουτσούς. Κάνει τοὺς κωφάλαλους νὰ μιλοῦν καὶ σώζει ὅλους αὐτοὺς, ποὺ ταξιδεύουν στὴν θάλασσα».

Ἀλλὰ ἡ χαριτόβρυτη αὐτὴ Εἰκόνα τῆς Ἐλεούσας τοῦ Κύκκου εἶναι γνωστή καὶ ὡς ἡ θαυματουργὴ Εἰκόνα τῆς βροχῆς, ἀφοῦ σὲ καιροὺς μακρῶν ἀνομβριῶν οἱ πιστοὶ ἔπαιρναν τὴν ἱερὴ Εἰκόνα καί, ἀφοῦ, μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς μοναχοὺς τῆς Μονῆς, τὴν λιτάνευαν γύρω ἀπὸ τὴν Μονή, τὴν μετέφερναν στὴν συνέχεια στὸν ὑπερκείμενο τῆς Μονῆς λόφο, τὸν γνωστὸ ὡς Θρονὶ τῆς Παναγίας, καὶ ὕστερα ἀπὸ μακρὲς καὶ θερμὲς δεήσεις ἀνοίγαν οἱ κρουνοὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔπαυε ἡ ἀνομβρία. Εἶναι ἐξ αἰτίας τῆς βροχοποιοῦ αὐτῆς ιδιότητος τῆς ἁγίας Εἰκόνας, ποὺ ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου ἀποκαλεῖται σὲ βενετικὸ ἔγγραφο τοῦ 1552 μὲ τὴν ὀνομασίαν «Ἁγία Μαρία τῆς Βροχῆς». Μὲ τὴν θαυματουργὴν αὐτὴ βροχοποιὸν ιδιότητα τῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας συνδέεται καὶ τὸ ἐξῆς θαῦμα, τὸ ὁποῖο θεωροῦμε ἄξιον μνείας. Κατὰ τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας, ὁ ἀλλόθρησκος μεγάλος σατράπης τῆς Κύπρου ἄκουσε πολλὰ γιὰ τὰ θαύματα τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὴν βροχοποιὸν ιδιότητά της, ὕστερα ἀπὸ λιτανεῖες καὶ θερμὲς δεήσεις τῶν μοναχῶν καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Μιὰ μέρα ὁ σατράπης, ἐνοχλημένος, κάλεσε τὸν Ἡγούμενον τῆς Μονῆς καὶ μὲ ἀπειλὰς τοῦ εἶπε: «Καλόγερε, μαθαίνω ὅτι κοροϊδεύεις τὸν κόσμον μὲ κάποιον “σουρέτι” ποὺ ἔχεις», ἐννοώντας τὴν ἁγία Εἰκόνα. «Πρόσεξε, ἂν μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες δὲν ἔλθῃ βροχή, θὰ κάψω τὴν εἰκόνα πάνω στὸ κεφάλι σου καὶ μετὰ θὰ σὲ θανατώσω».

Μόλις τὸ ἄκουσε αὐτὸ ὁ Ἡγούμενος, κρύος ἰδρώτας τὸν ἔλουσε. Ἀμέσως ἐπέστρεψε ἔντρομος στὴν Μονὴ καί, μετὰ ἀπὸ νηστεῖες, ἀγρυπνίες, προσευχὰς καὶ ὁλονύκτιες δεήσεις καὶ ἱκεσίες, ἄρχισε μαζὶ μὲ τοὺς ὑπόλοιπους μοναχοὺς νὰ λιτανεύουν τὴν ἁγία Εἰκόνα. Ὅταν πλησίαζε πρὸς τὸ τέλος ἡ προθεσμία, ποὺ τοῦ ἔδωσε, καὶ ἡ ἀγωνία κορυφώοντο, χωρὶς νὰ ἀρχίσῃ ἡ βροχή, τότε ὁ Ἡγούμενος μὲ συντριβὴ ἔπεσε κατὰ γῆς μπροστὰ στὴν ἁγία Εἰκόνα, χύνοντας τόσα θερμὰ δάκρυα μετάνοιας καὶ ἔντονης προσευχῆς, ὥστε τὸ ἔδαφος νὰ ὑγρανθῇ. Ὅταν ὁ σατράπης μὲ τὴν συνοδείαν του ἐξέδραμε πρὸς τὴν Μονή, γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασή του, νὰ κάψῃ δηλαδὴ τὴν ἁγία Εἰκόνα καὶ νὰ ἀποκεφαλίσῃ τὸν Ἡγούμενον, τότε αἰφνιδίως φάνηκε ἓνα μικρὸ σύννεφο στὴν μέση τοῦ οὐρανοῦ καὶ σὲ λίγα λεπτὰ πύκνωσαν τὰ νέφη καὶ ὁ οὐρανὸς σκοτείνιασε καὶ ἔπεσαν τόσες πολλὲς βροχὲς, ὥστε νὰ κινδυνεύουν ἄνθρωποι. Ὁ Τοῦρκος σατράπης τότε προσβεβλημένος, ἔδωσε διαταγὴν στὸν Ἡγούμενον ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα νὰ περιφέρει μὲ λιτανεῖς τὴν ἁγία Εἰκόνα σ' ὅλη τὴν νῆσο, χωρὶς κανένα ἐμπόδιο.

Ἡ ἁγία Εἰκόνα κοσμήθηκε μὲ ἀργυροεπίχρυση πλάκα τὸ πρῶτο, κατὰ τὸ 1576, ἐπὶ Ἑγουμένου Γρηγορίου, ἡ ὁποία ἀντικαταστάθηκε ἀργότερα μὲ ἄλλη ὅμοια, κατὰ τὸ 1795, ἐπὶ Ἑγουμένου Μελετίου. Ἡ ἁγία Εἰκόνα εἶναι καλυμμένη μὲ σκέπη, ἔτσι, πὺν νὰ μὴν εἶναι ὁρατὸ τὸ Πρόσωπό της, καὶ τοῦτο, εἴτε γιὰτὶ ἔτσι θέλησε ὁ αὐτοκράτορας Ἀλέξιος Α΄ Κομνηνός, ὅταν ὑποχρεωτικὰ καὶ παρὰ τὴν θέλησή του τὴν ἀποχωρίζοταν, εἴτε ἐξ αἰτίας τῆς ἀναξιότητάς μας, λόγῳ τῶν πολλῶν μας ἁμαρτιῶν, νὰ ἀντικρύσουμε τὴν εὐλογημένη ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Παναγία σεπτὴ Εἰκόνα της. Πάντως σίγουρο εἶναι ὅτι οὐδεὶς μπόρεσε ποτὲ νὰ δεῖ τὸ Πρόσωπό της. Οἱ ἐλάχιστοι, πὺν ἀποπειράθηκαν, ἐμποδίστηκαν καὶ τιμωρήθηκαν ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Παναγία. Ἡ ἱστορία τῆς Μονῆς ἀναφέρει δύο τέτοιες περιπτώσεις. Κατὰ τὸ 1699 ὁ σοφώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Γεράσιμος τόλμησε, ἀφοῦ ἐπισκέφθηκε τὴν Μονή, καὶ προσπάθησε νὰ ἀποκαλύψει τὸ πρόσωπο τῆς Εἰκόνας, ἀλλὰ παιδεύτηκε πολὺ γιὰ τὴν ἀπόπειρά του αὐτή. Ἔχασε τὸ φῶς του, τὸ ὁποῖο ἀνέκτησε καὶ πάλι, ὕστερα ἀπὸ ἓνα τρίμηνο παρακλήσεων, δεήσεων καὶ ἱκεσιῶν καὶ βαθύτατης μετάνοιας. Τὸ γεγονός αὐτὸ τὸ βεβαιώνει ὁ ἴδιος ὁ παθὼν μὲ γράμμα του, τὸ ὁποῖο καταχωρήθηκε στὸ τέλος τῆς περιγραφῆς τῆς Μονῆς, πὺν ἐξεδόθηκε τὸ 1751.

Ἐπίσης, κατὰ τὸ 1776, ἐπισκέφθηκε τὴν Μονὴ ἐλλόγιμος Ρόδιος ἱερομόναχος, Ἰωάννης καλούμενος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ διανυκτέρευσε μέσα στὸν ναό, ἀποπειράθηκε, ὕστερα ἀπὸ ὁλονύκτια ἀγρυπνία, νὰ ἀποκαλύψει τὸ πρόσωπο τῆς ἁγίας Εἰκόνας, ὅποτε βγῆκε ἀπὸ τὴν Εἰκόνα λεπτότατη λαύρα, ἡ ὁποία κάλυψε τὸ πρόσωπό του καὶ δὲν κατόρθωσε νὰ ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ του.

Ἡ ἁγία Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἑλεούσας τοῦ Κύκκου, λόγῳ τῆς εὐλογίας πὺν δέχτηκε ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Παναγία καὶ τῆς θείας χάριτος πὺν δόθηκε ἀπὸ τὸν μονογενῆ Υἱό της, τὸν Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴ μας Χριστό, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς θαυματουργικῆς ιδιότητάς της, ἔγινε σεβαστὴ ἀπὸ ὅλους τοὺς ὅπου γῆς ὀρθοδόξους χριστιανούς. Ἡ ἀγάπη καὶ ὁ σεβασμὸς τοῦ ὀρθοδόξου χριστεπωνύμου πληρώματος πρὸς τὴν ἁγία Εἰκόνα ἀποτελέσει μοναδικὸ φαινόμενο καὶ γρήγορα ἀπέκτησε, ὅχι μόνο παγκύπρια, ἀλλὰ καὶ πανορθόδοξη φήμη καὶ σεβασμό, καὶ πολλὲς εἰκόνες, τόσο στὴν Κύπρο ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικό, ὅπως στὴν Ἑλλάδα, τὴν Ρωσία, τὴν Γεωργία, τὴν Αἰθιοπία, τὴν Αἴγυπτο καὶ ἄλλοι, ἔφεραν καὶ φέρουν τὴν ὀνομασία

«Παναγία ἡ Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου». Πρέπει, ἐπίσης, νὰ τονιστεῖ ὅτι, ἐξ αἰτίας τῆς αἵγλης ποῦ ἡ ἁγία Εἰκόνα προσέδωσε στὴν Ἱερὴ τοῦ Κύκκου Μονή, πολλοὶ Μικρασιάτες προσκυνητές, οἱ ὁποῖοι μετέβαιναν στοὺς Ἁγίους Τόπους μέσω τῆς Κύπρου, ἀποφεύγοντας, ἐξ αἰτίας τῶν ληστῶν τὸ δρομολόγιο Συρίας Λιβάνου, ἐπισκέπτοντο τὴν Μονὴ Κύκκου, γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὴν ἁγία Εἰκόνα. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ αἰῶνες συνέβαινε καὶ μὲ Ρώσους προσκυνητές τῶν Ἁγίων Τόπων. Τὸ πέρασμά τους ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου καὶ ἡ προσκύνηση τῆς θαυματόβρυτης Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας συμπλήρωνε καὶ ὁλοκλήρωνε τὸ ἱερὸ προσκύνημά τους στοὺς Ἁγίους Τόπους.

Σήμερα τὸ ἱερὸ Εἰκόνισμα τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας, φορτωμένο ἀφιερώματα καὶ θαύματα, στέκεται «κολυμβήθρα Σιλωαμική» θαυμάτων καὶ δωρημάτων. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ὅπου γῆς χριστιανοὶ κατὰ χιλιάδες συρρέουν κάθε χρόνο ἐδῶ στὸ ὑπέρλαμπρο αὐτὸ ἀνάκτορο τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, στὴν Ἱερὴ τοῦ Κύκκου Μονή, γιὰ νὰ κάμψουν εὐλαβικὰ τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς τους μπροστὰ στὴν πάνσεπτη Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος καὶ νὰ ἐκζητήσουν τὸ ἔλεος καὶ τὴν συγγνώμη της.

Χιλιάδες εἶναι οἱ πιστοί, ποῦ συρρέουν ἐδῶ στὸ θεομητορικὸ αὐτὸ πανορθόδοξο καὶ παγχριστιανικὸ προσκύνημα, γιὰ νὰ ἀποθέσουν μπροστὰ στὴν πανάμωμη Μορφὴ της τὶς ἀνησυχίες, τοὺς καημοὺς καὶ τὶς ἐλπίδες τους καὶ νὰ ἐκμυστηρευτοῦν τὶς μύχιες σκέψεις τους σ' αὐτή, τὴν Μάνα τοῦ Λυτρωτῆ μας, ἀλλὰ καὶ δική μας Μητέρα.

Ἰδιαίτερα ὁ εὐσεβὴς μαρτυρικὸς λαὸς μας τὴν Παναγία τὴν Κυκκώτισσα ἐξεχόντως τιμᾷ καὶ τὴν βοήθειά της ζητᾷ σὲ κάθε δύσκολη στιγμή του. Στὴν θεά τῆς ἐφέστιας Εἰκόνας τῆς Κυρίας τῆς Κυκκώτισσας ὁ κυπριακὸς Ἑλληνισμὸς ἐμπνέεται πάντοτε καὶ ἀνυψώνεται στὴν ἱερότητα τῶν ἐθνικῶν του παλμῶν καὶ ἀναζητήσεων.

Καὶ σήμερα, ποῦ ὡς κυπριακὸς Ἑλληνισμὸς περνοῦμε μία ἀπὸ τὶς δυσκολότερες στιγμὲς τῆς ἱστορικῆς μας διαδρομῆς, νὰ ἀφήνουμε πρέπει πάντοτε τὴν σκέψη μας νὰ στρέφεται πρὸς τὴν ἁγία Μορφὴ της. Νοερὰ νὰ τὴν ἀτενίζουμε καὶ γονυκλινεῖς, μπροστὰ στὰ ἄχραντα πόδια της, θερμὰ νὰ τὴν παρακαλοῦμε νὰ γίνεῖ γιὰ μᾶς, γιὰ ἄλλη μιὰ φορά, ἔλεως καὶ νὰ συντομεύσει τὸν χρόνο τῆς πικρῆς, σκληρῆς δοκιμασίας μας, νὰ κερδίσει τελικὰ ἡ δικαιοσύνη καὶ νὰ ἀπελευθερωθεῖ ἡ ματοβαμμένη μαρτυρικὴ Πατρίδα μας, γιατί «πολλὰ ἰσχύει δέσις πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης».

Ὁλόθερμη προσευχή πρὸς τὸν Κύριο ἀναπέμπουμε, ὅπως ἡ θεοφρούρητη τοῦ Κύκκου Μονή, ὁ πυρσὸς αὐτὸς τοῦ πνεύματος, ζεῖ στὸ διηνεκές, ἐκπέμποντας παντοτινὰ ἀκτίνες ὀρθοδόξου φωτός. Θερμὰ ἱκετεύομε τὴν Βασίλισσα τῶν Οὐρανῶν καὶ Μεσίτρια τοῦ κόσμου, τὴν Ἀειπάρθενο Θεοτόκο, νὰ διαφυλάττει τὸ ἀγλίσμα αὐτὸ τῆς κυπριακῆς Ἐκκλησίας, τὴν «καλλίστη ὁμοῦ καὶ μεγίστη» ὑψηλόκορμη βυζαντινὴ τοῦ Κύκκου Μονή, αείφωτο πυρσὸ τῆς εὐσεβείας, ποὺ θὰ διαθερμαίνει ἐσαεὶ τὶς καρδιές καὶ θὰ σώζει τὶς ψυχές, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὁ θεάνθρωπος Χριστὸς ἀπέθανε.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Α'. ΕΝ ΤΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Στίχοι προτασσόμενοι τῶν ἐσπερίων στιχηρῶν

Ὅταν ψάλλωνται 10 στιχηρά

«Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου».

«Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι».

Ὅταν ψάλλωνται 8 στιχηρά

«Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου».

«Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα, εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου».

Ὅταν ψάλλωνται 6 στιχηρά

«Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν».

«Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον».

«Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον».

«Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ, ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ».

«Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί».

«Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα».

Ἡ Λιτή

Ἐὰν ὑπάρχῃ λιτή, μετὰ τὰ πληρωτικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν· «*Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου*», γίνεται λιτανεία πέριξ τοῦ ναοῦ, φαλλομένων τῶν ἰδιομέλων τῆς λιτῆς (εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου εἴθισται ἡ τάξις τῆς λιτῆς νὰ γίνηται ἐντὸς τοῦ ναοῦ), μετὰ λαμπάδων, ἑξαπτερύγων, θυμιατοῦ, τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς εἰκόνος τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου. Ἐπανερχομένη δ' αὕτη εἰς τὸν ναὸν (ἢ εἷς τινὰς κοινότητα πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ), ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἐκφωνεῖ τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» καὶ τὰς λοιπὰς δεήσεις ὡς συνήθως. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα πολυέλεε*», ἀκολουθεῖ ὁ ἀσπασμὸς τῆς εἰκόνος τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου, κατὰ τὴν τάξιν, φαλλομένων, ὑπὸ τοῦ χοροῦ, τῶν τροπαρίων·

Ἦχος β'.

Πρόσδεξαι, Κύριε, τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ὡς προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Ἀβραὰμ τὴν θυσίαν, καὶ Πέτρου τὴν μετάνοιαν, τοῦ τελώνου τὸν στεναγμὸν καὶ τῆς πόρνης τὰ δάκρυα, τῶν μυροφόρων γυναικῶν τὰ θυμιάματα, τοῦ ληστοῦ τὴν ὁμολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου.

Τῆς ὀργῆς σου τὴν ἀγανάκτησιν, εἰς εἰρήνην μετάβαλε, καὶ σῶσον τὸν κόσμον σου, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Χαῖρε, Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος· καθὼς βοᾷ ὁ προφήτης, ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἀκολουθῶς, ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα.

Στίχοι προτασσόμενοι τῶν ἀποστίχων στιχηρῶν τοῦ Σαββάτου

Τὸ α' ἀπόστιχον ψάλλεται ἄνευ στίχου.

Εἰς τὸ β'· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».

Εἰς τὸ γ'. «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται».

Εἰς τὸ δ'. «Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν».

Ἡ Ἀρτοκλασία

Ἐὰν θὰ τελεσθῇ ἀρτοκλασία, μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐξέρχονται οἱ ἱερεῖς τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ὁ πρῶτος τῇ τάξει ψάλλει, θυμιῶν, τὸ τροπάριον· «*Θεοτόκε Παρθένε*» κύκλῳ τοῦ τετραποδίου, ὅπου οἱ ἄρτοι. Ἀκολούθως λέγει τὴν εὐχὴν τῶν ἄρτων καὶ ψάλλεται τὸ «*Πλούσιοι ἐπτώχευσαν*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἵτα λέγει τὴν εὐχὴν τῶν κολλύβων καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ «*Εἵη τὸ ὄνομα*» ἐκ γ'.

Β'. ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΩ

Ἡ τάξις τοῦ ἐν Κυριακῇ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου

Μετὰ τὸ προκείμενον τῶν ἀναβαθμῶν, ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ...*». Οἱ χοροὶ τὸ «*Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον*» τρίς. Ὁ διάκονος· «*Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ..., Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν ...*». Ὁ ἱερεὺς· «*Εἰρήνη πᾶσι. Ἐκ τοῦ κατὰ (...) ἀγίου Εὐαγγελίου ...*». Ὁ διάκονος· «*Πρόσχωμεν*». Ὁ ἱερεὺς, ἱστάμενος δεξιᾷ τῆς ἀγίας Τραπέζης, ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον. Μετὰ τὸ «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*» καὶ τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*», ψάλλεται, ἐναλλάξ κατὰ στίχον ὑπὸ τῶν χορῶν, ὁ ν' ψαλμός. Ψαλλομένου τοῦ στίχου· «*Ἴδον γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας*», ὁ ἱερεὺς φέρει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καὶ προσφέρει τοῦτο πρὸς προσκύνησιν εἰς τοὺς πιστοὺς. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ν' ψαλμοῦ, ὁ α' χορὸς· *Δόξα*· «*Ταῖς τῶν ἀποστόλων*», ὁ β'· *Καὶ νῦν*· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*» καὶ αὖθις ὁ α'· «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς*». (Ἐν δὲ ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου· *Δόξα*· «*Τῆς μετανοίας*». *Καὶ νῦν*· «*Τῆς σωτηρίας*». «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων*»). Εἵτα ὁ διάκονος· «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» καὶ ὁ ἱερεὺς· «*Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*».

Ὁ ἐν Κυριακῇ ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου

Διὰ τὰς Κυριακάς, ὡς γνωστόν, εἰσὶν ἑνδεκα τεταγμένα Εὐαγγέλια τοῦ Ὁρθρου, «ἐωθινὰ» καλούμενα, ἅτινα ἀναγινώσκονται κατὰ σειράν, ἀνὰ ἓν κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς Ε΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. Διάφορος εἶναι βεβαίως ἡ ὑπὸ τοῦ *Τυπικοῦ* ὀριζομένη σειρά ἀναγνώσεως τῶν ἐωθινῶν Εὐαγγελίων, κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς περίοδον. Γνωστόν εἶναι, ἐπίσης, ὅτι μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, λέγεται τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» καὶ ψάλλεται ὁ ν΄ ψαλμὸς μετὰ τῶν λοιπῶν, ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω.

Πλὴν ὅμως, καθ' ὅς Κυριακάς συμπίπτῃ μεγάλη δεσποτικὴ ἢ θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἀντὶ τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου τῆς σειρᾶς, λέγεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης· ἐν δεσποτικῇ δὲ ἑορτῇ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, λέγεται ὁ ν΄ ψαλμὸς, ἄνευ τοῦ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*».

Κατὰ τὴν ἐν Κυριακῇ σύμπτωσιν δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς, τὸ *Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (T.M.E.)* ὀρίζει, ἄνευ τινὸς αἰτιολογήσεως, ὅπως ὁ ν΄ ψαλμὸς ἀναγινώσκηται χῦμα, συνεπῶς δὲ ἵνα μὴ γίνηται καὶ ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐξ αὐτῆς τῆς διατάξεως τοῦ *T.M.E.*, ἔχει σχηματισθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι δὲν γίνεται ὁ καθ' ἑκάστην Κυριακὴν συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου, ὅταν ἐν αὐταῖς δὲν ἀναγινώσκηται τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ἢ ὅταν τὸ Εὐαγγέλιον δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἐωθινῶν.

Ἀντιθέτως ὅμως ἡ τυπικὴ παράδοσις, ὅπως διατυποῦται εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία τοῦ *Τριωδίου* (Κυριακὴ τῶν Βαΐων) καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου* (Κυριακὴ τοῦ Πάσχα), εἰς τὸ *Τυπικὸν τοῦ ἀγίου Σάββα* (κεφ. λζ' καὶ Ἀπορούμενα, κεφ. ξα') καὶ ἄλλα *Τυπικά*, προβλέπει σταθερῶς ἀσπασμὸν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, καὶ ἐὰν εἰσέτι κατ' αὐτὰς τύχῃ μεγάλη δεσποτικὴ ἢ θεομητορικὴ ἑορτὴ.

Ὁ ἐν Κυριακῇ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου γίνεται διὰ τὸ ἀναστάσιμον καὶ δεσποτικὸν τῆς Κυριακῆς. Εἰς ἀπόδειξιν δὲ τούτου φέρομεν ὡς παράδειγμα τὰς ἑορτὰς τῆς Ἀναλήψεως, τῶν ἀποστόλων Ἰωάννου (ἡ' Μαΐου) καὶ Πέτρου καὶ Παύλου, ὅταν βεβαίως αὗται τύχωσιν ἐν καθημερινῇ,

ἐν αἷς ἀναγινώσκεται ἐν τῷ Ὁρθρῳ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, εἰς δὲ τὴν τῆς Ἀναλήψεως καὶ τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου λέγεται καὶ τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», χωρὶς ὅμως νὰ γίνηται προσκύνησις Εὐαγγελίου, ἀκριβῶς διότι ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐν καθημερινῇ. Ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ δ' ἔτι τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα προβλέπεται, περὶ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου καὶ μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν αἴνων, ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου, χωρὶς καὶ νὰ ἀναγνωσθῇ ἐν τῷ Ὁρθρῳ εὐαγγελικὴ περικοπή.

Ἐπομένως, ἡ Ἐκκλησία, διὰ τῆς τάξεως αὐτῆς, θέλει νὰ τονίσῃ τὰ πρωτεῖα τῆς Κυριακῆς, ἔναντι τῶν λοιπῶν τῆς ἐβδομάδος ἡμερῶν, ὡς ἀναστασίμου καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀφιερωμένη εἰς τὸν Κύριον. Καὶ κατὰ τὴν κυριώνυμον ταύτην ἡμέραν, ἴσταται ὁ Κύριος, ὁ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου συμβολιζόμενος, ἐν μέσῳ τῆς συνάξεως τῶν πιστῶν. Εἴ τις ἄλλη ἐορτὴ συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ, ἀκολουθῇ τὴν ἐν λόγῳ τυπικὴν διάταξιν τῆς ἀναστασίμου Κυριακῆς.

Ἄρα, κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, καὶν τύχῃ δεσποτικὴ ἢ θεομητορικὴ ἐορτὴ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου (ἐωθινοῦ ἢ τῆς ἐορτῆς), λέγεται χῦμα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (ἐὰν διατάσσεται) καὶ ψαλλομένου τοῦ ν' ψαλμοῦ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου.

Διπλαῖ καταβασίαι

Αἱ διπλαῖ καταβασίαι ψάλλονται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

Ῥδὴ α' πεζή· α' χορὸς	Ῥδὴ α' ἱαμβική· β' χορὸς
Ῥδὴ γ' πεζή· α' χορὸς	Ῥδὴ γ' ἱαμβική· β' χορὸς, τὸ τέλος ὁ α'
Ῥδὴ δ' πεζή· β' χορὸς	Ῥδὴ δ' ἱαμβική· α' χορὸς, τὸ τέλος ὁ β'
Ῥδὴ ε' πεζή· α' χορὸς	Ῥδὴ ε' ἱαμβική· β' χορὸς, τὸ τέλος ὁ α'
Ῥδὴ ς' πεζή· β' χορὸς	Ῥδὴ ς' ἱαμβική· α' χορὸς, τὸ τέλος ὁ β'
Ῥδὴ ζ' πεζή· α' χορὸς	Ῥδὴ ζ' ἱαμβική· β' χορὸς, τὸ τέλος ὁ α'
Ῥδὴ η' πεζή· β' χορὸς	Ῥδὴ η' ἱαμβική· α' χορὸς
Ῥδὴ θ' πεζή· α' χορὸς	Ῥδὴ θ' ἱαμβική· β' χορὸς

**Στίχοι προτασσόμενοι τῆς «Τιμιωτέρας»
(Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου)**

Στίχ. α΄ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου».

«Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

Στίχ. β΄ «Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν, μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί».

Στίχ. γ΄ «Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν».

Στίχ. δ΄ «Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους, διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν».

Στίχ. ε΄ «Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς».

Στίχ. ς΄ «Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος».

Τὰ ἐν Κυριακῇ Ἐξαποστειλάρια

Καθ' ὅλας τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει δεσποτικὴ ἐορτὴ, πρὸ τῶν ἐξαποστειλαρίων ψάλλονται τὰ ἐξῆς·

Ὁ α΄ χορός· «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ α΄ χορός· «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ».

Ὁ β΄ χορός· «Ὅτι ἅγιός ἐστιν».

Στίχοι προτασσόμενοι τῶν στιχηρῶν τῶν αἵνων

Ὅταν ψάλλωνται 8 ἢ 6 στιχηρὰ

«Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ».

«Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ».

Ὅταν φάλλωνται 4 στιχηρά

«Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ».

«Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα».

«Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ».

«Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐκ κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ· πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον».

Ἐν Κυριακῇ, πρὸ τοῦ 7ου καὶ 8ου ἀναστασίμου στιχηροῦ·

«Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος».

«Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου».

Ἐν Κυριακῇ, ὅταν φάλλωνται καὶ στιχηρά ἐορτῆς τινὸς ἡ ἁγίου·

Εἰς τὰ δύο τελευταῖα στιχηρά, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω δύο στίχων, λέγονται οἱ ἐν τοῖς ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ στίχοι τῆς ἐορτῆς ἢ τοῦ ἁγίου. Ἐλλείψει δὲ τούτων, λέγονται οἱ ἐξῆς·

Εἰς μνήμας ἀσωμάτων

«Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα».

«Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα».

Εἰς μνήμας ἀποστόλων

«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ (ἡ αὐτῶν), καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ (ἡ αὐτῶν)».

«Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

Εἰς μνήμας ἱεραρχῶν

«Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν».
 «Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται».

Ἄλλος

«Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν».

Εἰς μνήμας μεγαλομαρτύρων

«Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσῃ καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πλυθνηθήσεται».

«Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀυλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσῃ».

Εἰς μνήμας μαρτύρων

«Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».

«Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς».

Εἰς μνήμας ὁσίων ἀνδρῶν

«Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσῃ σφόδρα».

«Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ».

Εἰς μνήμας ὁσίων ἢ μαρτύρων γυναικῶν

«Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχεν μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου».

«Ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου».

Τὰ ἀναστάσιμα τροπάρια**«Σήμερον σωτηρία» καὶ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος»**

Καθ' ἐκάστην Κυριακὴν, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει δεσποτικὴ ἑορτὴ, μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ψάλλεται, ἀντὶ ἀπολυτικίου, τὸ ὑπὸ τῶν *Τυπικῶν* ὀνομαζόμενον «ἀναστάσιμον τροπάριον». Δύο δὲ εἶναι τὰ ἀναστάσιμα τροπάρια, ποιήματα ἀμφότερα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, τὸ «Σήμερον σωτηρία» καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος».

Τὰ τροπάρια ταῦτα ὀρίζονται ὑπὸ πλείστων λειτουργικῶν βιβλίων καὶ *Τυπικῶν* τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ ὑπὸ τινων Ἑγκολπίων καὶ Ἡμερολογίων. (Πρβλ. *Παρακλητική, Μικρὰ Ὁκτώηχος, Πεντηκοστάριον, Μέγα Ὡρολόγιον, Μέγα Εὐχολόγιον, Τυπικὸν Ἀγ. Σάββα, Τυπικὸν Γεωργίου Ῥήγα, Σύστημα Τυπικοῦ π. Κων/νου Παπαγιάννη, Ἑγκόλπιον ἀναγνώστου καὶ ψάλτου* -ἔκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, *Συλλειτουργικόν*, ἦτοι ἡ τάξις ἀναγνώστου καὶ ψάλτου -ἔκδ. ἱ. μ. Σίμωνος Πέτρας, *Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Μικρὸν Τυπικόν*). Τὸ δὲ *Τυπικόν* τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία, σελ. 29 καὶ 58) ὀρίζει μὲν νὰ φάλληται μόνον τὸ τροπάριον «Σήμερον σωτηρία», οὐκ ἀπαγορεύει ὅμως τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος».

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω πηγάς, τὸ μὲν «Σήμερον σωτηρία» ὀρίζεται εἰς τοὺς τέσσαρας κυρίους ἤχους (α', β', γ' καὶ δ') καὶ φάλλεται πάντοτε εἰς ἤχον δ'. Τὸ δὲ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» ὀρίζεται εἰς τοὺς τέσσαρας πλαγίους ἤχους (πλ. α', πλ. β', βαρὺν καὶ πλ. δ') καὶ φάλλεται κατ' ἄλλας πηγὰς εἰς ἤχον πλ. δ' καὶ κατ' ἄλλας εἰς ἤχον β'. Τὸ ὀρθὸν ὅμως εἶναι νὰ φάλλεται εἰς ἤχον β', διότι τὸ τροπάριον τοῦτο εἶναι ἀναστάσιμον κάθισμα τοῦ β' ἤχου, ἀπαντῶμενον ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*, τῇ Τετάρτῃ μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων.

Σημείωσις. Κατ' ἄλλην τάξιν, διαγραφομένην εἰς τὸ *Τυπικόν* τοῦ Ἀγ. Σάββα, τὰ τροπάρια ταῦτα ἐνηλλάσσοντο, ἦτοι τὸ μὲν α' ἐφάλλετο εἰς τοὺς ἤχους α', γ', πλ. α' καὶ βαρύν, τὸ δὲ β' εἰς τοὺς ἤχους β', δ', πλ. β' καὶ πλ. δ'. Ἡ τάξις αὕτη δὲν ἐπεκράτησεν.

Τὸ κείμενον δὲ τῶν ὕμνων ἔχει ὡς ἀκολούθως·

Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν· ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ ἄδου, ἔλυσας τὸ κατὰκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν, τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Γ'. ΕΝ ΤΗΙ ΘΕΙΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ

Τὰ Ἀντίφωνα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Θείας Λειτουργίας, μετὰ τὰ εἰρηνικά, φάλλονται τρία ψαλμικά ἀντίφωνα. Εἰς τὸ ἀρχαῖον (ἐνοριακὸν) Ἀσματικὸν Τυπικόν, ὑπῆρχον εἰδικὰ ἀντίφωνα μετ' ἐφυμνίων, τὰ ὅποια ἐφάλλοντο εἰς πᾶσαν Θείαν Λειτουργίαν, μετὰ στίχων ἐκ τῶν τριῶν ἀναστασίμων ψαλμῶν ζα' (91), ιβ' (92) καὶ ιδ' (94). Συμφώνως πρὸς τὰς προβλέψεις τοῦ (μοναχικοῦ) Τυπικοῦ, τὸ ὅποion ἐπεβλήθη βαθμηδὸν καὶ εἰς τὰς ἐνορίας, κατὰ μὲν τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἐορτάς, φάλλονται εἰδικὰ ἀντίφωνα ἐκ ψαλμικῶν στίχων μετ' ἐφυμνίων, κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐν καθημερινῇ μνήμας τῶν ἐορταζομένων ἀγίων, φάλλονται τὰ λεγόμενα «τυπικά» καὶ «μακαρισμοί», ἥτοι ὡς α' ἀντίφωνον ὁ ψαλμὸς ρβ' (102), ὡς β' ἀντίφωνον ὁ ψαλμὸς ρμε' (145), ὡς γ' δὲ ἀντίφωνον οἱ μακαρισμοί, στιχολογούμενοι μετ' εἰδικῶν τροπαρίων εἰς τὴν Παρακλητικὴν διὰ τὰς Κυριακάς, ἢ τροπαρίων ἐκ τῆς γ' καὶ Γ' ὥδῃς τῶν κανόνων διὰ τὰς ὑπολοίπους ἐορτάς.

Ἡ ἀνάγκη τῆς συντομίας ἐν ταῖς ἐνορίαις, ὠδήγησεν ἤδη εἰς τὴν βαθμιαίαν ἐκβολὴν τῶν «τυπικῶν» καὶ «μακαρισμῶν», καὶ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν διὰ τῶν ἐφυμνίων· «Ταῖς πρεσβείαις» κτλ., εἴτε ἄνευ στίχων, εἴτε μετὰ στίχων ἐκ τῶν μὴ ψαλλομένων κατὰ τὴν μοναχικὴν τάξιν «τυπικῶν».

Ἐφ' ὅσον ὁμως, ὡς εἶδομεν, ὑπάρχουσι τὰ εἰδικὰ πρὸς τοῦτο ἀρχαῖα ἀντίφωνα τοῦ Ἀσματικοῦ Τυπικοῦ, δέον ὅπως οἱ στίχοι λαμβάνωνται ἐκ τῶν τριῶν ψαλμῶν τῶν ἀντιφώνων τούτων, οἱ ὅποιοι μετὰ τῶν ἀντιστοίχων τελικῶς διαμορφωθέντων ἐφυμνίων, φάλλωνται εἰς πᾶσαν Λειτουργίαν, ἐκτὸς ἐὰν τύχη δεσποτικὴ ἢ θεομητορικὴ ἐορτὴ ἢ μεθέορτος περίοδος. Ἔχουν δὲ ταῦτα ὡς ἐξῆς·

α'. Ἐν Κυριακῇ ἢ ἐν καθημερινῇ μεθ' ἐορτῆς

Ἀντίφωνον α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ζα' (91).

Στίχ. α'. «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς».

Στίχ. β´. «Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἑλέός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα».

Στίχ. γ´. «Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι».

Στίχ. δ´. «Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β´. ᾠχος β´. Ψαλμὸς 132 (92).

Στίχ. α´. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».

«Σῶσον ἡμᾶς, Πίε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἢ ἐν καθημερινῇ· ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός), ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια».

Στίχ. β´. «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθῆσεται».

Στίχ. γ´. «Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος».

Στίχ. δ´. «Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστῶθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν».

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον γ´. ᾠχος ὁ τοῦ ἀπολυτικίου. Ψαλμὸς 138 (94).

Στίχ. α´. «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν».

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον (ἢ τὸ τοῦ ἁγίου).

Στίχ. β´. «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ».

Στίχ. γ´. «Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν».

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (**ἡ ἐν καθημερινῇ**· «ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός»), ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια.

β´. Ἐν καθημερινῇ ἄνεν ἑορταζομένου ἁγίου

Ἀντίφωνον α´. ᾠχος β´. Ψαλμὸς 3α' (91).

Στίχ. α´. «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς».

Στίχ. β´. «Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα».

Στίχ. γ´. «Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσμαι».

Στίχ. δ´. «Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β´. ᾠχος πλ. α´. Ψαλμὸς 3β' (92).

Στίχ. α´. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».

«Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε».

Στίχ. β´. «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται».

Στίχ. γ´. «Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος».

Στίχ. δ´. «Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Πιὸς ...» (βλ. ἄνωτέρω).

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος β'. Ψαλμός 138 (94).

Στίχ. α'. «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι·
Ἀλληλούια».

Στίχ. β'. «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ».

Στίχ. γ'. «Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν».

Εἰσοδικόν. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ...» (βλ. ἀνωτέρω).

Διὰ δὲ τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἐορτάς, ἐν τῷ παρόντι χρησιμοποιοῦνται τὰ ἐν τῷ εὐρείας χρήσεως «Ἐγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου καὶ ψάλλον» κείμενα ἀντίφωνα (ἐπιμ. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, πρωτοπρεσβυτέρου, ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 2005, σελ. 245-274). Περὶ τούτων βλ. τὰς ἐν αὐτῷ σχετικὰς πληροφορίας («Εἰσαγωγικὸν σημείωμα», γενικῶς περὶ ἀντιφώνων ἐν σελ. 11 κ. ἑξ. καὶ εἰδικῶς ἐν σελ. 17 κ. ἑξ.).

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα

Καθ' ἐκάστην Κυριακὴν, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει δεσποτικὴ ἢ θεομητορικὴ ἐορτὴ, εἰς τὰ μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια, ψάλλεται πρὸ τοῦ ἀπολυτικίου τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα, ἱδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ἦχος α'. Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας.

Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου, τῆς οἰκουμένης τὸν κήρυκα, τῶν Ἀντιοχείων τὸν πρῶτον, τῆς χριστωνύμου κλήσεως ἀρχιτέκτονα, τῆς Πώμης τὸν κλεινὸν εἰσηγητὴν, καὶ θεῖον τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴν, τὸ τῆς χάριτος δοχεῖον, τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος τὸν ἐπώνυμον, ἀπόστολον τὸν μέγαν, τὸν τοῦ θεοῦ Παύλου συνέκδημον, τῶν Ἑβδομήκοντα πρῶτον, τῶν Δώδεκα ἰσοστάσιον· πάντες συνελθόντες σεπτῶς οἱ πιστοί, τὸν Βαρνάβαν ἄσμασι στέψωμεν· πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ὕμνος «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν»

Ὁ ἀρχαῖος οὗτος ὕμνος εἰσῆχθη εἰς τὴν λατρείαν ἀπὸ τοῦ 624 μ.Χ. καὶ καλύπτει λειτουργικῶς τὸν χρόνον, ὅστις ἀπαιτεῖται, διὰ τὴν μεταφορὰν ὑπὸ τῶν λειτουργῶν, εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «*Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ*», τῶν Τιμίων Δώρων εἰς τὴν ἀγίαν πρόθεσιν, χωρὶς νὰ ἀναγκάζωνται νὰ ἐκφωνοῦν, καθ' ὁδόν, τὰς μετὰ τὴν μετοχὴν εἰς τὴν κοινωνίαν εὐχαριστιακὰς προτροπὰς· «*Ὁρθοί· μεταλαβόντες*». Ψάλλεται δὲ ἐν πάσῃ Λειτουργίᾳ, τελείᾳ ἢ Προηγιασμένῃ, ἐκτὸς τῆς Μ. Πέμπτης καὶ τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος.

Ὁ ὕμνος ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ, ὡς ἀκολούθως·

Ἦχος β'

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν, αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς, τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν, μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εὐλόγησις κολλύβων εἰς ἑορτὰς ἢ μνήμας ἀγίων

Ἐὰν ἐπὶ τῇ πανηγυρικῶς ἀγομένη ἑορτῇ ἢ μνήμῃ ἀγίου προσφέρωνται κόλλυβα, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια καὶ κοντάκια τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἀγίου ὡς κατωτέρω. Ἀκολούθως, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν· «*Ὁ πάντα τελεσφορήσας*» καὶ οἱ χοροὶ τὸ «*Εἴη τὸ ὄνομα*» (ἢ, κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*») καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Α'. Ἐν ἑορτῇ.

Εἰ μὲν ἐστὶν ἑορτή, τὸ ἀπολυτίκιον αὐτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον αὐτῆς.

Ἐὰν δὲ τύχη καὶ ἅγιος ἑορταζόμενος, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Β'. Ἐν μνήμῃ ἁγίου.

Εἰ δέ ἐστιν ἁγίου μνήμη, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ κοντάκιον αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι θεοτοκίον·

Ἦχος α'.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Ἐὰν δὲ τύχῃσι δύο ἅγιοι, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ενός. Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἑτέρου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε*».

Ἐὰν ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου τύχῃ ἐν προεορτίοις ἢ ἐν μεθεόρτοις ἢ ἐν ἀποδόσει ἐορτῆς, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ κοντάκιον αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον κοντάκιον ἢ τῆς ἐορτῆς.

Γ'. Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου· «*Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε*». Δόξα· «*Ἐξ ἀκενώτου σου*». Καὶ νῦν· «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἐὰν συνεορτάζεται καὶ ἅγιος· «*Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε*». Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

Ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις (ἐν μνήμῃ ἁγίου), τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ κοντάκιον αὐτοῦ. Καὶ νῦν· «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».



2. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΑΓΙΩΝ

Πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἀγίων διακρίνονται, ἀναλόγως τῶν ὕμνογραφικῶν στοιχείων τῶν ὁποίων περιέχουν, εἰς ἀκολουθίας μὴ ἑορταζομένων ἀγίων, εἰς ἀκολουθίας ἡμιορταζομένων ἀγίων καὶ εἰς ἀκολουθίας ἑορταζομένων ἀγίων· κατὰ δὲ τὴν ἀντίστοιχον ὁρολογίαν τοῦ *Τυπικοῦ*, εἰς ἀγίους ἑορταζομένους εἰς δ', ἀγίους ἑορταζομένους εἰς Γ' καὶ ἀγίους ἑορταζομένους εἰς η' (οἱ ἀριθμοὶ ἀναφέρονται εἰς πόσα τροπάρια ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ ἀγίου ἐν τῷ Ὁρθρῳ).

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν μὴ ἑορταζομένων ἀγίων στοιχειοθετοῦνται ἐκ τῶν ἀπολύτως ἀπαραιτήτων στοιχείων, ἥτοι τρία ἐσπέρια στιχηρὰ μετὰ ἡ ἄνευ ἰδιομέλου δοξαστικοῦ καὶ κανόνος μετὰ μεσφδίου καθίσματος. Ἐκτὸς τῶν στοιχείων τούτων, εἶναι δυνατὸν αἱ ἀκολουθίαι αὗται νὰ ἔχουν ἰδιόμελον δοξαστικὸν τῶν ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἀπολυτίκιον, κοντάκιον μετὰ ἡ ἄνευ οἴκου καὶ ἐξαποστειλάριον.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἡμιορταζομένων ἀγίων περιλαμβάνουν πάντα τ' ἀνωτέρω στοιχεῖα καὶ τοῦλάχιστον ἰδιόμελον δοξαστικὸν διὰ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἵνων. Ἐπὶ πλεόν, δυνατὸν νὰ ἔχουν στιχηρὰ ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ (3 προσόμοια ἢ ἓν μόνον ἰδιόμελον), στιχηρὰ αἵνων μετ' ἰδιομέλου δοξαστικοῦ, ἐν στιχηρὸν ἰδιόμελον (ἐκτὸς τοῦ δοξαστικοῦ) διὰ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἵνων καὶ μεγάλην δοξολογίαν.

Αἱ δὲ τῶν ἑορταζομένων ἀγίων συγκροτοῦνται ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων ἢ ἕξ ἐσπερίων στιχηρῶν μετ' ἰδιομέλου δοξαστικοῦ, στιχηρῶν ἀποστίχων μετ' ἰδιομέλου δοξαστικοῦ, ἀπολυτικίου, καθισμάτων δι' ἐκάστην στιχολογίαν τοῦ Ὁρθρου, ἕξ ἐνὸς ἢ δύο κανόνων μετὰ μεσφδίου καθίσματος, ἐκ κοντακίου μετ' οἴκου, ἐξαποστειλαρίου, στιχηρῶν αἵνων μετ' ἰδιομέλου δοξαστικοῦ καὶ δοξολογίας μεγάλης. Ἐκτὸς τῶν στοιχείων τούτων, εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ἀναγνώσματα, ἰδιόμελα λιτῆς μετ' ἰδιομέλου δοξαστικοῦ ἢ μόνον δοξαστικόν, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῳ πολυέλεος μετὰ καθίσματος, προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον μετὰ πεντηχοσταρίου ἰδιομέλου, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀκολουθία Μικροῦ Ἑσπερινοῦ.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν μὴ ἐορταζομένων ἀγίων ὡς καὶ αἱ τῶν ἡμιορταζομένων φάλλονται ἐκ τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῆς *Παρακλητικῆς* (ἢ *Ὁκτωήχου*), αἱ δὲ τῶν ἐορταζομένων ἀγίων ἐκ τοῦ *Μηναίου* μόνον. Κατὰ τὰς προεορτίους ὁμῶς ἢ μεθεόρτους ἡμέρας τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἐορτῶν, σχολάζει ἡ *Παρακλητικὴ*, καὶ ἀντ' αὐτῆς ψάλλεται ἡ προεόρτιος ἢ ἡ μεθεόρτος ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας. Ψάλλονται δὲ αὗται κατὰ τὰς ἐφ' ἐξῆς διατάξεις.

Α'. ΕΚΤΟΣ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩΝ ἢ ΜΕΘΕΟΡΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Ἐν μνήμῃ μὴ ἐορταζομένου ἢ ἡμιορταζομένου ἀγίου
ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ψάλλονται 6 στιχηρά, ὡς ἐξῆς·

Ἐὰν ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας (τοῦ *Μηναίου*) στερῇται δοξαστικοῦ ἢ ἔχῃ ἐν ἡ δύο δοξαστικά (ἐν τῷ Ἑσπερινῷ), τῆς *Παρακλητικῆς* 3 (δύο ἐκ τῆς α' σειρᾶς καὶ ἐν ἐκ τῆς β') καὶ τοῦ ἀγίου 3. Ἐὰν ὁμῶς ὁ ἅγιος ἔχῃ τρία δοξαστικά (ἦτοι δύο ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ ἐν ἐν τῷ Ὁρθρῷ), ἢ ἐὰν ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι ἔχοντες ἴδια στιχηρὰ ἕκαστος, μόνον τὰ τοῦ *Μηναίου* εἰς 6.

Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου* (τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τὸ σταυροθεοτοκίον). Ἐὰν ὁμῶς ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*.

Εἴτ' εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου, τὸ «*Φῶς ἱλαρὸν*» χῦμα, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «*Καταξίωσον*» καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς *Παρακλητικῆς* μετὰ τῶν ἐν τῷ Ὠρολογίῳ στίχων· «*Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου ...*» καί· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ...*» (τῇ δὲ Τετάρτῃ ἐσπέρας λέγονται οἱ ἐξῆς· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...*» καί· «*Θαυμαστός ὁ Θεός ...*»). Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος ἔχῃ στιχηρὰ ἀποστίχων, ψάλλονται ταῦτα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, ἀντὶ τῶν τῆς *Παρακλητικῆς*· ἐὰν ὁμῶς ἔχῃ μόνον ἐν στιχηρὸν ἰδιόμελον, λέγονται πρῶτον τὰ τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ εἴτα τὸ ἰδιόμελον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*. Ἐὰν ὁμῶς ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τῆς *Παρακλητικῆς*.

Εἶτα τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου (ἐὰν ἔχῃ δοξαστικόν). Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ *Ὡρολογίου* ὀριζομένων διὰ τὰς καθημερινάς. (Ἐὰν ὁμῶς πρόκηται νὰ ψαλῇ μεγάλη δοξολογία, θεοτοκίον λέγεται ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων). Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι ἔχοντες δοξαστικόν, ἀπολυτίκιον τοῦ ἐνός. Δόξα, τοῦ ἐτέρου. Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον διὰ τὰς καθημερινάς. Ἐὰν ὁμῶς ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ οἰκεῖον θεοτοκίον (βλ. τέλος *Ὡρολογίου*).

Εἶτα ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου (ἐὰν ἔχῃ δοξαστικόν). Δόξα, τὸ αὐτὸ (ἢ τοῦ ἐτέρου ἁγίου). Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον διὰ τὰς καθημερινάς (ἢ θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων, ἐὰν θὰ ψαλῇ μεγάλη δοξολογία). Ἐὰν ὁμῶς ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ οἰκεῖον θεοτοκίον.

Καθίσματα, τὰ τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανόνες· ἐὰν μὲν τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ ἓνα κανόνα, λέγονται οἱ δύο τῆς *Παρακλητικῆς* (ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ *Μηναίου* (ἄνευ εἰρμῶν). Ἐὰν δὲ τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ δύο κανόνες, καταλιμπάνεται ὁ β' τῆς *Παρακλητικῆς*. Καὶ οἱ μὲν εἰρμοὶ λέγονται ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια μετὰ τῶν ἐξῆς·

Εἰς τὰ κατανυκτικὰ καὶ σταυρώσιμα· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*».

Εἰς τὰ μαρτυρικὰ καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἐν γένει· «*Ἄγιοι (ἢ ἅγιε ἢ ἁγία) τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε (ἢ πρέσβευε) ὑπὲρ ἡμῶν*».

Εἰς τὰ τῶν ἀσωμάτων τῇ Δευτέρᾳ· «*Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Εἰς τὰ τοῦ Προδρόμου τῇ Τρίτῃ· «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Εἰς τὰ τῶν ἀποστόλων τῇ Πέμπτῃ· «*Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Εἰς τὰ θεοτοκία καὶ σταυροθεοτοκία· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*».

Εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς, τὸ «*Δόξα*» καὶ τὸ «*Καὶ νῦν*».

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ αἵτησις καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχῃ), καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Μετὰ τὴν 5' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ αἵτησις καὶ ἀναγινώσκεται τὸ κοντάκιον (καὶ ὁ οἶκος, ἐὰν ὑπάρχῃ) τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ κοντάκιον, λέγεται τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (βλ. *Ὡρολογίον*, ἀκολουθία τῶν *Τυπικῶν*).

Μετὰ δὲ τὴν 7' ᾠδὴν· «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*.

Εἴτα ὁ ἱερεὺς· «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός*» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Μετὰ τὴν 9' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ ἐξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ σταυροθεοτοκίου (βλ. *Ὡρολογίον*, ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου).

Εἴτα, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχῃ στιχηρὰ αἰνῶν, ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ στιχηρά, ἀναγινώσκονται οἱ φαλμοὶ τῶν αἰνῶν, ὡς ἐν τῷ *Ὡροlogίῳ*, ἄνευ στιχηρῶν.

Ἀκολουθῶς, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχῃ μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται αὕτη, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, ὁμώχρον θεοτοκίον ἐκ τῶν ἀναστασίμων καὶ ἀρχόμεθα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μεγάλη δοξολογία εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ φαλῇ, ὡς ὁ ἅγιος ἔχει στιχηρὰ αἰνῶν. Ἀλλὰ τότε τὰ μὲν ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται, ὡς ἐπισφραγιστικά δὲ τοῦ ἀπολυτικίου, τοῦ μεσῳδίου καθίσματος καὶ τῶν δοξαστικῶν τοῦ ἁγίου

δέον νὰ φαλοῦν ὅπωςδὴποτε θεοτοκία, οὐδέποτε δὲ σταυροθεοτοκία, ἔστω καὶ ἂν εἶναι Τετάρτη ἢ Παρασκευή.

Ἐὰν δὲν ψαλῇ μεγάλη δοξολογία, μετὰ τοὺς αἶνους εὐθὺς τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν ἐν τῷ Ὡρολογίῳ στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶν τοῦ ἐλέους σου ...» καί· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης ...» (τῇ δὲ Πέμπτῃ πρῶν λέγονται οἱ ἐξῆς· «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ...» καί· «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ...»). Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος ἔχη πρὸ τοῦ δοξαστικοῦ καὶ ἐν στιχηρὸν ιδιόμελον, ψάλλεται καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ οἰκείου στίχου, μετὰ τὰ ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς.

Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν· «Δόξα καὶ νῦν», τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

Εἴτα τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἀλλὰ «Καὶ νῦν» λέγεται θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Ὡρολογίου ὀριζομένων διὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἐορτῆς.

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (ἢ τοῦ ἀγίου, ἐὰν ἔχη δοξαστικόν) καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκια· Δόξα, τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος. Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγεται· «Δόξα καὶ νῦν» μόνον τὸ τῆς περιόδου.

Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (τῆς σειρᾶς). Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγονται ἅπαντα τὰ τοῦ ἀγίου (βλ. τέλος Ἀποστόλου, εἰς τὸ Μηνολόγιον).

Σημειώσεις. 1. Ἐὰν ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας δὲν ἔχη μὲν μεγάλην δοξολογίαν, ἀλλὰ ἡ ἀποστολικὴ ἢ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τοῦ Μηνολογίου ἔχη ἄμεσον ἀναφορὰν πρὸς αὐτόν, τότε δέον νὰ προτιμηθῇ τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ Μηνολογίου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν λεχθῶσιν ἀμφοτέρω τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηνολογίου, λέγεται προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ Μηνολογίου. Ἐὰν λεχθῇ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Μηνολογίου, λέγεται

προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ *Μηνολογίου*. Ἐὰν δὲ λεχθῇ Ἀπόστολος τοῦ *Μηνολογίου* καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, λέγεται προκείμενον τοῦ *Μηνολογίου* καὶ ἀλληλουϊάριον τῆς ἡμέρας.

2. Τὰ λεκτέα ἀναγνώσματα τῶν καθημερινῶν (τῆς σειρᾶς) ὀρίζονται ἐν τῷ παρόντι μετὰ τὸ τέλος τῆς διατάξεως ἐκάστης Κυριακῆς· τὰ δὲ τοῦ *Μηνολογίου* εἰς τὴν οἰκείαν ἡμέραν.

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἅγιος ἔχῃ μεγάλην δοξολογίαν, κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἐν μνήμῃ μὴ ἐορταζομένου ἢ ἡμιορταζομένου ἁγίου ἐν Σαββάτῳ

Ἐὰν ὁ ἅγιος τοῦ *Μηναίου* ἔχῃ ἔστω καὶ ἐν δοξαστικόν, ἐν τῷ Ὅρθρῳ φάλλεται «*Θεὸς Κύριος*»· ἐὰν δὲ στερεῇται δοξαστικοῦ, φάλλεται «*Ἀλληλούια*», ἀναλόγως δὲ διαμορφοῦται ἡ τάξις τῶν ἀκολουθιῶν.

α'. Μετὰ τοῦ «Θεὸς Κύριος»

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*Κύριε ἐκέκραξα*», φάλλονται 6 στιχηρά, ὡς ἐξῆς·

Ἐὰν ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας (τοῦ *Μηναίου*) ἔχῃ ἐν ἡ δύο δοξαστικά, τῆς *Παρακλητικῆς* 3 (εἰς μὲν τοὺς κυρίους ἤχους δεσποτικά δύο καὶ ἐν τῆς Θεοτόκου, εἰς δὲ τοὺς πλαγίους τρία δεσποτικά, μὴ ὑπαρχόντων στιχηρῶν τῆς Θεοτόκου εἰς τοὺς ἤχους τούτους) καὶ τοῦ ἁγίου 3. Ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχῃ τρία δοξαστικά ἢ ἐὰν ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι, μόνον τὰ τοῦ *Μηναίου* εἰς 6.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος.

Εἴτ' εὐθὺς καὶ ἄνευ εισόδου, τὸ «*Φῶς ἱλαρόν*» χῦμα, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «*Καταξίωσον*» καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς *Παρακλητικῆς*, ἥτοι μαρτυρικά τοῦ ἤχου τρία (τὰ μὲν τῶν κυρίων ἤχων εὐρίσκονται εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ δὲ τῶν πλαγίων εἰς τὰ ἐσπέρια) καὶ νεκρώσιμον ἓν, μετὰ τῶν στίχων· «*Θαυμαστός ὁ Θεός ...*», «*Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ...*» καὶ· «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω ...*». Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος ἔχῃ στιχηρὰ ἀποστίχων, φάλλονται ταῦτα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, ἀντὶ τῶν τῆς *Παρακλητικῆς*· ἐὰν ὁμοῦς ἔχῃ μόνον ἐν στιχηρὸν ἰδιόμελον, λέγονται τὰ 3 μαρτυρικά τῆς

Παρακλητικῆς καί, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ θεοτοκίον τῆς *Παρακλητικῆς*.

Εἴτα τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον ἐκ τῶν ἀναστασίμων. Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι ἔχοντες δοξαστικόν, ἀπολυτίκιον τοῦ ενός. Δόξα, τοῦ ἑτέρου. Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον ἐκ τῶν ἀναστασίμων.

Εἴτα ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτὸ (ἢ τοῦ ἑτέρου ἁγίου). Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Καθίσματα, τὰ τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα.

Κανόνες· ἐὰν μὲν τὸ *Μηναῖον* ἔχη ἓνα κανόνα, λέγονται οἱ δύο τῆς *Παρακλητικῆς* (ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ *Μηναίου* (ἄνευ εἰρμῶν). Ἐὰν δὲ τὸ *Μηναῖον* ἔχη δύο κανόνας ἢ ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, καταλιμπάνεται ὁ β' τῆς *Παρακλητικῆς*. Καὶ οἱ μὲν εἰρμοὶ λέγονται ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια μετὰ τῶν ἐξῆς·

Εἰς τὰ μαρτυρικὰ καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἐν γένει· «*Ἄγιοι (ἢ ἅγιοι ἢ ἁγία) τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε (ἢ πρέσβευε) ὑπὲρ ἡμῶν*».

Εἰς τὸ νεκρώσιμον τοῦ α' κανόνος τῆς *Παρακλητικῆς*· «*Μακάριοι οὖν ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε*».

Εἰς τὸ α' τροπάριον τοῦ β' κανόνος τῆς *Παρακλητικῆς*· «*Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπανσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*».

Εἰς τὸ β'· «*Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀντισθῇσονται*».

Εἰς τὸ γ'· «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν*».

Εἰς τὰ θεοτοκία· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*».

Εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδῃς, τὸ «*Δόξα*» καὶ τὸ «*Καὶ νῦν*».

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ μετὰ τὴν γ' ὥδην φάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἢ αἵτησις καὶ φάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχῃ), καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Μετά τὴν Γ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ αἵτησις καὶ ἀναγινώσκεται τὸ κοντάκιον (καὶ ὁ οἶκος, ἐὰν ὑπάρχη) τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη κοντάκιον, λέγεται τὸ τοῦ Σαββάτου μαρτυρικόν· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» (βλ. *Ὡρολόγιον*, ἀκολουθία τῶν *Τυπικῶν*).

Μετά δὲ τὴν η' ᾠδὴν· «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*.

Εἴτα ὁ ἱερεὺς· «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός*» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Μετά τὴν θ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη ἐξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τοῦ Σαββάτου· «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*», μετὰ τοῦ θεοτοκίου· «*Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα*» (βλ. *Ὡρολόγιον*, ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου).

Εἴτα, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη στιχηρὰ αἵνων, ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη στιχηρά, ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ τῶν αἵνων, ὡς ἐν τῷ *Ὡρολόγιῳ*, ἄνευ στιχηρῶν.

Ἀκολουθῶς, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται αὕτη, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον ἐκ τῶν ἀναστασίμων καὶ ἀρχόμεθα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μεγάλη δοξολογία εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ ψαλῇ ὁσάκις ὁ ἅγιος ἔχει στιχηρὰ αἵνων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὰ ἀπόστιχα τῶν αἵνων παραλείπονται.

Ἐὰν δὲν ψαλῇ μεγάλη δοξολογία, μετὰ τοὺς αἵνους εὐθὺς τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετά τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς *Παρακλητικῆς*, ἥτοι μαρτυρικὰ τοῦ ἡχοῦ τρία καὶ νεκρώσιμον ἓν, μετὰ τῶν στίχων· «*Θαυμαστός ὁ Θεός ...*», «*Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ...*» καί· «*Μακάριοι οὗς ἐξελέξω ...*». Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος ἔχη πρὸ τοῦ δοξαστικοῦ καὶ ἐν στιχηρὸν ἰδιόμελον, λέγονται τὰ 3 μαρτυρικὰ τῆς *Παρακλητικῆς* καί, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ θεοτοκίον τῆς *Παρακλητικῆς*.

Εἶτα τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον, καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἀλλὰ «*Καὶ νῦν*» λέγεται θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Ἱερολογίου ὀριζομένων διὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἐορτῆς.

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Ἐὰν ὁμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγεται τὸ τῆς περιόδου.

Προκείμενον, Ἀπόστολος, ἀλληλουϊάριον καὶ Εὐαγγέλιον, ὡς διετάχθησαν ἐν σελ. 48-49.

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν· «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούια*», ἢ «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλούια*». Ἐὰν ὁμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου.

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἴδομεν τὸ φῶς*».

β'. Μετὰ τοῦ «Ἀλληλούια»

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ψάλλονται 6 στιχηρά, ὡς ἐξῆς·

Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχη ἓνα ἅγιον, μαρτυρικὰ τοῦ ἡχοῦ 3 ἐκ τῆς *Παρακλητικῆς* (τὰ μὲν τῶν κυρίων ἡχων εὐρίσκονται εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ δὲ τῶν πλαγίων εἰς τὰ ἐσπέρια) καὶ τοῦ ἁγίου 3. Ἐὰν ὁμως τὸ *Μηναῖον* ἔχη δύο ἁγίους, μόνον τὰ τῶν ἁγίων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ τῆς ληγούσης ἐβδομάδος.

Εἶτ' εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου, τὸ «*Φῶς ἱλαρὸν*» χῦμα, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «*Καταξιώσον*» καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς *Παρακλητικῆς*, ἥτοι μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ ἓν (τὸ τέταρτον) καὶ νεκρώσιμα δύο, μετὰ τῶν στίχων· «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*» καί· «*Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται*». (Εἰς τοὺς πλαγίους ἡχους ταῦτα ψάλλονται ὡς ἐν τῇ *Παρακλητικῇ*. Εἰς τοὺς κυρίους ἡχους, ὁμως, τὸ τέ-

ταρτον μαρτυρικὸν ζητεῖ τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ δὲ β' νεκρώσιμον τῷ Σαββάτῳ πρῶτ' εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν). Ἐὰν ὁμως τὸ *Μηναιὸν* ἔχῃ δύο ἀγίους, εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται μαρτυρικὰ τρία καὶ νεκρώσιμον ἓν (μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει μετὰ τοῦ «*Θεὸς Κύριος*»).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς *Παρακλητικῆς*.

Εἴτα τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Καὶ νῦν· «*Μήτηρ ἀγία*» (βλ. τέλος *ᾠρολογίου*).

Εἴτα ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ὁρθρος

Ἀντὶ τοῦ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ «*Ἀλληλούια*» τρὶς ἐκ δ' εἰς ἥχον β', μετὰ τῶν στίχων· «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε*», «*Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται*» καὶ· «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν*».

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, λέγονται ἐκ τῆς *Παρακλητικῆς* μαρτυρικὰ τρία, τὸ α' ἄνευ στίχου, τὸ β' μετὰ τοῦ «*Θαυμαστός ὁ Θεὸς ...*» καὶ τὸ γ' μετὰ τοῦ «*Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ...*». (Εἰς τοὺς κυρίους ἤχους ταῦτα ψάλλονται ὡς ἐν τῇ α' στιχολογίᾳ. Εἰς τοὺς πλαγίους ἤχους ὁμως, τὸ τρίτον μαρτυρικὸν ζητεῖ μετὰ τὸν ἄμωμον). Δόξα, νεκρώσιμον (μετὰ τὸν ἄμωμον). Καὶ νῦν, θεοτοκίον τὸ α' τοῦ ἤχου (ἐκ τῆς α' στιχολογίας).

Εἴτα ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια (βλ. *ᾠρολόγιον*, ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου), μεθ' ἧς ὁ ἱερεὺς τὴν δέησιν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων. Ἀκολούθως ψάλλεται τὸ ἐξῆς κάθισμα·

Ἦχος πλ. α'.

Ανάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθός, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει, φιλάνθρωπε.

Δόξα, πάλιν τὸ

Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὗτος Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴτα ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου, κατὰ τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει διατυπωθεῖσαν διάταξιν (μετὰ τοῦ «Θεὸς Κύριος»).

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ μετὰ τὴν γ' ὥδὴν φάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ αἵτησις καὶ φάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν Γ' ὥδὴν, φάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ αἵτησις καὶ ἀναγινώσκεται τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη κοντάκιον, λέγονται τὰ ἐξῆς νεκρώσιμα·

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ δὲ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιῶντες ὥδὴν, τὸ Ἀλληλούια.

Μετὰ δὲ τὴν η' ὥδὴν· «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ φάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου.

Εἴτα ὁ ἱερεύς· «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Μετὰ τὴν θ' ὥδὴν, φάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη ἑξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τοῦ Σαββάτου· «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων»

μετὰ τοῦ θεοτοκίου· «*Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα*» (βλ. *Ωρολόγιον*, ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου).

Εἴτα ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ ἤχου ἐκ τῆς *Παρακλητικῆς* (ἐὰν ὁ ἤχος ἔχη 3 μαρτυρικά, τὸ α' λέγεται δῖς, τὸ δὲ νεκρώσιμον παραλείπεται).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς *Παρακλητικῆς*.

Εὐθύς δὲ τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ ὁ ἱερεὺς τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς *Παρακλητικῆς*, ἥτοι τὰ 4 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς *Παρακλητικῆς*.

Εἴτα τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἐορτῆς.

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», «*Μνήσθητι, Κύριε*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκια· Δόξα, τὸ νεκρώσιμον· «*Μετὰ τῶν ἁγίων*». Καὶ νῦν, τὸ μαρτυρικόν· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Προκείμενον, Ἀπόστολος, ἀλληλουϊάριον καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας (βλ. καὶ τὰς ἐν σελ. 48-49 σημειώσεις 1 καὶ 2).

Εἰς τὸ «*Ἐξαίρετως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλούια*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἴδομεν τὸ φῶς*».

Ἐν μνήμῃ ἐορταζομένου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 6. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α' ὁμῶχον (ἀναστάσιμον) θεοτοκίον (ἡ ἐν ἐσπέρᾳ Παρασκευῆς, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος). Εἴσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα (ἐὰν ὑπάρχωσιν). Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου (ἐὰν ὑπάρχη). Ἀπόστιχα, τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον ἐκ τῶν ἀναστασίμων· ἀλλ' ἐὰν ὑπάρχῃ ἀρτοκλασία, λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε Παρθένε*». Ἀπόλυσις· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὸ τοῦ ἁγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχῃ), καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

[Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου προβλέπη πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον, φάλλονται καὶ τὰ μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα ὡς ἀνωτέρω, τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἴτα ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Δόξα· «*Ταῖς τοῦ (...)*». Καὶ νῦν· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ...*» καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου. Ὁ ἱερεύς· «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*», τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ') καὶ οἱ κανόνες].

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἕτερος τῆς Θεοτόκου), μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν, μετὰ στίχου· «*Ἄγιε (ἢ ἁγία) τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*» εἰς 4 ἢ 6 (ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἐν ἐκάστη ᾠδῇ τροπαρίων)· ἀλλ' ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχῃ δύο κανόνας, λέγονται εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχῃ), καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ὧς ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς περιόδου. Προκείμενον, Ἀπόστολος, ἀλληλουϊάριον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (βλ. τέλος Ἀποστόλου, εἰς τὸ *Μηνολόγιον*). Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἴδομεν τὸ φῶς*».

Β'. ΕΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩ ἢ ΜΕΘΕΟΡΤΩ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐν μνήμῃ μὴ ἑορταζομένου ἢ ἡμιορταζομένου ἁγίου
ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ψάλλονται στιχηρὰ προεόρτια ἢ μεθεόρτια 3 καὶ τοῦ ἁγίου 3. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι, ἔχοντες ἴδια στιχηρὰ ἕκαστος, μόνα τὰ τῶν ἁγίων εἰς 6.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτιον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτιον.

Εἴτ' εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου, τὸ «Φῶς ἱλαρόν» χῦμα καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν πρώτην ὅμως μεθεόρτιον ἡμέραν δεσποτικῆς ἑορτῆς, γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ (ἢ Πεντηκοσταρίῳ) μέγα προκείμενον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Εἴτα ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ προεόρτια ἢ μεθεόρτια ἀπόστιχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχῃ στιχηρὰ ἀποστίχων, ψάλλονται ταῦτα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτιον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτιον.

Εἴτα τὸ «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά οὕτως· α'. Ἐὰν ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἢ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Μόνον ἐν τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων ψάλλεται τὸ προεόρτιον τρίς.

β'. Ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχῃ δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι ἔχοντες δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἑνός. Δόξα, τοῦ ἐτέρου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τὸ προεόρτιον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τὸ προεόρτιον.

Εἴτα ἡ ἐκτενής καὶ ἡ ἀπόλυσις, κατὰ μὲν τὰς προεορτίους ἡμέρας· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός», κατὰ δὲ τὰς μεθεόρτους μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια οὕτως·

α'. Ἐὰν ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἢ τῆς ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἐν δὲ τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τὸ προεόρτιον τρεῖς.

β'. Ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχῃ δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς. Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι ἔχοντες δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἐνός. Δόξα, τοῦ ἐτέρου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς. Ἐν δὲ τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τὸ προεόρτιον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τὸ προεόρτιον.

Καθίσματα, τὰ προεόρτια ἢ μεθεόρτια δις ἕκαστον.

Εἴτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες· ὁ προεόρτιος ἢ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἢ οἱ τῶν ἁγίων, ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος. Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐὰν ὑπάρχωσι δύο προεόρτιοι κανόνες, λέγονται ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4· ἐὰν δὲ ἡ ἐορτὴ ἔχῃ δύο κανόνας, οὗτοι κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας λέγονται ἀνὰ εἷς ἐναλλάξ, ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Καὶ οἱ μὲν εἰρμοὶ λέγονται ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια τοῦ προεορτίου κανόνος ἢ τῆς ἐορτῆς, μετὰ τοῦ στίχου τοῦ κανόνος τῆς ἐπερχομένης ἢ τῆς προλαβούσης ἐορτῆς· τὰ τροπάρια τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου ἢ τῶν ἁγίων, μετὰ τοῦ στίχου· «*Ἄγιοι (ἢ ἅγιε ἢ ἁγία) τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε (ἢ πρέσβευε) ὑπὲρ ἡμῶν*»· τὰ θεοτοκία μετὰ τοῦ «*Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*»· τὰ δὲ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδῃς, μετὰ τοῦ «*Δόξα*» καὶ τοῦ «*Καὶ νῦν*».

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ μετὰ τὴν γ' ὥδῃν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ αἵτησις καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτον.

Μετὰ τὴν Γ' ὥδῃν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ αἵτησις καὶ ἀναγινώσκεται, ἐν μὲν προεορτίῳ ἡμέρᾳ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος (ἐὰν ὑπάρχη), ἐν δὲ μεθεόρτῳ ἡμέρᾳ μόνον τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς· εἴτα τὸ συναξάριον. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἅγιος ἔχῃ κοντάκιον (ἢ καὶ οἶκον), τὸ προεόρτιον κοντάκιον ἢ τῆς ἐορτῆς λέγεται ἀπὸ γ' ὥδῃς πρὸ τῶν καθισμάτων, ἀφ' Γ' δὲ τὰ τοῦ ἁγίου.

Μετὰ δὲ τὴν ἡ' ᾠδὴν· «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*.

Εἴτα ὁ ἱερεὺς· «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός*» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς. Ἐὰν ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ ἑξαποστειλάριον, λέγεται τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς δις. Ἐὰν ὑπάρχωσι δύο προεόρτια ἢ δύο τῆς ἐορτῆς, ταῦτα λέγονται ἅπαξ ἕκαστον· ἐὰν δὲ ἔχῃ καὶ ὁ ἅγιος, λέγεται τὸ τοῦ ἁγίου καὶ τὸ α' προεόρτιον ἢ τὸ α' τῆς ἐορτῆς.

Εἴτα, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχῃ στιχηρὰ αἰνῶν, ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ στιχηρά, ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν, ὡς ἐν τῷ *Ἠρολογίῳ*, ἀνευ στιχηρῶν. Μόνον ἐν τοῖς προεορτίοις καὶ μεθεόρτοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῖς προεορτίοις τῶν Φώτων, καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ ὁ ἅγιος στιχηρά, ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὰ προεόρτια ἢ μεθεόρτια στιχηρὰ εἰς 4. Δόξα, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτον. Καὶ νῦν, ὁμοίως.

Ἀκολούθως, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχῃ μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται αὕτη, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς καὶ ἀρχόμεθα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μεγάλη δοξολογία εἶναι ἐπίσης δυνατόν νὰ ψαλῇ ὁσάκις ὁ ἅγιος ἔχει στιχηρὰ αἰνῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐὰν δὲν ψαλῇ μεγάλη δοξολογία, μετὰ τοὺς αἰνους εὐθὺς τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ προεόρτια ἢ μεθεόρτια ἀπόστιχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτον.

Εἴτα τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἢ τῆς ἐορτῆς ἅπαξ. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχῃ δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς.

Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι ἔχοντες δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ενός. Δόξα, τοῦ ἐτέρου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, κατὰ μὲν τὰς προεορτίους ἡμέρας τὰ τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς, κατὰ δὲ τὰς μεθεόρτους τὰ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἢ τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου ἢ τῶν ἁγίων (ἐὰν ἔχωσι δοξαστικόν), καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς.

Προκείμενον, Ἀπόστολος, ἀλληλουϊάριον καὶ Εὐαγγέλιον, ὡς διετάχθησαν ἐν σελ. 48-49. Εἰς ἃς δὲ ἡμέρας ὑπάρχει προεόρτιος ἢ μεθεόρτος Ἀπόστολος ἢ καὶ Εὐαγγέλιον, λέγονται ταῦτα ἀντὶ τῶν τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. Ἐν Σαββάτῳ, ὅμως, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω», λέγεται τὸ ἕτερον κοινωνικὸν τοῦ Σαββάτου· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι», καθ' ὅτι, κατὰ τὰς προεορτίους καὶ μεθεόρτους ἡμέρας, δὲν φάλλονται νεκρώσιμα τροπάρια. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγεται τὸ κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου.

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· ἀλλ' ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῆς Ἀναλήψεως, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», στιχηρὰ προεόρτια ἢ μεθεόρτια 3 καὶ τοῦ ἁγίου 3· ἀλλ' ἐὰν ὁ ἅγιος τιμᾶται ἐπισημώτερον, μόνον τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 6. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτιον. Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (ἢ, κατὰ τὴν πρώτην μεθεόρτον ἡμέραν δεσποτικῆς ἑορτῆς, τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἢ *Πεντηκοσταρίῳ* μέγα προκείμενον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ) καὶ τὰ ἀναγνώσματα (ἐὰν ὑπάρχωσιν). Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου (ἐὰν ὑπάρχη). Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτιον (ἐὰν δὲν ὑπάρχη τοιοῦτον, «Καὶ νῦν» λέγεται τὸ ἐν τοῖς ἀποστίχοις τῶν αἵνων τοῦ *Μηναίου* ἢ τοῦ *Πεντηκοσταρίου* προεόρτιον ἢ μεθεόρτιον). Ἀπόστιχα, τὰ στιχηρὰ τοῦ

ἀγίου. Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτον. Ἀπολυτίκια, τοῦ ἀγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς· ἀλλ' ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, λέγεται τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς. Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε Παρθένε*». Ἀπόλυσις, κατὰ μὲν τὰς προεορτίους ἡμέρας· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*», κατὰ δὲ τὰς μεθεόρτους μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἐορτῆς, ἐὰν ὑπάρχη τοιοῦτο.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὸ τοῦ ἀγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτον.

[Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου προβλέπη πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον, φάλλονται καὶ τὰ μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα ὡς ἀνωτέρω, τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου. Εἴτα ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Δόξα· «*Ταῖς τοῦ (...)*». Καὶ νῦν· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ...*» καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἀγίου. Ὁ ἱερεὺς· «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*», τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ') καὶ οἱ κανόνες].

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος ἢ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, μετὰ τοῦ στίχου τοῦ κανόνος τῆς ἐπερχομένης ἢ τῆς προλαβούσης ἐορτῆς εἰς τὰ τροπάρια· εἴτα ὁ τοῦ ἀγίου ἄνευ εἰρμῶν, μετὰ στίχου· «*Ἄγιε (ἢ ἁγία) τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*» εἰς 4 ἢ 6 (ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἐν ἐκάστη ᾠδῇ τροπαρίων)· ἀλλ' ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη δύο κανόνας, λέγονται εἰς 4 ἕκαστος. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐὰν ἡ ἐορτὴ ἔχει δύο κανόνας, οὗτοι κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας λέγονται ἀνὰ εἷς ἐναλλάξ, ἡμέραν παρ' ἡμέραν. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος (ἐὰν ὑπάρχη), ἢ τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς (ἄνευ τοῦ οἴκου)· εἴτα τὸ κάθισμα τοῦ ἀγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτον. Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀγίου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἀγίου καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς· ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι δύο προεόρτια ἢ δύο τῆς ἐορτῆς, λέγεται τὸ τοῦ ἀγίου καὶ τὸ α' προεόρτιον ἢ τὸ α' τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ στιχηρὰ τοῦ ἀγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἀγίου.

Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτον. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, κατὰ μὲν τὰς προεορτίους ἡμέρας τὰ τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς, κατὰ δὲ τὰς μεθεόρτους τὰ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἢ τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον, Ἀπόστολος, ἀλληλουϊάριον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (βλ. τέλος Ἀποστόλου, εἰς τὸ Μηνολόγιον). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· ἀλλ' ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῆς Ἀναλήψεως, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

3. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΥΠΡΙΟΙΣ ΜΗΝΑΙΟΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

Εἷς ἐκ τῶν βασικῶν στόχων τῆς ἐκδόσεως τῶν *Κυπρίων Μηναίων* ἦτο ἡ διάδοσις τῆς μνήμης τῶν Κυπρίων καὶ τῶν ἐν Κύπρῳ ἐορταζομένων ἁγίων, ἰδίως διὰ τῶν συναξαρίων καὶ τῆς λειτουργικῆς χρήσεως τῶν ἀκολουθιῶν αὐτῶν, τῶν περιεχομένων εἰς αὐτάς. Κατὰ τοῦτο δὲν ἐπιδιώκεται διὰ τῶν *Κυπρίων Μηναίων* ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἐν χρήσει *Μηναίων* διὰ νέων πληρεστέρων ἀκολουθιῶν. Στόχος εἶναι ἡ παροχὴ δυνατότητος πανηγυρικοῦ ἐορτασμοῦ ἐνὸς ἁγίου ἐκεῖ, ὅπου ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖ, ὅπου παραδοσιακῶς τιμᾶται ἡ μνήμη αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ παροχὴ δυνατότητος συμφαλμωδίας τῆς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας μετ' ἀκολουθίας τινὸς ἐκ τῶν *Κυπρίων Μηναίων*. Οὕτω, καὶ ἡ μνήμη τῶν ἐν τοῖς *Κυπρίοις Μηναίοις* ἁγίων διασώζεται καὶ ἡ ἐπαφὴ καὶ γνωριμία αὐτῶν ὑπὸ τῶν χριστιανῶν πραγματοποιεῖται καὶ ἡ καθ' ἡμέραν λειτουργικὴ πρᾶξις τῆς Ἐκκλησίας διατηρεῖται ἀναλλοίωτος.

Ἐχοντες ταῦτα ὡς γνώμονα, σημειοῦμεν ἐνταῦθα διαφοροὺς τυπικὰς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὰς περιπτώσεις ἐορτασμοῦ ἐνὸς ἁγίου, τοῦ οὐοίου ἡ ἀκολουθία εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*, ἐν Κυριακῇ ἢ

ἐν καθημερινῇ, μετὰ ἧ ἄνευ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ *Μηναίου*. Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν κατανόησιν τῶν κατωτέρω σημειουμένων τυπικῶν διατάξεων καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν εἰς τὴν λατρείαν εἶναι ἡ διάκρισις μεταξὺ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἑορταστικοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ μεταξὺ πανηγυρικοῦ Ὅρθρου καὶ ἑορταστικοῦ Ὅρθρου.

Πανηγυρικός Ἑσπερινὸς εἶναι αὐτὸς εἰς τὸν ὁποῖον, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, λέγονται ἀναγνώσματα, ψάλλεται λιτὴ καὶ τελεῖται ἀρτοκλασία· ἑορταστικὸς δὲ Ἑσπερινὸς εἶναι, ἀπλῶς εἰπεῖν, ὁ μετ' εἰσόδου. Πανηγυρικός Ὅρθρος εἶναι ὁ ἔχων, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον· ἑορταστικὸς δὲ Ὅρθρος εἶναι ὁ ἔχων καταβασίαι καὶ μεγάλην δοξολογίαν.

Δεδομένου ὅτι ἡ παρὰ Θεῷ τιμὴ καὶ δόξα ἑνὸς ἁγίου οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὴν μορφήν τῆς ὑφ' ἡμῶν τελουμένης ἀκολουθίας, ἡ ἐν πολλοῖς διάχυτος ἄποψις ὅτι, ἐὰν ἡ τελουμένη ἀκολουθία δὲν εἶναι πληρεστάτη (ἐὰν δηλ. δὲν τελεσθοῦν πανηγυρικός Ἑσπερινὸς καὶ πανηγυρικός Ὅρθρος), δὲν τιμᾶται ἱκανοποιητικῶς ὁ ἅγιος, μόνις καὶ μετὰ βίας χρειάζεται νὰ ὑποδειχθῇ ὡς θεολογικῶς ἐσφαλμένη. Ἀποκορύφωμα τῆς οἰασδῆποτε τελέσεως μνήμης ἁγίου καὶ τῆς οἰασδῆποτε ψαλλομένης ἀκολουθίας εἶναι ἡ τέλεσις τῆς Θείας Λειτουργίας. Εἰς αὐτὴν κατατείνουν πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι. Μνήμη δὲ ἁγίου σημαίνει πρωτίστως μετοχὴ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου.

Α'. ΕΝ ΚΥΡΙΑΚῃ

Συμφαλμωδία τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας μετὰ τῆς τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἁγίου 4. (Ἐὰν ὅμως πανηγυρίζῃ ὁ ναὸς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἁγίου 6). Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου, ἡ ὁ ἅγιος ἑορτάζεται ἐπισήμως, ἀναγινώσκονται τὰ ἀναγνώσματα αὐτοῦ, ψάλλεται δὲ καὶ ἡ λιτὴ. Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων ἀποστίχων. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων. Ἐὰν θὰ τελεσθῇ ἄρτοκλασία, εἰς τὸ «Καὶ νῦν» θὰ ψαλῇ τὸ «Θεοτόκε Παρθένε».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Ὅπου ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου, ἢ ὁ ἅγιος ἐορτάζεται ἐπισήμως, φάλλεται καὶ τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ κάθισμα αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ὚' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καταβασίαι, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἁγίου 4, μετὰ καταλλήλων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ ἑωθινόν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου, ὅποτε φάλλεται τὸ δοξαστικὸν αὐτοῦ. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία» (ἢ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος»).

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς, ἢ τῆς τυχούσης ἐορτῆς (ἐν μεθεόρτοις). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς περιόδου. Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, ἀλληλουϊάριον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον» (ἢ τὸ τοῦ ἁγίου, ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ).

Συμφαλμωδία τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας μετὰ τῆς τοῦ *Μηναίου* καὶ τῆς τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῷ . Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τοῦ *Μηναίου* 3 καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* 3. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. (Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «Δόξα», τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*). Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ

νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων ἀποστίχων. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ *Μηναίου* (ἐὰν ἔχῃ δοξαστικόν). Δόξα, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ *Μηναίου* καὶ ὁ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' Ὡ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καταβασίαι, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἑξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ *Μηναίου*, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 2, τοῦ *Μηναίου* 3 καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* 3, μετὰ καταλλήλων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* στερεῖται αἰνων, λέγονται ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* 4. Δόξα, τὸ ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία» (ἢ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος»).

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ι α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς, ἡ τῆς τυχούσης ἑορτῆς (ἐν μεθεόρτοις). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ *Μηναίου*, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς περιόδου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Β'. ΕΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝῃ

Ψαλμωδία τῆς ἀκολουθίας μόνον ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται εἰς τὸ *Κύριον Μηναῖον*, λαμβανομένων ὑπόψιν τῶν ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῷ . Ὅπου ὁ ναὸς δὲν τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἢ ὁ ἅγιος δὲν ἑορτάζεται ἐπισήμως, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Ὅπου ὁ ναὸς δὲν τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἢ ὁ ἅγιος δὲν ἑορτάζεται ἐπισήμως, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στι-

χολογίας, εὐθὺς ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. Παραλείπονται δὲ ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς (ἐν μεθεόρτοις). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς περιόδου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου.

Ἐὰν ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου συμπέσῃ κατὰ τὰς καθημερινὰς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, αὕτη μετατίθεται πρὸς τὸ πλησιέστερον Σάββατον, πλὴν τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, καὶ φάλλεται κατὰ τὸν τύπον τοῦ Α' Σαββάτου τῶν νηστειῶν. Δύναται ἐπίσης νὰ μετατεθῇ καὶ εἰς τὴν Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακὴν τῶν νηστειῶν καὶ νὰ φαλῇ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἡμέρας.

Ἐὰν συμπέσῃ ἐντὸς τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, δύναται νὰ μετατεθῇ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος τοῦ Θωμᾶ.

Ἐὰν τέλος τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἢ ἑορτῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἢ ἀποδόσει ἑορτῆς, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μετατίθεται ἐν ἄλλῃ μὴ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ καὶ φάλλεται εἴτε μόνῃ μετὰ τῶν μεθεόρτων (ἐὰν ὁ ναὸς πανηγυρίζῃ), καταλιμπανομένης τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, εἴτε μετὰ τῶν μεθεόρτων καὶ τῆς τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας.

Συμφαλμωδία τῆς ἀκολουθίας τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* μετὰ τῆς τοῦ *Μηναίου*

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», στιχηρὰ τοῦ *Μηναίου* 3 καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* 3. Δόξα τοῦ *Μηναίου*. (Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «Δόξα», τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*). Καὶ νῦν, τὸ α' ὁμόηχον θεοτοκίον (ἢ ἐν ἑσπέρᾳ Παρασκευῆς, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ τῆς ληγοῦσης ἑβδομάδος). Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τοῦ *Μηναίου*. (Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ ἀπόστιχα, λέγονται αὐτὰ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*). Δόξα, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀπολυτίκια, τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων. (Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ

δοξαστικόν, λέγεται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Κυπρίου Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον).

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὸ τοῦ Μηναίου. Δόξα, τοῦ Κυπρίου Μηναίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. (Ἐὰν τὸ Μηναῖον δὲν ἔχῃ καθίσματα, λέγονται τὰ τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν τοῦ Κυπρίου Μηναίου). Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ ὁ τοῦ Κυπρίου Μηναίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Κυπρίου Μηναίου, τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Δόξα, τοῦ Κυπρίου Μηναίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ὚' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου (ἢ τὰ τοῦ Κυπρίου Μηναίου, ἐὰν δὲν ἔχῃ τὸ Μηναῖον) καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Κυπρίου Μηναίου. Καταβασαί, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Μηναίου (ἐὰν ὑπάρχῃ), τοῦ Κυπρίου Μηναίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἵνους, στιχηρὰ τοῦ Μηναίου 3 καὶ τοῦ Κυπρίου Μηναίου 3. (Ἐὰν τὸ Μηναῖον δὲν ἔχῃ στιχηρά, λέγονται αὐτὰ τοῦ Κυπρίου Μηναίου εἰς 4). Δόξα, τοῦ Μηναίου (ἢ, ἐλλείψει τούτου, τὸ τοῦ Κυπρίου Μηναίου). Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς (ἐν μεθεόρτοις). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Μηναίου (ἐὰν ἐψάλη εἰς τὸν Ἑσπερινόν), τοῦ Κυπρίου Μηναίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς περιόδου. Ἀπόστολος τοῦ Κυπρίου Μηναίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Μηναίου (ἢ, ἐλλείψει τούτου, τοῦ Κυπρίου Μηναίου). Κοινωνικόν, τοῦ Μηναίου ἢ τοῦ Κυπρίου Μηναίου.

4. ΤΑΞΙΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Α'. ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ἄμα τῇ ἀφίξει τοῦ ἀρχιερέως, ὁ διάκονος ἢ οἱ διάκονοι ὑποδέχονται αὐτὸν εἰς τὸν νάρθηκα τοῦ ναοῦ ὅπου καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν τὸν μανδύαν, ἀκολούθως ἀσπάζεται τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τὸ ὁποῖον φέρει ὁ προϊστάμενος

τοῦ ναοῦ. Εἰσερχομένου τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὸν ναόν, ὁ α΄ χορὸς ψάλλει τὸ «*Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα*». Τούτου ψαλλομένου, ὁ ἀρχιερεὺς εὐλογεῖ τὸν λαόν καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον. Ἱερεῖς καὶ ψάλλται, ὑποκλινόμενοι εἰς τὸν ἀρχιερέα, ἀσπάζονται τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ προσέρχονται εἰς τὸν συνήθη αὐτῶν τόπον.

Ἀκολουθῶς, ὁ πρῶτος τῇ τάξει ἱερεὺς λέγει τὸ «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε ...*», καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἄρχεται τοῦ προοιμιακοῦ. Ἐὰν πανηγυρίζῃ ὁ ναός, μετὰ τὸ «*δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν*», ὁ χορὸς ἄρχεται τῶν Ἀνοιξανταρίων.

Ὁ διάκονος τὰ «*εἰρηνικά*», ψάλλοντος τοῦ χοροῦ, μετὰ πᾶσαν δέησιν, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*». Ὁ διάκονος ἢ οἱ διάκονοι θυμιοῦσιν ὡς ἡ τάξις ἀπαιτεῖ.

Ἐὰν πανηγυρίζῃ ὁ ναός, ἀμέσως μετὰ τὰ πληρωτικά, ὁ διάκονος ἐξέρχεται καὶ ἵσταται εἰς τὸν σολέα, τῶν ὑπολοίπων διακόνων φερόντων εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τὴν ἱεράν εἰκόνα τοῦ τιμωμένου ἀγίου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ ἀνάλογο τροπάριο/α τῆς λιτῆς. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ τροπαρίου, ποιεῖται ἡ ἀκολουθία τῆς λιτῆς.

Ἀκολουθεῖ τὸ «*Πρόσδεξι, Κύριε*», ὅπου ὁ ἀρχιερεὺς κατέρχεται τοῦ θρόνου, ἀσπάζεται τὴν ἱεράν εἰκόνα καὶ ἀνέρχεται τοῦ θρόνου.

Τοιουτοτρόπως ποιοῦσιν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ διάκονοι ἀνὰ δύο.

Τὰ ἀπόστιχα ὡς προτάσσει ἡ τυπικὴ διάταξις. Ἀρτοκλασία, καὶ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ἀκολουθεῖ ἡ λιτάνευσις τῆς ἱεραῆς εἰκόνης τοῦ τιμωμένου ἀγίου καὶ ἀπόλυσις.

Πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ «*Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέαν ἡμῶν*», ἐνῶ οὗτος εὐλογεῖ τὸν λαόν.

Β'. ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΩΙ

Τηρεῖται ἡ διάταξις ὑποδοχῆς τοῦ ἀρχιερέως ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ἀκολουθῶς, ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει τὰς ὀριζομένας ὑπὸ τοῦ *Τυπικοῦ* καταβασίας. Τούτων πληρωθεισῶν, ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός ...*». Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει «*Τὴν τιμιωτέραν*», ἢ τὴν ἐνάτην, ὅπως ὀρίζει τὸ *Τυπικόν*, καὶ τὴν ἐνάτην τῶν καταβασιῶν.

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ διακόνου μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἐκφωνήσιν· «Ὅτι σε αἰνοῦσιν», ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ ἑξαποστειλάριον (συνήθως τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον, ἐὰν ὑπάρχῃ). Ἀμέσως μετὰ ὁ πρωτοψάλτης ἢ ἄλλος ἱεροψάλτης ἐκφωνεῖ· «Κέλευσον, δέσποτα ἄγιε, ἦχος... (τὸν ἦχο τῆς Κυριακῆς), ποιεῖ μετάνοιαν εἰς τὸν ἀρχιερέα ὅστις καὶ εὐλογεῖ αὐτόν, ἐπανέρχεται εἰς τὸ ψαλτήριον καὶ ἄρχεται τοῦ «Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον». Ὁ β' χορὸς· «Αἰνεῖτε αὐτόν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ». Τελειωθέντος τοῦ «Αἰνεῖτε», ὁ α' χορὸς ψάλλει· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα ἡμῶν, Κύριε, φύλαττε» ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Ψαλλομένου ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ· «Τὸν δεσπότην», ὁ ἀρχιερεὺς κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ τελεῖ τὴν διάταξιν τοῦ «Καιροῦ» καὶ προσκυνεῖ τὰς ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνας, εὐλογεῖ διὰ τῶν δικηροτρικῆρων ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὸν λαόν, τοῦ β' χοροῦ ψαλλόντος· «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα», καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον. Οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνων.

Πρὸ τῆς δοξολογίας, ὁ ἀρχιερεὺς κατέρχεται ἐκ τοῦ θρόνου καὶ ἵσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ καὶ ὁ πρῶτος τῶν διακόνων ἐκφωνεῖ· «Ἱερεῖς, ἐξέλθετε» (τρὶς). Οἱ ἱερεῖς, κρατοῦντες κατὰ τάξιν τὰ ἀρχιερατικά ἄμφια, ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἵστανται ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἐνδύουσιν αὐτόν. Ἐὰν ὑπάρχωσι συλλειτουργοῦντες ἀρχιερεῖς, ὁ πρῶτος τῇ τάξει διάκονος ἐκφωνεῖ «Ἀρχιερεῖς, ἐξέλθετε» (τρὶς) εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ ἐνὸς καὶ μόνον ἐκφωνεῖ «Ἀρχιερεῦ, ἐξέλθε» (τρὶς). Ἀκολούθως, ἱστάμενος ἔμπροσθεν τοῦ ἀρχιερέως, ὑφοῖ τὰ δικηροτρικῆρα καὶ ἐκφωνεῖ· «Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς». Ὁ β' διάκονος· «Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Εἴτα ὁ α' διάκονος προσφέρει τὰ δικηροτρικῆρα εἰς τὸν ἀρχιερέα, ὅστις εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος· «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα».

Γ'. ΕΝ ΤΗΙ ΘΕΙΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ

Ἐνταῦθα ὁ ἀρχιερεὺς ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον καὶ οἱ χοροὶ ἄρχονται τῆς δοξολογίας. Ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, ὁ πρῶτος τῇ τάξει τῶν ἱερέων, ὑποκλινόμενος εἰς τὸν ἀρχιερέα, εἰσέρχεται διὰ τῆς Ὁραίας Πύλης εἰς

τὸ Ἱερὸν εἰς τὸν συνήθη αὐτοῦ τρόπον, καὶ τοῦ α' διακόνου, ἐκφωνοῦντος· «*Εὐλόγησον, δέσποτα*», ὁ ἱερεὺς ἄρχεται· «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς*». Ὁ διάκονος τὰ «εἰρηνικά», ψάλλοντος τοῦ χοροῦ, μετὰ πᾶσαν δέησιν, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*».

Εἰς τὴν μικρὰν εἴσοδον ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ ὀριζόμενον εἰσοδικόν, κατὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου λαμβάνει τὰ δικηροτρικήρα καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος· «*Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα*». Τὸ ἐφύμνιον· «*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ*» ἐπαναλαμβάνει ὁ β' χορὸς. Ὁ ἀρχιερεὺς, εἰσερχόμενος εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, λαμβάνει τὸν θυμιατὸν καὶ ψάλλει τὸ ὑπὸ τοῦ *Τυπικοῦ* ὀριζόμενον ἀπολυτίκιον, θυμιῶν κύκλῳ τῆς ἁγίας Τραπέζης, τὰς ἐν τῷ τέμπλῳ ἁγίας εἰκόνας, τὸν λαόν, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο, καθὼς ὀρίζει τὸ *Τυπικόν*. Ὁ χορὸς τὸ τοῦ ναοῦ, ὁ ἀρχιερεὺς τὸ κοντάκιον, τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ψάλλει ὁ β' χορὸς. Ὁ διάκονος· «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*». Ὁ ἀρχιερεὺς· «*Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*», τὸ τέλος τῆς ἐκφωνήσεως ταύτης συμπληροῖ ὁ διάκονος, βλέπων ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὸν λαόν· «*Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*». Κατόπιν ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος. Τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ, τὸ δεύτερον ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ, τὸ τρίτον ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῶν συλλειτουργούντων αὐτῷ, τὸ τέταρτον ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ, τὸ πέμπτον ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῶν συλλειτουργούντων αὐτῷ, τὸ «*Δόξα Πατρὶ*», ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ, τὸ «*Καὶ νῦν*» ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ, καὶ ὁ β' χορὸς τὸ «*Ἄγιος ἀθάνατος*».

Ἀπὸ τοῦ Βήματος ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος εἰς στάσεις. Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ἐκφωνεῖ εἰς τρεῖς στάσεις τὸ «*Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ*». Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης στάσεως εὐλογεῖ διὰ τῶν δικηροτρικήρων τὸν λαόν, οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ· «*Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα*». Ὁ α' διάκονος· «*Δύναμις*». Καὶ ὁ α' χορὸς ψάλλει τὸ τελευταῖον τρισάγιον.

Εἴτα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «*Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς*». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν διακόνων εἰς τρεῖς στάσεις καὶ εἰς κάθε στάσιν τὸ ἐπαναλαμβάνουσιν, εἰς τὴν πρώτην ὁ ἀρχιερεὺς, εἰς τὴν δευτέραν ὁ α' χορὸς καὶ εἰς τὴν τρίτην ὁ β' χορὸς. Εἴτα λέγει ὁ διάκονος· «*Καὶ*

ἐπάκουσον ἡμῶν». Καὶ ἐπαναλαμβάνει ὁ ἀρχιερεὺς μελωδικῶς· «Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν». Εἴτα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης τὴν φήμην τοῦ λειτουργοῦντος ἀρχιερέως, ἥ τοῦ οἰκείου μητροπολίτου, καὶ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη μελωδικῶς ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, καὶ ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ.

Κατόπιν ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' ἁμβωνος ὑπὸ τοῦ διακόνου, ἐὰν ὑπάρχη, ἐν τῷ τέλει τοῦ ὁποίου ὁ α' χορὸς ψάλλει τὸ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι», καὶ τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα», μέχρι νὰ κατέλθῃ ὁ διάκονος ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος καὶ προσφέρει τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ἀσπασμὸν ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως, ὅστις ἵσταται εἰς τὴν Ὡραίαν Πύλην, ὁπότε, λαβὼν τοῦτο, εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ τὸ ἐναποθέτει εἰς τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ χειρουβικοῦ, ψαλλομένου τοῦ «Ἀλληλούια» ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ, ὁ α' χορὸς ψάλλει τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα». Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς εὐλογεῖ διὰ τοῦ δικηρίου τὸν λαὸν καὶ προσφέρει τοῦτο εἰς τὸν διάκονον, ὅστις ἤδη εἶναι ἔξωθεν τῆς Ὡραίας Πύλης, καὶ λαβὼν τοῦτο, ἐκφωνεῖ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὸ «Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους», ἀντὶ τοῦ «Πατέρα Υἱόν», ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ τὸ «Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου».

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν, πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», οἱ χοροὶ ψάλλουσι· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα ἡμῶν», ἐνῶ οὗτος εὐλογεῖ τὸν λαόν.

5. ΑΙ ΦΗΜΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου

Χρυσοστόμου τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου, Πατὴρ ἡμῶν, Ποιμένος καὶ Ἐθνάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Πάφου

Γεωργίου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Πάφου, Ὑπερτίμου καὶ Ἐξάρχου Ἀρσινόης καὶ Ῥωμαίων, Πατὴρ ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτίου

Νεκταρίου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Κιτίου, Ὑπερτίμου καὶ Ἐξάρχου Λάρνακος καὶ Λευκάρων, Πατὴρ ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κυρηναίας

Χρυσοστόμου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Κυρηναίας, Ὑπερτίμου καὶ Ἐξάρχου Λαπήθου καὶ Καραβᾶ, Πατὴρ ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ

Ἀθανασίου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Λεμεσοῦ καὶ Προέδρου Ἀμαθοῦντος, Νεαπόλεως καὶ Κουρίου, Πατὴρ ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μόρφου

Νεοφύτου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Μόρφου καὶ Προέδρου τῶν Σόλων, Πατὴρ ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου

Βασιλείου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Κωνσταντίας καὶ Προέδρου Ἀμμοχώστου, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου καὶ Τηλλυρίας

Νικηφόρου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Προέδρου Τηλλυρίας, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς

Ἡσαΐου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Ταμασοῦ καὶ Προέδρου Ὁρεινῆς, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Τριμυθοῦντος

Βαρνάβα τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Τριμυθοῦντος καὶ Προέδρου Λευκάρων, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Καρπασίας

Χριστοφόρου τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἐπισκόπου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Καρπασίας καὶ Προέδρου Αἰγιαλούσης, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀρσινόης

Παγκρατίου τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἐπισκόπου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος

Νικολάου τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἐπισκόπου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Ἀμαθοῦντος, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

6. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΑΣ

Ἡ Ἐκκλησία ἀνεβίβασε τὸν ἱεροψάλτην εἰς μίαν πολὺ τιμητικὴν θέσιν ἐντὸς τοῦ πληρώματος αὐτῆς. Τὸν κατέταξεν εἰς τὴν τάξιν τῶν κατωτέρων κληρικῶν. Ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς συμβάλλει μεγάλως εἰς τὴν εὐτακτον τέλεσιν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν. Βοηθᾷ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν προσέγγισιν τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λατρευτικῆς συνάξεως. Προσφέρει εἰς τοὺς πιστοὺς τὴν δυνατότητα νὰ βιώσουν ἐν κατανύξει τὰ λατρευτικὰ γεγονότα καὶ τὸν ὕμνολογικὸν πλοῦτον τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπιτελεῖ ἔργον ἀγγελικόν.

Ἐνεκα τούτου, ἔχει μεγάλην εὐθύνην ἀπέναντι εἰς τὸν Θεόν. Πρέπει νὰ ἔχῃ πάντα ἐνεργὸν τὴν αἴσθησιν ὅτι εἶναι ἓνας λειτουργός. Τὸ λειτούργημα του ὀφείλει νὰ τὸ ὑπηρετῇ μὲ ταπείνωσιν, μὲ συνέπειαν καὶ εὐαισθησίαν. Νὰ ἔχῃ διαρκῶς «ἀνοικτὰ καὶ ἄγρυπνα τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του», διὰ νὰ εἶναι ἡ διακονία του ἱεροπρεπής, καθὼς ἐπιτάσσει ἡ λειτουργικὴ τάξις, καὶ εὐπρόσδεκτος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Νὰ μελετᾷ προσεκτικὰ καὶ ἐπισταμένα τὰς «*Τάξεις τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν*», νὰ εὐρίσκηται ἐν συνεχεῖ διαβουλεύσει μετὰ τοῦ ἱερέως, ἔτσι ὥστε νὰ ἀποφεύγωνται παραφωνίαι καὶ διχοστασίαι.

Νὰ εἶναι συνεπής εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ἐκουσίως. Ἐὰν κωλύηται νὰ παρίσταται εἰς ἀκολουθίαν τινα, θὰ πρέπει νὰ φροντίζῃ νὰ ἔχῃ ἀντικαταστάτην.

Συναφῶς ὀφείλει νὰ εἶναι παρὼν κατὰ τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν Κυριακῶν, τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν ἑορταζομένων ἀγίων, ὡς ἀκολουθίως: Ἰανουαρίου 1, 5, 6, 7 καὶ 30· Φεβρουαρίου 2· Μαρτίου 25· Ἀπριλίου 23· Μαΐου 21· Ἰουνίου 11, 29 καὶ 30· Ἰουλίου 27· Αυγούστου 6 καὶ 15· Σεπτεμβρίου 8 καὶ 14· Ὀκτωβρίου 26· Νοεμβρίου 8, 21 καὶ 30· Δεκεμβρίου 6, 12, 24, 25 καὶ 26.

Ἐπισθέντως, δέον ὅπως παρευρίσκηται καὶ κατὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς Α' ἐβδομάδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, κατὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν

Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνος, κατὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, πρωὶ καὶ ἑσπέρας, τὴν Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου, τὴν Πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως, τὴν Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ κατὰ τὴν πανηγύριν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ὑπηρετεῖ, ἢ ἄλλου παρεκκλησίου ἢ ἐξωκκλησίου τῆς ἐνορίας ἢ τῆς κοινότητός του.



8. ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΕΤΟΥΣ 2023

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
1	δ'	Ζ'	Περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ <i>Κολ. β' 8-12</i> <i>«Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται»</i>	Περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ <i>Λκ. β' 20-21, 40-52</i> <i>«Ῥπέστρεψαν οἱ ποιμένες»</i>
8	πλ. α'	Η'	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα <i>Ἐφ. δ' 7-13</i> <i>«Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις»</i>	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα <i>Μτ. δ' 12-17</i> <i>«Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης»</i>
15	πλ. β'	Θ'	Κυριακῆς ΚΘ' Ἐπιστολῶν <i>Κολ. γ' 4-11</i> <i>«Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ»</i>	Κυριακῆς ΙΒ' Λουκᾶ (δέκα λεπτῶν) <i>Λκ. ιζ' 12-19</i> <i>«Εἰσερχομένον τοῦ Ἰησοῦ»</i>
22	βαρὺς	Ι'	Κυριακῆς ΛΑ' Ἐπιστολῶν <i>Α' Τιμ. α' 15-17</i> <i>«Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος»</i>	Κυριακῆς ΙΔ' Λουκᾶ (τυφλοῦ Ἱεριχοῦς) <i>Λκ. ιη' 35-43</i> <i>«Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν»</i>
29	πλ. δ'	ΙΑ'	Κυριακῆς ΛΒ' Ἐπιστολῶν <i>Α' Τιμ. δ' 9-15</i> <i>«Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος»</i>	Κυριακῆς ΙΕ' Λουκᾶ (Ζακχαίου) <i>Λκ. ιθ' 1-10</i> <i>«Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχὴν»</i>
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
5	α'	Α'	Κυριακῆς ΛΓ' Ἐπιστολῶν <i>Β' Τιμ. γ' 10-15</i> <i>«Τέκνον Τιμόθεε παρηκολούθηκάς μου»</i>	Κυριακῆς ΙΣ' Λουκᾶ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου) <i>Λκ. ιη' 10-14</i> <i>«Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν»</i>

12	β'	Β'	Κυριακῆς ΛΔ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. 5' 12-20 «Πάντα μοι ἔξεστιν»	Κυριακῆς ΙΖ' Λουκᾶ (Ἀσώτου) Λκ. ιε' 11-32 «Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς»
19	γ'	Γ'	Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω Α' Κορ. η' 8-9' 2 «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι»	Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω Μτ. κε' 31-46 «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου»
26	δ'	Δ'	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς Ῥωμ. ιγ' 11-ιδ' 4 «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία»	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς Μτ. 5' 14-21 «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις»

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
5	πλ. α'	Ε'	Κυριακῆς Α' νηστειῶν Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40 «Πίστει Μωυσῆς μέγας γενόμενος»	Κυριακῆς Α' νηστειῶν (Ὁρδοδοξίας) Ἰω. α' 44-52 «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν»
12	πλ. β'	5'	Κυριακῆς Β' νηστειῶν Ἐβρ. α' 10-β' 3 «Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε»	Κυριακῆς Β' νηστειῶν (Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ) Μκ. β' 1-12 «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ»
19	βαρὺς	Ζ'	Κυριακῆς Γ' νηστειῶν Ἐβρ. δ' 14-ε' 6 «Ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν»	Κυριακῆς Γ' νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως) Μκ. η' 34-θ' 1 «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν»
26	πλ. δ'	Η'	Κυριακῆς Δ' νηστειῶν Ἐβρ. 5' 13-20 «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός»	Κυριακῆς Δ' νηστειῶν Μκ. θ' 17-31 «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ»

ΑΠΡΙΛΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
2	α'	Θ'	Κυριακῆς Ε' νηστειῶν Ἐβρ. θ' 11-14 «Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς»	Κυριακῆς Ε' νηστειῶν (Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας) Μκ. ι' 32-45 «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα»
9	-	-	Κυριακῆς τῶν Βαΐων Φιλ. δ' 4-9 «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε»	Κυριακῆς τῶν Βαΐων Ἰω. ιβ' 1-18 «Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα»
16	α'	-	Κυριακῆς τοῦ Πάσχα Πράξ. α' 1-8 «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον»	Κυριακῆς τοῦ Πάσχα Ἰω. α' 1-17 «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος»
23	-	Α'	Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου Πράξ. ιβ' 1-11 «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν»	Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα (Θωμᾶ) Ἰω. κ' 19-31 «Οὔσης ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ»
30	β'	Δ'	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων Πράξ. ζ' 1-7 «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν»	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων Μκ. ιε' 43-ιζ' 8 «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας»
ΜΑΪΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
7	γ'	Ε'	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου Πράξ. θ' 32-42 «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον»	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου Ἰω. ε' 1-15 «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα»
14	δ'	Ζ'	Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος Πράξ. ια' 19-30 «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι»	Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος Ἰω. δ' 5-42 «Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν»

21	πλ. α'	Η'	Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Πράξ. κς' 1, 12-20 « <i>Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς</i> »	Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ Ἰω. θ' 1-38 « <i>Παράγων ὁ Ἰησοῦς</i> »
28	πλ. β'	Γ'	Κυριακῆς τῶν πατέρων Πράξ. κ' 16-18, 28-36 « <i>Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι</i> »	Κυριακῆς τῶν πατέρων (Α' Οἰκ. Συνόδου 325 μ.Χ.) Ἰω. ις' 1-13 « <i>Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς</i> »
ΙΟΥΝΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΘΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
4	-	-	Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς Πράξ. β' 1-11 « <i>Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν</i> »	Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς Ἰω. ζ' 37-52, η' 12 « <i>Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἐορτῆς</i> »
11	πλ. δ'	Α'	Βαρνάβα ἀποστολῶν Πράξ. ιβ' 25-ιγ' 12 « <i>Βαρνάβας καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλήμ</i> »	Κυριακῆς Α' Ματθαίου (Ἀγίων Πάντων) Μτ. ι' 32-33, 37-38, ιβ' 27-30 « <i>Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει</i> »
18	α'	Β'	Κυριακῆς Β' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. β' 10-16 « <i>Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη</i> »	Κυριακῆς Β' Ματθαίου Μτ. δ' 18-23 « <i>Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς</i> »
25	β'	Γ'	Κυριακῆς Γ' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. ε' 1-10 « <i>Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως</i> »	Κυριακῆς Γ' Ματθαίου Μτ. ε' 22-33 « <i>Ὁ λύχνος τοῦ σώματος</i> »

ΙΟΥΛΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
2	γ'	Δ'	Καταθέσεως ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου Ἐβρ. θ' 1-7 «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή δικαιώματα»	Κυριακῆς Δ' Ματθαίου Μτ. γ' 5-13 «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ»
9	δ'	Ε'	Κυριακῆς Ε' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. ι' 1-10 «Ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας»	Κυριακῆς Ε' Ἐπιστολῶν Μτ. γ' 28-θ' 1 «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν»
16	πλ. α'	Ϛ'	Κυριακῆς τῶν πατέρων Τίτ. γ' 8-15 «Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος»	Κυριακῆς τῶν πατέρων (Δ' Οἰκ. Συνόδου 451μ.Χ.) Μτ. ε' 14-19 «Ἥμεῖς ἐστε τὸ φῶς»
23	πλ. β'	Ζ'	Κυριακῆς Ζ' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. ιε' 1-7 «Ὁφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί»	Κυριακῆς Ζ' Ματθαίου Μτ. θ' 27-35 «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ»
30	βαρὺς	Η'	Κυριακῆς Η' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. α' 10-17 «Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος»	Κυριακῆς Η' Ματθαίου Μτ. ιδ' 14-22 «Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὴν ὄχλον»
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
6	-	-	Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Β' Πέ. α' 10-19 «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν»	Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Μτ. ιζ' 1-9 «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον»

13	α'	Ι'	Κυριακῆς Ι' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. δ' 9-16 «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους»	Κυριακῆς Ι' Ματθαίου Μτ. ιζ' 14-23 «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ»
20	β'	ΙΑ'	Κυριακῆς ΙΑ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. θ' 2-12 «Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς»	Κυριακῆς ΙΑ' Ματθαίου Μτ. ιη' 23-35 «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία»
27	γ'	Α'	Κυριακῆς ΙΒ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. ιε' 1-11 «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον»	Κυριακῆς ΙΒ' Ματθαίου Μτ. ιθ' 16-26 «Νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ»

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΘΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
3	δ'	Β'	Κυριακῆς ΙΓ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. ις' 13-24 «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει»	Κυριακῆς ΙΓ' Ματθαίου Μτ. κα' 33-42 «Ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης»
10	πλ. α'	Γ'	Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως Γαλ. ζ' 11-18 «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα»	Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως Ἰω. γ' 13-17 «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν»
17	πλ. β'	Δ'	Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν Γαλ. β' 16-20 «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιоῦνται»	Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν Μκ. η' 34-θ' 1 «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν»
24	βαρὺς	Ε'	Κυριακῆς ΙΣ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. ζ' 1-10 «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν»	Κυριακῆς Α' Λουκᾶ Λκ. ε' 1-11 «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην»

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
1	πλ. δ'	Ζ'	Τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2 «Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως»	Κυριακῆς Β' Λουκᾶ Λκ. ζ' 31-36 «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν»
8	α'	Ζ'	Κυριακῆς ΙΗ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. θ' 6-11 «Ὁ σπείρων φειδομένως»	Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ Λκ. ζ' 11-16 «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν»
15	β'	Η'	Κυριακῆς τῶν πατέρων Τίτ. γ' 8-15 «Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος»	Κυριακῆς Δ' Λουκᾶ (Πατέρων Ζ' Οἰκ. Συνόδου 787 μ.Χ.) Λκ. η' 5-15 «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι»
22	γ'	Θ'	Κυριακῆς Κ' Ἐπιστολῶν Γαλ. α' 11-19 «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον»	Κυριακῆς Σ' Λουκᾶ Λκ. η' 26-39 «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν»
29	δ'	Ι'	Κυριακῆς ΚΑ' Ἐπιστολῶν Γαλ. β' 16-20 «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιоῦται»	Κυριακῆς Ζ' Λουκᾶ Λκ. η' 41-56 «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ»
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
5	πλ. α'	ΙΑ'	Κυριακῆς ΚΒ' Ἐπιστολῶν Γαλ. ζ' 11-18 «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα»	Κυριακῆς Ε' Λουκᾶ Λκ. ζ' 19-31 «Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος»

12	πλ. β'	A'	Κυριακῆς ΚΓ' Ἐπιστολῶν Ἐφ. β' 4-10 «Ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει»	Κυριακῆς Η' Λουκᾶ Λκ. ι' 25-37 «Νομικὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ»
19	βαρὺς	B'	Κυριακῆς ΚΔ' Ἐπιστολῶν Ἐφ. β' 14-22 «Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν»	Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ Λκ. ιβ' 16-21 «Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου»
26	πλ. δ'	Γ'	Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος Γαλ. ε' 22-Ὶ 2 «Ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστὶν ἀγάπη»	Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ Λκ. ιη' 18-27 «Ἀνθρώπος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ»
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
3	α'	Δ'	Κυριακῆς ΚΖ' Ἐπιστολῶν Ἐφ. ε' 8-19 «Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε»	Κυριακῆς ΙΔ' Λουκᾶ Λκ. ιη' 35-43 «Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν»
10	β'	Ε'	Κυριακῆς ΚΖ' Ἐπιστολῶν Ἐφ. Ὶ' 10-17 «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ»	Κυριακῆς Ι' Λουκᾶ Λκ. ιγ' 10-17 «Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς»
17	γ'	Ὶ'	Κυριακῆς τῶν Προπατέρων Κολ. γ' 4-11 «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ»	Κυριακῆς ΙΑ' Λουκᾶ (Προπατέρων) Λκ. ιδ' 16-24 «Ἀνθρώπος τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα»
24	δ'	Ζ'	Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40 «Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ»	Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Μτ. α' 1-25 «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ»
31	πλ. α'	Η'	Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων Β' Τιμ. δ' 5-8 «Τέκνον Τιμόθεε, νήφε ἐν πᾶσι»	Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων Μκ. α' 1-8 «Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ»

9. ΠΙΝΑΞ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
7	Σύναξις Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου	Πράξ. ιθ' 1-8 «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ»	Ἰω. α' 29-34 «Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν»
17	Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου	Ἐβρ. ιγ' 17-21 «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν»	Λκ. ζ' 17-23 «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ»
18	Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου	Ἐβρ. ιγ' 7-16 «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν»	Μτ. ε' 14-19 «Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου»
20	Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου	Β' Κορ. δ' 6-15 «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι»	Λκ. ζ' 17-23 «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπον πεδινοῦ»
25	Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου	Ἐβρ. ζ' 26-η' 2 «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς»	Ἰω. ι' 9-16 «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα»
30	Τριῶν Ἱεραρχῶν	Ἐβρ. ιγ' 7-16 «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν»	Μτ. ε' 14-19 «Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου»
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
10	Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος	Β' Τιμ. β' 1-10 «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι»	Ἰω. ιε' 17-ιζ' 2 «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν»

ΜΑΡΤΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
9	Τεσσαράκοντα μαρτύρων	Έβρ. ιβ' 1-10 «Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ὑμῖν νέφος»	Μτ. κ' 1-16 «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»
ΑΠΡΙΛΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
23	Γεωργίου τοῦ τροπαι- οφόρου	Πράξ. ιβ' 1-11 «Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν»	Ἰω. ιε' 17-ις' 2 «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν»
25	Μάρκου ἀποστόλου	Α' Πέ. ε' 6-14 «Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ»	Ακ. ι' 16-21 «Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει»
ΜΑΪΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
8	Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	Α' Ἰω. α' 1-7 «Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν»	Ἰω. ιθ' 25-27, κα' 24-25 «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Στανρῶ»
12	Ἐπιφανίου Κύπρου	Α' Τιμ. ζ' 11-16 «Τέκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην»	Ἰω. ι' 9-16 «Εγὼ εἰμι ἡ θύρα»
21	Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἱσαποστόλων	Πράξ. κς' 1, 12-20 «Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς»	Ἰω. ι' 1-9 «Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν»

ΙΟΥΝΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
2	Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως	Έβρ. η' 1-6 «Τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα»	Λκ. ιβ' 8-12 «Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ»
11	Βαρνάβα ἀποστόλου	Πράξ. ιβ' 25-ιγ' 12 «Βαρνάβας καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν»	Λκ. ι' 16-21 «Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει»
24	Γενέσιον Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου	Ῥωμ. ιγ' 11-ιδ' 4 «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία»	Λκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80 «Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν»
29	Πέτρου καὶ Παύλου ἀποστόλων	Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9 «Ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ»	Μτ. ις' 13-19 «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη»
30	Σύναξις τῶν δώδεκα ἀποστόλων	Α' Κορ. δ' 9-16 «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους»	Μτ'. θ' 36-ι' 8 «Ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους»
ΙΟΥΛΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
8	Προκοπίου μεγαλομάρτυρος	Α' Τιμ. δ' 9-15 «Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος»	Λκ. ζ' 17-19, θ' 1-2, ι' 16-21 «Ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν ὁ ὄχλος»
17	Μαρίνης μεγαλομάρ- τυρος	Γαλ. γ' 23-δ' 5 «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν»	Μκ. ε' 24-34 «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὁ ὄχλος πολὺς»
20	Ἰηλιοῦ τοῦ Θεσβίτου	Ἰακ. ε' 10-20 «Υπόδειγμα λάβετε»	Λκ. δ' 22-30 «Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι»

26	Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος	Γαλ. γ' 23-δ' 5 «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν»	Μκ. ε' 24-34 «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς»
27	Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος	Β' Τιμ. β' 1-10 «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι»	Ἰω. ιε' 17-ιζ' 2 «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν»
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
29	Ἀποτομή κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου	Πράξ. ιγ' 25-32 «Ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον»	Μκ. ζ' 14-30 «Ἡκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς»
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
1	Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου	Α' Τιμ. β' 1-17 «Τέκνον Τιμόθεε παρακαλῶ πρῶτον πάντων»	Ακ. δ' 16-22 «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ»
26	Μετάστασις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	Α' Ἰω. δ' 12-19 «Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται»	Ἰω. ιθ' 25-27, κα' 24-25 «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Στανρῷ»
29	Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ	Γαλ. ε' 22-ζ' 2 «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος»	Ακ. ζ' 17-23 «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ»
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
26	Δημητρίου μεγαλομ.	Β' Τιμ. β' 1-10 «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι»	Ἰω. ιε' 17-ιζ' 2 «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν»

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
8	Σύναξις τῶν ἀρχι- στρατήγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ	Ἐβρ. β' 2-10 «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος»	Λκ. ι' 16-21 «Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει»
9	Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως	Ἐφ. ε' 8-19 «Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε»	Ἰω. ι' 9-16 «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα»
13	Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου	Ἐβρ. ζ' 26-ἡ' 2 «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς»	Ἰω. ι' 9-16 «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα»
25	Αἰκατερίνης μεγαλομ.	Γαλ. γ' 23-29, δ' 1-5 «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν»	Μκ. ε' 24-34 «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς»
26	Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνο	Γαλ. ε' 22-στ' 2 «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος»	Λκ. ιβ' 32-40 «Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποιμνιον»
30	Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου	Α' Κορ. δ' 9-16 «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους»	Ἰω. α' 35-52 «Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης»
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
4	Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος	Γαλ. γ' 23-δ' 5 «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν»	Μκ. ε' 24-34 «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς»
5	Σάββα τοῦ ἡγιασμένου	Γαλ. ε' 22-στ' 2 «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος»	Μτ. ια' 27-30 «Πάντα μοι παρεδόθη»
6	Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων	Ἐβρ. ιγ' 17-21 «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν»	Λκ. στ' 17-23 «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπον πεδινοῦ»
12	Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος	Ἐφ. ε' 8-19 «Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖται»	Ἰω. ι' 9-16 «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα»
26	Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου	Ἐβρ. β' 11-18 «Ὁ ἀγιαζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι»	Μτ. β' 13-23 «Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων»

10. ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ ἱεραὶ ἀκολουθίαι ἄρχονται οὕτως:

Μῆνες	Ἑσπερινὸς	Ὅρθρος
Ἰανουάριος καὶ Δεκέμβριος	4:30 μ.μ.	7:00 π.μ.
Φεβρουάριος καὶ Νοέμβριος	4:30 μ.μ.	6:30 π.μ.
Μάρτιος	5:00 μ.μ.	6:30 π.μ.
Ἀπρίλιος καὶ Σεπτέμβριος	6:00 μ.μ.	6:30 π.μ.
Ὀκτώβριος	5:30 μ.μ.	7:00 π.μ.
Μάιος καὶ Αὐγούστος	6:30 μ.μ.	6:30 π.μ.
Ἰούνιος καὶ Ἰούλιος	7:00 μ.μ.	6:30 π.μ.

Τὰ Χριστούγεννα ὁ Ὅρθρος ἄρχεται τὴν 5:00 π.μ.

Οἱ Χαιρετισμοὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον ἄρχονται τὴν 6:00 μ.μ. (χειμερινὴν ὥραν) καὶ τὴν 6:30 μ.μ. (θερινὴν ὥραν).

Οἱ Παρακλητικοὶ Κανόνες τοῦ Δεκαπενταυγούστου ἄρχονται τὴν 7:00 μ.μ.

Τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα αἱ ἀκολουθίαι ἄρχονται οὕτως·

Ὁ Νυμφίος 7:00 μ.μ.

Ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

τῆς Μεγάλης Δευτέρας, Τρίτης καὶ Τετάρτης 7:00 π.μ.

Ἡ Θεία Λειτουργία τῆς Μεγάλης Πέμπτης 7:00 π.μ.

Τὰ Ἅγια Πάθη τὴν Μεγάλην Πέμπτην 6:30 μ.μ.

Αἱ Ὑμνολογίαι τὸ πρῶτ' τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς 7:00 π.μ.

Ὁ Ἐπιτάφιος τὸ ἑσπέρας τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς 7:00 μ.μ.

Ἡ Θεία Λειτουργία τὸ Μέγα Σάββατον 7:30 π.μ.

Τὸ Πάσχα οἱ κώδωνες σημαίνουν εἰς τὴν 11ην τῆς νυκτὸς τοῦ Μεγάλου Σαββάτου καὶ ὁ Καλὸς Λόγος λέγεται τὴν 12ην ἀκριβῶς μεσονύκτιον ὥραν.

Ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης ἄρχεται τὴν 11:00 π.μ.



ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

**1. ΚΥΡΙΑΚΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ·** Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας
τῆς Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου. Ἦχος δ'. Ἑωθινὸν Ζ'.

Κατάλυσις εἰς πάντα, μέχρι καὶ τῆς δ' Ἰανουαρίου.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειος.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ.* Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον.*» Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς.*»

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4, τὰ 2 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 3 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Σοφίας ἐραστής*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ *Μηναίου*.

Εἰς τὴν λιτὴν, τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἁγίου καὶ τὰ 2 πρῶτα τῆς λιτῆς. Δόξα· «*Τὴν ἱερατικὴν στολήν*». Καὶ νῦν· «*Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ*»¹.

1. Τὸ *Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (Τ.Μ.Ε.)*, εἰς πάσας τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς τῶν ἑορταζομένων ἁγίων ἐχόντων λιτὴν, ὀρίζει τὰ ἰδιόμελα αὐτῆς νὰ ψάλλωνται εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, μετὰ τὸν ν' ψαλμόν. Ἐν Κύπρῳ ὅμως εἴθισται ἡ λιτὴ νὰ τελῇται εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῆς θέσιν, ἥτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ πρὸ

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμαμάτων». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Οὐκ ἐπησχύνθη».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. (Ἐὰν ὁμῶς ὑπάρχη ἀρτοκλασία, ἀπολυτίκια λέγονται τὸ ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε»).

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶί, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς· «Ὁ πάντων ποιητῆς» καί· «Ὡς ὑπάρχων ἄβυσσος»². Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὰ τοῦ Μηναίου.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' Γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον.

τῶν ἀποστίχων, καὶ τοῦτο ὥρισamen ἐν τῷ παρόντι (βλ. γενικὰς διατάξεις σελ. 30). Ἐὰν ὁμῶς δὲν τελεσθῇ λιτὴ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τὰ ἰδιόμελα αὐτῆς ψάλλονται ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ, ὡς τὸ *T.M.E.* διατάσσει.

2. Τὸ *T.M.E.*, ὁρίζει καθίσματα τοῦ ἁγίου εἰς πάσας τὰς στιχολογίας. Ἐχει ὁμῶς ἐπικρατήσῃ, τὰ καθίσματα τοῦ ἐν Κυριακῇ ἑορταζομένου ἁγίου, νὰ περιορίζωνται μετὰ τὸν πολυέλεον.

Καταβασίαι, διπλαῖ· «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα*» καί· «*Στείβει θαλάσσης*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα (εἰς ἥχον δ') καὶ ἀκολούθως ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος καὶ ἡ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, ὡς ἐξῆς³.

Τ ῆ ς ἑ ο ρ τ ῆ ς

α'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων».

«*Ὑπερβὰς τοὺς ὄρους Χριστός*».

β'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον σαρκὶ περιτμηθέντα».

«*Ὑπερβὰς τοὺς ὄρους Χριστός*».

γ'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὁγδόῃ περιτομὴν λαβόντα».

«*Δεῦτε τοῦ Δεσπότου τὰ ἔνδοξα*».

δ'· «Σήμερον ὁ Δεσπότης σαρκὶ περιετμήθη καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη».

«*Δεῦτε τοῦ Δεσπότου τὰ ἔνδοξα*».

Τ ο ὕ ἁ γ ί ο υ

ε'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν ἱεράρχαις Βασίλειον τὸν μέγαν».

«*Τοῦ ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον*».

ς'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας Βασίλειον τὸν μέγαν».

«*Τοῦ ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον*».

η'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν τῆς οἰκουμένης ὑπέρλαμπρον φωστῆρα».

«*Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον*».

ζ'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν κεκοσμηκότα Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν».

«*Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον*».

3. Οὕτω ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ, κατὰ τὴν τυπικὴν παράδοσιν, ὡσάκις ἡ α' Ἰανουαρίου ἡ θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ ἀπόδοσις ἑορτῆς τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Τὸ *T.M.E.*, θέτον τὸ πρᾶγμα ἐπὶ ἄλλης βάσεως (ἦτοι ὅταν ἡ θ' τῆς ἑορτῆς ἔχει μεγαλυνάριον - βλ. *Προθεωρία*, § 29, σελ. 24-25), παραλείπει τὴν Τιμιωτέραν (ἐκτὸς εἰς ἀπόδοσιν θεομητορικῆς) καὶ ὀρίζει μόνον τὴν θ' τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς· τὴν δὲ θ' ᾠδὴν τοῦ ἀναστασίμου (ἢ καὶ ἄλλου τυχόντος) κανόνος, ὀρίζει πρὸ τῶν καταβασιῶν, ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν ᾠδῶν (σελ. 55).

9. Δόξα· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος».

«*Τῆς τῶν ἀποστόλων καθέδρας*».

10. Καὶ νῦν· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας».

«*Ὁ τὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι*».

Καταβασίαι· «*Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*» καὶ· «*Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην ..., Ὡς τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 4, καὶ τὰ 4 προσόμοια· «*Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκί*». μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*».

«*Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν*».

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Ἐξεχύθη ἡ χάρις*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'. «Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, φάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. β'. «Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ».

Στίχ. γ'. «Ἐῖπατε τῷ Θεῷ· ὥς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου».

Στίχ. δ'. «Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'. «Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς».

Στίχ. β'. «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

Στίχ. γ'. «Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ».

Στίχ. δ'. «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. α'. «Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου».

«Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Στίχ. β'. «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων».

Στίχ. γ'. «Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου».

Εἰσοδικόν· «Ἀεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τῶν ὅλων Κύριος» (ζῆτει μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν).

Ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Ἀπόστολος, τῆς ἑορτῆς· «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται» (Κολ. β' 8-12).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Ἵπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λκ. β' 20-21, 40-52).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Εἰς τὰ δίπτυχα, εἴθισται νὰ φάλληται τὸ κάτωθι μεγαλυνάριον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου·

Ἦχος β΄.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν Μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*». Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν· «*Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί*», τὸ «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*»⁴. Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «*Ὁ Θυσίαν αἰνέσεως*».

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, ψάλλεται δοξολογία ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους, ὡς κατωτέρω·

Διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους

Ὁ διάκονος· «*Εὐλόγησον, δέσποτα*».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε*».

Ὁ α΄ χορὸς· «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

Ὁ β΄ χορὸς· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

Ὁ α΄ χορὸς· «*Δόξα*», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου·

Ἦχος β΄.

Ὁπάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους, ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον, τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ, τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ β΄ χορὸς· «*Καὶ νῦν*», τὸ κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων, ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφῶζων τῷ ἐλέει σου, τῷ ἀπείρῳ,

4. Τοῦτο φάλλεται εἰς πᾶσαν Λειτουργίαν. Περὶ τούτου βλ. γενικὰς διατάξεις, σελ. 42.

οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Οἱ χοροί, τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχὴν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν εἰσελθεῖν· αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον·

ὄμβρους εἰρηνικούς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινούς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὁδεύοντας. Τὴν ἀγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν καλῶς διαφύλαξον· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν γένος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τὸν στρατὸν τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ στερέωσον καὶ κράτυνον. Τὴν νεότητά παιδαγωγῆσον, τὸ γῆρας περικράτησον, τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ.

Ἰλέψ ὄμματι ἐπίβλεψον καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν πατρίδος Κύπρου. Σύντμησον τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν. Ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν τὸν ἀλλόθρησκον εἰσβολέα. Τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθέρωσον, τοὺς ἀγνοουμένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Ἐλθέτω δὴ ἐφ' ἡμᾶς ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, βασιλεία χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον Θεὸν καὶ αἰώνιον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροὶ· «Ἀμήν».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς), τὴν ἀπόλυσιν.

Οἱ χοροὶ (ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς)· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Δι' εὐχῶν».

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῶν Φώτων· Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης· Σεραφεῖμ ὁσίου τοῦ Σαρῶφ.

Πανηγυρίζει τὸ ἱερὸν ἡσυχαστήριον Ἀγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ, παρὰ τὴν κοινότητα Σκουριωτίσσης.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς ε' Ἰανουαρίου, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν φάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, μετὰ τῶν κατωτέρω στοιχείων. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ἐορταζόμενος ἄγιος, λέγονται καταβασαί· «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πνυθμένα*».

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Εἰς τὰ προεόρτια ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιείμ».

«Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν».

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ διὰ τὸ Ἀπόδειπνον κανὼν τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν 9^ή ᾠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὰ ἀπολυτικά κατὰ τὴν τάξιν, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «*Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον*». Ἀναγνώσματα διὰ τὴν σήμερον, Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας (Δευτ. Λ' ἐβδ. Ἐπιστ.) καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τῶν Φώτων (β' Ἰαν.).

3. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων· Μαλαχίου προφήτου· Γορδίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας (Τρ. Λ' ἐβδ. Ἐπιστ.) καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως (Δευτ. ΙΓ' ἐβδ. Λονκᾶ).

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων· ἡ σύναξις τῶν ἁγίων Ο' (70) ἀποστόλων· Θεοκτίστου ὁσίου· Χρυσάνθου καὶ Εὐφημίας μαρτύρων*⁵· Νικηφόρου ὁσίου τοῦ λεπροῦ.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας (Τετ. Λ' ἐβδ. Ἐπιστ.) καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τῶν Φώτων (δ' Ἰαν.).

5. ΠΕΜΠΤΗ. Παραμονὴ τῶν ἁγίων Θεοφανείων· Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων· Συγκλητικῆς ὁσίας.

Νηστεία.

Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, εὐθὺς αἱ Μεγάλαι Ὠραὶ τῶν Θεοφανείων ὡς κατωτέρω.

Ὠρα Α'. *Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον, «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ οἱ τρεῖς ψαλμοί. Εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια*· Δόξα σοι, ὁ Θεός» (γ'), «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). Δόξα· «*Ἀπεστρέφето ποτέ*». Καὶ νῦν· «*Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη*».

5. Οἱ δι' ἀστερίσκου σημειούμενοι ἅγιοι, ἔχουσι τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, φάλλονται τὰ ιδιόμελα τῆς Ὠρας, ἅπαξ ἕκαστον, τὸ μὲν α' ἄνευ στίχου, τὸ β' μετὰ τοῦ «Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ», τὸ δὲ γ' μετὰ τοῦ «Δόξα, καὶ νῦν». Τούτων φαλλομένων, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου.

Μετὰ τὰ ιδιόμελα, λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον. Μετ' αὐτό, ὁ ἀναγνώστης χῦμα· «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοιντάκιον· «Ἐν τοῖς ῥείθροις», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν· «Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτονται αἱ Ὠραι Γ' καὶ Γ'. Ἀρχονται ἀπὸ τοῦ «Λεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὠρᾷ διάταξιν, ἀλλ' εἰς τὴν Γ' Ὠραν τῶν ιδιομέλων ἄρχεται ὁ β' χορὸς, εἰς δὲ τὸ β' ιδιόμελον ὁ στίχος· «Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν». Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Γ' Ὠρας, ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὠρα Θ'. Τελεῖται ὡς καὶ ἡ Γ' Ὠρα, μέχρι τοῦ ιδιομέλου· «Ὅτε πρὸς αὐτόν», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος· «σὺν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι» φάλλει ὁ β' χορὸς. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «Δόξα». Ὁ β'· «Καὶ νῦν». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἰστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ιδιόμελον· «Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην», λέγων ἐκ γ' τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ φάλλουσι τὸ αὐτὸ ιδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον (μετὰ τῶν ἐπαναλήψεων), μεθ' ὃ τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὠρᾷ.

Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ», ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοὶ καὶ τὰ μετ' αὐτῶν τροπάρια (βλ. Ὠρολόγιον, ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν), παραλειπομένων τοῦ «Πιστεύω», τοῦ «Πάτερ ἡμῶν», τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ τοῦ «Εὐλογῆσω τὸν Κύριον», διότι θὰ λεχθοῦν εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὅθεν μετὰ τὸ «Ἄνες, ἄφες», χῦμα τὸ κοντάκιον· «Ἐν τοῖς ῥείθροις» καὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἐκ ιβ'. Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,

δόξα σοι». Ὁ ἀναγνώστης· «Δόξα, καὶ νῦν», «Κύριε, ἐλέησον» ἐκ γ', «Πάτερ ἄγριε, εὐλόγησον» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν· «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

**Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς
καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου**

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία». Προοιμιακός. Εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας⁶ καὶ εἶτα, ἐκ τῶν ΙΓ' ἀναγνωσμάτων τῆς ἑορτῆς, ἀναγινώσκονται χάριν συντομίας τὰ ἐξῆς·

Α' ἀνάγνωσμα· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός». Μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον· «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ» ὁλόκληρον (βλ. μετὰ τὸ Γ' ἀνάγν.). Ἀκολούθως ὁ β' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ὁ β' χορὸς· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὁλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

Ε' ἀνάγνωσμα· «Εἶπεν Ἡλίας». Μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον· «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις» ὁλόκληρον (βλ. μετὰ τὸ Σ' ἀνάγν.). Ἀκολούθως ὁ α' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὁλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

Σ' ἀνάγνωσμα· «Παρεγένετο Νεεμάν». Μετ' αὐτὸ ὁ ἱερεὺς τὴν συναπτὴν τοῦ τρισαγίου, ὁ τρισάγιος ὕμνος, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

6. Τὸ *Τ.Μ.Ε.* παραλείπει τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ ὀρίζει εὐθὺς μετὰ τὸ «Φῶς ἱλαρόν» τὰ ἀναγνώσματα. Τοῦναντίον ἕτερα *Τυπικά* προβλέπουν τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, ὡς γίνεται εἰς πάντας τοὺς Ἑσπερινούς, ὅπερ καὶ λογικώτερον.

Εἴτα ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα· «*Φωνὴ Κυρίου*» καὶ τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγισμοῦ ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἢ τῷ *Ἱερατικῷ*. Μετὰ τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν εὐχήν· «*Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*» (καὶ παραλειπομένου τοῦ προοιμίου· «*Τριάς ὑπερούσιε*»), ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν· «*Μέγας εἶ, Κύριε*», ἐπαναλαμβάνων τρεῖς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς, τῶν χορῶν ἀποκρινομένων τὸ «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*». Τρεῖς ἐπαναλαμβάνει καὶ τὰς φράσεις· «*Αὐτὸς οὖν, φιλόανθρωπε*» καὶ· «*Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα*», τῶν χορῶν ἀποκρινομένων τὸ «*Ἀμήν*». Ὅταν ὁ ἱερεὺς ῥαντίζη τὸν λαόν, ψάλλει τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς· «*Ἐπεφάνης σήμερον*»⁷. Ἀσπαζομένων δὲ τῶν πιστῶν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ῥαντιζομένων ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ψάλλεται τὸ ἰδιόμελον· «*Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί*».

Μετὰ ταῦτα τὸ «*Εἴη τὸ ὄνομα*» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Σημείωσις. Τῷ ἐσπέρας τῆς παραμονῆς, εἶναι δυνατόν νὰ τελεσθῇ ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου ἢ (κατ' ἄλλας πηγὰς) τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου χῦμα, μετὰ τῆς λιτῆς, τῶν ἀποστίχων καὶ τῆς ἀρτοκλασίας τῶν Θεοφανείων. Ἐὰν ἀναγνωσθῇ τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, ἀντὶ τῶν τροπαρίων· «*Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου*», λέγεται χῦμα τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἀντὶ δὲ τῶν τροπαρίων· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*», τὸ κοντάκιον αὐτῆς. Μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν (ἢ μετὰ τὸ «*Πιστεύω*», ἐὰν ἀναγνωσθῇ τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον), ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς τῆς ἐορτῆς καὶ λέγονται αἱ δέησεις αὐτῆς. Εἴτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς, τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τρεῖς, ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, τὸ «*Εἴη τὸ ὄνομα*» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου*». Ἰστέον ὅτι ἐὰν τηρηθῇ ἡ ἀνωτέρω τάξις, τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς καὶ τῶν ἀποστίχων τῆς ἐορτῆς δὲν θὰ ψαλῶσι καὶ ἐν τῷ Μεσσηνικῷ.

7. Ψάλλεται τοῦτο, διότι διὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἔχομεν ἤδη εἰσέλθει εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «*Ἐν τοῖς θείτοις σήμερον*», ἀλλὰ τοῦτο ψάλλεται εἰς τὸν Ἀγιασμόν τῆς παραμονῆς μόνον ὅταν οὗτος τελεῖται ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ πρωί, ὅτε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὁ Ἑσπερινὸς τῆς ἐορτῆς τελεῖται κατὰ τὴν ἐσπέραν.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῇ Παρασκευῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετά τὸν ν' ψαλμόν, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς (ἄνευ τοῦ «Δόξα» καὶ τοῦ «Καὶ νῦν» πρὸ τῶν δύο τελευταίων) καὶ εἶτα τὰ τῶν ἀποστίχων (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὸν ἐκ Παρθένου ἡλίον». Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυνγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυνγες; καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Τὰ σύμπαντα σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφοτέροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»⁸.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, ἡ ὑπακοή· «Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου». Ἀφ' ὧδῃς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

8. Ἡ διάταξις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Προθεωρία, σελ. 21-22, § 24), καθ' ἣν οἱ κανόνες τῶν μεγάλων δεσποτικῶν ἑορτῶν (πλὴν τῆς τοῦ Πάσχα), ψάλλονται ἄνευ στίχου, διότι ἐν αὐταῖς «οὐ στιχολογοῦνται κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν αἱ ἐννέα ὥδαί», δὲν εἶναι ὀρθή. Καὶ τοῦτο διότι, πάλιν κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ὡσάκεις δὲν στιχολογοῦνται αἱ ἐννέα ὥδαί, οἱ κανόνες ψάλλονται πάντοτε μετὰ στίχων καταλλήλων πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν τροπαρίων, καθ' ὅτι δὲν νοεῖται ψαλμώδεις κανόνων ἄνευ στίχων. Ὅθεν ὠρίσαμεν εἰς τοὺς κανόνας τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν τὸν στίχον· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», ὡς προβλέπουν καὶ ἕτερα Τυπικά, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτὸ Τ.Μ.Ε., κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας αὐτῶν.

Καταβασίαι, διπλαῖ· *«Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα»* καί· *«Στείβει θαλάσσης»*. Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὡδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Τοῦ α' κανόνος

α'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων».

«Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα».

β'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ ἐλθόντα βαπτισθῆναι».

«Δαυίδ, πάρεσο πνεύματι».

γ'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου τὸ βάπτισμα λαβόντα».

«Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε».

δ'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρῴας φωνῆς μαρτυρηθέντα».

«Συντηρώμεθα χάριτι».

Τοῦ β' κανόνος

ε'· «Σήμερον ὁ Δεσπότης κλίνει τὸν αὐχένα χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου».

«Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ς'· «Σήμερον Ἰωάννης βαπτίζει τὸν Δεσπότην ἐν ρείθροις Ἰορδάνου».

«Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ζ'· Δόξα· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος».

«Ἰδμεν τὰ Μωσεῖ».

η'· Καὶ νῦν· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας».

«Χρίεις τελειῶν».

Καταβασίαι· *«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα»* καί· *«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».*

Ἐξαποστειλάριον· «Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ» τρίς.

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς εἰς 6. Δόξα· «Νάματα ἰορδάνεια». Καὶ νῦν· «Σήμερον ὁ Χριστός», μέχρι τοῦ «οἱ φωτισθέντες βοῶμεν».

Εὐθύς ἡ μεγάλη δοξολογία, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἐπιλοίπου· «Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ», ἀντὶ τοῦ α' στίχου αὐτῆς, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς⁹.

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Ἀντίφωνα, τῆς ἐορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'. «Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β'. «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω».

Στίχ. γ'. «Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Στίχ. δ'. «Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'. «Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς».

Στίχ. β'. «Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι».

9. Ἡ ἀκριβὴς τάξις ὀρίζει ὅπως, μετὰ τὸ ἁσματικὸν τῆς δοξολογίας, τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ. Ἀκολουθεῖται ὅμως ἐνταῦθα ἡ ἐπικρατήσασα πρᾶξις, καθ' ἣν ὁ Ἀγιασμός τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν πιστῶν.

Στίχ. γ´ «Περίεσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με».

Στίχ. δ´ «Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´ «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Στίχ. β´ «Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

Στίχ. γ´ «Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

Εἰσοδικόν· «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια*».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. Κοντάκιον· «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ἀπόστολος, τῆς ἐορτῆς· «*Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις*» (Τίτ. β´ 11-14, γ´ 4-7).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «*Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς*» (Μτ. γ´ 13-17).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*». Κοινωνικόν· «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλούια*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Μετὰ τὴν ὀπισθὰμβωνον εὐχήν, τελεῖται ὁ Μέγας Ἀγιασμός ὡς ἐν τῇ παραμονῇ τῶν Φώτων, ἀλλὰ πρὸ τῆς εὐχῆς· «*Μέγας εἶ, Κύριε*», ἀναγινώσκεται καὶ τὸ προοίμιον αὐτῆς· «*Τριάς ὑπερουσίε*»· κατὰ δὲ τὸν ἀγιασμόν τῶν πιστῶν, ἀντὶ τοῦ ἰδιομέλου· «*Ἀννυμνήσωμεν οἱ πιστοί*», φάλλεται πολλάκις τὸ τροπάριον τῆς ἡΰδης· «*Τριάδος ἡ φανερώσις*». Εἶτα· «*Εἴη τὸ ὄνομα*» καὶ ἀπόλυσις.

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ σύναξις τοῦ προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον τοῦ Μηναίου· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου εἰς 6 μετὰ στίχου· «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' ὅδῃς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ζ' Ἰανουαρίου. Καταβασίαι, αἱ ἱαμβικαί· «*Στείβει θαλάσσης*». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐχθές, καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου. Εἶτα ἡ καταβασία· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀρχομένη ὡς ἐχθές διὰ τοῦ· «*Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ*», μεθ' ἧν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ὁ τρισάγιος ὕμνος¹⁰. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»·

10. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὸ «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε» ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου. Πλεῖστοι ὅσοι ἡμῶν τῶν πηγῶν προβλέπουσι διὰ τὴν πρώτην μεθεόρτον ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων (ὡς ἐπίσης καὶ τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς Πεντηκοστῆς), ὅπως ψαλῇ ὁ τρισάγιος ὕμνος. Καὶ τοῦτο, καθ' ὅτι, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς λατρείας, τὸ «Ὅσοι εἰς Χριστὸν» ἐψάλλετο κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῶν ἑορτῶν τούτων, ὅτε ἐτελοῦντο βαπτίσεις τῶν κατηχομένων. Ἡ φαλμώδης δὲ τούτου σήμερον ἀποτελεῖ εὐσεβὲς κατάλοιπον παλαιᾶς ἱστορικῆς βαπτισματικῆς πράξεως καὶ συνδέεται λειτουργικῶς μόνον μετὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς.

«Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἥτοι ὁ μὲν α' τῇ θ', ια' καὶ ιγ' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῇ η', ι' καὶ ιβ'. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ἑορταζόμενος ἅγιος, λέγονται αἱ καταβασαί· «Στείβει θαλάσσης».

8. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ. Γεωργίου ὁσίου τοῦ Χοζεβίτου*· Δομνίκης ὁσίας. Ἦχος πλ α'. Ἑωθινὸν Η'.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Δομνίκης καταλιμπάνεται (διότι οὐδέποτε ψάλλονται ἀκολουθίαι πέραν τῶν τριῶν), καὶ ψάλλονται ἡ ἀναστάσιμος, ἡ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» (Σ' Ἰαν.) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Γεωργίου· «Τῆς ψυχῆς τὴν ἀκρόπολιν» (η' Ἰαν.)¹¹. Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ» (Σ' Ἰαν). Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἰσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τὸν ἐκ Παρθένου ἥλιον» (Σ' Ἰαν.).

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

11. Τὸ *Τ.Μ.Ε.*, κατὰ τὰς μεθεόρτους Κυριακάς, παραλείπει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ἑορταζόμενος· εἰς δὲ τὰ ἑσπέρια καὶ τοὺς αἶνους ὀρίζει τὰ μεθεόρτα στιχηρὰ τῆς ἡμέρας. Συμφώνως ὅμως πρὸς τὰς σαφεῖς διατάξεις πλείστων *Τυπικῶν*, δεόν νὰ ψάλληται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, εἰς δὲ τὰ ἑσπέρια καὶ τοὺς αἶνους τὰ στιχηρὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς, ὁμοίως καὶ δοξαστικά τῶν ἑσπερίων καὶ ἀποστίχων (ἐξαίρουμένων τῶν Κυριακῶν μετὰ τὴν Κοίμησιν καὶ μετὰ τὰ Χριστούγεννα).

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδε-
ξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς
ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά·
«Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἡ δέησις
καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα τὸ αὐτὸ,
Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων
τὰ μεθέορτα (ἡ' Ἰαν.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ
τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β' τῆς ἐορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ
ἀγίου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ ἐξῆς κάθισμα τοῦ
ἀγίου¹².

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τῆς ψυχῆς γεωργήσας, πάτερ, τὴν ἄρουραν, τῷ Δεσπότη προσά-
γεις, καρποφορίαν πολλήν, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενος,
καὶ οὐρανίων ἀγαθῶν, ἡξιώθης ἀληθῶς, Γεώργιε θεοφόρε· ὦν καὶ
ἡμεῖς σαῖς πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην μετασχοίμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς, ὅμοιον.

Ἰορδάνου τοῖς ρεῖθροις καθάπερ ἄνθρωπος, ταῖς χερσὶ τοῦ Προ-
δρόμου, ὡς ἐβαπτίσθης, Χριστέ, τοὺς πολλοὺς σου οἰκτιρμούς
πᾶσιν ὑπέδειξας, καὶ ἐλυτρώσω τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς·
διὸ μεθέορτον ὕμνον, τῷ βαπτισμῷ σου, οἰκτίρμον, ἐν κατανύξει
ἀναφέρομεν.

12. Ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν ὑπάρχει κάθισμα τοῦ ἀγίου.

Ἀφ' ὧς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Στείβει θαλάσσης». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Η' ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ» (Σ' Ἰαν.).

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Φῶς ἐκ φωτός» (Σ' Ἰαν.), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· «Ἡ Θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω». «Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Δόξα, τὸ Η' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία») ¹³.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν» ¹⁴.

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ἀπόστολος, Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα· «Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις» (Ἐφ. δ' 7-13).

13. Περὶ τούτων βλ. γενικὰς διατάξεις, σελ. 36-37.

14. Κατὰ τὰ μοναχικὰ *Τυπικά*, εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας λέγονται τυπικὰ καὶ μακαρισμοὶ καὶ εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*»· ἐν καθημερινῇ μὲν μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτον, ἐν Κυριακῇ δὲ μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τὸ *Τ.Μ.Ε.* (*Προθεωρία*, σελ. 32-33, § 38) ὁρίζει, κατὰ μὲν τὰς καθημερινὰς τὰ ἀντίφωνα τῆς προλαβούσης ἑορτῆς, κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς τυπικὰ καὶ μακαρισμούς· εἰσοδικόν ὅμως ὁρίζει πάντοτε τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*». Εἶναι δὲ τοῦτο ἀνακλόουθον διὰ τὰς καθημερινὰς, καθ' ὅτι τὸ εἰσοδικόν ἀποτελεῖ συνέχειαν καὶ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ γ' ἀντιφώνου. (Περὶ τούτου βλ. «*Ἐγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου*», ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 2005, σελ. 11 κ. ἐξ.). Ὅσάκις λοιπὸν ἐν μεθεόρτῳ ἡμέρᾳ ψάλλονται, ἀντὶ τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, τὰ ἀντίφωνα ἑορτῆς τινος καὶ ἔχει ἡ ἑορτὴ ἴδιον εἰσοδικόν, δεόν νὰ λέγηται τὸ εἰσοδικόν αὐτῆς· ἐν καθημερινῇ μὲν μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς, ἐν Κυριακῇ δὲ μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «*Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης*» (Μτ. δ' 12-17).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἴδομεν τὸ φῶς*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια, μεθέορτα τῶν Φώτων.

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Πολυεύκτου μάρτυρος.

10. ΤΡΙΤΗ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης· Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εὐαγγέλιον, τοῦ ἁγίου· «*Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*» (Παρ. Β' ἐβδ. Ακ.). Καταβασίαι· «*Στείβει θαλάσσης*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

12. ΠΕΜΠΤΗ. Τατιανῆς μάρτυρος.

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων.

Σημείωσις. Σήμερον φάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινᾶ καὶ Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων ἁγίων ἀββάδων, διὰ τὸ κατὰ τὴν ιδ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων.

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὰ Φῶτα¹⁵. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων· τῶν ἐν Σινᾶ καὶ Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων ἁγίων ἀββάδων.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Ἡ ἀκολουθία ἄρχεται διὰ τοῦ «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*». Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ῥπέκλινας κάραν*». Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

15. Τὸ καθ' αὐτὸ Σάββατον μετὰ τὰ Φῶτα συνέπεσεν τῇ ζ' Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ἀνεγνώσθησαν τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Εὐστόχως, λοιπόν, τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα νὰ λέγωνται σήμερον, κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς.

«Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Τὸν ἐκ Παρθένου ἥλιον». Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις τῆς ἐορτῆς.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Τελεῖται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, ἀλλὰ μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ). Ἀπὸ γ' ὥδῃς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Συναξάριον δὲ τὸ τῆς ιδ' Ἰανουαρίου.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς. Ὁ τρισάγιος ὕμνος. Προκείμενον τῆς ἐορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἐν Ἰορδάνῃ».

15. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ (δέκα λεπτῶν). Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου· Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Καλυβίτου. Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν Θ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἐορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου· «Ἀρνησάμενος κόσμον». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου· «Ὅσιε πάτερ». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετά τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ *Μηναίου*, ἕκαστος εἰς 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου* μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' Ὡδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Θ' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Παύλου· «Μεθέξεσι θεούμενος», τὸ α' τοῦ ἁγίου Ἰωάννου· «Πτωχὸς ὡς ἄλλος Λάζαρος» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Βουλῆς μεγάλης ἄγγελος».

Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Θ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Προκείμενον τοῦ πλ. β' ἤχου¹⁶ (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

Ἀπόστολος, ΚΘ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ» (Κολ. γ' 4-11).

Εὐαγγέλιον, IB' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ» (Λκ. ιζ' 12-19).

16. Περὶ τούτου βλ. τὴν σχετικὴν ὑποσημείωσιν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου, εἰς τὸ σημερινὸν ἀνάγνωσμα.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΒ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΔ΄ ἐβδ. *Ματθαίου*.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον, μέχρι καὶ τῆς θ΄ Φεβρουαρίου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασαί· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ «Ὁ μήτραν παρθενικὴν», ἐκτὸς τῆς α΄ Φεβρουαρίου.

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικόν τοῦ ἀποστόλου.

17. ΤΡΙΤΗ. Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ Μεγάλου· Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «Δέσποινα, πρόσδεξαι».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Καταβασαί· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «Δέσποινα, πρόσδεξαι».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Καταβασαί· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

19. ΠΕΜΠΤΗ. Μακαρίου όσιου τοῦ Αἰγυπτίου*· Μάρκου ἐπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐθυμίου όσιου τοῦ Μεγάλου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μαξίμου όσιου τοῦ όμολογητοῦ· Νεοφύτου μάρτυρος· Ἀγνῆς μάρτυρος.

22. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ (τυφλοῦ Ἱεριχοῦς). Τιμοθέου ἀποστόλου· Ἀναστασίου όσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου. Ἦχος βαρύς. Ἑωθινὸν Ι'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Μαξίμου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «*Τῷ Θεῷ προωρισμένος*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ μάρτυρος· «*Ἐμεγάλυνας, Χριστέ*». Καὶ νῦν, τὸ όμόηχον θεοτοκίον· «*Ὡ θαύματος καινοῦ*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἀποστόλου· «*Χρηστότητα ἐκδιδάχθεις*». Δόξα, τοῦ μάρτυρος· «*Ὁ μάρτυς σου, Κύριε*». Καὶ νῦν· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ κοινὸς τῶν ἁγίων εἰς 6. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' 5' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασαί· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν 9', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια, τὸ Ι' ἀναστάσιμον, τὸ κοινὸν τῶν ἁγίων καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Ι' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀποστόλου, τοῦ μάρτυρος, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Προκείμενον τοῦ βαρέος ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

Ἀπόστολος, ΛΑ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος» (Α' Τιμ. α' 15-17).

Εὐαγγέλιον, ΙΔ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν» (Λκ. ιη' 35-43).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΓ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΕ' ἐβδ. Ματθαίου.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κλήμεντος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀγκύρας Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος.

24. ΤΡΙΤΗ. Ξένης όσίας· Φίλωνος έπισκόπου Καρπασίου*· τής Θεοσημείας, ήτοι τής θαυμαστής διασώσεως Νεοφύτου όσίου τοῦ Ἐγκλείστου*.

Πανηγυρίζει η̑ ιερὰ βασιλική καὶ σταυροπηγιακή μονή Ἀγίου Νεοφύτου.

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

26. ΠΕΜΠΤΗ. Ξενοφῶντος όσίου καὶ τής συνοδίας αὐτοῦ*.

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Δημητριάνου έπισκόπου Ταμασοῦ*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἐφραίμ όσίου τοῦ Σύρου.

29. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ (Ζακχαίου). Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου. Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν ΙΑ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Θεοφόρε Ἰγνάτιε». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὡ τῆς στερόρᾳς». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἴδου πεπλήρωται».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Καὶ τρόπων μέτοχος». Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἥχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 6. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια, τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ ΙΑ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Προκείμενον τοῦ πλ. δ' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

Ἀπόστολος, ΑΒ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· *Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος* (Α' Τιμ. δ' 9-15).

Εὐαγγέλιον, ΙΕ' Κυριακῆς Λουκᾶ· *Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Τεριχὼ* (Λκ. ιθ' 1-10).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· *Ἄξιόν ἐστιν*. Κοινωνικόν· *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· *Εἶδομεν τὸ φῶς*.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΣ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΣ' ἐβδ. *Ματθαίου*.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν τριῶν μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμένικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἱππολύτου ἱερομάρτυρος, πάπα Ῥώμης.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἱεραρχῶν φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*· ἡ δὲ πρὸ τῆς τῶν ἱεραρχῶν ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἱππολύτου καταλιμπάνεται.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἀπολυτίκια· *Τοὺς τρεῖς μεγίστους*. Δόξα· *Ὡς τῶν ἀποστόλων*. Καὶ νῦν· *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Ἐκ τῶν πολλῶν στίχων τοῦ συναξαρίου διὰ τοὺς ἁγίους εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναγνωσθοῦν, χάριν συντομίας, οἱ δύο πρῶτοι καὶ ὁ τελευταῖος. Καταβασίαι· *Χέρσον ἀβυσσοτόκον*. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα (εἰς ἤχον β') καὶ ἀκολούθως φάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρμοῦ εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· *Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*, καὶ τῶν ἁγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Εἶτα ἡ καταβασία· *Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμον σκιᾷ καὶ γραμματι*. Μετὰ τὴν δοξολογίαν, τὸ β' ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ α' ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων, μετὰ δὲ τὴν εἴσοδον ἀμφότερα). Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

31. ΤΡΙΤΗ. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν θαυματουργῶν ἀναργύρων.



ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσι ὀκτῶ

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου· Τρύφωνος μάρτυρος*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διάταξιν.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «*Νῦν ἀπολύεις ...*» καί· «*Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ...*» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς).

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον, τὸ κάτωθι προεόρτιον¹⁷.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

2. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον. Δόξα, τοῦ ἀγίου Τρύφωνος. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον.

17. Ἐκ τοῦ *Μηναίου* μηνὸς Φεβρουαρίου, ἐκδόσεως Κωνσταντινουπόλεως 1843. Τὰ ἐν χρήσει *Μηναία* δὲν περιλαμβάνουν προεόρτιον κοντάκιον· τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ *Τ.Μ.Ε.* (*Προθωρία*, σελ. 34, § 40) ὀριζόμενον· «*Οὐράνιος χορός*», δὲν εἶναι κοντάκιον, ἀλλὰ ἀπολυτίκιον.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν».

«Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου, Ἰσραήλ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος».

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τρίς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Πέμπτῃ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύσατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῡμα. Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη».

Κανὼν, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»¹⁸.

18. Προεκρίθη ὁ στίχος οὗτος, διότι τὰ πλεῖστα τροπάρια τοῦ κανόνος ἀναφέρονται εἰς τὸν Χριστὸν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἀπὸ γ' ὁδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' ὧδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλονται τὰ μεγαλυνάρια· «*Ἀκατάληπτόν ἐστι*» μέχρι καὶ τοῦ «*Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ*». Ἀπὸ δὲ τοῦ «*Δάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν*», συμφάλλονται ὁ εἰρμὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὁδῆς, δευτεροῦντες τὸν εἰρμὸν καὶ τὸ α' τροπάριον. Εἴτα ἡ καταβασία· «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμον σκιᾷ καὶ γράμματι*».

Ἐξαποστειλάριον· «*Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ*» τρίς.

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικάῃς*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἐορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'. «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. β'. «Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου».

Στίχ. γ'. «Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖρεσί σου».

Στίχ. δ'. «Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'. «Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ, τῇ ὥραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς*».

Στίχ. β'. «Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης».

Στίχ. γ'. «Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται».

Στίχ. δ'. «Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ράβδος ἐϋθύτητος ἡ ράβδος τῆς βασιλείας σου».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. α'. «Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου».

«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

Στίχ. β'. «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Στίχ. γ'. «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ».

Εἰσοδικόν· «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Ἀπόστολος, τῆς ἐορτῆς· «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας» (Ἑβρ. ζ' 7-17).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον» (Λκ. β' 22-40).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμον σκιᾷ καὶ γράμματι». Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις.

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Συμεὼν δικαίου τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων.

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰσιδώρου ὁσίου τοῦ Πηλουσιώτου.

5. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ΄ ΛΟΥΚΑ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου). Ἀγάθης μάρτυρος. Ἦχος α΄. Ἑωθινὸν Α΄.

Ἀρχεται τὸ Τριῳδion¹⁹

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Λέγε Συμεὼν» (β΄ Φεβρ.) καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου εἰς 3²⁰. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου· «Παντοκράτορ Κύριε». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου· «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος» (β΄ Φεβρ.)

19. Κατὰ τὰς κάτωθι ἡμέρας τῆς περιόδου τοῦ Τριῳδίου, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις), ἐκτὸς ἐὰν τύχη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ ἡ ἀπόδοσις αὐτῶν ἢ μνήμη ἑορταζομένου ἀγίου·

α΄. Εἰς πάσας τὰς Κυριακάς.

β΄. Εἰς τὰ Σάββατα τῆς Ἀπόκρεω, τῆς Τυρινῆς, τῆς Α΄ καὶ Ε΄ ἐβδ. τῶν νηστειῶν καὶ τοῦ Λαζάρου.

γ΄. Εἰς τὴν Τετάρτην τῆς Δ΄ ἐβδ. τῶν νηστειῶν καὶ τὸν Ὅρθρον τῆς Παρασκευῆς τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.

δ΄. Εἰς τὴν Προηγιασμένην τῆς Τετάρτης τῆς Ε΄ ἐβδ. τῶν νηστειῶν.

ε΄. Εἰς τὴν Πέμπτην τοῦ Μεγάλου Κανόνος (ἐὰν ὁ Μ. Κανὼν ψαλῇ ἐν τῷ Ὅρθρῳ) καὶ

ς΄. Εἰς τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα.

20. Τὰ πλεῖστα *Τυπικά* ὁρίζουσι πρῶτον τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου καὶ ἔπειτα τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἡ Ὑπαπαντή, ὅμως, εἶναι δεσποτικοθεομητορικὴ ἑορτή, ἀναφερομένη εἰς γεγονὸς τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου, ἐνῶ ἡ τοῦ Τριῳδίου εἰς παραβολὴν τοῦ Κυρίου. Εἰς τὴν ἀνάλογον δὲ περίπτωσιν τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅταν (κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον) τύχη τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἢ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, πάντα τὰ *Τυπικά* προτάσσουν τὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ὅθεν εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν προτάσσομεν, ὅπου εἶναι δυνατόν, τὰ τῆς ἑορτῆς.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ *Τ.Μ.Ε.* ὁριζώμενα στιχηρὰ καὶ δοξαστικά τῆς ἑορτῆς, βλ. ὑποσ. 11.

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (ε' Φεβρ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ εἰδικὰ τροπάρια τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου· Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων»²¹.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ α' κάθισμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τὸ β' τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Ἐκ τῆς Παρθένου σε» (ε' Φεβρ.). Ἀφ' ᾗδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Α' ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ μεθέορτον· «Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον».

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ιδιόμελα τοῦ Τριωδίου, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

21. Ταῦτα φάλλονται καθ' ὅλας τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου, ἀπὸ τῆς παρούσης μέχρι καὶ τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. (Βλ. καὶ γενικὰς διατάξεις, σελ. 31).

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἐορτῆς· «Ἐγνώρισε Κύριος ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν»²².

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Προκείμενον τοῦ α' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

Ἀπόστολος, ΛΓ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου» (Β' Τιμ. γ' 10-15).

Εὐαγγέλιον, ΙΓ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἀνθρώποι δύο ἀνέβησαν» (Λκ. ιη' 10-14).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΔ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΖ' ἐβδ. Λουκᾶ.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βουκόλου ὁσίου, ἐπισκόπου Σμύρνης· Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μεγάλου.

7. ΤΡΙΤΗ. Παρθενίου ὁσίου, ἐπισκόπου Λαμφάκου*· Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος· Ἀπρίωνος ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου*· Ζαχαρίου προφήτου· Μακαρίου ἐπισκόπου Πάφου.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς Ἀγίου Θεοδώρου Πάφου.

9. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς· Νικηφόρου μάρτυρος· Φιλαγρίου ἐπισκόπου Πάφου· Ἀμμωνος καὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς κ' (20) μαρτύρων τῶν ἐν Σόλοις τῆς Κύπρου.

Ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Νικηφόρου (Ϡ' Φεβρ.) καταλιμπάνεται, ἡ δὲ τῆς ἐορτῆς ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ αὐτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

22. Βλ. ὑπόσημ. 14.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ). Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κάθισμα τῆς ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα. Συναξάριον δὲ τὸ τῆς θ' Φεβρουαρίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Προκείμενον τῆς ἐορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ἐφ' ἐξῆς, μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς πρὸ τῶν Βαΐων, κατὰ τὰς ἐν καθημερινῇ μνήμας ἐορταζομένων ἀγίων, ψάλλονται ἐν τῷ Ὄρθρῳ αἱ καταβασαί· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Χαράλάμπους ἱερομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου· «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (βλ. γγ' Ἀπρ.). Καταβασαί· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Βλασίου ἱερομάρτυρος, ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας· Θεοδώρας ὁσίας τῆς αὐγούστης.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ψάλλονται τῆς Παρακλητικῆς 3 καὶ τοῦ ἀγίου 3. (Καθ' ὅτι ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ἔχει μόνον δύο δοξαστικά. Πρβλ. καὶ γενικὰς διατάξεις σελ. 49).

12. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΛΟΥΚΑ (Ἀσώτου). Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης· Χρήστου νεομάρτυρος τοῦ Κηπουροῦ. Ἦχος β'. Ἐωθινὸν Β'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἀγίου Βλασίου.

Ἑσπερινός

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου εἰς 3. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ὡ πόσων ἀγαθῶν». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς». Καὶ νῦν· «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου».

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Τὴν Μωσέως ᾠδὴν». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Β' ἀναστάσιμον, τὰ δύο τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Πάτερ ἀγαθέ». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοιντάκιον, τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρῶας δόξης σου».

Προκείμενον τοῦ β' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

Ἀπόστολος, ΛΔ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α' Κορ. 5' 12-20).

Εὐαγγέλιον, ΙΖ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἀνθρωπὸς τις εἶχε δύο υἱοὺς» (Λκ. ιε' 11-32).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΕ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ἐβδ. τῆς Ἀπόκρεω.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μαρτινιανοῦ ὁσίου· Εὐλογίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας*.

14. ΤΡΙΤΗ. Αὐξεντίου ὁσίου.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ὁνησίμου ἀποστόλου· Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ.
Νηστεία.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

16. ΠΕΜΠΤΗ. Παμφίλου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος· Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων*· Μαριάμνης ἱσαποστόλου*.

Νηστεία.

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Ἀπόκρεω (Ψυχασάββατον). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν· Λέοντος πάπα Ῥώμης.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 πρῶτα μαρτυρικὰ τοῦ β' ἤχου· «Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν» (βλ. τέλος Τριωδίου) καὶ τὰ 3 προσό-

μοια τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον». Δόξα· «Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εὐθὺς (ἄνευ εισόδου) τὸ «Φῶς ἱλαρόν» καὶ ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, φάλλεται τὸ «Ἀλληλούια» τρις ἐκ γ' εἰς ἤχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἴτα τὸ «Καταξιώσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὸ τέταρτον μαρτυρικὸν καὶ τὰ 2 νεκρώσιμα τοῦ β' ἤχου²³ (βλ. τέλος Τριωδίου), ὡς ἐξῆς·

«Μεγάλη ἡ δόξα» (Παρ. ἐσπέρας).

Στίχ. «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλίσθῃσονται».

«Οἷμοι! οἶον ἀγῶνα» (Παρ. ἐσπέρας).

Στίχ. «Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με» (Σαβ. πρωὶ εἰς τοὺς αἰνους).

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις». Καὶ νῦν· «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», φάλλεται ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ β' ἤχου· «Τῷ θανάτῳ σου καταπατήσας»²⁴ (Παρακλητικῇ, Σαβ. πρωί), ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς μὲν τὰ δύο πρῶτα τροπάρια·

«Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλίσθῃσονται».

Εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἐξῆς·

23. Τὸ Τ.Μ.Ε. διατάσσει εἰς τὰ ἀπόστιχα 4 μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, ἀλλὰ πρόκειται περὶ ἀσαφοῦς φρασεολογίας (μᾶλλον τυπογραφικοῦ σφάλματος) τοῦ Τριωδίου, τὴν ὁποίαν ἐπαναλαμβάνει τὸ Τ.Μ.Ε. Ὅταν τῷ Σαββάτῳ φάλληται «Ἀλληλούια», εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται μαρτυρικὸν ἓν καὶ νεκρώσιμα δύο. (Πρβλ. τὴν τάξιν τοῦ Σαββάτου, ὅταν ἐν αὐτῷ φάλληται «Ἀλληλούια» -γενικαὶ διατάξεις, σελ. 52- ὡς καὶ τὴν ἀνάλογον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς).

24. Τὸ Τ.Μ.Ε. (σελ. 319) ὀρίζει τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β', κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περίπτωσιν τοῦ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ Ψυχασαββάτου, εἰς ἣν καὶ παραπέμπει. Τότε ὅμως ὁ ἤχος τῆς ἐβδομάδος εἶναι πάντοτε ὁ πλ. β', ἐνῶ ἐνταῦθα ποικίλλει. Ὅθεν κατὰ τὴν σήμερον δεόν νά φαλῇ ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ τυχόντος ἤχου, ὡς ὀρίζει καὶ τὸ Τριώδιον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διό, Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ. μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτῇ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἀφ' οὗ ὥδῃς, τὸ κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ ὁ οἶκος· «Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις» (βλ. Τριώδιον, εἰς τὸν κανόνα τοῦ αὐριανοῦ Ὁρθρου).

Μετὰ δὲ τὴν θ' ὥδῃν, ψάλλεται καὶ ὁ εἰρμός αὐτῆς·

Ἦτὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα· Εὐλογημένη πάναγνε, σέ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα». Καὶ νῦν· «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα».

Ἀμέσως ἡ ἐκτενής· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός» καὶ ἡ ἐκφώνησις· «Ὅτι ἐλεήμων». Εὐθὺς τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐξῆς·

Ὁ ἱερεύς· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πά-

ντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης τελειωθέντων. Καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεύει ὀνομαστικῶς τῶν κεκοιμημένων ὑπὲρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

ἽΟ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

ἽΟ ἱερεύς· «Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται».

ἽΟ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

ἽΟ ἱερεύς· «Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ ἄφρουν τῶν ἐναντῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα».

ἽΟ β' χορός· «Παράσχου, Κύριε».

ἽΟ ἱερεύς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

ἽΟ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

ἽΟ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

ἽΟ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

ἽΟτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,

καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ β' χορός: «Ἀμήν».

Ὁ ἱερεύς: «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ὁ α' χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεύς: «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ὁ β' χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεύς: «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ὁ α' χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεύς: «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς καὶ ποιεῖ τὴν συνήθη ἀπόλυσιν».

Ὅρθρος

Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλούια» τρὶς ἐκ δ' εἰς ἥχον πλ. δ', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς·
«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ μαρτυρικά τοῦ β' ἡχου· «Ὁ φαιδρύνας τοὺς ἀγίους σου» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (βλ. τέλος Τριωδίου). Δόξα, τὸ νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἡχου· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν»²⁵.

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ ὀνομάτων). Εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Καὶ πάντα τὰ

25. Ὡς θεοτοκίον τῶν καθισμάτων τῆς α' στιχολογίας τοῦ Σαββάτου (ἄνευ ἐορτῆς) δεὸν νὰ ψάλληται τὸ α' τοῦ ἡχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος, ὡς ὀρίζεται καὶ ἐν τῇ Παρακλητικῇ. (Πρβλ. καὶ τὴν ἀνάλογον τάξιν τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς). Τὸ Τριώδιον ἐσφαλμένως ἔχει εἰς τινὰς ἡχους ἕτερα θεοτοκία, ὡς καὶ εἰς τὸν παρόντα.

ἐν ἀγνοίᾳ ...». Καὶ νῦν· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας» καὶ εὐθὺς ὁ ν' φαλμὸς χῦμα.

Κανὼν, ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 8 καὶ στίχων εἰς μὲν τὰ τρία πρῶτα τροπάρια·

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται».

Εἰς δὲ τὸ δ' (ἥ καὶ ε')· «Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου».

Καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' Γ' ὠδῆς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ἄσμα ἀναπέμψωμεν». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἴτα τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ β' ἤχου· «Ῥύμην τοῦ θανάτου» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (βλ. τέλος Τριωδίου). Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ». Καὶ νῦν· «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Ἀπόστολος, εἰς κοιμηθέντας· «Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (βλ. τέλος Ἀποστόλου). Εὐαγγέλιον, Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω.

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τοῦ Σαββάτου· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ ὀνομάτων). Εἴτα· «Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ἀρχίππου ἀποστόλου· Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας. Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Γ'.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα (τῆς Τυροφάγον) γίνεται κατάλυσις τυροῦ, ὧν καὶ ἰχθύος, ἀποχὴ δὲ κρέατος.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας». Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν τίθωνται θρόνοι». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Οἶμοι, μέλαινα ψυχή». Καὶ νῦν· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα²⁶. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

26. Κατὰ τὴν τάξιν Τυπικῶν τινων, μετὰ τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα, λέγεται [ὁ πολυέλεος καὶ ἀντὶ ἐκλογῆς ὁ ψαλμὸς ρλζ' (136) «Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος». Εἶτα] ἡ α' ὁμὰς τῶν μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν καθισμάτων τοῦ Τριωδίου· «Τὸ βῆμά σου φρικτόν». Δόξα, καὶ νῦν· «Τὸν πάντων ποιητήν». Ἀπὸ δὲ γ' ᾠδῆς, μόνον ἡ β' ὁμὰς· «Ὑπομῶ τὴν ἡμέραν» κτλ.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 8 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου (παραλειπομένου τοῦ θεοτοκίου· «Τὸν πάντων ποιητήν»). Ἀφ' ὅδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τὰ δύο τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός».

Προκείμενον, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικόν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπόστολος, Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω· «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι (Α' Κορ. η' 8-θ' 2).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Μτ. κε' 31-46).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἵδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγέλια ἐβδ. τῆς Τυρινῆς.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ τῆς Τυρινῆς. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης· Διδύμου, Νεμεσίου καὶ Ποταμίου μαρτύρων τῶν ἐν Κύπρῳ.

Σημείωσις. Ἡ διάταξις τῶν καθημερινῶν (ἄνευ ἐορταζομένου ἁγίου) τῆς ἐβδομάδος τῆς Τυρινῆς παρουσιάζει ἱκανὰς ἰδιορρυθμίας, διὰ τοῦτο καὶ ἐκθέτουμεν αὐτὴν ἐν ἐκάστη ἡμέρᾳ, κατὰ τὸ δυνατόν ἐν συντομίᾳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς συνήθως, κατὰ τὴν ἐν σελ. 45-46 διάταξιν, ἀλλὰ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχει δοξαστικά εἰς τὰ ἐσπέρια καὶ τὰ ἀπόστιχα, ψάλλονται ταῦτα μετὰ τῶν οἰκείων θεοτοκίων.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν τὰ τῆς Ὀκτωήχου (βλ. τέλος *Τριωδίου*, ἤχος γ'). Δόξα, τὸ (μετὰ τὸ θεοτοκίον) μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Μετὰ δὲ τὴν β', τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ *Τριωδίου*. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ ὁ τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Εἰς ἃς δὲ ὠδὰς ἐν τῷ *Τριωδίῳ* ὑπάρχουσι τριῶδια, καταλιμπάνονται οἱ κανόνες τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ λέγονται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ δύο τριῶδια μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» εἰς 4 ἕκαστον. (Τῇ Δευτέρᾳ μετὰ τὴν α' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου). Μετὰ τὴν γ' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ συναπτὴ καὶ τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου* μετὰ τοῦ θεοτοκίου. (Τῇ Πέμπτῃ μετὰ τὴν δ' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου). Μετὰ τὴν ε' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ *Μηναίου* ἐὰν ἔχῃ, εἰ δὲ μὴ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Μετὰ τὴν η' ὠδὴν, τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καθὼς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία, τελεῖται ὡς συνήθως, κατὰ τὴν ἐν σελ. 47-49 διάταξιν, ἀλλὰ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχει δοξαστικὸν εἰς τὰ ἀπόστιχα, ψάλλεται τοῦτο μετὰ τοῦ οἰκείου θεοτοκίου.

21. ΤΡΙΤΗ τῆς Τυρινῆς. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὸν τύπον τῆς παρελθούσης Δευτέρας, ἀλλ' εἰς τοὺς κανόνας ψάλλεται καὶ ἡ β' ὠδὴ τῶν δύο τριωδίων μόνῃ, προτασσομένου τοῦ κάτῳ εἰρμοῦ, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ *Τριωδίῳ*.

Ὁ ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν, καὶ ὥσεί νιφετὸς ἐπὶ χόρτον, καταβήτω ἐπὶ γῆς τὰ ῥήματά μου.

Εἴτα ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου.

22. TETARTH τῆς Τυρινῆς. Ἡ εὔρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου μαρτύρων Ἀρίστωνος ἐπισκόπου Ἀρσινόης**²⁷.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα»· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ σταυροθεοτοκίον τοῦ Μηναίου. (Τυχόντα ιδιόμελα δοξαστικά δὲν λέγονται). Ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, φάλλεται τὸ «Ἀλληλούια» τρὶς ἐκ γ' εἰς ἥχον πλ. β', μετὰ τῶν στίχων·

«Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων».

Ἀντὶ δὲ ἀπολυτικίου, τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ., ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν. Εὐθύς· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ». Ὁ ἱερεύς· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς» καὶ τὸ «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ». Εἴτα αἱ γ' μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ, αἱ ἱβ' μικραί, πάλιν μία μεγάλη καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται γενικῶς κατὰ τὸν τύπον τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς (βλ. σελ. 148-151), ἀλλὰ μετὰ τὰ καθίσματα τῆς β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθύς ἡ στιχολογία τῶν θ' ᾠδῶν. Κανόνες δὲ λέγονται ὁ α' τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ τοῦ Μηναίου εἰς 4 καὶ ὁ πλήρης τοῦ Τριωδίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς ἃς δὲ ᾠδὰς ἐν τῷ Τριωδίῳ ὑπάρχουσι τριῶδια, καταλιμπάνονται οἱ κανόνες τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου, καὶ λέγονται ὁ πλήρης κανὼν τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ δύο τριῶδια μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» εἰς 4 ἕκαστον. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν,

27. Οἱ διὰ δύο ἀστερίσκων σημειούμενοι ἅγιοι, ἔχουσι τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν εἰς τὸ Ἐπίμετρον τῶν Κυρίων Μηναίων.

ὁ εἰρμός τοῦ β' τριωδίου (τῇ δὲ Παρασκευῇ ὁ εἰρμός τοῦ *Τριωδίου*), ἡ συναπτὴ καὶ τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου* μετὰ τοῦ σταυροθεοτοκίου. (Τῇ Παρασκευῇ μετὰ τὴν ε' ὥδην, ὁ εἰρμός τοῦ β' τριωδίου). Μετὰ τὴν Γ' ὥδην, ὁ εἰρμός τοῦ *Τριωδίου*, ἡ συναπτὴ, τὸ μαρτυρικὸν τῆς ἡμέρας (βλ. τέλος *Τριωδίου*, ἦχος γ'), τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν.

Εἴτα ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραι Α', Γ' καὶ Γ', ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν, ἀλλὰ τὰ τροπάρια αὐτῶν λέγονται χῦμα. Εἰς δὲ τὴν Γ' Ὁραν, μετὰ τὰς ιΓ' μετανοίας, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς Γ' Ὁρας καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία²⁸.

23. ΠΕΜΠΤΗ τῆς Τυρινῆς. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σμύρνης*.

Ἐν τῇ Θ' Ὁρᾷ. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον, «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» κτλ. ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν (βλ. ἐν σελ. 151-152), ἀλλὰ τὸ τροπάριον τῆς Ὁρας καὶ οἱ μακαρισμοὶ λέγονται χῦμα. Μετὰ δὲ τὰς ιΓ' μετανοίας, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «*Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος*», ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ «*Εἶη τὸ ὄνομα*» τρίς καὶ τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33)· «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*» καὶ ρμδ' (144)· «*Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου*». Εἴτα· «*Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Αἱ λοιπαὶ ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὸν τύπον τῆς παρελθούσης Δευτέρας, ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκειται τὸ ἐν τῷ *Τριωδίῳ* ἀνάγνωσμα καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἕτερον προκείμενον.

28. Κατ' ἀρχαῖον ἔθος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς, δὲν τελεῖται Λειτουργία οὔτε τελεία οὔτε Προηγιασμένη, ἐκτὸς ἐὰν τύχη μνήμη ἐορταζομένου ἀγίου, ὁπότε τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ τῆς Τυρινῆς. Ἡ α' καὶ β' εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Σημείωσις. Ἐπειδὴ ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου τυγχάνει ἐκτὸς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἀκολουθῶς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου εἰς 6. Δόξα· «Θησαυρὸς ἐν θείων δωρεῶν». Καὶ νῦν, τὸ ὁμώχον α' θεοτοκίον· «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς»²⁹ ἅπαξ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «Λεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν» (ζήτει μετὰ τὸν Ὅρθρον τῆς κδ' Φεβρ.), μετὰ τῶν στίχων· «Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ».

«Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ, ἡτοιμάσα λύχνον τῷ Χριστῷ μου».

«Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβίδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ».

Δόξα· «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Χαῖρε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν». Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν· «Δόξα», τὸ ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν τοῦ Προδρόμου· «Ἡ πρώτην ἐπὶ πίνακι». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ Προδρόμου». Τὸ τρισάγιον, τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν, τὸ τοῦ Τριωδίου· «Ἀνύψωσον Ἐκκλησιῶν». Δόξα, καὶ νῦν· «Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθές». Μετὰ δὲ τὴν β' καὶ τὸν πολυέλεον, τὰ τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν θεοτοκίων.

29. Τὸ Τ.Μ.Ε. (βλ. τυπ. κδ' Φεβρ., περίπτ. Α' καὶ τυπ. ι' Φεβρ., περίπτ. Α' καὶ Ε') παραλείπει, κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῆς Τυρινῆς, τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Τριωδίου. Ἀκολουθοῦντες ὁμῶς τὴν πλειονότητα τῶν Τυπικῶν, ὥρισάμεν καὶ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Τριωδίου, ἥτις εἶναι δυνατόν νὰ παραλειφθῇ μόνον ὅπου ἄγεται πανήγυρις πρὸς τιμὴν τοῦ Προδρόμου.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ τοῦ Προδρόμου εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*» καὶ ὁ πλήρης τοῦ *Τριωδίου* εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Εἰς ἃς δὲ ὡδὰς ὑπάρχουν τριώδια, καταλιμπάνονται οἱ κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ πλήρης τοῦ *Τριωδίου*, καὶ λέγονται ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ δύο τριώδια μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» εἰς 4 ἕκαστον. Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' Γ' ὡδῆς, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἵνους, τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου*· «*Πρὸ τοῦ σωτηρίου Σταυροῦ*» ἅπαξ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου. Δόξα· «*Τὴν πανσεβάσμιον κάραν*». Καὶ νῦν· «*Φιλάγαθε Θεέ*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς *Τυρινῆς*. Πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ὁσίων πατέρων ἡμῶν· Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· Ῥηγίνου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σκοπέλου*· Μαρκέλλου ἱερομάρτυρος τοῦ Κυπρίου, ἐπισκόπου Ἀπαμείας.

Ἐν τῇ Θ ' Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῷ . Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ στιχηρὰ καὶ τὸ δοξαστικὸν ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου· «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*». Εὐθὺς (ἄνευ εἰσόδου) τὸ «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, ἡ προφητεία, τὸ μετ' αὐτὴν ἕτερον προκείμενον, τὸ «*Καταξίωσον*», τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Ἀπολυτίκιον, τῶν ὁσίων. Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ὁσίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανών, ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' ὚' ᾠδῆς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ἄσμα ἀναπέμψωμεν». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ὁσίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος, τῶν ὁσίων· «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος». Εὐαγγέλιον, Σαββάτου τῆς Τυρινῆς. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσονται δίκαιοι. Ἀλληλούια».

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ· Πορφυρίου ὁσίου, ἐπισκόπου Γάζης· Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ. Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Δ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῶν ὁσίων πατέρων.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ». Καὶ νῦν· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετά τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐζώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα³⁰. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τὸ ἕτερον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεξεύσας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Δ' ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἐφθασε καιρὸς». Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου· «Τῆς σοφίας ὁδηγέ».

30. Κατὰ τὴν τάξιν Τυπικῶν τινων, μετὰ τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα, λέγεται [ὁ πολυέλεος καὶ ἀντὶ ἐκλογῆς ὁ ψαλμὸς ρλζ' (136)· «Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος». Εἶτα] τὸ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν α' κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Κατεπλάγη Ἰωσήφ» (Παρακλητικῇ, Κυριακῇ πρωί, ἤχος δ'). Εἰς δὲ τὴν γ' ᾠδὴν, τὸ β' κάθισμα· «Νῦν ὁ καιρὸς» μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

Προκείμενον, τὸ ἐν τῷ *Τριωδίῳ* εἰδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπόστολος, Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «*Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία*» (*Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4*).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «*Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις*» (*Μτ. ζ' 14-21*).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἴδομεν τὸ φῶς*».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Κοντάκιον, τοῦ *Τριωδίου*. Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Ἐν τῷ κατὰ νυκτικῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ 4 κατὰ νυκτικὰ τοῦ δ' ἤχου (βλ. τέλος *Τριωδίου*), τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου* καὶ τὰ 3 τοῦ *Μηναίου*. Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*. (Τυχὸν ἰδιόμελον δοξαστικὸν ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται). Εἴσοδος. «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «*Μὴ ἀποστρέψῃς*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἡ ἐκτενής, τὸ «*Καταξιώσον*» καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου* δις καὶ τὸ μαρτυρικόν, μετὰ τῶν στίχων· «*Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου ...*» καὶ· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ...*». Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Τριωδίου*. (Τυχὸν ἰδιόμελον δοξαστικὸν ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται).

Ἀντὶ ἀπολυτικίου, τὰ τροπάρια· «*Θεοτόκε Παρθένε*», «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ*». Δόξα· «*Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*». Καὶ ἀμέσως ὁ ἀναγνώστης (χῦμα)· Καὶ νῦν· «*ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν*». «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*», τὰς γ' μεγάλας μετανοίας μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «*Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου*» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*». Πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», φάλλεται τὸ τροπάριον· «*Πάντων προστατεύεις*». Τούτου φαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως, λαμβάνοντες συγχώρησιν.

Σημείωσις. Κατὰ τὸν ἀνωτέρω τύπον τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ κατὰ νυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἐν ταῖς ἐφεξῆς Κυριακαῖς, ἕως τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν.

**Διάταξις τῶν καθ' ἡμέραν ἀκολουθιῶν
τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς (ἐκτὸς Σαββάτου)**

Κατὰ τὰς πέντε ἡμέρας ἐκάστης ἐβδομάδος τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ἡτοι ἀπὸ Δευτέρας μέχρι Παρασκευῆς, τελοῦνται αἱ ἐξῆς ἀκολουθίαι·

Τῷ πρωὶ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ὡραι καὶ ὁ Ἑσπερινός, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν συνάπτεται καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων. Τῷ ἐσπέρας τὸ Ἀποδείπνον, ἀπὸ Δευτέρας μὲν μέχρι Πέμπτης τὸ Μέγα (ἐκτὸς τῆς Τετάρτης τῆς Ε' ἐβδ., εἰς ἣν ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν μετὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος), τῇ δὲ Παρασκευῇ τὸ Μικρὸν, μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου καὶ τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Ἡ τάξις τῶν ἀκολουθιῶν τούτων, ἐκτὸς τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ἐκτίθεται ἐφεξῆς.

Μεσονυκτικόν

Ἀναγινώσκεται τὸ καθ' ἡμέραν ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ, ἐν ᾧ γίνονται καὶ αἱ ιϚ' μετάνοιαι, ὡς ἐκεῖ διατάσσονται.

Ὅρθρος

Ὁ ἱερεὺς· «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*». Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τὸ «*Ἐπακούσαι σου Κύριος*» ἀργῶς, κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὁποίου ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου. Εἴτα, πάλιν τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» κτλ., ἡ δέησις, τὸ «*Δόξα τῇ ἀρίᾳ*», ὁ ἐξάψαλμος καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἀντὶ τοῦ «*Θεὸς Κύριος*», ψάλλεται τὸ «*Ἀλληλούια*» τρὶς ἐκ δ' εἰς τὸν ἥχον τῆς ἐβδομάδος, μετὰ τῶν στίχων· «*Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου ...*» ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Ἀκολούθως ψάλλονται οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ ἡχοῦ τῆς ἐβδομάδος (βλ. Ὡρολόγιον ἢ τέλος Τριωδίου), ἕκαστος τῶν ὁποίων μετὰ τὸ «*Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός*», συμπληροῦται οὕτως·

Ὁ α' διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, ἡτοι·

Τῇ Δευτέρᾳ· «*Προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς*».

Τῇ Τρίτῃ· «*Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς*».

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ· «*Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς*».

Τῇ Πέμπτῃ· «*Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς*».

Ὁ β' διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἀναλόγως τῆς προσωμίας αὐτοῦ, π.χ. «*Πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου (ἢ τοῦ ἀθλοφόρου, ἢ τοῦ δόσιου κτλ.)*», σῶσον ἡμᾶς». Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἐορτῆς, συμπληροῦται καὶ ὁ β' ὡς ὁ α'.

Ὁ γ' πάντοτε διὰ τοῦ «*Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶσον ἡμᾶς*».

Εἴτα ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας τῆς Ὁκτωήχου, ἀναλόγως τοῦ ἤχου καὶ τῆς ἡμέρας (βλ. τέλος Τριωδίου). Μετὰ τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν, ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου.

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*». Οἱ χοροὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), ἡ ἐκφώνησις· «*Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*» καὶ ἡ στιχολογία τῶν θ' ᾠδῶν.

Αἱ ἐννέα ᾠδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ τριῶδια, πλὴν τῆς θ' ᾠδῆς, τῆς ὁποίας τὸ δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται, ἥτοι ἡ προσευχὴ τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδὴ τὸ α' μέρος στιχολογεῖται εἰς τὴν Τιμιωτέραν, τῶν δὲ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι μετὰ τοῦ «*Δόξα*» καὶ τοῦ «*Καὶ νῦν*». Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολούθως·

Ἡμέρα	Ὁλόκληρος ἡ ᾠδὴ	Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος
Δευτέρα	α' ἡ θ'	β' γ' δ' ε' ς' ζ'
Τρίτη	β' ἡ θ'	α' γ' δ' ε' ς' ζ'
Τετάρτη	γ' ἡ θ'	α' β' δ' ε' ς' ζ'
Πέμπτη	δ' ἡ θ'	α' β' γ' ε' ς' ζ'
Παρασκευὴ	ε' ἡ θ'	α' β' γ' δ' ς' ζ'

Μετὰ τὰς ᾠδάς, λέγεται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν τριωδίων τῆς ἡμέρας. Καὶ εἰς μὲν τὰς ᾠδάς ἐν αἷς ὑπάρχουσι τριῶδια, προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τοῦ καταλλήλου στίχου εἰς τὰ τροπάρια καὶ ἔπονται τὰ τριῶδια μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεός*

ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἑκαστον δὲ θεοτοκίον τοῦ β' τετραωδίου, φάλλεται καὶ τὸ ἕτερον τροπάριον, μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου. Εἰς δὲ τὰς ᾠδὰς ἐν αἷς οὐχ ὑπάρχουσι τριώδια, λέγεται μόνον ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου*.

Εἰς τὰς ᾠδὰς ὅπου ὑπάρχουσι τριώδια, φάλλεται μετ' αὐτὰς ὁ εἰρμός τοῦ β' τριωδίου.

Τῇ Τρίτῃ ἐκάστης ἐβδομάδος, μετὰ τὴν α' ᾠδὴν τοῦ *Μηναίου*, λέγεται ἡ β' ᾠδὴ τῶν τριωδίων μόνη (τὸ α' μετὰ τοῦ εἰρμοῦ), καὶ ἔπεται ὁ εἰρμός τοῦ β' τριωδίου καὶ ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ *Μηναίου*.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, φάλλεται ὁ εἰρμός τοῦ *Μηναίου* (ἐκτὸς τῆς Τετάρτης, καθ' ἣν φάλλεται ὁ εἰρμός τοῦ β' τριωδίου). Εἷτα μικρὰ συναπτὴ καὶ φάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἡ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Μετὰ τὴν Δ' ᾠδὴν, φάλλεται ὁ εἰρμός τοῦ *Μηναίου*, γίνεται μικρὰ συναπτὴ καὶ ἀναγινώσκεται τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ τῆς ἡμέρας (βλ. τέλος *Τριωδίου*, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' στιχ.) καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. (Τυχὸν κοντάκιον ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται).

Μετὰ τὴν η' ᾠδὴν, φάλλεται ὁ εἰρμός τοῦ β' τριωδίου μετὰ τοῦ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα καί, μετὰ τὸν εἰρμόν τοῦ β' τριωδίου, φάλλεται τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Μικρὰ συναπτὴ καὶ φάλλεται τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἡχοῦ τῆς ἐβδομάδος τρεῖς, συμπληρούμενον ὡς καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι (βλ. τέλος *Τριωδίου* ἢ *Ὡρολόγιον*). (Τυχὸν ἐξαποστειλάριον ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται).

Εἷτα οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα, τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου* δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων· «*Ἐνεπλήσθην τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου ...*» καί· «*Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου ...*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἡ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον, χῦμα τὸ τροπάριον· «*Ἐν ναῷ ἐστῶτες*», τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεύς· «*Ὁ ὢν εὐλογητὸς*» καὶ τὸ «*Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*».

Εἷτα γίνονται αἱ ιΓ' μετάνοιαι οὕτως· αἱ γ' μεγάλα μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «*Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου*», αἱ ιβ' μικραὶ μετὰ

τοῦ «Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με», καὶ πάλιν μία μεγάλη μετὰ τοῦ «Ναί, Κύριε βασιλεῦ», καὶ εὐθὺς ἄρχονται

Αἱ ᾠραι

ᾠραι Α', Γ' καὶ Σ'. Ἀρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ Ὡρολογίῳ διάταξιν. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης, μετὰ τὰς ις' μετανοίας, ἄνευ τρισαγίου³¹ ἡ εὐχὴ τῆς ᾠρας καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτεται ἡ ἐπομένη ᾠρα.

ᾠρα Θ'. Ἀρχεται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Ἐὰν ὁμῶς δὲν ἐπροηγῆθη ἄλλη ἀκολουθία, ἄρχεται διὰ τοῦ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον, «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ οἱ 3 ψαλμοί. Εἴτα φάλλεται τὸ τροπάριον· «Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ εὐθὺς χῦμα· Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς», «Μὴ δὴ παραδῶης», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια· «Βλέπων ὁ ληστής» κτλ. Εἴτα τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων», αἱ γ' μεγάλαι μετάνοιαι (μόνον) μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ καὶ ἀμέσως ἡ εὐχὴ τῆς Θ' ᾠρας· «Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ»³² (βλ. Ὡρολόγιον, μεσώριον Θ' ᾠρας).

Εὐθὺς φάλλονται οἱ μακαρισμοὶ εἰς ἥχον πλ. δ' (βλ. Ὡρολόγιον, ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν), ἐπιλέγοντες ἐν ἐκάστῳ τὸ «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου». Εἴτα ὁ ἀναγνώστης τὰ τροπάρια· «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος» κτλ., τὸ «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν», τὸ «Ἄνες, ἄφες» καὶ τὸ «Πάτερ ἡμῶν». Ὁ ἱερεὺς τὸ «Ὅτι σοῦ ἐστιν». (Ἐὰν θὰ τελεσθῇ Προηγιασμένη, τὸ «Πάτερ ἡμῶν» καὶ τὸ «Ὅτι σοῦ ἐστιν» παραλείπονται).

Εἴτα ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὰ κοντάκια· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», τὸ τῆς ἡμέρας, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ τῆς ἡμέρας

31. Ἐπειδὴ συνήθως αἱ ᾠραι τελοῦνται συναπτῶς, παρέλκει τὸ τρισάγιον καὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') πρὸ τῆς εὐχῆς τῆς ᾠρας. Ταῦτα λέγονται μόνον ἐὰν αἱ ᾠραι τελοῦνται κεχωρισμένως (ἥτοι εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠρας γίνεται ἀπόλυσις). Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν περίπτωσηιν, αἱ ᾠραι ἄρχονται διὰ τοῦ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον, «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» κτλ.

32. Ἡ ἐπικρατήσασα συνήθεια νὰ παραλείπηται ἡ εὐχὴ τῆς Θ' ᾠρας, κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν, δὲν εἶναι ὀρθή. Ἰστέον δ' ὅτι ἐν τισὶ Τυπικοῖς ἡ εὐχὴ τῆς Θ' ᾠρας τάσσεται πρὸς τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας, μετὰ τὰς ις' μετανοίας.

(βλ. τέλος *Τριωδίου*, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' στιχ.). Δόξα· «*Μετὰ τῶν ἁγίων*». Καὶ νῦν· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*».

Ἀκολούθως τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*». «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*». «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς*», αἱ ιϚ' μετάνοιαι ὡς προεγράφη εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, καὶ ἄρχεται ἀμέσως (ἄνευ ἀπολύσεως) ὁ Ἑσπερινὸς ὡς κατωτέρω.

Ἐὰν ὅμως πρόκηται νὰ τελεσθῇ Προηγιασμένη, μετὰ τὰς μετανοίας, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ') καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν· «*Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος*». Καί, ἀνοιγείσης τῆς ὥραιας πύλης, ὁ ἱερεὺς ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν καὶ ἄρχεται ἡ Προηγιασμένη, ὡς ἔπεται κατωτέρω.

Ἑσπερινὸς ἄνευ Προηγιασμένης

Ὁ ἀναγνώστης τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν. Ὁ ἱερεὺς τὰ εἰρηνικά, ὁ ἀναγνώστης τὸ ιη' (18) κάθισμα τοῦ *Ψαλτηρίου* καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν.

Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου* καὶ τὰ 3 τοῦ *Μηναίου* (ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης ἡμέρας) Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου* (τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον). (Τυχὸν ἰδιόμελον δοξαστικὸν ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται).

Εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου τὸ «*Φῶς ἱλαρόν*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ἐσπέρας*» καὶ ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Ἀμέσως τὸ «*Καταξίωσον*» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου* δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων· «*Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου ...*» καί· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ...*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Τριωδίου* (τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον). (Τυχὸν ἰδιόμελον δοξαστικὸν ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται).

Τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον καὶ ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ τροπάρια· «*Θεοτόκε Παρθένε*» κτλ. (Τυχὸν ἀπολυτικίον ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται).

Εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης· «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*». «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*» καὶ αἱ ιϚ' μετάνοιαι, ὡς προεγράφη εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Εἶτα ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν· «Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος» καὶ ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ «Εἴη τὸ ὄνομα» τρίς καὶ τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33)· «Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ ρμδ' (144)· «Ἐψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεὺς μου». Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Ἑσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία». Ὁ προοιμιακός, τὰ εἰρηνικά καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· «Πρὸς Κύριον» εἰς στάσεις τρεῖς. Μεθ' ἐκάστην στάσιν ὁ ἱερεὺς ποιεῖ μικρὰν συναπτὴν καὶ ἐκφωνῇσιν.

Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται τὰ κεκραγάρια μετὰ τῆς στιχολογίας· «Θοῦ, Κύριε», καὶ ἀπὸ τοῦ στίχου· «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς», ψάλλονται τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ καὶ δοξαστικά οὕτως·

α'. Ἐν ταῖς Τετάρταις τῆς Α', Β' καὶ Γ' ἐβδ. καὶ αὐτῆς πρὸ τῶν Βαΐων, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δῖς, τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου εἰς 4 (ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης ἡμέρας). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. (Τυχὸν ἰδιόμελον δοξαστικὸν ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν λέγεται).

β'. Ἐν ταῖς Παρασκευαῖς τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδ., τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δῖς, τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ ἡχου τῆς ἐβδομάδος (βλ. τέλος Τριωδίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου εἰς 4 (ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης ἡμέρας). Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἡχου τῆς ἐβδομάδος (βλ. τέλος Τριωδίου). Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἡχου. (Τυχὸν ἰδιόμελον δοξαστικὸν ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν λέγεται).

γ'. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Τετάρταις καὶ Παρασκευαῖς, τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῇ Μεγάλῃ Ἑβδομάδι καὶ ταῖς μνήμας τῶν ἑορταζομένων ἁγίων, τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ καὶ δοξαστικά ψάλλονται κατὰ τὰς ἐν αὐταῖς διατάξεις.

Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ ἢ μετὰ Εὐαγγελίου, ὁσάκις προβλέπεται ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου, καὶ τὸ «Φῶς ἱλαρόν» χῦμα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Ἐσπέρας». Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον, τὸ α' ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου, τὸ ἕτερον προκείμενον καὶ εἶτα ἐκφωνεῖ τὸ «Κέλευσον».

Ὁ ἱερεὺς, κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατόν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ φωτίζων σταυροειδῶς ἐκφωνεῖ· «*Σοφία· ὀρθοί*». Εἵτα, στραφεὶς πρὸς τὸν λαόν, σφραγίζει τοῦτον σταυροειδῶς, λέγων· «*Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι*».

Ἀκολούθως ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα, μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ «*Εἰρήνη σοι*», «*Σοφία*».

Καὶ εὐθὺς φάλλεται τὸ «*Κατευθυνθήτω*» μετὰ τῶν στίχων, ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως (ὁ ὁποῖος θυμιᾷ κατὰ τὴν τάξιν), τετράκις ὑπὸ τῶν χορῶν, καὶ πάλιν ἐκ τοῦ βήματος ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως μέχρι τοῦ «ὡς *θυμίαμα ἐνώπιόν σου*», τὸ δὲ τέλος· «*ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή*», ἀποπληροῖ ὁ α' χορός.

Ἐνταῦθα ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα, ἐν μνήμῃ δὲ ἑορταζομένου ἁγίου ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ.

Εἵτα ἡ ἐκτενὴς καὶ αἱ αἰτήσεις ὑπὲρ τῶν κατηγουμένων (ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Δ' ἑβδομάδος καὶ ἐντεῦθεν, παρεμβάλλονται καὶ αἱ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ φῶτισμα εὐτρεπιζομένων) καὶ τῶν πιστῶν.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «*Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου*», φάλλεται ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ τὸ «*Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν*». Μετὰ τὴν φράσιν· «ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης», γίνεταί ἡ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων ἐν ἄκρα σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἧν συνεχίζεται ὁ ὕμνος· «*Ἴδον θυσία μυστική*», μέχρι τέλους.

Εἵτα τὰ πληρωτικά καὶ ἡ Κυριακὴ προσευχή.

Κοινωνικόν· «*Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούια*». Ἐν μνήμῃ δὲ ἑορταζομένου ἁγίου· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ*». Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν· «*Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί*», τὸ «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*». Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «*Δέσποτα Παντοκράτορ*», μεθ' ἧν τὸ «*Εἴη τὸ ὄνομα*» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ λγ' (33)· «*Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ ρμδ' (144)· «*Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεὺς μου*», ἐνῷ ὁ ἱερεὺς διανέμει τὸ ἀντίδωρον.

Μέγα Ἀποδείπνον

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς ἐν τῷ *Ὁρολογίῳ*, ἀλλ' εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀκολουθίας, μετὰ τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», εὐθὺς ὁ δ' (4) ψαλμός· «*὘ν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου*» κτλ³³.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, φάλλεται ὁ κανὼν οὕτω·

α'. Κατὰ μὲν τὴν Α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν, τὸ ἐν τῷ *Τριωδίῳ* ὠρισμένον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, μετὰ στίχου· «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με*». Μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν, φάλλεται ἀργῶς τὸ κοντάκιον· «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*» καὶ μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ἀργῶς ὁ εἰρμός· «*Ἀσπόρου συλλήψεως*».

β'. Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἐβδομάδας, ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου, κατὰ τὸν ἥχον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος.

Μετὰ τὸν κανόνα, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον· «*Κύριε τῶν δυνάμεων*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ *Ὁρολογίῳ*.

Κατὰ τὴν Α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὰς εὐχὰς· «*Ἄσπιλε, ἀμόλυντε*» κτλ., ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «*Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι*» καὶ ἀναγινώσκει τὸ τῆς ἡμέρας Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος. Εἵτα ἡ εὐχή· «*Δέσποτα πολυέλεε*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου.

Πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*» φάλλεται τῇ μὲν Δευτέρᾳ καὶ Τετάρτῃ τὸ θεοτοκίον· «*Πάντων προστατεύεις*», τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον· «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*».

27. ΔΕΥΤΕΡΑ (Καθαρὰ Δευτέρα). Προκοπίου ὁσίου τοῦ Δεκαπολίτου· Ἐφραίμ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτου.

Ἄρχεται ἡ Ἀγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ

Σήμερον ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ παραλείπεται, ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ἄρχεται ὡς ἐξῆς·

33. Τὸ *Ὁρολόγιον*, μετὰ τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», προβλέπει, κατὰ τὴν α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν, τὸν ψαλμὸν ξθ' (69). Τοῦτο εἶναι κατάλοιπον ἀρχαιοτέρας τάξεως, ἀναφερομένης εἰς τὸ *Τυπικὸν* τοῦ ἁγίου Σάββα καὶ εἰς τὸ *Τριώδιον*, κατὰ τὴν ὁποίαν, εἰς τὴν α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν μετὰ τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», ἀναγινώσκεται ὁ ξθ' ψαλμός καὶ εὐθὺς τὸ ὠρισμένον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, καὶ μετ' αὐτὸ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου ἀπὸ τοῦ δ' (4) ψαλμοῦ κ. ἐξ., χωρὶς νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ ξθ' ψαλμός. Ἡ τάξις αὕτη δὲν τηρεῖται σήμερον ἐν ταῖς ἐνορίαις.

«Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κτλ., «Ὅτι σοῦ ἐστίν», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον πάτερ», «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», ὁ ἐξάψαλμος καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προεγράφη.

28. ΤΡΙΤΗ. Βασιλείου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κασσιανοῦ τοῦ ὁμολογητοῦ*, ἐορταζομένου κατὰ τὴν κθ' Φεβρουαρίου, ψάλλεται ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ τῆς σήμερον, διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸν χρόνον δίσεκτον.



ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν· Συνεσίου ὁσίου τοῦ ἐν Λύσῃ*.

Ἡ Προηγιασμένη τελεῖται ὡς προεγράφη ἐν σελ. 153-154.

2. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικοῦ· Θεοδότου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Κυρηναίας*· Νικολάου ὁσίου τοῦ Πλανᾶ.

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Α΄ Χαιρετισμοί). Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου μαρτύρων.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε, πιστοὶ» δῖς, τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ δ' ἤχου (βλ. τέλος Τριωδίου) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Θεοδώρου· «Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὁργάνῳ χρησάμενος». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Ἡ ἀκολουθία ἀναγινώσκεται ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ μέχρι καὶ τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν». Εἶτα ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Τῆς μὲν α', γ', ε', ζ', καὶ θ' ᾠδῆς ἄρχεται ὁ α' χορὸς, τῆς δὲ δ', ς' καὶ η' ἄρχεται ὁ β' χορὸς.

Ψαλλομένης τῆς θ' ᾠδῆς, γίνεται θυμίασις τοῦ ναοῦ. Μετ' αὐτὴν δέ, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (ἀργὸν δίχορον).

Περὶ τὸ τέλος αὐτοῦ, ὁ ἱερεὺς ἔρχεται ἐνώπιον τῆς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ προηυτρεπισμένης εἰκόνης τῆς Θεοτόκου καὶ θυμιάσας αὐτὴν καὶ προσκυνήσας τρίς, ἀπαγγέλλει τὴν Α' στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον (Α-Ζ). Μεθ' ἑκαστον οἶκον, ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τρίς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἐνῶ οἱ χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσιν ἐναλλάξ μετὰ μέλους τὰ ἀκροτελεύτια ἐφύμνια· «Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε» καὶ «Ἀλληλούια». Μετὰ τὸ τέλος τῆς στάσεως, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (σύντομον), ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ καὶ πάλιν τὴν εἰκόνα καὶ τὸν λαόν, καὶ ἀσπασάμενος τὴν εἰκόνα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν.

Ἀκολουθῶς ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Πίστιν Χριστοῦ, ὥσεὶ θώρακα». Εἶτα· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς».

Ἐπειτα εἰς ἀναγνώστης, ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ τὴν εὐχὴν· «Ἄσπινε, ἀμόλυντε», μεθ' ἣν ἕτερος ἀναγνώστης, ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ, ἀπαγγέλλει τὴν εὐχὴν· «Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα» καὶ εἶτα ἐναλλάξ οἱ ἀναγνώσται τὰς λοιπὰς εὐχάς.

Μετὰ τὰς εὐχάς, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Α' Παρασκευῆς τῶν νηστειῶν.

Εἶτα ποιεῖ τὴν μικρὰν ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου».

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Α' τῶν νηστειῶν. Τὸ διὰ κολλύβων θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος· Γερασίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ.

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ. Ἀναγινώσκειται τὸ σύνηθες ἐπὶ μνήμῃ ἐορταζομένου ἁγίου. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ψάλλονται τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τῶν αἰῶνων τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Χορεύουσι στίφη» ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων. Δόξα· «Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν». Καὶ νῦν·

«Δέσποινα, πρόσδεξαι». Τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Δόξα, καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Εἴτα ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν, τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ δ' ἤχου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (βλ. τέλος Τριωδίου). Εἴτα, παραλειπομένου τοῦ νεκρωσίμου· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον»³⁴. Μετὰ τὴν β', τὰ τοῦ ἁγίου· «Ζέων πίστεως». Δόξα· «Θεῖον δῶρον». Καὶ νῦν· «Ἡ τὸν ἀχώρητον». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τοῦ ἁγίου, ὁ μὲν ἀ' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4. Εἰς τὸ ἀ' τροπάριον ἐκάστης ὥδῃς τοῦ ἀ' κανόνος καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον αὐτῆς, ὁ στίχος· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ λοιπά· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' ε' ὥδῃς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου» (εἰς τὴν δ' ὥδῃν· «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ»). Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος, τοῦ ἁγίου· «Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι». Εὐαγγέλιον, Α' Σαββάτου νηστειῶν. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον».

5. ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Ὁρθοδοξίας). Τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ μνήμη τῶν προφητῶν Μωϋσέως, Ἀαρὼν καὶ Σαμουὴλ· Κόνωνος ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ· Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου· Κόνωνος ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι**. Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Ε'.

34. Βλ. ὑποσημ. 25.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου· «Οἱ ἐξ ἀσεβείας»³⁵.

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

35. Τὸ Τ.Μ.Ε. εὐστόχως παραλείπει τὸ ὑπὸ τοῦ Τριωδίου ὀριζόμενον θεοτοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ», διότι εἰς τὸ δοξαστικὸν ἀναφέρεται ἡ Θεοτόκος καὶ ἐπομένως τοῦτο ἐπέχει καὶ τόπον θεοτοκίου.

Καταβασίαι· «Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ε' ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου εἰς 4, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός» εἴθισται ἐν Κύπρῳ ἵνα γίνηται τελετή, ἀνάλογος πρὸς τὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ὡς ἀκολούθως·

Οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν ἀργῶς τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός». Ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ [ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου τὴν ἀμφιπρόσωπον εἰκόνα τοῦ Ἀγίου Μανδηλίου καὶ τῆς Θεοτόκου], ἢ ὁποία κεῖται ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἡὑτρεπισμένου μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, ἀνθέων καὶ τριῶν κηρίων. Εἵτα αἶρει τὸν δίσκον μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων ταύτην ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τῶν ψαλτῶν καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἡὑτρεπισμένον, περιέρχονται τοῦτο τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἵσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ χοροὶ ἐπανέρχονται εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν καὶ οἱ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ τετραποδίου. Ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολὰς, ἐκφωνεῖ τὸ «Σοφία· ὀρθοί». Εἵτα ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον, θυμιᾷ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλων τὸ «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν.

[Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου, μετὰ τὴν τριπλὴν φαλμώδησιν τοῦ «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», ὁ ἱερεὺς ὑψοῖ τὴν εἰκόνα καὶ ψάλλεται τὸ ἐξῆς ἁπαξ·

Ἦχος δ'.

Θεοτόκε παντάνασσα, τῶν Ὁρθοδόξων τὸ καύχημα, αἵρετικῶν τὰ φρυάγματα, καὶ τὰ πρόσωπα καταίσχυνον, τῶν μὴ προσκυνούντων, μηδὲ τιμώντων, πάναγνε, τὴν σεβάσμιον εἰκόνα σου.]

Εἶτα ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐὰν χοροστατῇ, κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ) ποιῶν μετάνοιαν, προσκυνεῖ τὴν εἰκόνα. (Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, μετὰ τὴν προσκύνησιν, εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ χοροῦ φάλλοντος τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα», καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον). Εἶτα ὁ χορὸς τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία») καὶ ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα, τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β'. «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθῆσεται».

Στίχ. γ'. «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;».

Στίχ. δ'. «Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'. «Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων».

«Σῶσον ἡμᾶς, Ὁ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. β'. «Ὑψώσατωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν».

Στίχ. γ´· «Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

Στίχ. δ´· «Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´· «Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ».

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Στίχ. β´· «Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ».

Στίχ. γ´· «Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τὸ «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος, Α΄ Κυριακῆς νηστειῶν· «Πίστει Μωυσῆς μέγας γενόμενος» (Ἑβρ. ια΄ 24-26, 32-40).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» (Ἰω. α΄ 44-52).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως», μεθ' ἣν γίνεται λιτάνευσις τῶν ἁγίων εἰκόνων πέριξ τοῦ ναοῦ, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν·

Διάταξις τῆς λιτανείας, κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς), ἱστάμενος ἐν τῷ σωλέῳ, ἐκφωνεῖ·

«Εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὸ προοίμιον τοῦ Συνοδικοῦ τῆς ἁγίας Ζ' οἰκουμένης συνόδου·

«Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, σὺν ἀποδείξεσι τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσι, ἀποστολικάς τε παραινέσεσιν εἰκόντες καὶ εὐαγγελικάς ἱστορίας στοιχειούμενοι, ταύτην σήμερον τὴν πανήγυριν ἐορτάζομεν καὶ ταύτῃ εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνευφραινόμενοί τε καὶ συναγαλλόμενοι, ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ᾄσμασιν».

Εἴθ' οὕτω κληρὸς καὶ λαὸς ἐξέρχονται τοῦ ναοῦ διὰ τῆς δυτικῆς πύλης. Προηγούνται τὰ ἐξαπτέρυγα, ἔπονται οἱ ψάλται, οἱ κρατοῦντες τὰς εἰκόνας, ὁ διάκονος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τέλος ὁ λαός. Ψάλλεται δὲ ἅπαξ ἢ πολλάκις τὸ ἀπολυτίκιον·

Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας, σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Φθάσαντες εἰς τὴν νοτίαν πύλην, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῷ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ’).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Τῶν εἰδότην τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως, τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστόν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραφτὸν καὶ ἀπερίγραφτον, καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραφτὸν ἀνθομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ’).

Καὶ ἐκκινούσης αὖθις τῆς λιτανείας, ψάλλεται ἅπαξ ἢ πολλάκις τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Φθάσαντες δὲ ὀπισθεν τοῦ ἱεροῦ, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ’).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ἐπ’ ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιεπισκόπων, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάντων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ’).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ’).

Ὁ ἱερεὺς· «Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκκουμένων, ἥτοι εὐαγγελιζομένων, τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν τὴν τε διὰ λόγων διακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Τῶν τῷ λόγῳ ἀγιαζόντων τὰ χεῖλη, εἴτα τοὺς ἀκροατὰς διὰ τοῦ λόγου, εἰδόντων τε καὶ κηρυσσόντων, ὡς ἀγιάζεται μὲν ὁμοίως διὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων τὰ ὅμματα τῶν ὁρώντων, ἀνάγεται δὲ αὐτῶν ὁ νοῦς πρὸς θεογνωσίαν, ὥσπερ καὶ διὰ τῶν θείων ναῶν καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ τῶν ἄλλων κειμηλίων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Καὶ ἐκκινούσης πάλιν τῆς πομπῆς, ψάλλεται ἅπαξ ἡ πολλάκις τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Φθάσαντες εἰς τὴν βορείαν πύλην, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλόγημένου ἡμῶν γένους».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν ἐνσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου καὶ πανσέπτου ναοῦ τούτου, καὶ πάντων τῶν κοπιώντων καὶ ψαλλόντων ἐν αὐτῷ».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεὺς· «Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Τῶν ἐπισταμένων, ὡς ἡ ῥάβδος καὶ αἱ πλάκες, ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ τὸ θυμιατήριον, τὴν Παναγίαν προέγραφε τε καὶ προδιετύπου Παρθένον, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, καὶ ὡς ταῦτα μὲν προετύπου ταύτην, οὐ γέγονε δὲ ἐκείνη ταῦτα, γέγονε δὲ κόρη καὶ διαμένει μετὰ τὴν θεογεννησίαν παρθένος, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον Κόρην αὐτὴν τοῖς εἰκονίσμασι γραφόντων, ἢ τοῖς τύποις σκιαγραφούντων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Τῶν τὰς προφητικὰς ὁράσεις, ὡς αὐτὸ τὸ θεῖον αὐτὰς ἐσχημάτισε καὶ διετύπου, εἰδόντων καὶ ἀποδεχομένων καὶ πιστευόντων, ἅπερ ὁ τῶν προφητῶν χορὸς ἐωρακότες διηγῆσαντο, καὶ τὴν τῶν ἀποστόλων καὶ εἰς τοὺς πατέρας διήκουσαν ἔγγραφόν τε καὶ ἄγραφον παράδοσιν κρατούντων καὶ διὰ τοῦτο εἰκονίζόντων τὰ ἅγια καὶ τιμώντων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Καὶ ἐκκινούσης πάλιν τῆς λιτανείας, ψάλλεται ἅπαξ ἡ πολλάκις τὸ ἐξῆς ἀπολυτίκιον·

Ἦχος β'.

Καὶ ὁ χορὸς τῶν προφητῶν, μετὰ Μωσῆ καὶ Ἀαρών, εὐφροσύνη εὐφραίνεται σήμερον· ὅτι πέρας τῆς προφητείας προαγαγών, λάμπει ὁ σταυρός, ἐν ᾧ ἡμᾶς ἔσωσας. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φθάσαντες εἰς τὴν δυτικὴν πύλην, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν πόλιν ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἰλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν κατ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ἐν τῷ λέγειν ταῦτα τὸν διάκονον, ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν ἐναλλάξ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἐκ μ', ἥτοι τετράκις ἀνὰ δέκα.

Καὶ ἐξακολουθεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ χορός· «Κύριε ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περᾶτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καὶ ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρῶρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν, Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ Δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν.

Επὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθῆτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἡγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν·

Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορὸς· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιώθειμην τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων».

Ὁ χορὸς· «Ἀμήν».

Εὐθὺς δὲ εἰσέρχονται ἐν τῷ ναῷ, τοῦ κλήρου φάλλοντος τὸ ἐξῆς·

Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; Σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν.

Εἶτα ψάλλεται τὸ «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἐν τῷ κατανυκτικῷ Ἐσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας, ἀλλὰ κατανυκτικὰ λέγονται τὰ τοῦ πλ. α' ἤχου, μέγα δὲ προκείμενον τὸ «Ἐδωκας κληρονομίαν».

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν μβ' (42) μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ.

7. ΤΡΙΤΗ. Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Καπίτωνος, Αἰθερίου καὶ Ἐλπιδίου ἱερομαρτύρων τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων· Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος· Ἀρκαδίου ὁσίου, Νέστορος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, Εὐβούλου καὶ Ἰουλιανοῦ μαρτύρων**.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοφυλάκτου ὁσίου, ἐπισκόπου Νικομηδείας· Ἐρμού ἀποστόλου.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ³⁶. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Τὴν πνευματικὴν, ἀδελφοί» δῖς, τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια· «Τῶν θείων ἀποστόλων» καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (θ' Μαρτ.) τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα· «Φέροντες τὰ παρόντα» εἰς 4. Δόξα, τῶν ἁγίων· «Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον»

36. Τὸ *T.M.E.* (σελ. 197, τυπ. θ' Μαρτ., περίπτ. Β', ὡς ἐπίσης καὶ τὰς ἀναλόγους περιπτ. τῆς ι' καὶ κδ' Φεβρ.), ἐν τῷ Ἐσπερινῷ δὲν ὀρίζει τὰ δοξαστικά τῶν ἁγίων, ἐν δὲ τῷ Ὅρθρῳ παραλείπει ἐντελῶς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Τριωδίου, ὅπερ ἀνακόλουθον. Ὅθεν ὠρίσαμεν τὴν συμφαλμωδίαν τῆς ἀκολουθίας τοῦ Τριωδίου μετὰ τῆς τῶν ἁγίων, ἐν τε τῷ Ἐσπερινῷ καὶ τῷ Ὅρθρῳ, κατὰ τὴν τάξιν ἐτέρων *Τυπικῶν*.

(ἀπόστιχα αἰνῶν). Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἔργοις σκοτεινοῖς». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ. Εἰς τοὺς στίχους· «Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε», μετὰ τὸν στίχον· «Ὅσοι θεοφόροι πατέρες», προστίθεται καὶ ὁ ἐξῆς τῶν ἁγίων· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ Τεσσαράκοντα μάρτυρες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν». Μετὰ δὲ τὸ «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», μόνον αἱ γ' μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ³⁷

9. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν Τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Ἀναγινώσκεται τὸ σύνηθες ἐπὶ μνήμῃ ἐορταζομένου ἁγίου. Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, φάλλονται τὰ 2 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν τῶν ἁγίων· «Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος» καί· «Τὴν τετραδεκάριθμον». Δόξα· «Ἀληθείας κρατῆρα». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἀδιόδευτε πύλῃ» (ἀπόστιχα αἰνῶν). Τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου». Εἴτα ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου». Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν, τὰ τοῦ Τριωδίου· «Χριστὸς ἡ ἄμπελος». Δόξα, τὸ ἕτερον· «Κύριε, εὐίλατος γενοῦ». Καὶ νῦν· «Τῆς συμπαθείας τὴν πηγὴν». Μετὰ δὲ τὴν β' καὶ τὸν πολυέλεον, τὰ τῶν ἁγίων μετὰ τῶν θεοτοκίων. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ τῶν ἁγίων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ τριώδια τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν συνήθη τάξιν. Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' ὚'

37. Αἱ ιγ' μετάνοιαι σχολάζουσιν εἰς τὰς ἀκολουθίας τῆς σήμερον, διὰ τὴν ἐορτὴν τῶν ἁγίων, πλὴν τῶν γ' μεγάλων.

ὥδῃς, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον, τῶν ἁγίων καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἵνους, τὸ ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τοῦ *Τριωδίου*· «*Μετανοίας ὁ καιρὸς*» ἅπαξ καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων· «*Δεῦτε μαρτυρικὴν*». Δόξα, τῶν ἁγίων· «*Ἀθλοφόροι Χριστοῦ*». Καὶ νῦν· «*Μακαρίζομέν σε*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν· «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεργξαμένον*». Εἴτα, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», «*Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*», αἱ γ' μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ καὶ εὐθὺς ἀναγιγνώσκονται αἱ Ὑμνοί.

Ἐν ταῖς Ὑμνοῖς. Ἀντὶ τοῦ τροπαρίου ἐκάστης Ὑμνος, χῦμα· «*Δόξα*», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Ὑμνος. Μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον ἐκάστης καὶ μετὰ τοὺς μακαρισμούς, ἀντὶ τῶν συνήθων τροπαρίων καὶ κοντακίων, τὸ κοντάκιον τῶν ἁγίων. Εἰς τὸ τέλος δὲ ἐκάστης, μόνον αἱ γ' μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' Ὑμνος, ἄρχεται ὁ Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Προηγιασμένης.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὸ ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τοῦ *Τριωδίου*· «*Μὴ νηστεύσαντες*» δῖς, τὸ μαρτυρικόν· «*Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων*», τὰ 3 ἐσπέρια προσόμοια τοῦ *Τριωδίου*· «*Πλευρὰν ἐκκεντούμενος*» καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἁγίων· «*Φέροντες τὰ παρόντα*» εἰς 4. Δόξα, τῶν ἁγίων· «*Ἐν ᾧδαῖς ἁσμάτων*» (ἀπόστιχα Ἐσπερινοῦ). Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον· «*Ὁ πάναγνος ὡς εἶδέ σε*» (βλ. 5' Μαρτ. ἐν τῷ Ἐσπερινῷ). Ἐξσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τοῦ *Τριωδίου* καὶ τὸ «*Κατευθυνθήτω*». Εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, ἀλλὰ κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Β' Χαιρετισμοί). Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς προεγράφη. Εἰς δὲ τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», μαρτυρικά, νεκρώσιμον δοξαστικὸν καὶ α' θεοτοκίον λέγονται τὰ τοῦ πλ. α' ἤχου.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διευ-
πώθη κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν, ἀλλ' ἀναγινώσκεται
ἡ Β' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Η-Μ). Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντά-
κιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» κτλ. Μετὰ δὲ τὰς εὐχὰς· «Ἀσπिलε,
ἀμόλυντε» κτλ., εὐθὺς ἡ ἀπόλυσις ἄνευ Εὐαγγελίου.

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β' τῶν νηστειῶν. Σωφρονίου πατριάρχου
Ἱεροσολύμων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς βασιλίσσης Ἀρτης.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί, τὸ Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου

Ὅρθρος

Πρὸ τοῦ ἐξαψάλμου τὸ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» καὶ ἡ θυμίασις διὰ
κατζίου. Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλούια» τρις ἐκ δ' εἰς ἥχον
β', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς·
«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Ἀπολυτίκια· Ἀπόστολοι, μάρτυρες. Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Καὶ
νῦν· «Μήτηρ ἀγία». Καθίσματα, τὰ μαρτυρικά τοῦ πλ. α' ἤχου, μετὰ
τῶν στίχων αὐτῶν (βλ. τέλος Τριωδίου). Δόξα, τὸ ἐξῆς νεκρώσιμον³⁸.

Ἦχος πλ. α'.

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις γεγεννήμεθα· διὸ σὲ
ἱκετεύομεν· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, παρορῶν
ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἃ ὡς ἄνθρωποι καὶ θνητοὶ ἐν βίῳ
ἔπραξαν, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

38. Τὸ Τριώδιον (εἰς τὸν παρόντα ἥχον) ἔχει· Δόξα, τὸ νεκρώσιμον· «Ἀνάπαυσον,
Σωτὴρ ἡμῶν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλας». Ταῦτα ὅμως φάλλονται
παγίως μετὰ τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, οἷοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἦχος τῆς ἐβδομάδος.
Ὡρίσαμεν ὅθεν ἀντ' αὐτῶν ἕτερον νεκρώσιμον τροπάριον καὶ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου (βλ.
καὶ ὑποσημ. 25).

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου· «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*».

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς προεδηλώθη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω (βλ. σελ. 134-136), ἀλλ' ἄνευ ὀνομάτων. Εἶτα τὸ κάθισμα· «*Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν*». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας*».

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ εὐθύς ἡ στιχολογία τῶν θ' ὠδῶν (ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς α', γ', δ' καὶ ε', καὶ ὁλόκληροι ἡ ς', ζ', η' καὶ θ').

Κανὼν, ὁ τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 μέχρι καὶ τῆς ε' ὠδῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς ς' ὠδῆς συνάπτομεν εἰς αὐτὸν καὶ τὰ δύο τετραῶδια τῆς ἡμέρας, μετὰ στίχου· «*Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*». Μεθ' ἑκάστου δὲ θεοτοκίον τοῦ β' τετραῶδιου, φάλλονται καὶ τὰ ἕτερα δύο τροπάρια, μετὰ τῶν ἐν τῷ *Τριῳδίῳ* στίχων.

Μετὰ τὴν γ' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ αἵτησις καὶ τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Μετὰ τὴν ς' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραῶδιου, ἡ αἵτησις, τὸ κοντάκιον (καὶ ὁ οἶκος) τοῦ *Μηναίου* ἐὰν ἔχῃ, εἰ δὲ μὴ τὸ νεκρώσιμον· «*Μετὰ τῶν ἀγίων*» καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Μετὰ τὴν ζ' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραῶδιου. Μετὰ τὴν η' ὠδὴν, τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριῳδίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραῶδιου, τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*» καὶ ἡ αἵτησις.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ πλ. α' ἤχου ἄπαξ (βλ. τέλος *Τριῳδίου*), συμπληρούμενον οὕτως· «*πρεσβείαις, Κύριε, τῶν ἀγίων σου, καὶ σῶσόν με*».

Εἶτα τὸ ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου* ἐὰν ἔχῃ, εἰ δὲ μὴ τὸ νεκρώσιμον· «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα*» (βλ. *Ὡρολόγιον*, ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου).

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ πλ. α' ἤχου (βλ. τέλος *Τριῳδίου*). Δόξα, τὸ νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὰ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ πλ. α' ἤχου, ὡς ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριῳδίου*.

Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὁρθρου.

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἐορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», «*Μνήσθητι, Κύριε*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκια· «*Μετὰ τῶν ἀγίων*» καί· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Β΄ Σαββάτου νηστειῶν.

Εἰς τὸ «*Ἐξαίρετως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν, τοῦ Σαββάτου· «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἐὰν ὑπάρχωσι κόλλυβα πρὸς εὐλόγησιν, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ τροπάρια· «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα. Εἶτα τὸ «*Εἴη τὸ ὄνομα*» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Ἡ ἀνωτέρω τάξις τελεῖται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τῷ Γ΄ Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν.

12. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ· Θεοφάνους ὁσίου Συγριανῆς τοῦ ὁμολογητοῦ· Γρηγορίου πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου· Συμεὼν ὁσίου τοῦ νέου Θεολόγου. Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινὸν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Γρηγορίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Ὅσιε τρισμάκαρ*». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Ἡ γρηγόρος γλῶσσά σου*». Καὶ νῦν· «*Ἀνύμφευτε Παρθένε*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ *Τριωδίου*.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Τριωδίου*. Ἀφ' ε' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Τριωδίου*.

Καταβασαί· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ ε' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4, μετὰ τῶν εἰς ἱεράρχας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ *Τριωδίου*· «*Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων*». Καὶ νῦν· «*ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Θεία Λειτουργία

(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Τῇ ὑπερμάχῳ*».

Προκείμενον τοῦ πλ. β' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

Ἀπόστολος, Β' Κυριακῆς νηστειῶν· «Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε» (Ἐβρ. α' 10-β' 3).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ» (Μκ. β' 1-12).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Σημείωσις. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου τελεῖται τὸ μνημόσυνον πάντων τῶν κεκοιμημένων πατέρων αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἀγίου Γρηγορίου. Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἐν τῷ κ α τ α ν υ κ τ ι κ ῳ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῳ . Ἡ ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας, ἀλλὰ κατανοκτικὰ λέγονται τὰ τοῦ πλ. β' ἤχου.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

14. ΤΡΙΤΗ. Βενεδίκτου ὁσίου.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀγαπίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Ἀριστοβούλου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Βρετανίας*.

Ἡ Προηγιασμένη τελεῖται ὡς προεγράφη.

16. ΠΕΜΠΤΗ. Σαβίνου μάρτυρος τοῦ Αἰγυπτίου· Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ*.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Γ' Χαιρετισμοί). Ἀλεξίου ὁσίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς προεγράφη.

Εἰς δὲ τὸ «Κύριε ἐκέκραξα», μαρτυρικά, νεκρώσιμον δοξαστικὸν καὶ α' θεοτοκίον λέγονται τὰ τοῦ πλ. β' ἤχου.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διευ-
πώθη κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν, ἀλλ' ἀναγινώσκεται
ἡ Γ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Ν-Σ). Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντά-
κιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» κτλ. Μετὰ δὲ τὰς εὐχὰς· «Ἄσπιλε,
ἀμόλυντε» κτλ., εὐθὺς ἡ ἀπόλυσις ἄνευ Εὐαγγελίου.

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Γ' τῶν νηστειῶν. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου
Ἱεροσολύμων.

Αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Β' Σαββάτου
τῶν νηστειῶν, ἀλλ' ἐν τῷ Ὁρθρῳ, καθίσματα, φωταγωγικόν, αἶνοι
καὶ ἀπόστιχα λέγονται τὰ τοῦ πλ. β' ἤχου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ,
Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Γ' Σαββάτου τῶν νηστειῶν.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Σταυροπροσκυνήσεως).
Ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· Χρυσάνθου καὶ
Δαρείας μαρτύρων. Ἦχος βαρὺς. Ἑωθινὸν Ζ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· Ἀπόστολοι, μάρτυρες. Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».
Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ
Σταυροῦ. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ· «Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν». Καὶ νῦν, τὸ α'
θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ· «Ὁ συμ-
μαχήσας, Κύριε».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν· «Τοῦ
Γαβριὴλ φθελγασμένου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετά τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τοῦ Σταυροῦ. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὰ εὐλογητάρια³⁹, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

Κανὼν, μόνον ὁ τοῦ Σταυροῦ εἰς 8. Ἐν ἐκάστη ᾠδῇ λέγεται ὁ ἐν τῷ τέλει αὐτῆς εἰρμός, τὸ α' τροπάριον (ὅπερ ἐστὶν ἀναστάσιμον) μετὰ στίχου· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», τὰ ἐπόμενα μετὰ τοῦ «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει σου» καὶ τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τοῦ «Δόξα» καὶ τοῦ «Καὶ νῦν»⁴⁰.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Σταυροῦ, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Ὁ θειότατος προετύπωσε». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ θεοτοκίον.

39. Τὸ *Τ.Μ.Ε.* (*Προθεωρία*, σελ. 20, § 22 καὶ τυπ. *Τριωδίου*, σελ. 341, § 38), διὰ τὰς ἐν Κυριακῇ συμπιπτούσας θεομητορικὰς ἐορτὰς καὶ τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, παραλείπει τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, πιθανῶς διότι λέγεται ὁ πολυέλεος ἀντὶ τοῦ ἁμώμου, τοῦ ὁποῦ προέκτασις θεωροῦνται τὰ εὐλογητάρια. (Τὸ *Τυπικόν* τοῦ ἁγίου Σάββα ὀνομάζει αὐτὰ ὡς «τροπάρια τοῦ ἁμώμου»). Τὸ αὐτὸ *Τ.Μ.Ε.* ὅμως, εἰς τὰς ἐν Κυριακῇ μνήμας ἁγίων, ὀρίζει ἀντὶ τοῦ ἁμώμου τὸν πολυέλεον καὶ μετ' αὐτὸν τὰ εὐλογητάρια, ἄνευ τῆς προηγούμενης διακρίσεως. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ὀρίζομεν τὰ εὐλογητάρια, ὡς καὶ ἄλλα *Τυπικά* διατάσσουσιν.

40. Οὕτως ὀρίζει τὸν κανόνα τὸ *Τ.Μ.Ε.*, εὐστόχως καὶ συνοπτικῶς. Τὸ *Τριώδιον* καὶ ἄλλα *Τυπικά* διατάσσουσι τὸν ἀναστάσιμον κανόνα καὶ τὸν τοῦ Σταυροῦ (ἄνευ εἰρμῶν), παραλείποντα τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Σταυροῦ.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ εἰς 4, μετὰ τῶν ἐν τῷ *Τριωδίῳ* στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ *Τριωδίου*· «*Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην*». Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη (ἐκ παραδόσεως εἰς ἥχον δ'), μεθ' ἣν ἀκολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

Ψαλλομένου ἀργῶς τοῦ ἁσματικοῦ «*Ἅγιος ὁ Θεός*», οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν, ὁ ὁποῖος κεῖται ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἡντρεπισμένου μετὰ κλάδων βασιλικῶν, ἀνθέων καὶ τριῶν κηρίων. Εἷτα ὁ ἱερεὺς αἶρει τὸν δίσκον εἰς τὸ ὕψος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τῶν φαλτῶν καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος.

Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα ὑπάρχει τετραπόδιον ἡντρεπισμένον, περιέρχονται τοῦτο τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἵσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ χοροὶ ἐπανέρχονται εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν καὶ οἱ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ τετραποδίου.

Καὶ ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «*Σοφία· ὀρθοί*». Εἷτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον καὶ θυμιῶν κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς ψάλλει τὸ «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν.

Εἷτα ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐὰν χοροστατῇ, κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ) ποιῶν μετάνοιαν, προσκυνεῖ τὸν τίμιον Σταυρόν ψάλλων τὸ «*Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν. (Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, μετὰ τὴν προσκύνησιν, εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ «*Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα*», καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον).

Ἀκολούθως γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «*Δεῦτε, πιστοί*», ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Ψαλλομένων δὲ αὐτῶν, ὁ ἱερεὺς διανέμει τὰ ἄνθη καὶ εἷτα ἀπέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ. Μετὰ δὲ τὴν προσκύνησιν, ψάλλεται τὸ «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»⁴¹).

41. Ἐσφαλμένως ὑπὸ τοῦ *T.M.E.* (σελ. 342, § 39) ὀρίζεται τὸ «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ἐνῶ ἐν τῇ *Προθεωρίᾳ* (σελ. 30, § 35) ὀρθῶς ὀρίζεται τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Σημείωσις. Ὁ τίμιος Σταυρὸς παραμένει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ πρὸς προσκύνησιν μέχρι τῆς Παρασκευῆς, ὅτε καὶ αἴρεται.

Θεία Λειτουργία
(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα, τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄. «Ἐσημειώθη ἐφ’ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄. «Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου».

Στίχ. γ΄. «Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις».

Στίχ. δ΄. «Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου».
Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄. «Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. β΄. «Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ».

Στίχ. γ΄. «Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Στίχ. δ΄. «Σχολάσατε καὶ γινῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄. «Ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Στίχ. β'· «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου».

Στίχ. γ'· «Καὶ ποιῖμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος».

Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Τῇ ὑπερμάχῳ*».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «*Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*».

Ἀπόστολος, Γ' Κυριακῆς νηστειῶν· «*Ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν*» (Ἐβρ. δ' 14-ε' 6).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «*Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν*» (Μκ. η' 34-θ' 1).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικόν· «*Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούια*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*». Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «*Ὁ θυσίαν αἰνέσεως*».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Κοντάκιον, τοῦ Σταυροῦ. Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Ἐν τῷ κ α τ α ν υ κ τ ι κ ῳ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῳ . Ἡ ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας, ἀλλὰ κατανυκτικὰ λέγονται τὰ τοῦ βαρέος ἤχου, μέγα δὲ προκείμενον τὸ «*Ἔδωκας κληρονομίαν*».

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων ὁσίων πατέρων.

Ἐν ταῖς Ὡ ρ α ι ς . Εἰς τὴν Α' Ὡ ρ α ν, ἀντὶ τῶν στίχων· «*Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον*», ψάλλεται τὸ «*Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*» τρὶς καὶ γίνεται κατὰ τάξιν ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Εἰς πάσας δὲ τὰς Ὡ ρ α ς, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ μετὰ τοὺς μακαρισμούς, ἀντὶ τῶν συνήθων τροπαρίων καὶ κοντακίων, λέγεται τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ· «*Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία*».

21. ΤΡΙΤΗ. Ἰακώβου ἐπισκόπου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* δὲν φάλλεται, ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ *Τριωδίου*.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βασιλείου ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* δὲν φάλλεται, ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ *Τριωδίου*. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας, μετὰ τὰ σταυρώσιμα τοῦ βαρέος ἤχου· «*Δόξα*», τὸ (μετὰ τὸ σταυροθεοτοκίον κείμενον) μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον. Ὁ κανὼν τοῦ Σταυροῦ φάλλεται μετὰ τῶν εἰρμῶν («*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», βλ. τέλος *Ὁρολογίου*, εἰς τὸν κανόνα τῶν οἴκων τοῦ τιμίου Σταυροῦ) εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει σου*», τὰ δὲ τριώδια ὡς εἴθισται. Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' ὧς ὥδῃς, ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Πρὸ δὲ τῶν ἐξαποστειλαρίων, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ βαρέος ἤχου ἅπαξ.

Ἐν ταῖς Ὁραῖς. Ἀναγινώσκονται ὡς καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ *Τριωδίου*, τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ καὶ τὰ 3 τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ· «*Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος*». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη. Ἀπὸ σήμερον δὲ μέχρι καὶ τῆς Μεγάλης Τετάρτης, μετὰ τὰς αἰτήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων, παρεμβάλλονται καὶ αἱ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ φῶτισμα εὐτρεπιζομένων.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Νίκωνος ὁσιομάρτυρος καὶ τῶν αὐτοῦ ρῆθ' (199) μαθητῶν.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου* καὶ τὰ 3 προεόρτια ἐκ τοῦ *Μηναίου* (κδ' Μαρτ.). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*». Εὐθύς (ἄνευ εἰσόδου) τὸ «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τοῦ *Τριωδίου*,

τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικόν, μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου ...» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ...». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω» (βλ. κδ' Μαρτ., ἀπόστιχα αἰνῶν). Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον ἅπαξ. Εἴτα (παραλειπομένων τῶν τροπαρίων· «Θεοτόκε Παρθένε»⁴²), τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ') καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀκολουθίας ὡς προδιετάχθη.

Ἐν τῷ Μ ε γ ἄ λ ω Ἀ π ο δ ε ί π ν ω . Εἰς τὴν α' στάσιν αὐτοῦ, ἀντὶ τῶν τροπαρίων· «Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου», χῦμα τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον. Εἰς δὲ τὴν β' στάσιν, ἀντὶ τῶν τροπαρίων· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», χῦμα τὸ προεόρτιον κοντάκιον. Ψάλλεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου ὁ κανὼν τῆς ἡμέρας ὡς εἴθισται.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Δ' Χαιρετισμοί). Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ Μ ε σ ο ν υ κ τ ι κ ῶ (τὸ καθ' ἡμέραν). Ἀντὶ τῶν τροπαρίων· «Ἴδὸν ὁ νυμφίος», χῦμα τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον· ἀντὶ δὲ τῶν τροπαρίων· «Μνήσθητι, Κύριε», χῦμα τὸ προεόρτιον κοντάκιον.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Πρὸ τοῦ ἐξαψάλμου τὸ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» καὶ ἡ θυμίασις διὰ κατζίου. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν, τὰ σταυρώσιμα τοῦ βαρέος ἤχου (βλ. τέλος Τριωδίου). Δόξα, τὸ (μετὰ τὸ σταυροθεοτοκίον) μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον. Μετὰ δὲ τὴν β' καὶ γ', τὰ τοῦ Τριωδίου. Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα, τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» καὶ ἡ στιχολογία τῶν ᾠδῶν. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ Σταυροῦ (τοῦ Τριωδίου) ἄνευ εἰρμῶν εἰς 6 μετὰ στίχου· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει σου». Εἰς ἃς δὲ ᾠδὰς ἐν τῷ

42. Συμφώνως πρὸς ῥήτην ὁδηγίαν τοῦ Ἱερολογίου, τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε» φάλλονται μόνον ὡσάκις ἐν τῷ Ὁρθρῷ φάλλεται «Ἀλληλούια». Ἐφ' ὅσον δὲ ἐν τῷ αὐριανῷ Ὁρθρῷ θὰ φαλῇ «Θεὸς Κύριος», ταῦτα παραλείπονται.

Τριωδίω ὑπάρχουσι τριώδια, καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τοῦ Σταυροῦ καὶ λέγονται ὁ προεόρτιος καὶ τὰ τριώδια, κατὰ τὴν συνήθη τάξιν. Μετὰ τὴν γ' ὥδῃν, ὁ εἰρμὸς τοῦ *Τριωδίου*, ἡ αἵτησις, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Σταυροῦ (βλ. Γ' Κυρ. νηστειῶν), τὸ κάθισμα τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, τὸ ἕτερον. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον. Μετὰ τὴν ε' ὥδῃν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου. Μετὰ τὴν ς' ὥδῃν, ὁ εἰρμὸς τοῦ *Τριωδίου*, ἡ αἵτησις, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Μετὰ τὴν η' ὥδῃν, τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἧν ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*». Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Σταυροῦ· «*Μεσότητι τῶν νηστειῶν*» (βλ. Τετάρτη τῆς αὐτῆς ἐβδ.) καὶ τὸ προεόρτιον. Οἱ φαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα, τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου* δις καὶ τὸ μαρτυρικόν, μετὰ τῶν στίχων· «*Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου ...*» καί· «*Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου ...*». Δόξα, τοῦ Σταυροῦ· «*Σήμερον ὁ Δεσπότης*». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*». Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἅπαξ. Εἴτα, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ') καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀκολουθίας ὡς προδιετάχθη.

Ἐν ταῖς Ὡ ρ α ι ς . Ἀντὶ τοῦ τροπαρίου ἐκάστης Ὡρας, χῦμα· «*Δόξα*», τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Ὡρας. Μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον ἐκάστης, εἰς μὲν τὴν Α' καὶ ς' Ὡραν, τὸ προεόρτιον κοντάκιον, εἰς δὲ τὴν Γ' καὶ Θ', τὸ τοῦ Σταυροῦ· μετὰ δὲ τοὺς μακαρισμοὺς, ἀντὶ τῶν συνήθων τροπαρίων καὶ κοντακίων, λέγονται ἀμφοτέρω τὰ κοντάκια. Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' Ὡρας, μετὰ τὴν εὐχὴν· «*Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος*», φαλλομένου τρις τοῦ «*Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*» καὶ τοῦ α' ἰδιομέλου τῆς Σταυροπροσκυνήσεως· «*Δεῦτε, πιστοί*», ὁ ἱερεὺς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ τίμιος Σταυρός, καὶ θυμιάσας αὐτὸν καὶ ποιήσας μετανοίας τρεῖς, ἀσπάζεται αὐτὸν καὶ γίνεται κατὰ τάξιν ἡ προσκύνησις αὐτοῦ. Εἴτα ὁ ἱερεὺς αἶρει τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, μεθ' ὃ ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ⁴³. Ἑσπέρια, τὸ ἰδιόμελον· «Τοῖς πάθεσι δουλώσας» δῖς, τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ βαρέος ἤχου (βλ. τέλος Τριωδίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς· «Κατοικτειρήσας τὸ ποίημα» εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Τῷ ἔκτῳ μηνί, ὁ ἀρχιστράτηγος». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἑθνικὴ ἑορτή).

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζουσιν οἱ καθεδρικοὶ ναοὶ Ἀγίας Νάπας Λεμεσοῦ καὶ Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου.

Σημείωσις. Σήμερον φάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μόνη ἐκ τοῦ Μηναίου, ἡ δὲ τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου καταλιμπάνεται.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας,

Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, ἥτοι τὰ δύο τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς κς' Μαρτίου καὶ τὸ β' ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς κε' Μαρτίου⁴⁴. Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

43. Τὸ Τ.Μ.Ε. (βλ. τυπ. κε' Μαρτ., περίπτ. Α', σημ. σελ. 205), δὲν προβλέπει τέλεσιν Προηγιασμένης κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς, ἔστω καὶ ἂν αὕτη τύχη ἐν Τετάρτῃ ἢ Παρασκευῇ, διὰ τοῦτο καὶ εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, μετὰ μὲν τὴν εὐχὴν τῆς Γ' Ὑρας ὀρίζει ἀπόλυσιν, τὴν δὲ Θ' Ὑραν τάττει τῷ ἑσπέρας, πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς. Ἀντιθέτως, ἡ πλεινότης τῶν Τυπικῶν ὀρίζει Προηγιασμένην κατὰ τὴν παραμονὴν ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ, ἐκτός Σαββάτου καὶ Κυριακῆς· τὰ μὲν παλαιότερα Τυπικά μετὰ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς, τὰ δὲ νεώτερα μετὰ τοῦ Μικροῦ. Ὅθεν, ἀκολουθοῦντες μέσῃ ὁδῷ, ὥρισamen μὲν Προηγιασμένην, ἐφ' ὅσον σήμερον τελεῖται αὕτη ὡς ἔθος, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς· τὴν δὲ Θ' Ὑραν ἐτάξαμεν τῷ πρῶτῳ συναπτῶς μετὰ τῶν λοιπῶν.

44. Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἔχει 5 ἀναγνώσματα· 3 συνήδη τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κε' Μαρτίου καὶ 2 εἰδικὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κς'.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·
«Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».
«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».
 Δόξα, καὶ νῦν· *«Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».*

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», φάλλεται τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (ἀργὸν δίχορον), μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς ἀπαγγέλλει τὴν Δ' στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Τ-Ω καὶ Α), κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν διατυπωθεῖσαν διάταξιν. Μετὰ τὸ τέλος τῆς στάσεως, ὁ β' χορὸς τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (σύντομον) καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς τρίς.

Ἀπόλυσις· *«Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».*

Τῷ Σαββάτῳ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἐορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον· *«Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ...»* τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· *«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ...»* (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ).

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· *«Ταῖς τῆς Θεοτόκου».* Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. *«Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ».*

Κανὼν, ὁ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· *«Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».*

Κατὰ τὴν μοναχικὴν τάξιν, τὰ 3 συνήθη ἀναγινώσκονται εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὰ δὲ 2 εἰδικὰ εἰς τὴν Λειτουργίαν τῆς ἐορτῆς, ἥτις τελεῖται μετὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης (διὰ τοῦτο καὶ εὐρίσκονται εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κς' Μαρτ.).

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ τάξις αὕτη δὲν τηρεῖται σήμερον εἰς τὰς ἐνορίας, ὥρισamen τὰ 2 ἀναγνώσματα τῆς κς' καὶ ἐν ἐκ τῆς κε', ἵνα μὴ ἡ ἐορτὴ στερεῇται τῶν εἰδικῶν αὐτῆς ἀναγνωσμάτων. Ἰστέον δ' ὅτι ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται ἤδη ἀπὸ ἐτῶν καὶ εἰς τὰ *Λίπτυχα* τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' ὧδῃς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς). Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τοῦ κανόνος, μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου· «Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην» πρὸ τοῦ εἰρμοῦ καὶ τῶν τροπαρίων. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια προτάσσεται τοῦ μεγαλυναρίου τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Εἶτα, ἡ καταβασία· «Εὐαγγελίζου, γῆ ..., Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ».

Ἐξαποστειλάρια· «Ἀγγελικῶν δυνάμεων» δις καί· «Χαῖρε, κατάρως λύτρωσις» ἅπαξ.

Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'· «Ὁ Θεός, τὸ κρῖμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β'· «Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην».

Στίχ. γ'· «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ».

Στίχ. δ'· «Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'· «Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς».

Στίχ. β'. «Ἦγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἰψιστος».

Στίχ. γ'. «Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπῆσεται».

Στίχ. δ'. «Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πληθὺς εἰρήνης».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. α'. «Ἦσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Στίχ. β'. «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος».

Στίχ. γ'. «Εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».

Εἰσοδικόν· «Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος, τῆς ἐορτῆς· «Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι» (Ἐβρ. β' 11-18).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ» (Λκ. α' 24-38).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Εὐαγγελίζου, γῆ ..., Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ». Κοινωνικόν· «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Ἀλληλούια». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, ψάλλεται δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821, ὡς κατωτέρω·

Διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε».

Ὁ α' χορὸς· «Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Ὁ β' χορὸς· Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ».

Οἱ χοροί, τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ β' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ β' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ α' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν, φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ β' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (ἅπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ α' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχὴν·

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν ἀδιάλειπτον πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἔθνος ἡμῶν, ὡς πρὸς ἄλλον περιούσιον Ἰσραήλ, καθ'

ὅλην αὐτοῦ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν ἐνδειξάμενος καὶ δι' αὐτοῦ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ποιήσας, πρὸς δόξαν μὲν τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, εὐεργεσίαν δὲ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος. Εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι εὐμενῶς ἐπιβλέψας ἐπὶ τὸ δοῦλον ἡμῶν ἔθνος συναντελάβου αὐτοῦ, ἠὺλόγησας τὸν ἱερὸν τούτου ἀγῶνα, ἐδικαίωσας τούτου τὰς θυσίας καὶ τὸ ἐκχυθὲν αἷμα, καὶ ἐβράβευσας τούτῳ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν λύτρωσιν. Καὶ νῦν ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος. Σκέπε καὶ φρούρει ἀεὶ τὸ εὐλογημένον ἔθνος ἡμῶν· δώρησαι τούτῳ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν, κράτος καὶ δύναμιν· ἀνεπιβούλευτον τοῦτο διατήρει καὶ στήριξε ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ.

Ἰλέψ ὅμματι ἔπιδε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς πατρίδος ἡμῶν Κύπρου. Μνήσθητι παντὸς τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ σου, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖᾳ ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δὸς λύτρωσιν τῷ λαῷ σου, ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης, ὁ δυνατὸς ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σῶζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· «Ἀμήν».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς), τὴν ἀπόλυσιν.

Οἱ χοροὶ (ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς)· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».

Ὁ ἐντεταλμένος, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Οἱ χοροί, τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Δι' εὐχῶν».

26. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Ἦχος πλ δ'. Ἑωθινὸν Η'.

Σημεῖωσις. Ἐνεκα τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, ἡ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος καταλιμπάνεται.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Βουλὴν προαιώνιον» καὶ τὰ 3 τοῦ ἀρχαγγέλου· «Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς» (κτ' Μαρτ.). Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (τὰ ἀναγνώσματα τῆς κτ' Μαρτ. δὲν λέγονται, ἐφ' ὅσον ἀνεγνώσθησαν ἐχθές).

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ» (ζῆτει πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς κτ' Μαρτ.).

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς· «Ὁ μέγας στρατηγός» καί· «Σήμερον ἅπασα».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 ὡς

καὶ ἐχθές, καὶ ὁ τοῦ ἀρχαγγέλου (κς' Μαρτ.) εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Ἄγιε ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*»⁴⁵.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τοῦ ἀρχαγγέλου (κς' Μαρτ.). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἕτερον. Ἀφ' ὅδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς κς' Μαρτίου (τὸ τοῦ Τριωδίου δὲν ἀναγινώσκεται).

Καταβασίαι, τῆς ἑορτῆς· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», ὡς καὶ ἐχθές. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα (εἰς ἥχον πλ δ') καὶ ἀκολούθως φάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος, ἡ τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου καὶ ἡ τοῦ ἀρχαγγέλου, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας⁴⁶. Εἴτα, ἡ καταβασία· «*Εὐαγγελίζου, γῆ ..., Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ*».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Η' ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἀνά μίαν.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «*Τῶν οὐρανίων ἀψίδων*» εἰς 4⁴⁷, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν*».

«*Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ*».

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «*Λεῦτε ἐργασώμεθα*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*»⁴⁸.

45. Τὸ *T.M.E.* (τυπ. κε' Μαρτ., περίπτ. Η', § 25, σελ. 214), ἐνῶ ὀρίζει συμψαλμωδίαν τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἀρχαγγέλου, ἀνακολούθως δὲν ὀρίζει τὸν κανόνα αὐτοῦ.

46. Βλ. ὑποσημ. 3. Τὸ ἀντιφατικὸν ἐνταῦθα εἶναι ὅτι τὸ *T.M.E.* ὀρίζει μόνον τὴν Τιμιωτέρα, ἄνευ τῆς θ' τῆς ἑορτῆς.

47. Τὸ *T.M.E.* διακόπτει ἐνταῦθα τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ὅπερ ἀσύμφωνον πρὸς τὴν τάξιν ἀποδόσεως τῶν λοιπῶν ἑορτῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Προθεωρίαν τοῦ αὐτοῦ Τυπικοῦ (Προθεωρία, § 38, σημ. 12, σελ. 32), κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀπόδοσις ἐπεκτείνεται εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας τῆς ἡμέρας. Ἐν προκειμένῳ, ὀρίζει ἀντὶ τῆς ἑορτῆς στιχηρὰ τοῦ ἀρχαγγέλου, ἅτινα στερεῖται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ. Ἀντιθέτως, τὸ *Μηναῖον* (κς' Μαρτ.) σαφῶς διατάσσει ὅπως «*εἰ τύχη ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, λέγε (...)* εἰς τοὺς αἶνους ἐκ τῶν προσομοίων τῆς ἑορτῆς».

48. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὸ «*Ὑπερευλογημένη*», προφανῶς διότι διακόπτει τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς εἰς τοὺς αἶνους. Ἐφ' ὅσον ὅμως, ὡς ἤδη ὑπεσημειώσαμεν ἀνωτέρω, ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς ἐπεκτείνεται εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας τῆς ἡμέρας, ὥρισamen «*Καὶ νῦν*», τὸ τῆς ἑορτῆς, ὡς διατάσσει τὸ *T.M.E.* εἰς ἄλλας παρεμφερεῖς περιπτώσεις. (Πρβλ. τυπ. β' Φεβρ., περίπτ. Β', ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου, § 17, σελ. 178).

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν». Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν).

Ἀπόστολος, Δ' Κυριακῆς νηστειῶν· «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεὸς» (Ἐβρ. 13-20).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Ἀνθρωπὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μκ. 9' 17-31).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἴδομεν τὸ φῶς». Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ» καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐχθρὸς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῷ κ α τ α ν υ κ τ ι κ ῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῳ . Ἡ ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας, ἀλλὰ κατανοκτικὰ λέγονται τὰ τοῦ πλ. δ' ἤχου.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ματρώνης μάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

28. ΤΡΙΤΗ. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου.

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Καλλισπίου μάρτυρος· Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων καὶ Κυρίλλου διακόνου μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· Ἰωνᾶ καὶ Βαραχησίου μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Σημείωσις. Ἐκ τῶν δύο ἀκολουθιῶν τοῦ Μηναίου ψάλλεται μετὰ τῆς τοῦ Τριφιδίου μόνον ἡ μία, ἣν ἂν θέλῃ ὁ προεστώς, ἡ δὲ ἑτέρα ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ στίχου· «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω», ψάλλεται τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» δῖς, τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια· «Κύριε, σὺ τοὺς ἱερούς» καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον ἑτερα· «Ἄπας ὁ βίος μου», μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δόξα, καὶ νῦν· «Ὡς τῇ ἀρρόγητῳ συγκαταβάσει». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὁ εἰς τὴν ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης, μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. (Τὰ μετὰ τὴν γ' ὥδὴν καθίσματα ὡς καὶ τὰ ἐν τῇ δ', ἡ' καὶ θ' ὥδῃ κείμενα τριῶδια παραλείπονται, διότι θὰ φαλῶσι κατὰ τὸν αὐριανὸν Ὅρθρον). Μετὰ τὴν 5' ὥδῃ, ψάλλεται ἀργῶς τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου». Ἐπειτα οἱ μακαρισμοὶ καὶ αἱ λοιπαὶ ὥδαι τοῦ κανόνος. Μετὰ τὴν θ' ὥδῃ, ἐπαναλαμβάνεται ἀργῶς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως». Εἴτα τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» χῦμα, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου. Μετὰ τὰς εὐχάς· «Ἀσπिलε, ἀμόλυντε» (λεγόμεναι χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου), ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ «Πάντων προστατεύεις».

30. ΠΕΜΠΤΗ Ε' τῶν νηστειῶν. Τοῦ Μεγάλου Κανόνος· Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Σιναΐτου, συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται γενικῶς ὡς προεγράφη. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὰ ἀποστολικά τοῦ πλ. δ' ἡχου (βλ. τέλος Τριωδίου). Δόξα, τὸ (μετὰ τὸ θεοτοκίον) μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Μετὰ τὴν β', τὸ τοῦ Τριωδίου· «Φωστῆρες θεαυγεῖς» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ὥδῃ τοῦ Μ. Κανόνος). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς» (ζήτει τῇ Δευτ. τῆς Δ' ἐβδ.).

Μετά δὲ τὴν γ', τὸ ἕτερον κάθισμα τοῦ *Τριωδίου*· «*Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ*» (ζήτει ἀμφοτέρω μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ Μ. Κανόνος). Ὁ ν' φαλμός χῦμα, τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» καὶ ἡ στιχολογία τῶν ᾠδῶν. Κανόνες, ὁ τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ τριώδια τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν συνήθη τάξιν (Πέμπτη τοῦ Μ. Κανόνος, ᾠδαὶ δ', η' καὶ θ'), μετὰ στίχου· «*Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ἧ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μ. Κανόνος, τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Τριωδίου* καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως.

Ἐν ταῖς Ὡραῖς. Μετὰ τὸ τρισάγιον ἐκάστης Ὡρας καὶ μετὰ τοὺς μακαρισμούς, ἀντὶ τῶν συνήθων τροπαρίων καὶ κοντακίων, τὸ κοντάκιον· «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*».

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου*· «*Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην*» δῖς, τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια· «*Ἠλούμενος, Κύριε, Σταυρῶ*» καὶ τὰ 3 τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων

31. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Ἀκάθιστος Ὑμνος). Ὑπατίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», (εἰς στίχους 6) τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου*· «*Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ*» δῖς, τὸ μαρτυρικόν καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «*Βουλὴν προαιώνιον*» ἀνὰ μίαν. Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Μετὰ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*», φάλλεται τὸ τροπάριον· «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» τρὶς (ἅπαξ ἀργόν, ἅπαξ ἀργοσύντομον καὶ ἅπαξ σύντομον) καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται

ἡ Α' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον (Α-Ζ), μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον).

Ἀκολουθῶς ψάλλονται αἱ ᾠδαὶ α' καὶ γ' τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Εἴτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» (ἀργὸν δίχορον) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Β' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Η-Μ), μεθ' ἣν ὁ α' χορὸς τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον).

Εὐθὺς ψάλλονται αἱ ᾠδαὶ δ', ε' καὶ ς'. Εἴτα, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» (ἀργὸς σύντομον δίχορον) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Γ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Ν-Σ), μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον).

Ἀμέσως ψάλλονται αἱ ᾠδαὶ ζ', η' καὶ θ' καὶ γίνεται θυμιάσις τοῦ ναοῦ. Εἴτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» (ἀργὸς σύντομον δίχορον) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Δ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Τ-Ω καὶ Α), μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον).

Αὐθις ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, χῦμα τὸ κοντάκιον· «*Τῇ ὑπερμάχῳ*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς ἐν ταῖς προλαβοῦσαις Παρασκευαῖς.



ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Ε΄ τῶν νηστειῶν. Τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας. (Ἑθνικὴ ἑορτή).

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ (τοῦ Σαββάτου). Ἀντὶ τῶν τροπαρίων· «Τὰς ἄνω δυνάμεις», χῦμα τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς»· ἀντὶ δὲ τῶν τροπαρίων· «Μνήσθητι, Κύριε», χῦμα τὸ κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» τρίς. Καθίσματα, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν· «Σήμερον ἄπασα». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄· «Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ». Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀπεστάλη Γαβριὴλ» (βλ. Μηναιῶν, Ὁρθρος κέ Μαρτ.)⁴⁹. Ὁ ν΄ φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, μέχρι καὶ τῆς ε΄ ᾠδῆς, ὁ τῆς Θεοτόκου (τοῦ Ἀκαθίστου) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Ἀπὸ δὲ τῆς 5ᾠδῆς, συνάπτονται εἰς αὐτὸν καὶ τὰ δύο τετραῶδια τῆς ἡμέρας, μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ εἰς τὸ νεκρώσιμον· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε». Μεθ' ἑκάστου δὲ θεοτοκίου τοῦ β΄ τετραῶδιου, ψάλλονται καὶ τὰ ἔτερα δύο

49. Τὸ Τριώδιον, ἕνεκα τῆς ἐν αὐτῷ ἰδιαζούσης τάξεως, καθ' ἣν οἱ Χαιρετισμοὶ ψάλλονται ἐν τῷ Ὁρθρῳ, δὲν προβλέπει καθίσματα μετὰ τὰς δύο στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου. Τὸ δὲ Τ.Μ.Ε. ὀρίζει ὡς μόνον κάθισμα τὸ ἀπὸ γ' ᾠδῆς· «Ὁ μέγας στρατηγός», ἐπαναλαμβάνον τοῦτο καὶ εἰς τὴν γ' ᾠδὴν. Ὅθεν ὠρίσαμεν τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς ὁποίας ἡ σχέσις πρὸς τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον εἶναι προφανής, ποιήσαντες στιχολογίας δύο καὶ ἀφήσαντες τὸ κάθισμα· «Ὁ μέγας στρατηγός» εἰς τὴν γ' ᾠδὴν.

τροπάρια, μετὰ τῶν ἐν τῷ Τριωδίῳ στίχων. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα· «Ὁ μέγας στρατηγός». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' ᾧ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ», ὁ οἶκος· «Ἄγγελος πρωτοστάτης» καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (εἰς τὴν δ' ὠδὴν· «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ»). Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» δις. Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 3 προσόμοια· «Κεκρυμμένον μυστήριον» εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ». Απόστολος, τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή». Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Ἀναστᾶσα Μαριὰμ» (βλ. γ' Σεπτ.). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν»⁵⁰. Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, φάλλεται δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τοῦ 1955-1959, ὡς κατωτέρω·

Διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ α' χορός· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ὁ β' χορός· Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ».

Οἱ χοροί, τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

50. Τὸ *T.M.E.* τάσσει τὸν εἰρμόν· «Ἄπας γηγενής». Ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν πρόκειται περὶ μεγάλης θεομητορικῆς ἑορτῆς, δέον ὅπως ψαλῇ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν» (πρβλ. καὶ *T.M.E.*, τυπ. β' Ἰουλ., § 4).

ἽΟ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

ἽΟ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

ἽΟ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

ἽΟ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

ἽΟ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

ἽΟ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

ἽΟ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1955-59 ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

ἽΟ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

ἽΟ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

ἽΟ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

ἽΟ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός».

ἽΟ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

ἽΟ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

ἽΟ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχὴν·

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ μόνῳ τῷ βούλεσθαι ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, ὁ τῇ ἀρρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ σου καθαιρῶν δυνάστας καὶ ἀνυψῶν πένητας, ταπεινῶν ἰσχυροὺς καὶ ἀνορθῶν κατερῥαγμένους, κλῖνον πρὸς ἡμᾶς τὸ οὖς σου καὶ πρόσδεξαι τὰς ἐντεύξεις ἡμῶν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὅτι τὸν λαόν σου τοῦτον ἀπήλλαξας τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ, εὐλογήσας τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱερὸν αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας δεόμεθα, ὅτι ὑπὸ δοκιμασίαν νέαν ὁ λαός σου περιῆλθεν. Ὅλη καρδίᾳ ἱκετεύομέν σου τὴν ἀγαθότητα. Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε καὶ ἐπὶ τὴν παροῦσαν ἀκώσιν τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν πατρίδος. Μνήσθητι τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ παντὸς τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ σου. Ἀποδίωξον πάντα

ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δὸς λύτρωσιν τῷ λαῷ σου καὶ ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· «Ἀμήν».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς), τὴν ἀπόλυσιν.

Οἱ χοροὶ (ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς)· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».

Ὁ ἐντεταλμένος, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Οἱ χοροί, τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Δι' εὐχῶν».

2. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας·

Τίτου ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ. Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Θ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς». Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἁγίας Μαρίας εἰς 4. Δόξα, τῆς ἁγίας· «Ἐθαυματούργησε, Χριστέ». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῆς ἁγίας· «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα». Καὶ νῦν· «Ὁ θάνατος καινοῦ».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἡχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐζώμεθα».

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τῆς ἀγίας, ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἀγίας καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ὅδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Θ' ἀναστάσιμον, τῆς ἀγίας καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ *T.M.E.*) τὰ 3 ἐσπέρια προσόμοια τῆς ἀγίας· «Σὲ μὲν διεκώλυε» εἰς 4, μετὰ τῶν εἰς ὁσίας γυναικίαις στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ». Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἀγίας, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Προκείμενον τοῦ α' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

Ἀπόστολος, Ε' Κυριακῆς νηστεῶν· «Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς» (Ἑβρ. θ' 11-14).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Μκ. ι' 32-45).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἁγίας *Μαρίας*. Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἐν τῷ κατανυκτικῷ Ἐσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας, ἀλλὰ κατανυκτικὰ λέγονται τὰ τοῦ α' ἡχου, μέγα δὲ προκείμενον τὸ «Ἐδωκας κληρονομίαν».

3. ΔΕΥΤΕΡΑ πρὸ τῶν Βαΐων. Νικήτα ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ, ἡγουμένου τῆς μονῆς Μηδικίου· Ἰωσήφ ὁσίου τοῦ ὑμνογράφου.

4. ΤΡΙΤΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ.

5. ΤΕΤΑΡΤΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Κλαυδίου, Διοδώρου Οὐϊκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἡ Προηγιασμένη τελεῖται ὡς προεγράφη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

6. ΠΕΜΠΤΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Εὐτυχίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου τοῦ ἐν Μάκρῃ*.

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Καλλισπίου μάρτυρος· Γεωργίου ἐπισκόπου Μυτιλήνης· Σάββα ὁσίου τοῦ νέου, τοῦ ἐν Καλύμνῳ.

Σημείωσις. Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλισπίου, εὐρίσκεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐπισκόπου Μυτιλήνης. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀκολουθιῶν, ψάλλεται μετὰ τῆς τοῦ *Τριωδίου* μόνον ἡ μία, ἣν ἂν θέλῃ ὁ προσεστώς, ἡ δὲ ἐτέρα ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», (εἰς στίχους 8) τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου*· «Τὴν ψυχωφελῇ πληρώσαντες» δις, τὸ μαρτυρικὸν καὶ τὰ 5 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Λαζάρου· «Κύριε, Λαζάρου θέλων» ἀνὰ μίαν. Δόξα· «Ἐπιστὰς τῷ μνήματι». Καὶ νῦν· «Τὴν ψυχωφελῇ πληρώσαντες». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρόν»

καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Λάζαρον, μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Ἐποίησε κράτος». Εἷτα τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ἡ πάντων χαρὰ» (ζήτει εἰς τὸν κανόνα τῆς αὔριον), τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου. Μετὰ τὰς εὐχάς· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» (λεγόμεναι χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου), ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ «Πάντων προστατεύεις».

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῶν Βαΐων. Ἡ ἀνάστασις τοῦ δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου· Ἡρῳδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καὶ Ἑρμοῦ ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70).

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, σχολάζει ἡ Παρακλητικὴ καὶ τὸ Μηναῖον. Μνημαὶ δὲ ἁγίων τινῶν, ἐπισήμως ἐορταζομένων, μετατίθενται εἰς τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα.

2. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, δὲν τελοῦνται μνημόσυνα.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν» μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» τρίς. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «Κατοικτεῖρας τῆς Μάρθας» δίς. Μετὰ δὲ τὴν β', τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ τὸ κάθισμα· «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας» δίς. Εὐθὺς τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τοῦ Λαζάρου, ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, ἀμφοτέροι μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' Ὡ' ᾠδῆς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Καταβασίαι· «Υἱὸν ἀνθρώπου». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνες.

Εἶτα ἡ καταβασία· «Κυρίως Θεοτόκον». Ἐξαποστειλάρια, τὸ «Ἅγιος Κύριος» τρὶς μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» καὶ τὰ δύο τοῦ Λαζάρου· «Λόγω σου, Λόγε τοῦ Θεοῦ» δις καί· «Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς» ἅπαξ. Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 8 ἰδιόμελα· «Ἀνάστασις καὶ ζωή», μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα· «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα». Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν»⁵¹.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς, μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν» εἰς τὸ β', καὶ τοῦ ἀπολυτικίου· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» εἰς τὸ γ'. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν». Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Κοντάκιον· «Ἡ πάντων χαρά». Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Σαββάτου τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν». Κοινωνικόν· «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Ἀλληλούια». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

9. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἡ λαμπρὰ καὶ ἐνδοξος πανήγυρις τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Εὐψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ*· Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ νεοφανῶν μαρτύρων.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης ἔχει καθιερωθεῖ νὰ ψάλληται τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Κοντάκιον· «Ἡ πάντων χαρά». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

51. Τὸ *Τ.Μ.Ε.* ὁρίζει τὸ «Σήμερον σωτηρία», προφανῶς διότι ἡ ὅλη ἀκολουθία ἔχει γενικῶς ἀναστάσιμον χαρακτῆρα. Τὸ μὲν *Τριφῶδιον* καὶ τὰ πλεῖστα *Τυπικά* σιωπῶσιν, ὅπερ σημαίνει ὅτι τηρεῖται ἡ συνήθης τάξις, ἥτοι τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγομένης ἑορτῆς· ἕτερα *Τυπικά* ὅμως ὁρίζουσι σαφῶς τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινός

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον ἡ χάρις».

Εἰσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον ἡ χάρις».

Ἀπολυτίκια· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Συνταφέντες σοι».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Συνταφέντες σοι», ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «Μετὰ κλάδων νοητῶς». Δόξα, καὶ νῦν· «Τεταρταῖον Δάξαρον». Μετὰ τὴν β'· «Ἐπὶ φίλῳ σου, Χριστέ». Δόξα, καὶ νῦν· «Αἰνέσατε συμφώνως». Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον· «Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης). Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς ψάλλεται ὁ ν' φαλμὸς καὶ γίνεται ὁ ἐν ἐκάστη Κυριακῇ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου⁵². Δόξα· «Σήμερον ὁ Χριστός». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σήμερον ἡ χάρις».

52. Περὶ τούτου βλ. γενικὰς διατάξεις σελ. 32.

Κανών, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' Ὡ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Ὡφθησαν αἱ πηγαί». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδή, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τὸν κανόνα. Εἶτα ἡ καταβασία· «Θεὸς Κύριος».

Ἐξαποστειλάριον, μόνον τὸ «Ἅγιος Κύριος» τρὶς μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον».

Ἀμέσως ἀναγινώσκεται ἡ εὐχὴ τῶν βαπτῶν ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης (ἢ ἀπὸ τοῦ θρόνου, ἐὰν χοροστατῇ ἀρχιερεὺς, ὅστις περιβάλλεται πρὸς τοῦτο ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον).

Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, ἀνὰ μίαν. Δόξα, καὶ νῦν· «Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Συνταφέντες σοι».

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'. «Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β'. «Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με».

Στίχ. γ'. «Θλιῖψιν καὶ ὀδύνην εὖρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην».

Στίχ. δ'. «Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'. «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα».

«Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς».

Στίχ. β´. «Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ανταπέδωκέ μοι;».

Στίχ. γ´. «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι».

Στίχ. δ´. «Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´. «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Στίχ. β´. «Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

Στίχ. γ´. «Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

Εἰσοδικόν· «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πῶλον ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια.*»

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ ἀπολυτίκια· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» καί· «*Συνταφέντες σοι*». Κοντάκιον· «*Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ*».

Ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Ἀπόστολος, Κυριακῆς τῶν Βαΐων· «*Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε*» (Φιλ. δ´ 4-9).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «*Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα*» (Ἰω. ιβ´ 1-18).

Εἰς τὸ «*Ἐξαίρετως*»· «*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν*». Κοινωνικόν· «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλούια.*» Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*».

Μετὰ τὴν ὁπισθάμβωνον εὐχὴν, εἴθισται ἐν Κύπρῳ ἵνα γίνηται λιτανεία περὶ τοῦ ναοῦ, κρουομένων τῶν κωδῶνων, προπορευομένων φανῶν καὶ ἑξαπτερύγων, καὶ ἀκολουθούντων τῶν χορῶν φαλλόντων τὰ στιχηρὰ τῶν αἵνων· «Ὁ πλεῖστος ὄχλος, Κύριε», τῶν ἱερέων κρα-

τούντων τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς βαΐοφόρου, καὶ τῶν πιστῶν φερόντων κλάδους φοινίκων καὶ ἐλαιῶν. Πληρωθείσης τῆς λιτανείας, πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, ὁ ἱερεὺς βλέπων πρὸς δυσμὰς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου καὶ ἀκολουθῶς τὴν εὐχὴν τῶν βαΐων. Εἴτα, φαλλομένου τοῦ ἀπολυτικίου· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», ἐπιστρέφουμεν εἰς τὸν ναόν, ὅπου μετὰ τὸ «*Εἴη τὸ ὄνομα*» γίνεται ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

**Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας,
ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Βαΐων**

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκια· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Δόξα· «*Συνταφέντες σοι*». Κοντάκιον· «*Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐπὶ πῶλον ὄνου ...*».

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῷ . Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ τριώδιος κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου ἄνευ εἰρμῶν, μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ψάλλεται καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς·

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοί, Θεοτόκε, ἀμφοτέρα ὠκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἴτα τὸ τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «*Θεοτόκε Παρθένε*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

Ἀπόλυσις· «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*». Πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», τὸ σταυροθεοτοκίον· «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*».

Σημείωσις. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόλυσις· «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ...*» λέγεται εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας, μέχρι καὶ τοῦ Ἀποδείπνου τῆς Μ. Τετάρτης.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἄρχεται ὁ Ὁρθρος τῆς Μεγάλης Δευτέρας⁵³.

53. Κατὰ τὴν κρατοῦσαν συνήθειαν, καθ' ὅλην τὴν Μ. Ἑβδομάδα, ὁ Ὁρθρος ἐκάστης ἡμέρας τελεῖται τῷ ἐσπέρας τῆς προηγουμένης, αἱ δὲ Ὡραι καὶ ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας (Προηγιασμένης ἢ τελείας) τελοῦνται τῷ πρωί. Πρὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Τρίτης καὶ Μ. Τετάρτης τελεῖται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, πρὸ δὲ τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Πέμπτης τὸ Μικρόν.

10. ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς· Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου καὶ Ἀφρικανοῦ μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· Γρηγορίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ε΄, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀρχεται ἡ Ἀγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Πρὸ τοῦ ἐξαφάλλου τοῦ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» καὶ ἡ θυμίασις διὰ κατζίου. Μετὰ τὰ εἰρηνικά, φάλλεται τὸ «Ἀλληλούια» (δὺς ἀργῶς καὶ δὺς συντόμως) εἰς ἥχον πλ. δ΄, μετὰ τῶν στίχων· «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει». Εἶτα τὸ τροπάριον· «Ἴδὸν ὁ Νυμφίος»⁵⁴ (δὺς ἀργῶς καὶ ἅπαξ συντόμως). Τὸ τέλος τοῦ α΄ συμπληροῦται οὕτω· «προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς», τὸ τέλος τοῦ β΄ διὰ τῆς προσωνομίας τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· «πρεσβείαις (τοῦ ἱεράρχου, ἢ τοῦ ἀθλοφόρου, ἢ τοῦ ὁσίου κτλ.), σῶσον ἡμᾶς», καὶ τοῦ γ΄· «διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Ἡ μικρὰ συναπτή, τὰ 3 καθίσματα δὺς ἕκαστον⁵⁵, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Ἀκολουθῶς, ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ, φάλλεται τὸ τριώδιον μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ὥδην ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Μετὰ τὴν α΄ ὥδην, ἡ μικρὰ συναπτή, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου καὶ ἀκολουθῶς ἡ η΄ καὶ θ΄ ὥδή. Ἐξαποστειλάριον· «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» τρίς. Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ ἰδιόμελα· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος» δὺς καὶ· «Φθάσαντες πιστοὶ» δίς. Δόξα, καὶ νῦν· «Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος». Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα· «Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

54. Παλλομένου τοῦ πρώτου· «Ἴδὸν ὁ Νυμφίος», ὁ ἱερεὺς ἐξάγει ἐκ τοῦ Ἱεροῦ τὴν εἰκόνα τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ, προηγούμενων λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ, καὶ λιτανεύσας αὐτὴν ἐντὸς τοῦ ναοῦ, ἀποθέτει αὐτὴν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου παραμένει πρὸς προσκύνησιν μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης.

55. Τὸ Τ.Μ.Ε. ὀρίζει τὰ καθίσματα νὰ φάλλωνται τὰ δύο ἀνὰ μίαν καὶ τὸ τρίτον δίς. Ἐνταῦθα ὠρίσθησαν ὅπως φάλλωνται δὺς ἕκαστον, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τριῶν στιχολογιῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· «*Δευτέραν Εὐαν*». Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο*», τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεύς· «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ, αἱ ἰβ' μικραὶ μετὰ τοῦ «*Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι*», καὶ πάλιν μία μεγάλη μετὰ τοῦ «*Ναί, Κύριε βασιλεῦ*» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος ...*».

Ἐν ταῖς Ὠραῖς. Ἀναγινώσκονται λιταί, ἧτοι ἅπαντα λέγονται χῦμα. Ἀντὶ τοῦ τροπαρίου ἐκάστης Ὠρας· Δόξα· «*Ἴδὸν ὁ νυμφίος ἔρχεται*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Ὠρας. Μετὰ τὸ τρισάγιον ἐκάστης καὶ μετὰ τοὺς μακαρισμούς, ἀντὶ τῶν συνήθων τροπαρίων καὶ κοντακίων, τὸ κοντάκιον· «*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο*».

Ἐν τῇ Προηγίασμῇ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», (εἰς στίχους 6) τὰ 6 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν καὶ τῶν ἀποστίχων τοῦ Ὁρθρου. Δόξα, καὶ νῦν· «*Δευτέραν Εὐαν*». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ «*Κατενυνηθήτω*», τὸ Εὐαγγέλιον, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ. Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, φάλλεται τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ' ὥδῃν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Εἵτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», τὸ σταυροθεοτοκίον· «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*».

11. ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ. Τῆς τῶν δέκα παρθένων παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου· Ἀντίπα ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Περγάμου*.

Πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Μ. Δευτέρας, μετὰ τῶν κάτωθι διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Τὸ α' «*Ἴδὸν ὁ νυμφίος*» συμπληροῦται οὕτω· «*πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς*». Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, εὐθὺς

ἡ μικρὰ συναπτή, τὸ κοντάκιον κτλ., καὶ τὸ διώδιον, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ. Εἰς τοὺς αἶνους καὶ τὰ ἀπόστιχα, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. Μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «*Τὴν ὥραν, ψυχὴ, τοῦ τέλους*» (ὅπερ λέγεται καὶ εἰς τὰς Ὁράς).

Ἐν τῇ Προηγισμένῃ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*»· Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἰδοὺ σοι τὸ τάλαντον*».

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ. Τοῦ τριωδίου ἄρχεται ὁ α' χορός.

12. ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ πόρνης γυναικός· Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου· ἡ κοίμησις Νεοφύτου ὁσίου τοῦ Ἐγκλείστου*.

Πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι, ἐκτὸς τοῦ Ἀποδείπνου, τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Μ. Δευτέρας, μετὰ τῶν κάτωθι διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ὄρθῳ. Τὸ α' «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος*» συμπληροῦται οὕτω· «*δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σωσον ἡμᾶς*». Εἰς τοὺς αἶνους καὶ τὰ ἀπόστιχα, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. Μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «*Ὑπὲρ τὴν πόρνην, ἀγαθὲ*» (ὅπερ λέγεται καὶ εἰς τὰς Ὁράς).

Ἐν τῇ Προηγισμένῃ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», (εἰς στίχους 10) τὰ 10 ἰδιόμελα τῶν αἶνων καὶ τῶν ἀποστίχων τοῦ Ὄρθρου. Δόξα, καὶ νῦν· «*Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις*».

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Μετὰ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*», ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλεται τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ' ὥδην, ψάλλεται καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς·

Ασπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις. Διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς θεόνυμφον μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς Μ. Πέμπτης· «*Τὸν ἄρτον λαβών*», τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ τὰ λοιπὰ

τοῦ Ἀποδείπνου. Μετὰ τὰς εὐχάς· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» (λεγόμεναι χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου), ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Σημείωσις. Σήμερον εἴθισται νὰ τελεῖται τὸ μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου, εἴτε μετὰ τὸ Ἀποδειπνον, εἴτε μετὰ τὸν Ὅρθρον τῆς Μ. Πέμπτης.

13. ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ. Τοῦ ἱεροῦ νικητῆρος, τοῦ μυστικοῦ δεῖπνου, τῆς ὑπερφυοῦς προσευχῆς καὶ τῆς προδοσίας αὐτῆς· Μαρτίνου πάπα Ῥώμης· Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου, τοῦ ἐν Πτολεμαῖδι*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Ἡ ἀκολουθία ἄρχεται ὡς καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῳ τῆς Μ. Δευτέρας, ἀλλὰ μετὰ τὸ «Ἀλληλούια» ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ» τρίς. Εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται ὁ κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα· «Ὁ λίμνας καὶ πηγὰς». Δόξα· «Ταπεινούμενος». Καὶ νῦν· «Συνεσθίων, Δέσποτα». Ἀφ' ὧν ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Τὸ ἐξαποστειλᾶριον τρίς καὶ οἱ αἵνοι ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά καὶ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι» καὶ τὸ τρισάγιον, μεθ' ὃ ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ» ἅπαξ. Εἶτα, χῦμα τὸ τροπάριον τῆς προφητείας· «Ὁ ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους», τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινώσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῦναι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωί,

Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 5 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν· «Συντρέχει λοιπὸν» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Γέννημα ἐχιδνῶν».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας.

Εὐθύς ἡ συναπτὴ τοῦ τρισαγίου, ὁ τρισάγιος ὕμνος, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ, τοῦ κοινωνικοῦ, τοῦ «Εἴδομεν τὸ φῶς» καὶ τοῦ «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», ψάλλεται τὸ «Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ»· ἡ δὲ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων γίνεται μετὰ τὴν φράσιν· «καθάπερ ὁ Ἰούδας».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως». «Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα».

14. ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τὰ ἅγια καὶ ἄχραντα πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ἀριστάρχου, Πούδης καὶ Τροφίμου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70).

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐσπέρας,

Ὁρθρος Μ. Παρασκευῆς (Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν)

Ἡ ἀκολουθία ἄρχεται ὡς καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Μ. Δευτέρας, ἀλλὰ μετὰ τὸ «Ἀλληλούια» ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ» τρίς.

Εὐθύς ἀναγινώσκεται τὸ Α' Εὐαγγέλιον (τῆς Διαθήκης). Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι». Τοῦτο ψάλλεται καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου Εὐαγγελίου πλὴν τοῦ IB'.

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὰ ἀντίφωνα α'-γ', τὸ κάθισμα καὶ τὸ Β' Εὐαγγέλιον. Ἀκολούθως, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, τὰ ἀντίφωνα δ'-ζ', τὸ κάθισμα καὶ τὸ Γ' Εὐαγγέλιον. Ἀμέσως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὰ ἀντίφωνα ζ'-θ', τὸ κάθισμα καὶ τὸ Δ' Εὐαγγέλιον. Εὐθύς, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, τὰ ἀντίφωνα ι'-ιβ', τὸ κάθισμα καὶ τὸ Ε' Εὐαγγέλιον. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὰ ἀντίφωνα ιγ' καὶ ιδ'.

Μετὰ ταῦτα, προηγούμενων λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ, γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Ἑσταυρωμένου ἀπὸ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ ὑπὸ τοῦ ἱερέως, αὐτοῦ ἐκφωνοῦντος ἐμμελῶς τὸ «*Σήμερον κρεμαῖται ἐπὶ ξύλον*» (λέγοντος τρις τὸν *α'* καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον αὐτοῦ). Ἐρχόμενοι δὲ εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα εὐρίσκεται προηυτρεπισθὲν βάθρον, περιέρχονται τοῦτο τρις, καὶ πῆγνυται ὁ Σταυρὸς ἐπὶ τοῦ βάθρου. Εἷτα, ὁ ἱερεὺς θυμιάσας, προσκυνεῖ αὐτόν. Ἀκολουθῶς, οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ «*Σήμερον κρεμαῖται ἐπὶ ξύλον*» ἐναλλάξ κατὰ στίχον (ἄνευ τῶν ἐπαναλήψεων), τὰ λοιπὰ τροπάρια τοῦ *ιε'* ἀντιφώνου, τὸ κάθισμα καὶ τὸ *Γ'* Εὐαγγέλιον.

Εἷτα, ἀρχομένου τοῦ *α'* χοροῦ, οἱ μακαρισμοί, τὸ προκείμενον· «*Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου*» τρις μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ τὸ *Ζ'* Εὐαγγέλιον. Ὁ *ν'* ψαλμὸς *χῦμα* καὶ τὸ *Η'* Εὐαγγέλιον.

Εὐθύς, ἀρχομένου τοῦ *α'* χοροῦ, ψάλλεται τὸ τριώδιον μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Μετὰ τὴν *ε'* ᾠδὴν, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Τριωδίου*.

Τὸ ἐξαποστειλάριον· «*Τὸν ληστήν αὐθήμερόν*» τρις καὶ τὸ *Θ'* Εὐαγγέλιον. Οἱ αἶνοι ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ* καὶ τὸ *Ι'* Εὐαγγέλιον. Τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία *χῦμα*, τὰ πληρωτικά καὶ τὸ *ΙΑ'* Εὐαγγέλιον.

Τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ* καὶ τὸ *ΙΒ'* Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ διακόνου ἀπ' ἁμβωνος (ἢ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ὑπὸ τοῦ ἱερέως). Εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ *α'* χορὸς· «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*».

Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*» τρις καὶ ἡ ἐκτενής. Εἷτα ὁ ἱερεὺς· «*Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός*». Ὁ ἀναγνώστης τὸ «*Στερεώσαι, Κύριος*» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωί, Μεγάλαι Ὑραι

Ὑρα Α΄. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον, «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ οἱ τρεῖς ψαλμοί. Εἴτα· Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· Δόξα σοι, ὁ Θεός» (γ'), «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα· «Σταυρωθέντος σου». Καὶ νῦν· «Τί σε καλέσωμεν».

Καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, φάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς Ὑρας, ἅπαξ ἕκαστον, τὸ μὲν α' ἄνευ στίχου, τὸ β' μετὰ στίχου, τὸ δὲ γ' μετὰ τοῦ «Δόξα, καὶ νῦν». Τούτων φαλλομένων, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου.

Μετὰ τὸ δοξαστικόν, λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὑραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν· «Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτονται αἱ

Ὑραι Γ' καὶ Δ'. Ἀρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὑρᾷ διάταξιν, ἀλλ' εἰς τὴν Γ' Ὑραν τῶν ἰδιομέλων ἄρχεται ὁ β' χορός. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Δ' Ὑρας, ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὑρα Θ'. Τελεῖται ὡς καὶ ἡ Γ' Ὑρα, μέχρι τοῦ ἰδιομέλου· «Ὅτε σε Σταυρῷ», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος· «σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι» λέγει ὁ β' χορός. Εἴτα ὁ α' χορός· «Δόξα». Ὁ β'· «Καὶ νῦν». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον· «Σήμερον κρεμαῖται ἐπὶ ξύλου», λέγων ἐκ γ' τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἴτα οἱ χοροὶ φάλλουσι τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον (μετὰ τῶν ἐπαναλήψεων), μεθ' ὃ τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὑρᾷ. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Δέσποτα, Κύριε», ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας» καὶ ἀκολουθεῖ

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς (Ἀποκαθήλωσης)

«Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 5 ἰδιόμελα· «Πᾶσα ἡ κτίσις» εἰς 6. Δόξα· «Ὡς πῶς ἡ παράνομος». Καὶ νῦν· «Φοβερόν καὶ παράδοξον».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον· «Διμερῖσαντο τὰ ἱμάτιά μου» τρὶς μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ, τὰ ἀναγνώσματα, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. (Ὑπάρχοντος διακόνου, τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκεται ἀπ' ἁμβωνος).

Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὸ σημεῖον· «Ὁψίας δὲ γενομένης», εἰς τῶν ἱερέων, φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον καὶ ἔχων εἰς χεῖρας λευκὴν σινδόνα, προσέρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ἑσταυρωμένος, καὶ ποιεῖ τὴν ἀποκαθήλωσιν. Εἰς τὸ «Δαβὼν τὸ σῶμα», καλύπτει διὰ τῆς σινδόνης τὸ σῶμα τοῦ Ἑσταυρωμένου καὶ μεταφέρει αὐτὸ ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ α' χορὸς· «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι».

Ἀκολουθεῖ ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά, μεθ' ἧς, κρουομένων πενθίμως τῶν κωδῶνων, γίνεται ἡ ἔξοδος καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου ἡ περιφορὰ γίνεται καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ), οὕτως·

Προπορεύονται οἱ λαμπαδοῦχοι, τὰ ἑξαπτέρυγα, οἱ φάλται ψάλλοντες τὰ ἀπόστιχα· «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου», ὁ διάκονος θυμιῶν καὶ ἀκολουθοῦσιν οἱ ἱερεῖς, ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον (τοῦ πρώτου αὐτῶν φέροντος ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον), αἶροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν τὸν Ἐπιτάφιον. Ἡ πομπὴ ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος, διὰ τῆς βορείας πύλης, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα εὐρίσκεται προηυτρεπισθὲν κουβούκλιον, καὶ περιέρχονται τοῦτο τρὶς. Καὶ οἱ μὲν λαμπαδοῦχοι καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα μετὰ τῶν χορῶν ἴστανται ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ κουβουκλίου, οἱ δὲ ἱερεῖς ἀποθέτουσι τὸν Ἐπιτάφιον εἰς τὸ κουβούκλιον, ραίνουνουσιν τοῦτον δι' ἀνθέων καὶ ῥοδοστάγματος καὶ τοποθετοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Εἴτα ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων θυμιᾷ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ ἀσπάζεται μετὰ τῶν λοιπῶν ἱερέων τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸν

Ἐπιτάφιον, τῶν χορῶν ψαλλόντων, πρὸ τοῦ κουβουκλίου, τὸ Δόξα, καὶ νῦν· «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον».

Εἶτα τὸ «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς μυροφόροις γυναιξί». Ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφήν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

15. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ θεόσωμος ταφή καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Κρήσκεντος μάρτυρος· Λεωνίδου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

**Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἐσπέρας,
Ὁρθρὸς Μεγάλου Σαββάτου (Ἐπιτάφιος Θρῆνος)**

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα· «Ὅτε κατηλθες». Καὶ νῦν· «Ταῖς μυροφόροις»⁵⁶. Καθίσματα· «Σινδόνι καθαρά». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Δεῖξον ἡμῖν, ὡς προεῖπας». Καὶ νῦν· «Ἐξέστησαν χοροί».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται ὁ κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ τὸ κάθισμα· «Τὸν τάφον σου, Σωτήρ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, οἱ ἱερεῖς ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ἴστανται πρὸ τοῦ Ἐπιταφίου, ψάλλοντες τὸ α' τροπάριον τῆς α'

56. Κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου, μετὰ τὰ ἀπολυτίκια ψάλλονται τὰ Ἐγκώμια μετὰ τῶν στίχων τοῦ Ἀμώμου, τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια καὶ εἶτα τὰ καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς, ὁ κανὼν κτλ. Ἐν ταῖς ἐνορίαις ὅμως ὁ μὲν Ἀμώμος παραλείπεται, τὰ δὲ Ἐγκώμια καὶ εὐλογητάρια ψάλλονται μετὰ τὸν κανόνα.

στάσεως τῶν Ἑγκωμίων· «*Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ*». Καὶ ὁ μὲν προεξάρχων ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν Ἐπιτάφιον σταυροειδῶς καὶ εἷτα τὸν λαόν, οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουν τὰ λοιπὰ τροπάρια τῆς στάσεως, εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας γίνεται μικρὰ συναπτή. Εἷτα ψάλλονται ἡ β' καὶ ἡ γ' στάσεις, κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν. Εἰς τὸ τροπάριον τῆς γ' στάσεως· «*Ἐρῶσαναν τὸν τάφον*», τὸ ὁποῖον ψάλλεται τρίς, ὁ προεξάρχων ἱερεὺς ραίνει τὸν Ἐπιτάφιον διὰ ῥοδοστάγματος.

Μετὰ τὰ Ἑγκώμια, ἡ μικρὰ συναπτή, μεθ' ἣν ψάλλονται ἀργῶς τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια. Ψαλλομένων δὲ τούτων, οἱ ἱερεῖς ἐπανέρχονται εἰς τὸ Ἱερόν. Εἷτα καὶ πάλιν ἡ μικρὰ συναπτή.

Ἐξαποστειλάριον, μόνον τὸ «*Ἄγιος Κύριος*» τρίς μετὰ τοῦ «*Ὑψοῦτε Κύριον*». Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ 4 ἰδιόμελα· «*Σήμερον συνέχει τάφος*». Δόξα· «*Τὴν σήμερον μυστικῶς*». Καὶ νῦν· «*ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὸ ἁσματικὸν «*Ἄγιος ὁ Θεός*», γίνεται ἡ ἔξοδος καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου πέριξ τοῦ ναοῦ μετὰ φανῶν, ἑξαπτερύγων, θυμιατοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, κατὰ τάξιν⁵⁷.

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναόν, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης· «*Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία*» καὶ εἰσάγεται ὁ Ἐπιτάφιος εἰς τὸ Ἱερόν, ὅπου λιτανεύεται πέριξ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ψαλλομένων τῶν ἀπολυτικίων· «*Ὅτε κατῆλθες*», «*Ταῖς μυροφόροις*» καί· «*Ὁ εὐσχήμων*». Πρὸς τὸ τέλος τοῦ τροπαρίου τούτου, καὶ εἰς τὴν φράσιν· «*κηδεύσας ἀπέθετο*», ὁ Ἐπιτάφιος ἐναποτίθεται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἀναγνώστης τὸ τροπάριον τῆς προφητείας, τὸ προκείμενον, τὴν προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης. Εἷτα ἡ ἐκτενής, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν*».

57. Κατὰ τὴν περιφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου, ψάλλεται ὑπὸ τινων τὸ ἰδιόμελον· «*Τὸν ἥλιον κρύψαντα*». Εἴθισται δὲ κατ' αὐτὴν νὰ γίνωνται στάσεις εἰς ἐκάστην πλευρὰν τοῦ ναοῦ καὶ δεήσεις ὑπὲρ τοῦ οἰκείου μητροπολίτου, τῶν ἀρχῶν, τοῦ λαοῦ καὶ τῶν κτιτόρων τοῦ ναοῦ.

**Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωί,
Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου**

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προσιμιακὸς ψαλμὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», (εἰς στίχους 8) τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου· «Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς» καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα· «Σήμερον ὁ ἄδης» εἰς 4. Δόξα· «Τὴν σήμερον μυστικῶς». Καὶ νῦν· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν»⁵⁸ καὶ ἐκ τῶν ΙΕ' ἀναγνωσμάτων ἀναγινώσκονται χάριν συντομίας τὸ Α'· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός», τὸ Δ'· «Ἐγένετο λόγος Κυρίου» καὶ τὸ ΙΕ'· «Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου».

Εἵτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, φάλλεται ὁ ὕμνος τῶν τριῶν παίδων· «Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ τοῦτον ἡ συναπτὴ τοῦ τρισαγίου καὶ ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου τὸ «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ὁ Ἀπόστολος καὶ μετ' αὐτὸν ὁ ἱερεὺς περιέρχεται ὅλον τὸν ναόν, σκορπίζων φύλλα δάφνης, φάλλων εἰς ἤχον βαρύν, ἀντὶ τοῦ «Ἀλληλούια», τὸ «Ἀνάστα ὁ Θεός». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Εἵτα τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ· «Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ»· ἡ δὲ εἵσοδος τῶν τιμίων δώρων γίνεται μετὰ τὴν φράσιν· «πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικόν· «Ἐξηγέρθη, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σὺν ἡμῶν. Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε». Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί»· «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως». «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

58. Βλ. ὑποσημ. 6.

16. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡ ζωηφόρος ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων· Ἀμφιλοχίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτρῳ. Ἦχος α'.

Ἄρχεται τὸ Πεντηκοστάριον⁵⁹

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

**Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ἑσπέρας,
ἡ Παννυχὶς τοῦ Πάσχα**

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Λεῦτε προσκυνήσωμεν», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ἀμέσως ψάλλεται ὁ κανὼν· «Κύματι θαλάσσης» μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἄνευ συναπτῆς τὸ κάθισμα· «Τὸν τάφον σου, Σωτὴρ» ἅπαξ. Ἀφ' ε' ᾠδῆς, ἄνευ συναπτῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, ὁ χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὅτε κατηλθες», ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως

Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς, ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης, κρατῶν τρίκηρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλον τὸ «Λεῦτε λάβετε φῶς», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν.

59. Κατὰ τὰς κάτωθι ἡμέρας τῆς περιόδου τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται, ἐκτὸς ἐὰν τύχῃ μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου·

α'. Εἰς τὰς Κυριακὰς καὶ τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα.

β'. Εἰς τὴν Τετάρτην τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τὴν Πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως, καθὼς καὶ τὰς ἀποδόσεις αὐτῶν.

γ'. Εἰς τὴν Τετάρτην τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

δ'. Εἰς τὰ Σάββατα πρὸ καὶ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν (Ψυχασάββατον καὶ ἀπόδοσις ἐορτῆς ἀντιστοίχως), καὶ

ε'. Εἰς τὴν Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς, κρατῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὸ τρίκηνον, ἐξέρχεται τοῦ ναοῦ μετὰ τῶν χορῶν καὶ τοῦ λαοῦ, προπορευομένων λαμπάδων, ἐξαπτερύγων καὶ τῆς εἰκόνος τῆς Ἀναστάσεως, φάλλων τὸ «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ*». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, ἕως ὅτου φθάσωσιν εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ ναοῦ προσηυτρεπισμένην ἐξέδραν, ἔνθα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «*Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι*» καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Β΄ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ὅρθρος

Εὐθὺς ὁ ἱερεὺς, λαβὼν θυμιατὸν καὶ θυμῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ἐκφωνεῖ· «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*», καὶ φάλλεται τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς, ἅπαξ ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἀπαγγέλλει τοὺς 4 στίχους· «*Ἀναστήτω ὁ Θεός*», τὸ «*Δόξα*» καὶ τὸ «*Καὶ νῦν*», μεθ' ἑκάστου τῶν ὁποίων οἱ χοροὶ φάλλουσι τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*». Τέλος, πάλιν ὁ ἱερεὺς τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» μέχρι τῆς φράσεως «*καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι*», τὸ δὲ ἐπίλοιπον ἀποπληροῖ ὁ χορός. Εἶτα ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· «*Ὅτι πρέπει σοι*», μεθ' ἣν ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν καὶ φάλλεται ὁ

Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*». Μεθ' ἑκάστην ᾠδὴν, φάλλεται καταβασία ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ ἀκολούθως τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς καὶ τὸ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἅπαξ καὶ γίνεται μικρὰ συναπτὴ, μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως ὡς ἐν τῷ Ἱερατικῷ.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, φάλλεται ἡ ὑπακοή· «*Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον*» καὶ εἶτα ἡ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδῆ. Ἀφ' Ϛ' ᾠδῆς, φάλλεται τὸ κοντάκιον καὶ ἀναγινώσκονται ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Εἶτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» τρίς, τὸ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» τρίς καὶ εὐθὺς ἡ ζ' καὶ ἡ' ᾠδῆ.

Μετὰ τὴν ἡ' ᾠδὴν, ὁ διάκονος· «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός*», καὶ φάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἀκολούθως·

α΄· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου».

«Φωτίζον, φωτίζον».

β΄· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην».

«Φωτίζον, φωτίζον».

γ΄· «Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἄμνός Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου».

«Ὡ θείας! Ὡ φίλης!».

δ΄· «Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη».

«Ὡ θείας! Ὡ φίλης!».

ε΄· Δόξα· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος».

«Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Ϛ΄· Καὶ νῦν· «Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου».

«Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνῇ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζον, φωτίζον». Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ ἡ μικρὰ συναπτή.

Ἐξαποστειλάριον· «Σαρκὶ ὑπνώσας» τρίς.

Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἤχου· «Ὑμνοῦμέν σου, Χριστέ» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ Κατηχητικὸς Λόγος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· «Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος»⁶⁰, μεθ’

60. Ἐνταῦθα εἶναι ἡ κανονικὴ θέσις τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Λόγου τούτου, ὡς μαρτυρεῖται ὑπὸ πάντων τῶν Τυπικῶν καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἡ μεταθέσις αὐτοῦ πρὸ τῆς θ. κοινωνίας

ὃν φάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον αὐτοῦ· «*Ἡ τοῦ στόματός σου*» καὶ εὐθὺς ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

«*Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία*», τὸ «*Χριστὸς Ἀνέστη*» δεκάκις ὡς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὁρθρου καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα, τοῦ Πάσχα·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄ «Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. β΄ «Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ».

Στίχ. γ΄ «Εἴπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου φεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου».

Στίχ. δ΄ «Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄ «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Στίχ. β΄ «Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.»

Στίχ. γ΄ «Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες».

Στίχ. δ΄ «Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς».

ἡ εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας εἶναι ἐσφαλμένη καὶ πρωθύστερος, διότι, ὡς ὑποσημειοῖ καὶ τὸ *T.M.E.* (σελ. 371, ὑποσημ. 7), ὁ Λόγος οὗτος· «ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν Λειτουργίαν καὶ τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄· «Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν».

«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. β΄· «Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός».

Στίχ. γ΄· «Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν».

Εἰσοδικόν· «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ ἡ ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον». Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ἀπόστολος, Κυριακῆς τοῦ Πάσχα· «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πράξ. α΄ 1-8).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» (Ἰω. α΄ 1-17).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γένεσασθε. Ἀλληλούια».

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς» καὶ τοῦ «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Τὸ αὐτὸ ψάλλεται καὶ ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα» τρὶς εἰς ἥχον β΄.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαόν, ἀναφωνεῖ· «Χριστὸς ἀνέστη» (μόνον), καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται· «Ἀληθῶς ἀνέστη». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει», καὶ ὁ λαός· «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν». Καὶ τέλος ὁ ἱερεὺς, ἀντὶ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (ὁλόκληρον), ὁ δὲ λαός· «Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Α΄ ἐβδ. *Πράξεων* καὶ Εὐαγγέλια Α΄ ἐβδ. Ἰωάννου (ἐβδ. τῆς Διακαινησίμου).

Ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία (Θ΄) τοῦ Πάσχα

(Βλ. *Πεντηκοστάριον*, μετὰ τὸν Ὅρθρον τοῦ Πάσχα ἢ Ὡρολόγιον, εἰς τὰ τροπάρια διὰ τὸ *Πεντηκοστάριον*).

Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ἀντὶ τῶν Ὡρῶν, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ἡ κάτωθι ἀκολουθία, γνωστὴ ὡς Θ΄ τοῦ Πάσχα, ἐν ἧ ἅπαντα λέγονται χῦμα·

«*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» (γ΄), «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» (γ΄), «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*», «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*», «*Ἐν τάφῳ σωματικῶς*». Δόξα· «*Ὡς ζωηφόρος*». Καὶ νῦν· «*Τὸ τοῦ Ὑψίστου*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*», «*Δι' εὐχῶν*».

Ἡ ὡς ἂν ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρὶς καὶ εἴτα γίνεται ἡ ἀπόλυσις οὕτως·

Ὁ ἱερεὺς· «*Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός ...*». Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν· «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ΄), «*Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*» καὶ ἀντὶ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», χῦμα τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (ὁλόκληρον).

Εἰς δὲ τὸ Ἀπόδειπνον, πρὸ τῆς ἀπολύσεως, λέγεται καὶ ἡ εὐχή· «*Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτορ*» (βλ. Ὡρολόγιον, εἰς τὰ τροπάρια διὰ τὸ *Πεντηκοστάριον*).

17. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου τοῦ Νοταρᾶ. Ἦχος β΄.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας, Μέγας Ἑσπερινὸς (τῆς Ἀγάπης)

Μετὰ τὴν Θ΄ τοῦ Πάσχα, ὁ ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβὼν θυμιατόν, θυμιᾷ πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν· «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*» καὶ ψάλλεται τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ὡς διευτυπώθη ἐν τῷ Ὅρθρῳ τοῦ Πάσχα.

Εἴτα λέγονται τὰ εἰρηνικά, μεθ' ἃ οἱ χοροὶ ἄρχονται τῶν κεκραγαρίων, ἄνευ τῆς στιχολογίας «*Θοῦ, Κύριε*», τοῦ προεξάρχοντος ἱερέως θυμιῶντος τὸν ναόν.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 6 ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου. Δόξα· «Τὸν σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες». Καὶ νῦν· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἰσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Τίς Θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀμέσως· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον· «Οὔσης ὀψίας». Εἴτα ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ β' ἤχου καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ψαλλομένων δὲ τούτων, λιτανεύομεν πέραν τοῦ ναοῦ, μετὰ λαμπάδων, ἑξαπτερύγων, θυμιατοῦ, τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς εἰκόνης τῆς Ἀναστάσεως (καὶ τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου, ἐὰν τύχη). Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν αὐτῷ, εὐθύς καὶ ἄνευ δεήσεως, ἀσπαζόμεθα τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἀπόλυσις, διαλογικὴ ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τοῦ Πάσχα ἐν τοῖς καθεδρικοῖς ναοῖς, παρόντος ἀρχιερέως

Ἀναγινωσκομένης τῆς Θ' τοῦ Πάσχα ἐν τῷ συνοδικῷ, ὁ ἀρχιερεὺς ἐνδύεται τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολήν, παρισταμένων ἱερέων καὶ διακόνων, πλήρως ἐνδεδυμένων. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ', τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδώνων, ὁ ἀρχιερεὺς, κρατῶν τὴν ἀρχιερατικὴν ῥάβδον καὶ μικρὸν ἱερὸν Εὐαγγέλιον μετὰ παραστάσεως τῆς Ἀναστάσεως, κατέρχεται ἐν πομπῇ, προπορευομένων κατὰ σειρὰν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῶν ἑξαπτερύγων, τῶν λαμπαδούχων, τῶν χορῶν, τῶν διακόνων καὶ τῶν ἱερέων στοιχηθόν, κρατούντων ἀνημμένας λαμπάδας. Δύο διάκονοι, φέροντες δικηροτρικῆρα καὶ ἕτεροι δύο φέροντες κιβωτοὺς καὶ θυμιατά, περιστοιχίζουσι τὸν ἀρχιερέα.

Τῆς πομπῆς εἰσελθούσης εἰς τὸν ναόν, ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ὅπου, θυμιῶν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ τὸ «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ὁ ἀρχιερεὺς παραμένει κατὰ τὰ εἰρηνικά ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ λέγει τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι» καὶ ἀκολούθως, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν διακόνων, φερόντων κιβωτοὺς καὶ δικηροτρίκηρα, θυμιᾷ τὸν ναὸν κατὰ τὰ κεκραγάρια.

Μετὰ τὴν θυμίασιν, ὁ ἀρχιερεὺς, προπορευομένων τῶν διακόνων κρατούντων δικηροτρίκηρα, ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν δεσποτικὸν θρόνον, ὅπου οἱ διάκονοι ποιοῦσι σχῆμα καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα.

Εἰς τὴν εἴσοδον, ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ «Φῶς ἰλαρὸν» ἐκ τοῦ θρόνου, συμπαλλόντων τῶν κληρικῶν, καθὼς καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας». Τῶν χορῶν ἐπαναλαμβάνοντων τὸ προκείμενον, εἰσέρχεται οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ἀκολουθοῦντων τῶν ἱερέων, ὅπου ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης ἀναγινώσκει ἐλληνιστὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τμηματικῶς, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται εἰς διαφόρους γλώσσας ὑπὸ ἱερέων καὶ διακόνων.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον», τὰ πληρωτικά καὶ τὰ ἀπόστιχα.

Ψαλλομένων τῶν ἀποστίχων ὑπὸ τῶν χορῶν, λιτανεύομεν πέριξ τοῦ ναοῦ, μετὰ λαμπάδων, ἐξαπτερύγων, θυμιατοῦ, τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς εἰκόνος τῆς Ἀναστάσεως, κατὰ τάξιν, καὶ ἀνερχόμεθα ἐν τῷ συνοδικῷ, ἔνθα μετὰ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», γίνεται ἡ ἀπόλυσις καὶ ψάλλεται ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ ἀρχιερέως.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκδύεται τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἀνταλλάσσει τὸν ἀναστάσιμον χαιρετισμὸν μετὰ τοῦ λαοῦ, διανέμων πασχάλινά αὐγά.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα

Ὁρθρος

«Δόξα τῇ ἀρίᾳ» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς διευτυπώθη ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Πάσχα. Εἶτα τὰ εἰρηνικά, ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς διευτυπώθη ἐν τῇ Κυριακῇ. Μετὰ τὴν 5' ὥδῃν, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πάσχα, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» κτλ. Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ β' ἡχου καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις καὶ εὐθὺς ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἀλλ' Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Κατὰ τὸν ἀνωτέρω τύπον τελοῦνται αἱ ἀκολουθίαι καθ' ὅλην τὴν Διακαι-
νήσιμον ἐβδομάδα, ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ἡ εἵσοδος γίνεται μετὰ θυμιατοῦ (καθ' ὅτι δὲν
λέγεται Εὐαγγέλιον), καὶ ψάλλονται τὰ ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* δι' ἐκάστην ἡμέραν ὀριζόμενα
προκείμενα. Ἐναλλάσσονται δὲ οἱ ἤχοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἥτοι τῇ Δευτέρᾳ ἐσπερας καὶ
τῇ Τρίτῃ πρωὶ ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τοῦ γ' ἤχου, τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωὶ
τὰ τοῦ δ' ἤχου κ.ο.κ., παραλειπομένου τοῦ βαρέος.

18. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἰωάννου ὁσίου, μαθητοῦ
Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. Ἦχος γ'.

Σημείωσις. Κατὰ τὴν σήμερον ἔχει καθιερωθεῖ νὰ τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν μαρτύρων
Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης. Ἐνθα ἐορτάζονται οἱ ἅγιοι, ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται
μετὰ τῶν ἀναστασίμων, ὡς ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτῶν φυλλάδι.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Παφνουτίου ἱερομάρτυρος.
Ἦχος δ'.

20. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ
Τριχινᾶ. Ἦχος πλ. α'.

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ
ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς· Ἰανουαρίου
ἱερομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Ἀναστασίου ὁσίου Σιναΐτου τοῦ
Κυπρίου*. Ἦχος πλ. β'.

*Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ζωοδόχου Πηγῆς (Παναγίας
Γλωσσᾶ), παρὰ τὴν κοινότητα Κελλακίου καὶ Παναγίας Ἀμυροῦς,
παρὰ τὴν κοινότητα Ἀψιοῦς.*

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις
καὶ τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 6 ἀναστάσιμα τοῦ
πλ. β' ἤχου καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς 4. Δόξα·
«Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου». Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».
Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον τοῦ

Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῶν στίχων·

«Ἐξεχύθη χάρις ἐν χερίσιν σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

Ψαλλομένων δὲ τούτων, λιτανεύομεν πέριξ τοῦ ναοῦ, ὡς διετυπώθη τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου. Δόξα· «Σαλπίσσωμεν, φιλέοργοι». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἴτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς⁶¹.

Ἦχος α'.

Οναὸς σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζώους, ἀναβλύζων ἰάματα· ὧς προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σύ, τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

[Ἐὰν ὁμως ὑπάρχη ἀρτοκλασία, μετὰ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δόξα· «Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε». Καὶ νῦν, ὁ ἱερεὺς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Εἴτα τὸ «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν» καὶ ἀντὶ τοῦ «Εἴη τὸ ὄνομα», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς εἰς ἦχον β'].

Ἀπόλυσις, ἡ διαλογικὴ τοῦ Πάσχα.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . «Δόξα τῇ ἀγίᾳ» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἴτα τὰ εἰρηνικά καὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν, ἡ καταβασία, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» κτλ. ὡς ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Πάσχα. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος

61. Ἡ ἀκολουθία τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στερεῖται ἀπολυτικίου. Τὸ ἐνταῦθα παρατιθέμενον δημοσιεύεται κατ' ἔτος εἰς τὰ Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

τοῦ Πάσχα καὶ τὸ κάθισμα τῆς Θεοτόκου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' ὧδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Εἴτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» κτλ. Εἰς τὴν θ', ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου. Εἴτα ἡ καταβασία, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» κτλ. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· «*Ἐξεχύθη χάρις ...*» καί· «*Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα ...*» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ). Εἴτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Εὐθύς τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ ναός σου, Θεοτόκε*».

Ἐν τῇ *Λειτουργίᾳ*. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*», τὸ ἀπολυτίκιον· «*Ὁ ναός σου, Θεοτόκε*», ἡ ὑπακοὴ καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ δίπτυχα, εἰθισταὶ νὰ ψάλληται τὸ μεγαλυνάριον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς· «*Ῥδωρ τὸ ζωήρόητον*» (βλ. *Πεντηκοστάριον*).

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Θεοδώρου ὁσίου, ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως τοῦ Συκεώτου. Ἦχος πλ. δ'.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ. Τὰ ἐγκαίνια τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως καὶ ἡ ψηλάφησις τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ· Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου. Ἑωθινὸν Α'.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικὸς ναὸς Ἁγίου Γεωργίου Παραλιμνίου καὶ αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἀλαμάνου, Ἁγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου καὶ Συμβούλου Χριστοῦ (Ἁγίου Γεωργίου), παρὰ τὴν κοινότητα Σωτήρας Λεμεσοῦ.

Σημείωσις. Ὡς καὶ ἐν τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἐσημειώθη, κατὰ τὴν σήμερον δὲν τελοῦνται μνημόσυνα.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα

Ἑσπερινός

«Εὐλόγητός ὁ Θεός» καὶ ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις (ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν). Εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν»⁶². Εἶτα τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὰ κεκραγάρια. Ἐπανέρχεται δὲ καὶ ἡ ψαλμώδης τῆς στιχολογίας «Θοῦ, Κύριε».

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», (εἰς στίχους 10) τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 4 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου. Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών».

«Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί».

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον».

Τὸ «Νῦν ἀπολύεις» καὶ τὸ τρισάγιον· «Ἅγιος ὁ Θεός» κτλ.

Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν». Ἀντὶ δὲ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ὁ ἱερεὺς χῦμα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (ὀλόκληρον), ὁ δὲ χορὸς· «Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος».

Σημείωσις. Ἡ ἀνωτέρω ἀπόλυσις λέγεται εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας, μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

62. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Τυφλοῦ, μετὰ τὴν ἐναρκτήριον εὐλογίαν πάσης ἀκολουθίας, λέγεται τρις τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (εἰς μὲν τὸν Ἑσπερινόν, τὸν Ὅρθρον καὶ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ψάλλεται, εἰς δὲ τὸ Ἀπόδειπνον, τὸ Μεσονυκτικόν καὶ τὰς Ὁρας λέγεται χῦμα). Τοῦτο ἀντικαθιστᾷ μόνον τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἀκολουθιῶν «Βασιλεῦ οὐράνιε» ἢ τρισάγιον ἢ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», οὐχὶ δὲ τὰ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ὑπάρχοντα τρισάγια ἢ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

«Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς καὶ εἵτα· Δόξα, καὶ νῦν· «Παναγία Τριὰς» κτλ. Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

«Εὐλόγητὸς ὁ Θεός» καὶ φάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Εἵτα ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν· «Παναγία Τριὰς» κτλ., τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τοῦ ἁγίου καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἐορτῆς.

Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἐορτῆς· «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλὴμ ...» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· «Ὅτι ἐνίσχυσε ...» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ). Εὐαγγέλιον, τὸ Α' ἐωθινόν, κατὰ τὴν συνήθη τάξιν τῶν Κυριακῶν.

Κανόνες, ὁ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε»⁶³ καὶ ὁ α' τοῦ ἁγίου εἰς 4, μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ κάθισμα αὐτοῦ. Δόξα, τὸ ἕτερον. Καὶ νῦν, κάθισμα τῆς ἐορτῆς· «Ἀψάμενος χειρὶ» (βλ. Δευτ. τῆς Β' ἐβδ., μετὰ τὴν β' στιχ.).

Ἀφ' Γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασαί· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τῶν κανόνων, ὡς ἀνωτέρω δι-εστάχθη. Εἵτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ «Ἄγιος Κύριος» τρίς μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» (τὸ ὁποῖον ἐπανέρχεται φαλλόμενον καθ' ἐκάστην Κυριακὴν), τὸ α' τῆς ἐορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ β' τῆς ἐορτῆς.

63. Προεκρίθη ὁ στίχος οὗτος, ἐφ' ὅσον τὰ τροπάρια ἔχουσιν ἀναστάσιμον περιεχόμενον.

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 πρῶτα τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα⁶⁴. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς· «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ»⁶⁵.

Ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Ἀπόστολος, τοῦ ἁγίου· «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν» (Πράξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον, Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα· «Οὔσης ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ» (Ἰω. κ' 19-31).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα». Κοινωνικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών. Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη». Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί»· «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν». «Εἵη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα κατημερινῶν, Ἀπόστολοι Β' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Β' ἐβδ. Ἰωάννου.

Σημείωσις. Αἱ καταβασαί· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς μέχρι τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

64. Κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, φάλλονται τυπικὰ καὶ μακαρισμοὶ καὶ εἰσοδικόν· «Λεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς».

65. Οὕτω διατάσσει τὸ Πεντηκοστῆριον. Τὸ Τ.Μ.Ε. ὀρίζει τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα καὶ μόνον κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐφ' ὅσον ὁμως ἡ ἑορτὴ φάλλεται κατὰ τὸν τύπον τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, λογικὸν εἶναι νὰ φαλῇ τὸ κοντάκιον αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν, ὡς γίνεται καὶ κατὰ τὴν Τετάρτην τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

**Διάταξις τῶν καθ' ἡμέραν ἀκολουθιῶν (ἄνευ ἑορτῆς)
ἀπὸ τῆς Δευτέρας μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ,
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα**

Α΄. Ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», (εἰς στίχους 6) τοῦ *Πεντηκοσταρίου* 3 καὶ τοῦ *Μηναίου* 3. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ δύο ἀγίους, μόνον τὰ τοῦ *Μηναίου*. Μόνον τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Παραλύτου ἐσπέρας, ἐὰν ὑπάρχουν δύο ἅγιοι, λέγονται (εἰς στίχους 8) τοῦ *Πεντηκοσταρίου* 2, τοῦ ἐνὸς ἀγίου 3 καὶ τοῦ ἐτέρου 3, καθ' ὅτι ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Παραλύτου.

Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «Δόξα, καὶ νῦν», τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου, τὸ «Φῶς ἱλαρόν» χῦμα, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τοῦ *Πεντηκοσταρίου* μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ ἀπόστιχα, ψάλλονται ταῦτα, ἀντὶ τῶν τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «Δόξα, καὶ νῦν», τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Τὸ «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια οὕτως·

α΄. Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ δοξαστικόν. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἁπαξ. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῶν Μυροφόρων· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα· «Ὅτε κατηλθες». Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις». Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἡχου τῆς ἐβδομάδος. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ θεοτοκίον.

β΄. Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ δοξαστικόν. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῶν Μυροφόρων· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ὅτε κατηλθες». Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις». Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἡχου τῆς ἐβδομάδος. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων.

Εἶτα ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια οὕτως·

α'. Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ δοξαστικόν. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῶν Μυροφόρων· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα· «Ὅτε κατήλθες». Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις». Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

β'. Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ δοξαστικόν. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Ἐν δὲ τοῖς μεθεόρτοις τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ἀνεγράφησαν.

Καθίσματα, τὰ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Εἰς τὴν α' στιχολογίαν, πρὸ τοῦ θεοτοκίου τὸ «Δόξα, καὶ νῦν», εἰς δὲ τὴν β', τὸ τῆς ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανόνες, ὁ τῆς προλαβούσης ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6⁶⁶ καὶ ὁ τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν δύο ἅγιοι, μετὰ τὸν κανόνα τῆς ἐορτῆς λέγονται καὶ οἱ δύο τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 ἕκαστος.

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', Γ', η' καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ *Μηναίου*.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, ἐν τῆς ἐορτῆς.

Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς (τῇ δὲ Τρίτῃ τοῦ Παραλύτου καὶ ὁ οἶκος, διὰ τὴν ἀπόδοσιν) καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Ἐὰν δὲ τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ κοντάκιον (ἢ καὶ οἶκον), τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς λέγεται ἀπὸ γ' ᾠδῆς πρὸ τῶν καθισμάτων, καὶ ἀφ' Γ' τὰ τοῦ *Μηναίου*.

66. Οἱ κανόνες τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, ἐπεὶ δὴ τὰ πρῶτα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς αὐτῶν εἶναι ἀναστάσιμα καὶ μόνον τὰ 2 ἢ 3 τελευταῖα (τὰ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ) ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐορτῆς, δέον νὰ ψαλῶσιν ὡς ἐξῆς· ὁ εἰρμὸς ἄνευ στίχου, τὰ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ 4 τροπάρια (τὰ μὲν ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ στίχου· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», τὰ δὲ τῆς ἐορτῆς μετὰ τοῦ· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι») καὶ (παραλειπομένου τοῦ τριαδικοῦ) τὸ θεοτοκίον μετὰ τοῦ· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν φάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια, ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Θωμᾶ καὶ τοῦ Τυφλοῦ, τὰ δύο τῆς ἐορτῆς ἅπαξ ἕκαστον, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς τὸ τῆς ἐορτῆς δις. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ ἕξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τοῦ *Μηναίου* καὶ ἐν τῆς ἐορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ στιχηρὰ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ στιχηρὰ αἰνῶν, ψάλλονται ταῦτα, ἀντὶ τῶν τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Δοξολογία μεγάλη, ἐὰν ὀρίξῃ τὸ *Μηναῖον*, τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἐν δὲ τοῖς μεθεόρτοις τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, μόνον τὸ «*Ταῖς Μυροφόροις*») καὶ ἀρχόμεθα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μεγάλη δοξολογία εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ ψαλῇ ὡς αἰς τὸ *Μηναῖον* ἔχει στιχηρὰ αἰνῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ μεγάλη δοξολογία, μετὰ τοὺς αἵνους εὐθὺς τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τοῦ *Πεντηκοσταρίου* μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἐν δὲ τοῖς μεθεόρτοις τῶν Μυροφόρων μόνον τὸ «*Ταῖς Μυροφόροις*», ἀλλ' ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ δοξαστικόν, τὸ τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς Μυροφόροις*»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς ἢ τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἀγίου (ἐὰν ἔχῃ δοξαστικόν) καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς προλαβούσης ἐορτῆς.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχῃ μεγάλην δοξολογίαν, λέγονται τὰ τοῦ ἀγίου.

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχῃ μεγάλην δοξολογίαν, κοινωνικὸν τοῦ ἀγίου.

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Χριστὸς ἀνέστη*». Μετὰ τὸ «*Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί*»· «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*». Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν· «*Εἴη τὸ ὄνομα*» καὶ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Β'. Τῶν Σαββάτων καὶ τῆς Τρίτης τοῦ Τυφλοῦ.

Κατὰ μὲν τὸ Σάββατον τοῦ Θωμᾶ⁶⁷, τῶν Μυροφόρων, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τὴν Τρίτην τοῦ Τυφλοῦ ἀποδίδονται αἱ ἀντίστοιχοι ἐορταὶ καὶ οἱ ἥχοι τῆς ἐβδομάδος, κατὰ δὲ τὸ Σάββατον μετὰ τὴν Μεσοπεντηκοστήν ἀποδίδεται μόνον ὁ ἥχος. Αἱ δὲ ἀκολουθίαι τελοῦνται ὡς ἀκολούθως.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», (εἰς στίχους 6) τοῦ *Πεντηκοσταρίου* 3 καὶ τοῦ *Μηναίου* 3. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ δύο ἀγίους, λέγονται (εἰς στίχους 8) τοῦ *Πεντηκοσταρίου* 2, τοῦ ἐνὸς ἀγίου 3 καὶ τοῦ ἐτέρου 3. Μόνον τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Μεσοπεντηκοστήν, ἐὰν ὑπάρχουν δύο ἅγιοι, λέγονται (εἰς στίχους 6) μόνον τὰ τοῦ *Μηναίου*.

Δόξα, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ ἓν δοξαστικόν, τοῦτο ψάλλεται εἰς τὰ ἀπόστιχα. Ἐὰν δὲ ἔχῃ δύο δοξαστικά, τὸ ἓν ψάλλεται εἰς τὰ ἐσπέρια καὶ τὸ ἕτερον εἰς τὰ ἀπόστιχα, εἰς δὲ τὸ «Καὶ νῦν» τῶν ἐσπερίων λέγεται τὸ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, παραλειπομένου τοῦ α' θεοτοκίου τοῦ ἡχοῦ.

Εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου, τὸ «Φῶς ἱλαρόν» χῦμα, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τοῦ *Πεντηκοσταρίου* μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ ἀπόστιχα, ψάλλεται ἐκ τοῦ *Πεντηκοσταρίου* τὸ α' ἀναστάσιμον στιχηρὸν καὶ εἶτα τὰ τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, λέγοντες καὶ ἕτερον ἓνα στίχον κατάλληλον διὰ τὸ πρῶτον ἀπόστιχον τοῦ *Μηναίου*.

Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «Δόξα, καὶ νῦν», τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Τὸ «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει διετάχθησαν. Μόνον τῷ Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ,

67. Διὰ τὸ Σάββατον τῆς ἀποδόσεως τοῦ Θωμᾶ ἠκολουθήσαμεν τὴν ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* τάξιν, ἥτις εἶναι κοινὴ καὶ διὰ τὰ ἐπόμενα τρία Σάββατα. Τὸ *T.M.E.* διατάσσει ἐπὶ τὸ ἐορταστικώτερον τὸν Ὅρθρον τοῦ Σαββάτου τούτου, ὀρίζον καταβάσις, τὴν θ' τῆς ἐορτῆς ἄνευ Τιμιωτέρας, εἰς τοὺς αἰνους ἀναστάσιμα 3 καὶ τῆς ἐορτῆς 3 καὶ δοξολογίαν μεγάλην. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, ἀντὶ τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ «Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα». Δὲν εἶναι δὲ ἄστοχον νὰ τηρηθῇ ἡ διάταξις τοῦ *T.M.E.*, μόνον διὰ τὸ Σάββατον τοῦτο, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀποδόσεως δεσποτικῆς ἐορτῆς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δεόν ὅπως γίνῃ εἴσοδος ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς, ἀλλ' ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ δοξαστικόν, λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

Εἶτα ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῇ προηγουμένη περιπτώσει διετάχθησαν, ἐν δὲ τῷ Σαββάτῳ τοῦ *Θωμᾶ* τὸ τῆς ἑορτῆς τρίς.

Καθίσματα, τὰ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, ἤτοι μετὰ τὴν α' στιχολογίαν τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ ἕτερον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Μετὰ δὲ τὴν β', τὸ τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα.

Κανόνες, ὁ τῆς προλαβούσης ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6⁶⁸ καὶ ὁ τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν δύο ἄγιοι, μετὰ τὸν κανόνα τῆς ἑορτῆς λέγονται καὶ οἱ δύο τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 ἕκαστος.

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', Γ', η' καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ *Μηναίου*.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον (ἢ καὶ ὁ οἶκος) τοῦ *Μηναίου* (ἐὰν ὑπάρχουν), τὸ κάθισμα αὐτοῦ. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, ἐν τῆς ἑορτῆς.

Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς (τῷ Σαββάτῳ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μόνον τὸ κοντάκιον) καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Τῷ δὲ Σαββάτῳ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐὰν ὑπάρχη κοντάκιον καὶ οἶκος ἐν τῷ *Μηναίῳ*, τὸ κοντάκιον αὐτῆς λέγεται ἀπὸ γ' ᾠδῆς καὶ ἀφ' Γ' τὰ τοῦ *Μηναίου*.

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Ἐξαποστειλάρια, τῷ μὲν Σαββάτῳ τοῦ *Θωμᾶ* καὶ τῇ Τρίτῃ τοῦ *Τυφλοῦ*, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἅπαξ ἕκαστον, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ ἑξαποστειλάριον, τῷ μὲν Σαββάτῳ τοῦ *Θωμᾶ* καὶ τῇ Τρίτῃ τοῦ *Τυφλοῦ*, τὸ α' τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ β' τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς τὸ τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ 4 ἀναστάσιμα στιχηρὰ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ στιχηρὰ αἰνων, ψάλλονται 3 ἀναστάσιμα καὶ 3 τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. (Μόνον τῷ Σαββάτῳ τοῦ *Θωμᾶ*, καὶ ἐὰν θὰ ψαλῇ

68. Περὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ψαλλομένων τροπαρίων καὶ στίχων βλ. ὑποσημ. 66.

μεγάλη δοξολογία, εἰς τοὺς αἶνους λέγονται τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστίχων τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ *Μηναίου* 3. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τὸ τῶν αἶνων τῆς ἑορτῆς).

Δοξολογία μεγάλη, ἐὰν ὀρίζῃ τὸ *Μηναῖον*, τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς προηγουμένης περιπτώσεως (ἐν δὲ τῷ Σαββάτῳ τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, μόνον τὸ «*Ταῖς Μυροφόροις*») καὶ ἀρχόμεθα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μεγάλη δοξολογία εἶναι ἐπίσης δυνατόν νὰ ψαλῇ ὁσάκις τὸ *Μηναῖον* ἔχει στιχηρὰ αἶνων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὰ ἀπόστιχα τῶν αἶνων παραλείπονται.

Ἐὰν δὲν ψαλῇ μεγάλη δοξολογία, μετὰ τοὺς αἶνους εὐθὺς τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τοῦ *Πεντηκοσταρίου* μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς προηγουμένης περιπτώσεως (ἐν δὲ τῷ Σαββάτῳ τῶν Μυροφόρων μόνον τὸ «*Ταῖς Μυροφόροις*», ἀλλ' ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ δοξαστικόν, τὸ τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς Μυροφόροις*»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκια, κοντάκιον καὶ ἀναγνώσματα, ὡς ἐν τῇ προηγουμένη περιπτώσει διετάχθησαν, ἀλλὰ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ, πρὸ τοῦ Ἀποστόλου τὸ προκείμενον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ· «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον*». Ἐν τοῖς λοιποῖς Σαββάσι· «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*», ἢ τὸ τοῦ ἁγίου, ἐὰν ἔχῃ μεγάλην δοξολογίαν. Τῇ δὲ Τρίτῃ τοῦ Τυφλοῦ τὸ τῆς ἡμέρας· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*», ἢ τὸ τοῦ ἁγίου, ἐὰν ἔχῃ μεγάλην δοξολογίαν.

Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ προηγουμένη περιπτώσει διετάχθησαν.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἐλίσάβετ ὁσίας τῆς θαυματουργοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἀνωτέρω, περίπτωσις Α', ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον τοῦ *Πεντηκοσταρίου*· «*Τίς Θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

25. ΤΡΙΤΗ. Μάρκου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ*.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἀνωτέρω, περίπτωσις Α', μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ (Δευτ. Β' ἐβδ. ἐσπέρας καὶ Τρ. Β' ἐβδ. πρωί). Ὅπου ὅμως ὁ ἀπόστολος ἐορτάζεται ἐπισημώτερον, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ φάλλεται ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «*Τῶν μαθητῶν διασταζόντων*». Εἴσοδος. «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. [Τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου ἐμμελῶς. Εἰς τὴν λιτήν, τὰ ἰδιόμελα τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης*» (Τρ. Β' ἐβδ., ἀπόστιχα αἰνῶν)]⁶⁹. Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «*Μετὰ τὴν ἔγερσίν σου*». Ἀπολυτίκια, τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*». (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε Παρθένε*»).

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ. [Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου]. Εἴτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν' φαλμὸς χῦμα [καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*]. Κανόνες, ὁ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τοῦ ἀποστόλου εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «*Τὸν ἀπόστολον πάντες*» (Τρ. Β' ἐβδ., μετὰ τὴν β' στιχ.). Ἀφ' ὅδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καταβασίαι· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ α' τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*,

69. Τὰ ἐντὸς ἀγκυλῶν στοιχεῖα, εἶναι δυνατόν νὰ φαλῶσιν ὅπου τελῆται πανήγυρις πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποστόλου.

ἐπιστάς». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἀποστόλου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς· «*Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*». Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγέλιον ὁμοίως· «*Προσκαλεῖται ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητάς αὐτοῦ*» (Τετ. ΙΕ΄ ἐβδ. Μτ.). Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βασιλέως ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀμασείας· Καλανδίωνος ὁσίου τοῦ Κυπρίου*· Γεωργίου ὁσίου, κτήτορος τῆς μονῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν Κουτσοβένδῃ Κύπρου*.

27. ΠΕΜΠΤΗ. Συμεὼν ἱερομάρτυρος, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΪΗ. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων· Μέμνονος ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ*.

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀντίπασχα· Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο΄ (70).

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 239-241, περίπτωσις Β΄.

30. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν, Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ Νικοδήμου· Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἦχος β΄. Ἐωθινὸν Δ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων. Δόξα, τῶν Μυροφόρων· «*Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες*». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ ἡ λιτὴ τῶν Μυροφόρων.

Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Μυροφόρων· «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς»⁷⁰.

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατήλθες». Δόξα· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ταῖς Μυροφόροις», ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τῶν Μυροφόρων (τὰ 4 τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς) μετὰ στίχου· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε»⁷¹.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀφ' ὧς ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

70. Οὕτως ὀρίζει εὐστόχως τὸ *T.M.E.*, παραλείπον τὸ ὑπὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου ὀριζόμενον· Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα», καθ' ὅτι εἰς τὸ δοξαστικὸν ἀναφέρεται καὶ ἡ ἀνάστασις τοῦ Κυρίου.

71. Τὸ *T.M.E.* (σελ. 377, § 17, σημ. 11) παραλείπει τὸν κανόνα τῶν Μυροφόρων, «ὡς ἀναγνωσκόμενον ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς ἐβδομάδος». Τοῦτο ποιεῖ καὶ εἰς τὰς ἐπομένους Κυριακάς τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ. Βεβαίως, πασῶν τῶν ἑορτῶν οἱ κανόνες ψάλλονται καὶ κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας, πρωτίστως ὁμῶς ψάλλονται κατὰ τὰς κυρίας ἡμέρας τῶν ἑορτῶν.

Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὥδὴ τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν ἐξῆς μεγαλυναρίων·

α'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, φωτίζου».

β'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην».

«Φωτίζου, φωτίζου».

γ'· «Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἄμνός Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου».

«Ὡ θείας! Ὡ φίλης!».

δ'· «Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη».

«Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

ε'· «Ἄγγελος ἐξαστράπτων, ταῖς γυναιξὶν ἐβόα· Παύσασθε τῶν δακρύων, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη».

«Συμφώνως, Παρθένε».

ς'· «Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξα-σμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου».

«Εὐφραίνου, ἀγάλλου».

Καὶ ἀκολούθως ἡ θ' ὥδὴ τῶν Μυροφόρων, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ «Ἅγιος Κύριος», τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Μυροφόρων.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν⁷². Δόξα, τὸ Β' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

72. Τὸ Πεντηκοστάριον, κατὰ τὰς Κυριακὰς τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, δὲν προβλέπει εἰς τοὺς αἶνους τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, οὔτε τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», ἀλλὰ τῇ μὲν Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ Παραλύτου μόνον τὰ ἀναστάσιμα στιχηρὰ, τῇ δὲ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ ἰδιόμελα τῆς Κυριακῆς. Δόξα, τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν· «Ἐπευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ 3 ἀπολυτικά τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

Ἀπόστολος, Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων· «*Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν*» (*Πράξ.* 5' 1-7).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «*Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας*» (*Μκ.* 16' 43-17' 8).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου*». Κοινωνικόν· «*Σῶμα Χριστοῦ*»⁷³. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. *Πράξεων* καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. *Ἰωάννου*.

73. Τὸ *Πεντηκοστάριον*, κατὰ τὰς Κυριακὰς τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, ὀρίζει κοινωνικὸν τὸ «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».



ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἱερεμίου προφήτου· Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου*.

2. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἀθανασίου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ Μεγάλου· Ματρώνης Ῥωσίδος ὁσίας, τῆς τυφλῆς.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία φάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων (Δευτ. Γ' ἐβδ. ἐσπέρας καὶ Τρ. Γ' ἐβδ. πρωί), ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῶ . Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς· «Ὅτε Μυροφόροι» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Αἱ Μυροφόροι ὄρθριαι». Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν λιτὴν· «Δόξα», τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Μετὰ φόβου ἦλθον» (Τρ. Β' ἐβδ., ἀπόστιχα αἰνων). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι». Ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις». (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, τὰ 3 ἀπολυτίκια τοῦ Πεντηκοσταρίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε»).

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τοῦ ἁγίου καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ ἐξῆς τῆς ἐορτῆς· «Αἱ Μυροφόροι ὄρθριαι» καί· «Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου» (Κυρ. Μυροφ., μετὰ τὴν β' στιχ.). Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῶν Μυροφόρων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον τῶν Μυροφόρων,

τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «*Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς*» (Κυρ. Μυροφ., μετὰ τὴν γ' ὥδῃν). Ἀφ' ᾧ ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Καταβασίαι· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τῶν Μυροφόρων· «*Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε*». Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «*Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες*» (Δευτ. Β' ἐβδ., αἶνοι). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς Μυροφόροις*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ι α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ 3 ἀπολυτίκια τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῶν Μυροφόρων· «*Τὸ Χαῖρε, ταῖς Μυροφόροις*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων*· ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

4. ΠΕΜΠΤΗ. Πελαγίας μάρτυρος.

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος*· Ἐφραίμ ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Νέα Μάκρῃ.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 236-238, περίπτωσις Α', μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων (Πέμ. Γ' ἐβδ. ἐσπέρας καὶ Παρ. Γ' ἐβδ. πρωί). Ὅπου ὅμως ἡ ἁγία Εἰρήνη ἐορτάζεται ἐπισημώτερον, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ 6 προσόμοια τῆς ἁγίας. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «*Αἱ Μυροφόροι ὀρθρῖναι*». Εἴσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. [Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἁγίας. Εἰς τὴν λιτήν, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «*Μετὰ φόβου ἦλθον*» (Παρ. Γ' ἐβδ., ἀπόστιχα

αἰνων)]⁷⁴. Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἀγίας. Δόξα, τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «*Ἠτήσατο Ἰωσήφ*». Ἀπολυτίκια· «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ*», «*Ὅτε κατήλθες*». Δόξα, τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν· «*Ταῖς Μυροφόροις*». (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, τὰ 3 ἀπολυτίκια τοῦ Πεντηκοσταρίου. Δόξα, τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε Παρθένε*»).

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τῆς ἀγίας καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ ἐξῆς τῆς ἐορτῆς· «*Τὰ μύρα θερμῶς*» (Παρ. Γ' ἐβδ., μετὰ τὴν β' στιχ.), «*Αἱ Μυροφόροι ὀρθρῆσαι*» [καί· «*Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου*» (Κυρ. Μυροφ., μετὰ τὴν β' στιχ.)]. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας]. Εἶτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν' φαλμός χῦμα [καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ *Κυπρίω Μηναίῳ*]. Κανόνες, ὁ τῶν Μυροφόρων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τῆς ἀγίας εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῶν Μυροφόρων, τὸ κάθισμα τῆς ἀγίας. Δόξα, ἕτερον τῆς αὐτῆς. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «*Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς*» (Κυρ. Μυροφ., μετὰ τὴν γ' ὠδὴν). Ἀφ' Ὡ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἀγίας καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καταβασίαι· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἀγίας καὶ τῶν Μυροφόρων· «*Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε*». Εἰς τοὺς αἰνους, τὰ 4 προσόμοια τῆς ἀγίας. Δόξα, τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «*Μυροφόροι γυναῖκες*» (Παρ. Γ' ἐβδ., αἶνοι). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς Μυροφόροις*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ 3 τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῆς ἀγίας καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῶν Μυροφόρων· «*Τὸ Χαῖρε, ταῖς Μυροφόροις*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

74. Τὰ ἐντὸς ἀγκυλῶν στοιχεῖα, εἶναι δυνατόν νὰ φαλῶσιν ὅπου τελεῖται πανήγυρις πρὸς τιμὴν τῆς ἀγίας.

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Μυροφόρων· Ἰώβ τοῦ δικαίου καὶ πολυάθλου· Σεραφεὶμ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς· Σοφίας ὁσίας τῆς ἐν Κλεισούρᾳ Καστορίας.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 239-241, περίπτωσις Β'.

7. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (Παραλύτου). Τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Ε'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, τοῦ δικαίου Ἰώβ. Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου εἰς 3. Δόξα, τοῦ Παραλύτου· «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Παραλύτου· «Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τοῦ Παραλύτου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τοῦ Παραλύτου (τὰ 4 τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς) μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀφ' ᾤδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Παραλύτου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς διετάχθη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, καὶ ἀκολούθως ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Παραλύτου, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνες. Εἴτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ «Ἄγιος Κύριος», τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ Παραλύτου.

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Παραλύτου· «Κύριε, τὸν Παράλυτον». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀπόστολος, Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου· «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον» (Πράξ. θ' 32-42).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα» (Ἰω. ε' 1-15).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Συμφώνως, Παρθένε». Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Δ' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Δ' ἐβδ. Ἰωάννου.

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ*· Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, παρὰ τὴν κοινότητα Φικάρδου.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ Παραλύτου (Κυρ. Παραλ. ἐσπέρας καὶ Δευτ. Δ' ἐβδ. πρωί), ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 6 προσόμοια τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ». Εἰσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου ἐμμελῶς. Εἰς τὴν λιτήν, τὰ ἰδιόμελα τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς» (Δευτ. Δ' ἐβδ., ἀπόστιχα αἰνῶν). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Ὁ τῇ παλάμῃ τῇ ἀχράντῳ». Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὸ τῆς ἐορτῆς· «Πάρεσιν εὐραντο» (Δευτ. Δ' ἐβδ., μετὰ τὴν β' στιχ.). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὴν β' καὶ τὸν πολυέλεον, τὰ τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ ἐξῆς τῆς ἐορτῆς· «Ῥῆμα Παράλυτον» (Κυρ. Παραλ., μετὰ τὴν γ' ὥδῃν) καὶ (πάλιν τὸ) «Πάρεσιν εὐραντο». Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Εἴτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Κανόνες, ὁ τοῦ Παραλύτου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον τοῦ Παραλύτου, τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ὁσίου. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Ῥῆμα Παράλυτον». Ἀφ' ᾗ ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ Παραλύτου· «Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος». Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 4 προσόμοια τοῦ *Μηναίου*. Δόξα,

τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Ἄταφος νεκρὸς*» (Δευτ. Δ' ἐβδ., αἶνοι). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον· «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τοῦ Παραλύτου· «*Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

9. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Παραλύτου· Ἡσαΐου προφήτου· Χριστοφόρου μάρτυρος· Ἱερωνύμου ὁσίου τοῦ Σιμωνοπετρίτου.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 236-238, περίπτωσις Α'.

10. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῳ . Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Καθίσματα, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 8, ἀμφότεροι μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' ὚' ὠδῆς, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Καταβασίαι· «*Θάλασσαν ἔπηξας*». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὠδή, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνες. Εἴτα ἡ καταβασία· «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτοουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι» (Πράξ. ιδ' 6-18) καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως· «Τῆς ἑορτῆς μεσαζούσης» (Ἰω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικόν· «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἶμα, ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος. Ἀλληλούια». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, οἱ κανόνες αὐτῆς φάλλονται ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἥτοι ὁ μὲν α' τῇ Πέμπτῃ, τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Δευτέρᾳ, ὁ δὲ β' τῇ Παρασκευῇ, τῇ Κυριακῇ καὶ τῇ Τρίτῃ, ἄνευ τοῦ τριαδικοῦ. Ἐὰν δὲ ἐν καθημερινῇ ὑπάρχῃ ἑορταζόμενος ἅγιος, λέγονται αἱ καταβασαί· «Θάλασσαν ἔπηξας».

11. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν γενεθλίων, ἥτοι τῶν ἐγκαινίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως· Μωκίου ἱερομάρτυρος· Μεθοδίου καὶ Κυρίλλου, φωτιστῶν τῶν Σλάβων.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 236-238, περίπτωσις Α', φαλλομένου καὶ τοῦ ἀπολυτικίου τῶν γενεθλίων τῆς Πόλεως.

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου*· Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀθήδρας κ. Ἐπιφάνιος.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἀνωτέρω, περίπτωσις Α', μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηχοστῆς (Πέμ. Δ' ἐβδ. ἐσπέρας καὶ Παρ. Δ' ἐβδ. πρωί). Ὅπου ὅμως ὁ ἅγιος ἐορτάζεται ἐπισημώτερον, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῆς ἑορτῆς μεσουσσης». Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. [Τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου. Εἰς τὴν λιτήν, τὰ ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Καθαρθῶμεν ἐννοιῶν» (Παρ. Δ' ἐβδ., ἀπόστιχα αἰνῶν)]⁷⁵].

75. Τὰ ἐντὸς ἀγκυλῶν στοιχεῖα, εἶναι δυνατόν νὰ ψαλῶσιν ὅπου τελῆται πανήγυρις πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, πρὸ τοῦ πάθους». Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου. Δόξα, ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς». (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τὸ α' τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε»).

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τοῦ ἁγίου καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ ἐξῆς τῆς ἑορτῆς· «Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ (Παρ. Δ' ἐβδ., μετὰ τὴν β' στιχ.), «Ὁ πάντων ἐπιστάμενος» [καὶ· «Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων» (Τετ. Μεσοπ., μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχ.). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου]. Εἴτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' ψαλμὸς χῶμα [καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*]. Κανόνες, ὁ β' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· Ἑστηκώς ἐν τῷ μέσῳ» (Τετ. Μεσοπ., μετὰ τὴν γ' ὥδῃν). Ἀφ' Ὡ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καταβασίαι· «Θάλασσαν ἔπηξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἑξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων». Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, τοῦ Πάσχα» (Παρ. Δ' ἐβδ., αἱνοί). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ α' ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς· «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη».

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γλυκερίας μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 239-241, περίπτωσις Β'.

14. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (Σαμαρείτιδος). Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ· Θεράποντος ιερομάρτυρος, ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ*. Ἦχος δ΄. Ἑωθινὸν Ζ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς Σαμαρείτιδος. Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος· «Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος· «Ὡς ὠφθης ἐπὶ γῆς». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου. Τὸ ἰδιόμελον τῶν αἰνῶν τῆς Σαμαρείτιδος· «Τάδε λέγει Κύριος». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς λιτῆς· «Ἀγαλλιάσθω σήμερον». Τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», ὁ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»

καὶ ὁ τῆς Σαμαρείτιδος (τὰ 4 τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς) μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀφ' ὧς ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι, τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς διετάχθη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, καὶ ἀκολούθως ἡ θ' ᾠδὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῆς Σαμαρείτιδος, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνες. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ «Ἅγιος Κύριος», τοῦ Πάσχα, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀπόστολος, Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος· «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι» (Πράξ. ια' 19-30).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν» (Ἰω. δ' 5-42).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Εὐφραίνου, ἀγάλλου». Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ε' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Ε' ἐβδ. Ἰωάννου.

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου· Ἀχιλλίου ἐπισκόπου Λαρίσης· Πανηγυρίου ὁσίου τοῦ Κυρίου*.

16. ΤΡΙΤΗ. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου.

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας ἀποστόλων· Ἀθανασίου ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως· Θεοφάνους ἐπισκόπου Σολίας τῆς Κύπρου*.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, παραλειπομένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὅρθρῳ τοῦ συναξαρίου τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ ἑορταζόμενος ἅγιος, ψάλλονται αἱ καταβασαί· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

18. ΠΕΜΠΤΗ. Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου μαρτύρων.

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Πατρικίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου· τῶν ιγ' (13) ὁσιομαρτύρων τῆς ἱερᾶς μονῆς Παναγίας τῆς Καντάρας Κύπρου*.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος· Θαλλελαίου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 239-241, περίπτωσις Β'.

21. ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (Τυφλοῦ). Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, μεγάλων θεοστέπτων βασιλέων καὶ ἱσαποστόλων. Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Η'.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Κάτω Πύργου Τηλλυρίας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Κοντάκιον, τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἑσπερινός

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων εἰς 4. Δόξα, τῶν ἀγίων· «Πλουσί-ων δωρεῶν». Καὶ νῦν, τοῦ Τυφλοῦ· «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἀγίων.

Εἰς τὴν λιτήν, τὸ ἰδιόμελον τῶν αἰνῶν τοῦ Τυφλοῦ· «Ὁ διὰ σπλάγγ-χνα ἐλέους» καὶ τὰ τῶν ἀγίων. Δόξα, τῶν ἀγίων. Καὶ νῦν, τὸ τῆς λιτῆς τοῦ Τυφλοῦ· «Ὅλον τὸν βίον ὁ Τυφλός».

Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τῶν ἀγίων· «Σέλας φαινότατον». Καὶ νῦν, τοῦ Τυφλοῦ· «Δικαιοσύνης ἦλιε νοητέ».

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν ἀγίων. Καὶ νῦν, τὸ ὁμό-ηχον θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, ὡς ἐν τῷ Πεντη-κοσταρίῳ. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῶν ἀγίων· «Νέος γέγονας». Δόξα, ἕτερον· «Ἡ εὐσημος μνήμη σου». Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς ὁμοιον θεοτοκίον⁷⁶.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

76. Βλ. ὑπόσημ. 2.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» ὁ τοῦ Τυφλοῦ εἰς 4 (τὰ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ 3 τροπάρια καὶ τὸ θεοτοκίον ἐκάστης ὥδῃς) μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τῶν ἀγίων εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἀγίων, τὸ κάθισμα αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Τυφλοῦ. Ἀφ' Γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι· «Τῷ Σωτῆρι Θεῷ». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς διετάχθη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, καὶ ἀκολούθως ἡ θ' ὥδῃ τοῦ Τυφλοῦ καὶ τῶν ἀγίων, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα ἡ καταβασία· «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ «Ἄγιος Κύριος», τοῦ Πάσχα, τὸ α' τοῦ Τυφλοῦ, τῶν ἀγίων καὶ τὸ β' τοῦ Τυφλοῦ.

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν ἀγίων, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἦψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν».

«Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου».

Εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τῶν ἀγίων· «Ὁ τῶν ἀνάκτων ἄναξ». Καὶ νῦν, τοῦ Τυφλοῦ· «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν ἀγίων, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀπόστολος, τῶν ἁγίων· «*Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς*» (Πράξ. κγ' 1, 12-20).

Εὐαγγέλιον, Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ· «*Παράγων ὁ Ἰησοῦς*» (Ἰω. θ' 1-38).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου*». Κοινωνικόν· «*Σῶμα Χριστοῦ*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Τυφλοῦ, καὶ ἐὰν ὑπάρχη ἐορταζόμενος ἅγιος, φάλλονται αἱ καταβασαί· «*Τῷ Σωτῆρι Θεῷ*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. *Πράξεων* καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. *Ἰωάννου*.

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βασιλίσκου μάρτυρος.

23. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ Τυφλοῦ· Μιχαὴλ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Συνάδων*· Εὐμενίου ὁσίου τοῦ νέου.

Σημείωσις. Ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* ὑπάρχουσι δύο τάξεις ἀποδόσεως τῶν ἐορτῶν τοῦ Τυφλοῦ καὶ τοῦ Πάσχα. Κατὰ τὴν πρώτην, καὶ παλαιότεραν, ἡ ἀπόδοσις ἀμφοτέρων τῶν ἐορτῶν γίνεται τῇ Τετάρτῃ τῆς Γ' ἐβδ. μετὰ τῶν ἀναστασίμων τοῦ πλ. α' ἡχου, κατὰ τὸν συνήθη τύπον τῶν ἀποδόσεων τῶν ἐορτῶν τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Κατὰ τὴν δευτέραν τάξιν, ἡ μὲν ἀπόδοσις τοῦ Τυφλοῦ γίνεται τῇ Τρίτῃ τῆς Γ' ἐβδ. μετὰ τῶν ἀναστασίμων τοῦ πλ. α' ἡχου, ἡ δὲ ἀπόδοσις τοῦ Πάσχα μόνῃ τῇ Τετάρτῃ τῆς Γ' ἐβδ. μετὰ τῶν ἀναστασίμων τοῦ α' ἡχου, κατὰ τὸν τύπον τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Πάσχα. Ἐν τῷ παρόντι ἀκολουθεῖται ἡ ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* β' τάξις.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὴν ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* β' τάξιν (Δευτ. Γ' ἐβδ. ἐσπέρας καὶ Τρ. Γ' ἐβδ. πρωί, πρὸ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως), ὡς διετάχθη ἐν σελ. 239-241, περίπτωσις Β'.

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα· Συμεὼν ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει*· Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Εὐρύχῳ*.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὴν ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* β' τάξιν (Τρ. Γ' ἐβδ. ἐσπέρας καὶ Τετ. Γ' ἐβδ. πρωί, πρὸ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως).

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Κοντάκιον τοῦ Τυφλοῦ.

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῶ . «Δόξα τῇ ἀγία», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Πάσχα, τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόλυσις, ἡ διαλογικὴ τοῦ Πάσχα.

Ἐν τῷ Μ ε σ ο ν υ κ τ ι κ ῶ . Ἀναγινώσκεται ἡ Θ' τοῦ Πάσχα, ὡς προδιετυπώθη.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ῳ . Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, παραλειπομένων τοῦ συναξαρίου τοῦ Πεντηκοσταρίου, τοῦ Κατηχητικοῦ Λόγου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ ἀπολυτικίου αὐτοῦ.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Προκείμενον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

25. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ· ἡ γ' εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Σημείωσις. Ἐνεκα τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, ἡ ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται εἰς τὴν κς' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται εἰς τὸν νάρθηκα ἢ εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνος τῆς ἀναστάσεως. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως, ψαλλομένου πολλάκις τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη», γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τῆς εἰκόνος. Μετ' αὐτόν, ὁ ἱερεὺς αἶρει τὴν εἰκόνα καὶ προπορευομένων λαμπάδων, ἑξαπτερύγων καὶ θυμιατοῦ, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ», εἰσάγει αὐτὴν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα. Εἶτα ἡ διαλογικὴ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα.

Ἑσπερινὸς

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν»⁷⁷ καὶ ὁ προοιμιακὸς ψαλμός.

77. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἑναρξιν τῶν ἀκολουθιῶν τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸ τρισάγιον· «Ἄγιος ὁ Θεός», οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ ὁποῖον ἐπανέρχεται ἀπὸ τοῦ Ἀποδείπνου τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων·

«Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως».

«Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ».

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τρίς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν», μεθ' ἣν τὸ «Δι' εὐχῶν», ὅπερ ἐπανέρχεται λεγόμενον μεθ' ἐκάστην ἀπόλυσιν.

Τῇ Πέμπτῃ πρωί, Μεσονυκτικὸν

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός» καὶ εὐθὺς τὸ τρισάγιον κτλ. Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός» καὶ εὐθὺς τὸ τρισάγιον κτλ., τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον· «Ἀνέβη ὁ Θεός ...» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· «Πάντα τὰ ἔθνη ...» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ).

Τὸ Γ' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον (ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης), τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σήμερον ἐν οὐρανοῖς».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' ὧδῃς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Καταβασίαι· «*Θεῖω καλυφθεῖς*». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τοῦ μὲν α' κανόνος μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου, τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου· «*Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον ...*» πρὸ ἐκάστου τροπαρίου πλὴν τοῦ θεοτοκίου, τὸ ὁποῖον λέγεται μόνον μετὰ τοῦ «*Καὶ νῦν*». Εἶτα ἡ καταβασία· «*Χαίροις, ἄνασσα*».

Ἐξαποστειλάριον· «*Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε*» τρίς.

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'· «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. β'· «Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου».

Στίχ. γ'· «Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου».

Στίχ. δ'· «Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν ταῖς θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς
ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς*».

Στίχ. β'. «Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ».

Στίχ. γ'. «Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς».

Στίχ. δ'. «Σχολάσατε καὶ γινῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. α'. «Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιásiσεως».

«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Στίχ. β'. «Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν».

Στίχ. γ'. «Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κáθηται ἐπὶ θρόνου ἀγίου αὐτοῦ».

Εἰσοδικόν· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Ἀπόστολος, τῆς ἑορτῆς· «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πράξ. α' 1-12).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (Λκ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικόν· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ἀλληλούια». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Μηναίου, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἥτοι ὁ μὲν α' τῇ Παρασκευῇ, τῇ Κυριακῇ, τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ, ὁ δὲ β' τῷ Σαββάτῳ, τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ἑορταζόμενος ἄγιος, λέγονται αἱ καταβασαίαι· «Θεῖα καλυφθεῖς».

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κάρπου ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο΄ (70)· Συνεσίου ἐπισκόπου Καρπασίου*.

Σημείωσις. Σήμερον, καταλιμπανομένης τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἀποστόλου Κάρπου, φάλλεται ἐκ μεταθέσεως ἡ ἀκολουθία τῆς γ΄ εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (κε΄ Μαΐου) μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως (Πέμ. Ἀναλ. ἐσπέρας καὶ Παρ. Γ΄ ἐβδ. πρωί), ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐτέχθης, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας». Εἰσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν στίχων· «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου».

«Μνησθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πρᾶότητος αὐτοῦ».

Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις». Ἀπολυτίκια, τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ». (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε».) Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, τοῦ Προδρόμου καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ ἐξῆς τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀνελθὼν», «Ἐπιβὰς ἐν νεφέλαις» (Παρ. Γ΄ ἐβδ., μετὰ τὴν α΄ καὶ β΄ στιχ.) καὶ· «Ἀγγέλων θαυμαζόντων» (Πέμ. Ἀναλ., μετὰ τὴν α΄ στιχ.). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ’ αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ προαιώνιος Θεός» (Πέμ. Ἀναλ., μετὰ τὴν β΄ στιχ.). Ἀφ’ Γ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι· «Θεῖω καλυφθεῖς». Εἰς

τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς ἑορτῆς· «*Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε*». Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου εἰς 4. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Κύριε, ἀναλαμβανομένου σου*» (Παρ. Γ' ἐβδ., ἀπόστιχα αἰνῶν). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτοουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς· «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος· ἡ μετακομιδὴ τῶν λειψάνων Θεράποντος ἱερομάρτυρος*· Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Ῥώσου.

28. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου· Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινὸν Γ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 3, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν πατέρων. Δόξα, τῶν πατέρων· «*Τὰς μυστικὰς σήμερον*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν πατέρων· «*Τὴν ἐτήσιον μνήμην*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Κύριε, τὸ μυστήριον*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τῶν πατέρων μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀφ' Γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασαί· «Θεῖον καλυφθεὶς». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων καὶ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις».

Δόξα, τῶν πατέρων· «Τῶν ἀρίων πατέρων ὁ χορὸς». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἐορτῆς, μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν» εἰς τὸ β'. Εἰσοδικόν, τῆς ἐορτῆς· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς»⁷⁸.

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς, τῶν πατέρων, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Ἀπόστολος, Κυριακῆς τῶν πατέρων· «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος» (Πράξ. κ' 16-18, 28-36).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς» (Ἰω. ιζ' 1-13).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων, κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ζ' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Ζ' ἐβδ. Ἰωάννου.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοδοσίας μάρτυρος.

30. ΤΡΙΤΗ. Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.

31. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἑρμείου μάρτυρος.

78. Τὰ ἐφύμνια· «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν» καί· «ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς», ὥρισamen κατὰ τὴν ἱστορικὴν σειρὰν τῶν γεγονότων (πρβλ. καὶ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἡμέρας).



ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰουστίνου μάρτυρος τοῦ φιλοσόφου καὶ ἑτέρου Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Ἰουστίνου ὁσίου τοῦ ἐν Σερβία.

2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως· Νικηφόρου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῳ . Τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὅ ρ θ ρ ω . Μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοί, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου). Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχασάββατον). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν· Λουκιλλιανοῦ μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Πάππου ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) τοῦ ὁμολογητοῦ*.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Εὐθὺς (ἄνευ εἰσόδου) τὸ «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, φάλλεται τὸ «Ἀλληλούια» τρὶς ἐκ γ' εἰς ἥχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τὸ «Καταξίωσον», τὰ πληρωτικά καὶ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*.

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», φάλλεται ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ πλ. β' ἥχου (τῆς Παννυχίδος)· «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς μὲν τὰ δύο πρῶτα τροπάρια· «Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου» καί· «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλίσθησονται», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Ἀπὸ γ' ὠδῆς τὰ καθίσματα, ἀφ' ὧς δὲ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος. Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, φάλλεται καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Θεὸν ἀνθρώποις».

Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὰ ἀπολυτίκια, ἡ ἐκτενής, ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων καὶ ἡ ἀπόλυσις, ὡς διετάχθησαν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω (βλ. σελ. 134-136).

Ὅρθρος

Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλούια» μετὰ τῶν στίχων καὶ τὰ ἀπολυτίκια, ὡς διετάχθησαν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω (βλ. σελ. 136). Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια καὶ ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ ὀνομάτων). Εἶτα τὸ κάθισμα· «Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας» καὶ εὐθὺς ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανὼν, ὁ τοῦ *Πεντηκοσταρίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχων εἰς μὲν τὰ δύο πρῶτα τροπάρια· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε» καί· «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' ὧς ὠδῆς, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*, ἀλλὰ μετὰ τὸ συναξάριον

τοῦ Μηναίου, τὸ παρὸν ὑπόμνημα (ἐκ τοῦ Τριωδίου, Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω)·

«Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι πατέρες ἐθέσπισαν».

Στίχοι.

«Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων».

«Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχὰς κατὰταξον, Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν».

Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεξεύσας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἶρμος καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἴτα τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἴτα τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ὡς διετάχθη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω (βλ. σελ. 137), ἀλλ' Εὐαγγέλιον λέγεται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς. Μετὰ δὲ τὴν θείαν κοινωνίαν, ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», φάλλεται τὸ ἐξῆς⁷⁹.

Ἦχος πλ. β'.

Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

4. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· Μάρθας καὶ Μαρίας, ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

79. Τὸ Τ.Μ.Ε. (σελ. 388, § 46, σημ. 14) ὀρίζει ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς» τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας». Τοῦτο ὅμως δὲν δικαιολογεῖται, καθ' ὅτι δὲν πρόκειται περὶ δεσποτικῆς ἑορτῆς. Ὅθεν προετιμῆσαμεν τὸ «Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε», ὡς διατάσσουσιν ἕτερα Τυπικά.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μητροφάνους καταλιμπάνεται⁸⁰. Δυνατὸν ὅμως, ὑπὸ τῶν βουλομένων νὰ τιμήσωσι τὸν ἅγιον, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ νὰ μετατεθῇ εἰς τὴν Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ νὰ συμφαλῇ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Πεντηκοστῆς, κατὰ τὴν ἐν σελ. 60-62 διάταξιν, καταλιμπανομένης αὐτῆς τοῦ ἁγίου Ἰλαρίωνος.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας». Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ α' ἤχου· «Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν» εἰς 4 καὶ τὰ 5 τοῦ β' ἤχου· «Εἶδομεν τὸ φῶς» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε, λαοί».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἐορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν».

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς τρίς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Σημείωσις. Ἀπὸ τοῦ Ἀποδείπνου τῆς σήμερον ἐπανάρχεται εἰς τὴν ἑναρξιν τῶν ἀκολουθιῶν τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ τρισάγιον κτλ. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός, «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ τρισάγιον κτλ., τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

80. Ἡ παλαιὰ (μὴ ἐορτάσιμος) ἀκολουθία τοῦ ἁγίου, περιελάμβανε μόνον τὰ δευτέρα ἐσπέρια, τὸν β' κανόνα, τὸ μεσῳδίων κάθισμα καὶ τὸ κοντάκιον τῆς νῦν ὑπαρχούσης. Ἡ ἐν τοῖς τετυπωμένοις *Μηναίοις* ἐορτάσιμος ἀκολουθία αὐτοῦ ἐποιήθη ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν ιΓ' αἰῶνα ἀχμάσαντος Νικολάου Μαλαξοῦ.

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης). Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς ψάλλεται ὁ ν' ψαλμὸς καὶ γίνεται ὁ ἐν ἐκάστη Κυριακῇ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου⁸¹. Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Βασιλεῦ οὐράνιε».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφότεροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' Ὡδῇς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι, διπλαῖ· «Πόντω ἐκάλυψεν» καί· «Θεῖω καλυφθεῖς». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνες. Εἵτα αἱ καταβασίαι· «Μὴ τῆς φθορᾶς» καί· «Χαίροις, ἄνασσα».

Ἐξαποστειλάρια· «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα» δις καί· «Φῶς ὁ Πατήρ» ἅπαξ.

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Βασιλεῦ οὐράνιε».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'. «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

81. Περί τούτου βλ. γενικάς διατάξεις σελ. 32.

Στίχ. β´. «Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν».

Στίχ. γ´. «Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν».

Στίχ. δ´. «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν».

Δόξα, καὶ νῦν· *«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».*

Ἀντίφωνον β´

Στίχ. α´. «Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ».

Στίχ. β´. «Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου».

Στίχ. γ´. «Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω».

Στίχ. δ´. «Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι».

Δόξα, καὶ νῦν· *«Ὁ μονογενὴς Υἱός».*

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´. «Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα».

«Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Στίχ. β´. «Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν δέησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ, οὐκ ἐστέρησας αὐτῷ».

Στίχ. γ´. «Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου».

Εἰσοδικόν· *«Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια».*

Μετά τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὅτε καταβάς».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ἀπόστολος, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν» (Πράξ. β' 1-11).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς» (Ἰω. ζ' 37-52, η' 12).

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως»· «Μὴ τῆς φθορᾶς». Κοινωνικόν· «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἀλληλούια». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Μετά τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θείας Λειτουργίας, τελεῖται ὁ

**Μέγας Ἑσπερινὸς
τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
(τῆς γονυκλισίας)**

Μετά τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, τὰ εἰρηνικά καὶ τὰ ἐσπέρια ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Τίς Θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας καὶ τὰ ἀπόστιχα. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Α' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Α' ἐβδ. Ματθαίου.

5. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Δωροθέου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Τύρου.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ὡς ἐχθές. Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' Γ' ᾠδῆς, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασίαι, αἱ ἱαμβικάι· «Θεῖον καλυφθεῖς». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων ὡς ἐχθές. Εἶτα ἡ καταβασία· «Χαίροις, ἀνασσα». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ τρισάγιος ὕμνος⁸². Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως· Χαίροις, ἄνασσα». Κοινωνικόν· «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα, φιλάνθρωπε. Ἀλληλουία». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Μηναίου, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἥτοι ὁ μὲν α' τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ, ὁ δὲ β' τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ἑορταζόμενος ἅγιος, λέγονται αἱ καταβασαί· «Θεῖω καλυφθεῖς». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», τὸ ὅποῖον λέγεται ἐφ' ἐξῆς εἰς πᾶσαν Θείαν Λειτουργίαν.

6. ΤΡΙΤΗ. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοδότου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

8. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου· Καλλιόπης μάρτυρος.

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς· Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ στιχηρὰ ἀνὰ μίαν εἰς 8. Τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοί, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως

82. Βλ. ὑποσημ. 10.

αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Πεντηκοσταρίου*). Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα.

Ἐν τῇ *Λειτουργίᾳ*. Ὁ τρισάγιος ὕμνος. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Χαίροις, ἄνασσα*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

11. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τῶν Ἀγίων Πάντων· Βαρνάβα ἀποστόλου, ἰδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου*. Βαρθολομαίου ἀποστόλου· Βαρνάβα ὁσίου τοῦ ἐν Βάσῃ Κοιλανίου*. Λουκᾶ ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως τῆς Κριμαίας τοῦ ἱατροῦ. Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν Α'.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τριμυθοῦντος κ. Βαρνάβας.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικός ναὸς Ἀποστόλου Βαρνάβα Λευκωσίας καὶ ἡ ἱερὰ σταυροπηγία καὶ μονὴ Ἀποστόλου Βαρνάβα.

Σημείωσις. Σήμερον συμπάλλεται μετὰ τῆς τοῦ *Πεντηκοσταρίου* καὶ ἡ ἐν τῷ *Κυριακῷ Μηναίῳ* ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα⁸³· ἡ δὲ τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 3, τὰ 4 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἀποστόλου καὶ τὰ 3 πρῶτα τῶν Ἀγίων Πάντων. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «*Βαρνάβα πανεύφημε*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

83. Οὐδὲν *Τυπικὸν* ὁμιλεῖ περὶ τῆς συμπύσεως τῆς μνήμης τοῦ ἀποστόλου ἐν Κυριακῇ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, ἐφ' ὅσον ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία αὐτοῦ εἶναι μὴ ἑορτάσιμος. Ὅθεν διετυπώσαμεν τὴν τάξιν κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν, ληφθεῖσων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν τῷ *Τ.Μ.Ε.* παρεμφερῶν διατάξεων τῆς μνήμης Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (τυπ. ἡ' Μαΐου, περίπτ. Ζ', § 17-19, σελ. 264-265), καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης (τυπ. κα' Μαΐου, περίπτ. ΙΔ', § 25-27, σελ. 273-274). Ἰστέον δ' ὅτι ἐνταῦθα προτάσσομεν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἀποστόλου καὶ ἐπιτάσσομεν τὴν τῶν Ἀγίων Πάντων, καθ' ὅτι οἱ ἀπόστολοι προηγοῦνται τῶν λοιπῶν ἁγίων.

Εἰσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα (τὸ α' καὶ γ' τοῦ ἀποστόλου ἐμμελῶς, καὶ τὸ β' τῶν Ἀγίων Πάντων χῦμα).

Εἰς τὴν λιτὴν, τὰ ιδιόμελα τοῦ ἀποστόλου καὶ τῶν Ἀγίων Πάντων (μετὰ τοῦ δοξαστικοῦ αὐτῶν). Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «Ἔχει μὲν ἡ θειοτάτη». Καὶ νῦν· «Λέσποινα, πρόσδεξαι».

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν Ἀγίων Πάντων· «Λεῦτε, πιστοί, σήμερον». Καὶ νῦν· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τὸ β' τοῦ ἀποστόλου· «Τὸ μέγα κλέος». Δόξα, τῶν Ἀγίων Πάντων. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τοῦ ἀποστόλου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τῶν Ἀγίων Πάντων εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Ἀγίων Πάντων, τὸ α' κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τὸ τῶν Ἀγίων Πάντων. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ὧς ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου, τὸ συναξάριον τοῦ Κυπρίου Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασαίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Α΄ ἀναστάσιμον, τὸ β΄ τοῦ ἀποστόλου· «Ὡς μύστης καὶ ἀπόστολος», τῶν Ἀγίων Πάντων καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 2, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἀποστόλου καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν Ἀγίων Πάντων, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς».

«Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ».

Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «Βαρνάβα θεόπνευστε». Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τὸ β΄ τοῦ ἀποστόλου, τῶν Ἀγίων Πάντων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἀπόστολος, τοῦ ἀποστόλου· «Βαρνάβας καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ» (Πράξ. ιβ΄ 25-ιγ΄ 12).

Εὐαγγέλιον, Α΄ Κυριακῆς Ματθαίου· «Πᾶς ὅστις ὁμολογήσῃ» (Μτ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σημειώσεις. 1. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου τελεῖται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ἡγουμένων αὐτῆς.

2. Ἀπὸ τὸ ἐσπέρας τῆς σήμερον ἐπανέρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς (ἀπὸ τοῦ πλ. δ΄ ἤχου) καὶ αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν τελοῦνται ὡς προδιετάχθησαν ἐν τῷ παρόντι (βλ. γενικὰς διατάξεις, σελ. 45 κ. ἐξ.).

3. Ἐφ΄ ἐξῆς, μέχρι καὶ τῆς κγ΄ Ἰουλίου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασαί· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν» (ἐκτὸς τῆς β΄ καὶ κε΄ Ἰουλ.).

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Β΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Β΄ ἐβδ. Ματθαίου.

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ὀνουφρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου*· Ζήνωνος ἐπισκόπου Κουρίου*.

*Ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν ἀγίων ἀποστόλων,
ἥτις διαρκεῖ μέχρι καὶ τῆς κη΄ Ἰουνίου.*

13. ΤΡΙΤΗ. Ἀκυλίνης μάρτυρος· Τριφυλλίου ἐπισκόπου Λήδρων*.

14. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἐλισαίου προφήτου· Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ προφήτου.

15. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀμῶς προφήτου· Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος.

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου*.

Πανηγυρίζει ὁ ἐπισκοπικὸς ναὸς Ἀγίου Τύχωνος τῆς κοινότητος Ἀγίου Τύχωνος.

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος καὶ Περεγρίνου μαρτύρων· Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ μαρτύρων· Φιλωνίδου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Κουρίου*.

Σημείωσις. Τὰ στιχηρὰ καὶ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἁγίων Μανουήλ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς παραλείπονται, καθ' ὅτι ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτῶν.

18. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Λεοντίου μάρτυρος*· Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς Κύπρου*. Ἦχος α΄. Ἑωθινὸν Β΄.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Χύτρων κ. Λεόντιος.

Σημείωσις. Σήμερον ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει Μόρφου τιμᾶται ἡ σύναξις πάντων τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμψάντων καὶ ἐξαιρέτως τιμωμένων ἁγίων.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἑσπερινός

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια, τὸ Β' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Β' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, Β' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη» (Ῥωμ. β' 10-16).

Εὐαγγέλιον, Β' Κυριακῆς Ματθαίου· «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς» (Μτ. δ' 18-23).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Ματθαίου.

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰούδα ἀποστόλου.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου.

20. ΤΡΙΤΗ. Μεθοδίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πατάρων.

21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος τοῦ Ταρσέως.

22. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐσεβίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σαμοσάτων.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀγριππίνης μάρτυρος· Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητριάνοῦ διακόνου καὶ Ἀθανασίου ἀναγνώστου τῶν Κυπρίων μαρτύρων*.

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τὸ Γενέσιον τοῦ προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· Παναγιώτου νεομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ».

«Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Κανόνες, οἱ δύο τοῦ Προδρόμου, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, ἀμφοτέροι μετὰ στίχου

εἰς τὰ τροπάρια· «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

25. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου· Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος. Ἦχος β'. Ἑωθινὸν Γ'.

Σημείωσις. Τὴν παροῦσαν διάταξιν κατηρτίσαμεν ὡς ὀρίζεται ἐν τῷ *T.M.E.*, κατὰ τὴν ὁμοίαν περιπτώσιν τῆς λ' Αὐγούστου ἐν Κυριακῇ (τυπ. κδ' Αὐγ., § 5, σελ. 313), καὶ συνεπληρώσαμεν ὅπου δεῖ ἀπὸ ἄλλα *Τυπικά*. Ἐνταῦθα (τυπ. κδ' Ἰουν., § 4, σελ. 279), τὸ *T.M.E.* περιπίπτει εἰς σφάλματά τινα· ὀρίζει εἰς τὰ ἑσπέρια τὰ στιχηρὰ τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ τῆς κδ' Ἰουνίου, ἀντὶ τὰ τῆς κε', παραλείπει τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἁγίας Φεβρωνίας, καὶ διακόπτει τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ἀντὶ νὰ ἐπεκτείνῃ αὐτὴν εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἁγίας Φεβρωνίας. Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Ἡ Ἑλισάβετ συνέλαβε*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Προδρόμου· «*Βλέπε τὴν Ἑλισάβετ*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Προφῆτα καὶ Πρόδρομε*» (κδ' Ἰουν.). Καὶ νῦν· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β' τοῦ Προδρόμου (κδ' Ἰουν.) καὶ ὁ τῆς ἀγίας, ἕκαστος εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου*. Ἀφ' ὧδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου· «*Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον*» (κδ' Ἰουν.) καὶ τὸ θεοδοκίον· «*Προφητὰ προεκήρυξαν*».

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Γ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*».

Ἀπόστολος, Γ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «*Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως*» (Ῥωμ. ε' 1-10).

Εὐαγγέλιον, Γ' Κυριακῆς *Ματθαίου*· «*Ὁ λύχνος τοῦ σώματος*» (Μτ. ζ' 22-33).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Δ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Δ' ἐβδ. *Ματθαίου*.

26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Δαυὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

27. ΤΡΙΤΗ. Σαμφὼν ὁσίου τοῦ Ξενοδόχου.

28. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων.

29. ΠΕΜΠΤΗ. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων.

Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα ἀπαγγέλλονται ἐμμελῶς.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Κανόνες, ὁ τοῦ Πέτρου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ Παύλου ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Κορυφαίων. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

30. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ σύναξις τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων τῶν Δώδεκα· Μαρίας μητρὸς τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου*.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καθίσματα, τὰ μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν τῆς κθ' Ἰουνίου. Κανόνες, ὁ τῶν Κορυφαίων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τῶν Δώδεκα εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι ἅγιοι». Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ ἀπολυτίκια· «Οἱ τῶν ἀποστόλων», «Ἀπόστολοι ἅγιοι» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Δώδεκα. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».



ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ ἀναργύρων, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων· Κωνσταντίνου τοῦ νέου μάρτυρος τοῦ ἐν Ὁρμηδεῖα*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα». Καὶ νῦν· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ β' ἤχου). Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθανυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς».

«Ἴδον δὴ τί καλὸν ἦ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό;».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

2. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡ ἐν Βλαχέρναις κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Δ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῶν ἀγίων ἀναργύρων.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια

τῆς Θεοτόκου εἰς 4. Δόξα, τῆς Θεοτόκου· «Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου· «Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς Θεοτόκου. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς Θεοτόκου, ἀμφότεροι μετὰ στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ κάθισμα αὐτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασαίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Δ' ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Δόξα, τὸ Δ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς Θεοτόκου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Θεοτόκου· «Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς».

Ἀπόστολος, τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας» (Ἑβρ. θ' 1-7).

Εὐαγγέλιον, Δ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ» (Μτ. η' 5-13).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ε' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ε' ἐβδ. Ματθαίου.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ὑακίνθου μάρτυρος· Ἀνατολίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

4. ΤΡΙΤΗ. Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀθανασίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀθῶ*· Λαμπαδοῦ ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῶ . Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (ζῆτει ἀμφοτέρω τῇ ε' Δεκ.). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

6. ΠΕΜΠΤΗ. Σισώη ὁσίου τοῦ μεγάλου.

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ· Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος.

Σημείωσις. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία τῆς ἁγίας Κυριακῆς εἶναι μὴ ἐορτάσιμος καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν σελ. 45-49 διάταξιν. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἁγία τιμᾶται πολλαχοῦ, εἶναι δυνατόν ἡ ἀκολουθία αὐτῆς νὰ φαλῇ ἐορταστικώτερον, συμπληρουμένη ὅπου δεῖ ἐκ τῶν ἀκολουθιῶν τῆς ἁγ. Παρασκευῆς (κς' Ἰουλ.) καὶ ἁγ. Μαρίνης (ις' Ἰουλ.), ἀντικαθισταμένου μόνον τοῦ ὀνόματος τῆς ἁγίας. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ταύτην, διευτυώσαμεν τὴν ἐξῆς διάταξιν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τῆς ἁγίας (Παρασκευῆς). Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν· «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου». Ἀπολυτίκιον, τῆς ἁγίας. Δόξα, καὶ νῦν· «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον, τῆς ἁγίας. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». Καθίσματα, τῆς ἁγίας (Παρασκευῆς) καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου, εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' Ὡ' ὠδῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἁγίας (Παρασκευῆς) μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ στιχηρὰ τῆς ἁγίας (Παρασκευῆς). Δόξα, τῆς ἁγίας (Μαρίνης)· «Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τῆς ἀθληφόρου». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας (ζῆτει ἀμφοτέρω τῇ δ' Δεκ.). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος*.

Πανηγυρίζει ὁ ἱερὸς ναὸς Ἀγίου Προκοπίου (Μετόχιον Κύκκου) Λευκωσίας.

Προκείμενον μαρτυρικὸν (κγ' Ἀπρ.), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (η' Ἰουλ.). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

9. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Παγκρατίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ταυρομενίας. Ἦχος δ'. Ἑωθινὸν Ε'.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Παγκράτιος.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Προκοπίου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ καθίσμα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ε' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ε' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Ε' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, Ε΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας» (Ῥωμ. ι' 1-10).

Εὐαγγέλιον, Ε΄ Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν» (Μτ. η' 28-θ' 1).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς»

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τῶν ἐθνομαρτύρων τῆς θ' Ἰουλίου 1821, ἧτοι τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανοῦ, τῶν μητροπολιτῶν Πάφου Χρυσάνθου, Κιτίου Μελετίου καὶ Κυρηναίας Λαυρεντίου καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, οἵτινες ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων. Τελεῖται, ἐπίσης, καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν πεσόντων κατὰ τὸ πραξικόπημα τῆς ιε' Ἰουλίου 1974.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Ματθαίου.

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας με' (45) μαρτύρων Ἀθανασίου ὁσίου τοῦ Κυπρίου τοῦ ἐν Πεντασχοίνῳ*.

11. ΤΡΙΤΗ Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου Ὑλγας ἱσαποστόλου τῆς βασιλίσσης Σωφρονίου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας· «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς» (Δευτ. ΙΕ' ἐβδ. Μτ). Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας (ζήτει ἀμφοτέρω τῇ ις' Σεπτ.). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου μαρτύρων· Παΐσιου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου.

13. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ· Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου· Γολινδοῦχ μάρτυρος· Ἡλιοφώτου, Αὐξουθενίου, Ἐπαφροδίτου καὶ Εὐθενίου ὁσίων (ἀγίων Ἡλιοφώτων)*.

Σημείωσις. Ἐν τῷ *Μηναίῳ*, μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἀρχαγγέλου καὶ τοῦ ὁσίου Στεφάνου, εὐρίσκεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Γολινδούχ, ἡ ὁποία εἶναι δυνατὸν νὰ φαλῇ ἀντὶ τῆς τοῦ ὁσίου.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀρχαγγέλου (βλ. *η'* Νοεμ.).

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀκύλα ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο' (70)· Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου.

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μαρτύρων.

Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὅμως φαλῇ δοξολογία μεγάλη, λέγονται τὰ τῶν ἁγίων.

16. ΚΥΡΙΑΚΗ. Τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου· Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πηδαχθόης. Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Γ'.

Σημείωσις. Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων πατέρων ζῆτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν γ' Ἰουλίου· ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Ἀθηνογένους καταλιμπάνεται.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῶν ἁγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν πατέρων. Δόξα, τῶν πατέρων· «Τὰς μυστικὰς σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν πατέρων· «Ἀποστολικῶν παραδόσεων». Καὶ νῦν· «Ἀσπύρως ἐκ θείου Πνεύματος».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν πατέρων. Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετά τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν πατέρων εἰς 4 ἕκαστος, ἀμφότεροι μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου*. Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον ιΓ' Ἰουλίου καὶ τῶν πατέρων.

Καταβασαί· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις».

Δόξα, τῶν πατέρων· «Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορός». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν πατέρων, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, Κυριακῆς τῶν πατέρων· «*Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος*» (*Τίτ.* γ' 8-15).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «*Ῥμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (*Μτ.* ε' 14-19).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων κατὰ τὴν Τουρκικὴν εἰσβολὴν τῆς κ' Ἰουλίου 1974.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ζ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ζ' ἐβδ. *Ματθαίου*.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μαρίνης μεγαλομάρτυρος*.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 65-66 διάταξιν, μετὰ τῶν ἐξῆς στοιχείων⁸⁴.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

18. ΤΡΙΤΗ. Αἰμιλιανοῦ μάρτυρος· Ὁνησιφόρου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀναρίτιδι (ἢ Ἀναρίτῃ) τῆς Πάφου*· Φωτίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀθηαίνου*.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μακρίνης ὁσίας, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου· Δίου ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ· ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Σεραφεῖμ ὁσίου τοῦ Σαρῶφ.

20. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡλιοῦ προφήτου τοῦ Θεσβίτου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω ⁸⁵. Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

84. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία τῆς ἀγίας δὲν εἶναι ἐορτάσιμος. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ φαιδρότης τῆς μνήμης τῆς ἀγίας ἀπαιτεῖ ἐορτάσιμον ἀκολουθίαν, ὥρισamen αὐτὴν τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*.

85. Εἰς τὸ *Μηναιον* Ἰουλίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἐκδοσις Δ', 2002), μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὀρίζεται πολυέλεος, μεθ' ὃν

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ προφήτου. Κοινωνικόν· *Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*.

Μετά τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, γίνεται δέησις ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς εἰς Κύπρον Τουρκικῆς εἰσβολῆς, διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν προσφύγων, τὴν ἀνέυρεσιν τῶν ἀγνοουμένων καὶ τὴν ἐκδίωξιν τῶν εἰσβολέων ἐκ τῆς νήσου ἡμῶν, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν·

Ὁ α' χορός· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ὁ β' χορός· Δόξα· «Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου».

Ὁ α' χορός· Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος)».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ὑγιείας, σωτηρίας καὶ ἀπελευθερώσεως τῶν ἐν κινδύνοις καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ εὐρισκομένων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς συντόμου συνενώσεως μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ ἐν ἐλευθερίᾳ ἐπανόδου τῶν ἐκτοπισθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν εἰς τὰς πατρογονικάς αὐτῶν ἐστίας».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς συντμήσεως τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας ἡμῶν, ἐκδιώξεως τῶν εἰσβολέων ἐκ τῆς νήσου ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐν αὐτῇ».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

τὸ κάθισμα· «Ὡς προφήτης τοῦ ὄντως» καὶ θεοτοκίον· «Ὡς παρθένον καὶ μόνην» (βλ. μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τῶν κανόνων)· εἶτα οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον· «Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου ...» μετὰ στίχου· «Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ...» (βλ. ἀπόστιχα Ἑσπερινοῦ) καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· «Ἐκράτησαν οἱ μαθηταὶ» (Πέμ. Π' ἐβδ. Ακ). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τοῦ σοῦ προφήτου». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου», καὶ τὸ ἰδιόμελον· «Προφήτα, κῆρυξ Χριστοῦ» (βλ. ἀπόστιχα). Ταῦτα εἶναι δυνατόν νὰ τηρηθῶσιν ὑπὸ τῶν βουλομένων νὰ ἐορτάσωσιν ἐπισημώτερον τὸν προφήτην.

ἽΟ ἀρχιερεὺς (ἡ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός».

ἽΟ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

ἽΟ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

ἽΟ ἀρχιερεὺς (ἡ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχὴν·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγμενους· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατὴρ καὶ τῶν χειμαζομένων λιμὴν καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ἐπάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν ἐν τῇ θλιβεραῖ ταύτῃ ἐπετείῳ, καθ' ἣν ἐχθρὸς ὑπεράριθμος, ὑπέροπλος καὶ ὑπερόπτης ἐπετέθη καθ' ἡμῶν καὶ ἐδούλωσεν ἡμᾶς. Ἐπιλήσμονες γεγονότες τῶν δωρεῶν καὶ τῶν εὐεργεσιῶν σου, τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἐπορεύθημεν καὶ τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐφυλάξαμεν.

Τεσσαράκοντα καὶ ἐννέα ἔτη μετὰ ταῦτα, ἰστάμεθα εἰσέτι πρὸ τῶν ἐρειπίων καὶ ὀρῶμεν τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε, κατέσκαψαν καὶ τοὺς πιστοὺς σου οὓς μὲν ἀπέκτειναν, οὓς δὲ ἐδίωξαν βίᾳ ἐκ τῶν ἐστιῶν αὐτῶν.

Καὶ νῦν ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσπίπτομέν σοι καὶ ἱκετεύομεν· ἐπιμέτρησον ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν τοὺς οἰκτιρμούς σου. Ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐν τῷ ἐκλίπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς. Ἐγενήθημεν, Κύριε, ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυχτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι καὶ βοῶντας τὸ «Ἡμάρτομεν». Ἐπίδε εὐσπλάγχχνῳ ὄμματι ἐπὶ τὸν δεινῶς δοκιμαζόμενον λαόν σου. Ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐχθροὺς καὶ πολεμίους, τοὺς καταδυναστεύοντας καὶ ἐξουθενοῦντας τὸν λαόν σου καὶ βεβηλοῦντας τοὺς ναοὺς σου. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὁμηρεῖᾳ ὄντας ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Τὰς ψυχὰς τῶν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν τῷ ἁγῶνι πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος ἡμῶν πεσόντων ἐν σκηναῖς ἁγίων κατὰ τάξιν. Τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν ἐνίσχυε καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσίᾳ ὄντας φώτιζε καὶ καθοδήγει, ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξιώσον τῆς χαρᾶς τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν, ἐλευθερουμένη καὶ εἰς βίον εἰρηνικὸν καὶ εὐτυχῇ καὶ ἡσύχιον ὁδηγουμένη, δοξάζεται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

«Ἀμήν. Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰωάννου ὁσίου καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μαρίας μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου τῆς Μαγδαληνῆς· Μαρκέλλης ὁσιομάρτυρος· Θεοφίλου τοῦ νέου μάρτυρος*.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἁγίας ἄπαξ (καθ' ὅτι ἐπέχει τόπον θεοτοκίου). Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας Μαγδαληνῆς.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Φωκᾶ ἱερομάρτυρος*· Θύρσου ἐπισκόπου Καρπασίου*. Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινὸν Ζ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἁγίας Μαγδαληνῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Φωκᾶ εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ἐκ βρέφους ἐγένου». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Καὶ τρώπων μέτοχος». Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ὅδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Ζ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, Ζ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ὁφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ» (Ῥωμ. ιε' 1-7).

Εὐαγγέλιον, Ζ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ» (Μτ. θ' 27-35).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Η' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Η' ἐβδ. Ματθαίου.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος.

25. ΤΡΙΤΗ. Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου· Ὀλυμπιάδος διακόνου· Εὐπραξίας ὁσίας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις».

«Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ».

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἀγίας ἁπαξ (καθ' ὅτι ἐπέχει τόπον θεοτοκίου).

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἀγίας ἁπαξ (καθ' ὅτι ἐπέχει τόπον θεοτοκίου).

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον, τῆς ἀγίας· «Προγόνων Χριστοῦ». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος* Ἑρμολάου, Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους ἱερομαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Γίνεται εἴσοδος. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἀγίας (μόνον). Δόξα, καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγεζαμένου».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῶ.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας (ζήτηι ἀμφοτέρω τῇ δ' Δεκ.). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

27. ΠΕΜΠΤΗ. Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίου Παντελεήμονος Ἀχερᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εὐαγγέλιον, τοῦ ἁγίου· «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (κγ' Ἀπρ.). Καταβασίαι· «Χοροὶ Ἰσραὴλ». Ἐξαποστειλάριον, τοῦ ἁγίου ἁπαξ (καθ' ὅτι ἐπέχει τόπον θεοτοκίου).

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου. Εὐαγγέλιον, τοῦ ἁγίου· «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (κγ' Ἀπρ.). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς ε' Αὐγούστου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Χοροὶ Ἰσραὴλ» (ἐκτὸς τῆς α' Αὐγ.). Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ μέχρι τῆς ιγ' Αὐγούστου· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» (ἐκτὸς τῆς α' καὶ ε' Αὐγ.).

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ ἀποστόλων καὶ διακόνων, ἐκ τῶν Ο΄ (70). Τίμωνος ἀποστόλου τοῦ Κυπρίου, τοῦ ἐν Βάσῃ Κοιλανίου· Εἰρήνης ὁσίας, ἡγουμένης τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάντου.

Ἀπόστολος τῶν ἀποστόλων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ἡ ἁγία Εἰρήνη, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ τῆς ἁγίας ἐκ τῆς ἰδιαίτερας αὐτῆς φυλλάδος, κατὰ τὴν ἐν σελ. 55-56 διάταξιν.

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Καλλινίκου μάρτυρος· Θεοδότῃς μάρτυρος.

30. ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο΄ (70). Ἦχος βαρύς. Ἑωθινὸν Η΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστόλων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἀποστόλων εἰς 4, μετὰ στίχου· «Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῶν ἀποστόλων μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Χοροὶ Ἰσραήλ». Εἰς τὴν 8', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Η' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Η' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Ἀπόστολος, Η' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος» (Α' Κορ. α' 10-17).

Εὐαγγέλιον, Η' Κυριακῆς Ματθαίου· «Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον» (Μτ. ιδ' 14-22).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τοῦ πρώτου Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἐθνάρχου Μακαρίου τοῦ Γ'.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Θ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Θ' ἐβδ. Ματθαίου.

31. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ· Εὐδοκίμου τοῦ δικαίου· ἡ εἰς Κύπρον μετακομιδὴ τῶν λειψάνων Φιλίππου ἀποστόλου*.

Ἡ μὲν προεόρτιος ἀκολουθία παραλείπεται⁸⁶, ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Εὐδοκίμου ψάλλεται μετὰ τῆς Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν σελ. 45-49 διάταξιν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα»· Καὶ νῦν· «Πάντων, προστατεύεις ἀγαθῇ» (Θ' Ἰουλ., Ἑσπερινός). Ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῳ, τὸ ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον· «Σὲ προστασίαν πάντες» (ι' Ἰουλ.).

86. Ἡ ἀκολουθία τῶν προεορτίων εἶναι ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἐμφανῶς ἐλλιπεστάτη. Ἡ ἐν αὐτῷ δὲ διάταξις, καθ' ἣν προεόρτια συμψάλλονται μετὰ Παρακλητικῆς, δὲν συνάδει πρὸς αὐτὴν τῶν προεορτίων ἡμερῶν, διότι κατ' αὐτὰς σχολάζει ἡ Παρακλητικὴ. Ὡς ἐκ τούτου, ἀρκετὰ *Τυπικά* εἴτε παραλείπουσι τὴν προεόρτιον ἀκολουθίαν, εἴτε ἀναπληροῦσιν αὐτὴν δι' ὕμνων ἐκ τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἡμεῖς δὲ ἐπελέξαμεν τὴν παράλειψιν τῶν προεορτίων, ὥς τάξιν προσφορωτέραν διὰ τὰς ἐνορίας.



ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΤΡΙΤΗ. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· τῶν ἑπτὰ Μακκαβαίων μαρτύρων, Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν καὶ Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν· Παύλης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας*.

Ἀρχεται ἡ νηστεία τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Γίνεται εἴσοδος. Ἀπολυτίκια, τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου*» καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 8 μετὰ στίχου· «*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*». Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' Γ' ᾠδῆς, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Καταβασίαι· «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια καὶ αἵνοι, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη (εἰς ἥχον δ'), μεθ' ἣν γίνεται ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως⁸⁷

87. Οὕτω διατάσσει τὸ *Μηναῖον*· διὸ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ὥρισamen τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἀντὶ δὲ τοῦ τρισαγίου ὕμνου τὸ «*Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν*». Τὸ *T.M.E.* (σελ. 295, § 2), καίτοι ἀναφέρεται εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Σταυροῦ, ὀρίζει αὐτὴν δυνητικῶς. Ὅθεν ἔνθα δὲν τελεῖται ἡ πρόοδος, δέον ὅπως εὐθὺς μετὰ τὴν δοξολογίαν ψαλῶσι τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς καὶ πρὸ τοῦ Ἀποστόλου τὸ τρισάγιον.

(βλ. σελ. 180). Γινομένης δὲ τῆς προσκυνήσεως, φάλλεται τὸ ἰδιό-μελον· «*Δεῦτε, πιστοὶ*» καὶ εἶτα τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἀλλ' εἰς τὸ β' ἀντίφωνον λέγεται· «*ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς*». Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς*». Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ, τῶν ἁγίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοιντάκιον· «*Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ*». Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «*Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*». Ἀπόστολος τῶν ἁγίων καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σταυροῦ (Κυρ. Σταυροπρ.). Εἰς τὸ «*Ἐξαίρετως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούια*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Διάταξις τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων

Ὁ Μικρὸς καὶ ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν πρὸς τὴν Θεοτόκον, φάλλονται ἐν τῷ τέλει τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐναλλάξ καθ' ἐκάστην ἐσπέραν, ἀπὸ τῆς α' ἕως τῆς ιγ' Αὐγούστου, ἐκτὸς Σαββάτου καὶ τῆς ε' Αὐγούστου. Ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Μικροῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ α' Αὐγούστου συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ, ὅποτε ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Μεγάλου. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ τῇ Γ' Αὐγούστου φάλλεται πάντοτε ὁ Μέγας, ἀναλόγως δὲ ρυθμίζεται ἡ σειρά τῶν Παρακλησεων κατὰ τὰς ἐνδιαμέσους ἡμέρας. Ψάλλονται δὲ οὗτοι ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν·

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν ψαλμόν· «*Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου*» καὶ οἱ χοροὶ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» κτλ. τροπάρια. Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν τῆς Παρακλησεως ἄνευ τῶν εἰρμῶν.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ὁ ἱερεὺς τὰς δεήσεις· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός*», «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν*», «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου*», «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς*», «*Ὅτι ἐλεήμων*». Εἶτα ὁ α' χορὸς τὸ κάθισμα (ἅπαξ) καί, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, αἱ ᾠδαὶ δ', ε' καὶ Γ'.

Μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν, ὁ ἱερεὺς πάλιν τὰς δεήσεις ὡς ἀνωτέρω. Καὶ ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, τὸ κοντάκιον, τὸ προκείμενον⁸⁸ τρίς μετὰ τοῦ στίχου, ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παρακλησεως κτλ. ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

88. Τὸ Ὁρολόγιον πρὸ τοῦ προκειμένου ὀρίζει τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἡχου, τὸ ὁποῖον δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ *T.M.E.* καὶ συνήθως παραλείπεται.

Μετὰ τὸ τρισάγιον, φάλλονται τὰ ἀπολυτίκια τῆς ἡμέρας ἥ, ἀναλόγως τοῦ *Τυπικοῦ*, τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια· «*Ἐλέησον ἡμᾶς*» κτλ.

Ἀκολουθῶς, ὁ ἱερεὺς πάλιν τὰς δεήσεις, ἐπιλέγων καὶ τὴν ἐξῆς· «*Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι*» ὡς καὶ τὴν εὐχήν· «*Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός*». Εἶτα· «*Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», τῶν πιστῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, φάλλονται τὰ ἐξαποστειλάρια· «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» κτλ.

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου Στεφάνου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Παρθένε πανάμωμε*» (βλ. τέλος *Ὁρολογίου*, θεοτοκία καθημερινῶν, ἥχος δ', Τρίτη ἐσπέρας).

2. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου· Φωτεινῆς ὁσίας τῆς Καρπασίδος (ἀγίας Φωτοῦς)*.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγ. Στεφάνου (κζ' Δεκ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀντὶ τοῦ ἀπολυτικίου τῶν ἁγίων, ὡς μὴ ἐχόντων δοξαστικόν, τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια· «*Ἐλέησον ἡμᾶς*» κτλ.

Σημείωσις. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου ἀπὸ σήμερον ἀναγιγνώσκονται καθ' ἐκάστην αἱ τέσσαρες στάσεις τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον.

3. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου ὁσίων.

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀντὶ τοῦ ἀπολυτικίου τῶν ἁγίων, ὡς μὴ ἐχόντων δοξαστικόν, τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια· «*Ἐλέησον ἡμᾶς*» κτλ.

4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τῶν ἐν Ἑφέσῳ ἐπτὰ παίδων.

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Ἑσπερινὸς τελεῖται κατὰ τὴν ἐν σελ. 57 διάταξιν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «*Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ ...*» καί· «*Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ...*» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἐορτῆς). Μετὰ

τὸ «*Nūn ἀπολύεις*», ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τὸ προσεόρτιον ἅπαξ.

5. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου· Εὐσιγνίου μάρτυρος.

Ὁ Ὅρθρος καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν σελ. 58-60 διάταξιν, μετὰ τῶν κάτωθι στοιχείων·

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καθίσματα, τὰ ἐξῆς προσεόρτια⁸⁹.

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡμέρα εὐφρόσυνος, ἐπέστη νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου τε, Μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν, τοῦ δοξάσαι ἀξίως, ἄσμασι θεηγόροις, τὰ αὐτοῦ μεγαλεῖα, ἐν οἷς ὡς Θεὸς ἐκλάμπας, κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ἐν ὅρει τῷ Θαβὼρ, συνανέλθωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς, τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις, νοὶ καὶ κατίδωμεν, τὴν αὐτοῦ Μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν, τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγκατάβασιν, δι' ἧς τῷ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς καὶ οἱ κανόνες. Εἰς τὴν α', ἡ' καὶ θ' ᾠδὴν, λέγεται καὶ τὸ τριώδιον εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ἐλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου».

«Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύονται καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν».

89. Ἐκ τοῦ *Μηναίου* μηνὸς Αὐγούστου, τοῦ ἐν Βενετίᾳ τυπογραφείου τοῦ ἀγίου Γεωργίου, ἐκδόσεις τῶν ἐτῶν 1852 καὶ 1874. Αἱ λοιπαὶ ἐκδόσεις τῶν *Μηναίων* δὲν περιλαμβάνουσι προσεόρτια καθίσματα, ὥς θὰ ἔπρεπεν.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον». Προκείμενον τῆς ἡμέρας (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου), Ἀπόστολος προεόρτιος (ε' Αὐγ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

6. ΚΥΡΙΑΚΗ. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς Σωτῆρος Λάρνακος.

Σημείωσις. Σήμερον οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων φάλλεται, ἀλλ' ἅπαντα τῆς ἐορτῆς.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἐορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα, καὶ νῦν· «Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ».

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς τρίς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἐορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Θαβώρ καὶ Ἑρμών ...» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· «Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ ...» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ).

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης). Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς ψάλλεται ὁ ν' ψαλμὸς καὶ γίνεται ὁ ἐν ἐκάστη Κυριακῇ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου⁹⁰. Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἐορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 (ἐκτὸς τῆς δ' καὶ θ' ᾠδῆς, εἰς ἃς ψάλλονται καὶ οἱ εἰρμοὶ αὐτοῦ), μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' ὧδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνες. Εἶτα αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καὶ· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου»⁹¹.

Ἐξαποστειλάριον· «Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε» τρίς.

Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Παρέλαβεν ὁ Χριστός».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἐορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'· «Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ᾧ αἰνῶν ἀγίω αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

90. Περὶ τούτου βλ. γενικὰς διατάξεις σελ. 32.

91. Ὡς γνωστόν, αἱ καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας» εἶναι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ θ' ᾠδὴ εἶναι δειρμος, καθ' ὅτι ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμημάτων. Ὅθεν ὡσάκις ψάλλονται αἱ καταβασίαι αὗται, δέον ὅπως εἰς τὴν θ' ᾠδὴν ψάλλονται ἀμφοτέροι οἱ εἰρμοὶ αὐτῆς· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καὶ· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Στίχ. β'. «Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ».

Στίχ. γ'. «Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον».

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἤκει κρῖναι τὴν γῆν».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'. «Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις».

«Σῶσον ἡμᾶς, *Υἱὲ Θεοῦ*, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ *Θαβὼρ* μεταμορφωθείς».

Στίχ. β'. «Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα *Ἰακώβ*».

Στίχ. γ'. «Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. δ'. «Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ μονογενὴς Υἱός*».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. α'. «Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου».

«*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

Στίχ. β'. «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων».

Στίχ. γ'. «Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

Εἰσοδικόν· «*Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια*»⁹².

92. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει εἰσοδικόν τὸ «*Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς*». Προετιμήσαμεν ὅμως τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὀριζόμενον· «*Θαβὼρ καὶ Ἑρμών*», καθ' ὅτι προέρχεται ἐκ τοῦ αὐτοῦ ψαλμοῦ

Μετά τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. Κοντάκιον· «*Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης*».

Ἀπόστολος, τῆς ἐορτῆς· «*Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλησιν*» (Β' Πέ. α' 10-19).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «*Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς*» (Μτ. ιζ' 1-9).

Εἰς τὸ «*Ἐξαίρετως*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς· «*Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη*»⁹³. Κοινωνικόν· «*Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούια*». Μετά τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

Ἐὰν παρατίθενται σταφυλαὶ πρὸς εὐλόγησιν, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον αὐτῆς καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἢ εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῆς· «*Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον*» (βλ. ἐν τῷ Ἱερατικῷ). Εἶτα· «*Εἴη τὸ ὄνομα*» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ*».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἥτοι ὁ μὲν α' τῇ ζ', θ' καὶ ια' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῇ η', ι' καὶ ιβ'. Κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ ἐορτάς, λέγονται αἱ καταβαταί· «*Σταυρὸν χαράξας*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. **Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια** Γ' ἐβδ. *Ματθαίου*.

Τῷ ἐ σ π έ ρ α ς . Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον τοῦ Μηναίου· «*Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ*», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς ἁπαξ.

7. ΔΕΥΤΕΡΑ. Δομετίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου*· Μικάλλου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκανθοῦ τῆς Κύπρου*.

ἐξ οὗ καὶ τὸ γ' ἀντίφωνον. (Πρβλ. «*Ἐργόλπιον τοῦ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου*», ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 2005, σελ. 11 κ. ἐξ.).

93. Ὁρίσαμεν τοῦτο, διότι τὸ συνήθως ψαλλόμενον· «*Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη*» δὲν εἶναι εἰρμὸς θεοτοκίος, ἀλλὰ τροπάριον τῆς ζ' ᾠδῆς, καὶ ὡς ἀναφέρει τὸ *Τ.Μ.Ε.* (σελ. 302, σημ. 3) συνιστᾷ νεωτέραν πρᾶξιν.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον μεθέορτον (ζ' Αὐγ.).

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς ἁπαξ.

8. ΤΡΙΤΗ. Αἰμιλιανοῦ ἐπισκόπου Κυζίκου· Εὐτυχίου ὁσίου, κτήτορος τῆς ἐν Κύπρῳ μονῆς τῶν Ἱερέων*· Καλλινίκου μητροπολίτου Ἐδέσσης καὶ Πέλλης.

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς ἁπαξ.

9. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ματθίου ἀποστόλου.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς ἁπαξ.

10. ΠΕΜΠΤΗ. Λαυρεντίου μάρτυρος τοῦ ἀρχidiaκόνου.

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς ἁπαξ.

11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐπλου μάρτυρος τοῦ διακόνου· τὸ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν θαῦμα Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος**.

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου Μαξίμου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

12. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτύρων*.

Σημείωσις. Σήμερον ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ κατὰ τὴν ιγ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

13. ΚΥΡΙΑΚΗ Ι' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· ἡ μετάθεσις τῶν λειψάνων Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Γ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἁγίου Μαξίμου. Κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· εἰς 6. Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς δὲν λέγονται).

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ» (μετὰ τὴν β' στιχ.) καὶ· «Ὁ ἀνελθὼν σὺν μαθηταῖς» (μετὰ τὸν πολυέλ.).

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 (ἐκτὸς τῆς δ' καὶ θ' ᾠδῆς, εἰς αἷς ψάλλονται καὶ οἱ εἰρμοὶ αὐτοῦ), μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ». Δόξα, καὶ νῦν, ἕτερον τῆς ἑορτῆς· «Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν» (τὸ μετὰ τὴν α' στιχ. παρα-

λειφθέν). Ἀφ' ᾧ ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ιγ' Αὐγούστου.

Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα (εἰς ἥχον α') καὶ ἀκολούθως ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος καὶ ἡ τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνους⁹⁴. Εἶτα αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καί· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ι' ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς δίς.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιᾶσονται».

Δόξα, τῆς ἐορτῆς· «Παρέλαβεν ὁ Χριστός». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἐορτῆς· «Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Προκείμενον τῆς ἐορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν).

Ἀπόστολος, Ι' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον, Ι' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μτ. ιζ' 14-23).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη». Κοινωνικόν, τῆς ἐορτῆς· «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΑ' ἐβδ. Ματθαίου.

94. Βλ. ὑπόσημ. 3.

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Ἑσπερινὸς τελεῖται κατὰ τὴν ἐν σελ. 57 διάταξιν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον ἅπαξ.

14. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου· Μιχαίου προφήτου· Μαρκέλλου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀπαμείας τοῦ Κυπρίου.

Ὁ Ὅρθρος καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν σελ. 58-60 διάταξιν. Ἐν τῷ Ὅρθρῳ, εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «Ἀνάστηθι, Κύριε ...» καὶ· «Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ...» (βλ. κατωτέρω ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς). Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου».

15. ΤΡΙΤΗ. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Κατάλυσις εἰς πάντα.

*Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἀγίου Νεοφύτου, Χρυσοῦ-
ροῦατίσεως, Τροοδιτίσεως, Τρικονκιωτίσεως, παρὰ τὴν κοινότητα
Προδρόμου καὶ Χρυσοκουρδαλιωτίσεως, παρὰ τὴν κοινότητα Κουρ-
δαλίου.*

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Θεαρχίῳ νεύματι» (ὀκτάηχον δίχορον).

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·
 «Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ
 ἁγιάσματος σου».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν·
 ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὅτε ἐξεδήμησας, Θεοτόκε Παρθένε».

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς τρίς.

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Τρίτῃ πρωί, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἡ
 δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τρίς. Τὰ καθί-
 σματα τῆς ἐορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» τρίς,
 μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου
 τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
 βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς
 τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ὅτε ἡ
 μετάστασις».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἐορτῆς, ἀμφότεροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4
 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
 ἡμᾶς».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, ἡ ὑπακοή· «Μακαρίζομέν σε». Ἀφ' ὧδῃς, τὸ κο-
 ντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»⁹⁵. Εἰς τὴν θ', ἡ Τι-
 μιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τῶν κανόνων,

95. Κατὰ τὸ *Μηναῖον*, σήμερον ὡς καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς λέγονται διπλαῖ
 καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων.

μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα τροπάρια προτάσσεται τοῦ μεγαλυναρίου τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Εἴτα ἡ καταβασία· «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

Ἐξαποστειλάριον· «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» τρίς.

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄· «Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄· «Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ».

Στίχ. γ΄· «Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

Στίχ. δ΄· «Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄· «Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Στίχ. β΄· «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. γ΄· «Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα».

Στίχ. δ΄· «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ Ἵψιστος».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄ «Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου».

«Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν».

Στίχ. β΄ «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;».

Στίχ. γ΄ «ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέβρῃξας τοὺς δεσμούς μου».

Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἐορτῆς. Κοντάκιον· «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*».

Ἀπόστολος, τῆς ἐορτῆς· «*Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν*» (Φιλ. β΄ 5-11).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ*» (Λκ. ι΄ 38-42, ια΄ 27-28).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*». Κοινωνικόν· «*Ποτήριον σωτηρίου*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς φαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἥτοι ὁ μὲν α΄ τῇ ιΓ', ιη', κ' καὶ κβ' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῇ ιζ', ιθ' καὶ κα'. Κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ ἐορτάς, λέγονται αἱ καταβασαί· «*Πεποικιμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*».

16. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἐξ Ἐδέσεως ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ ἀγίου Μανδηλίου*· Διομήδους μάρτυρος· Δημητριάνου τοῦ νέου μάρτυρος*· Ἰωσήφ ὀσίου τοῦ ἡσυχαστοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διατάξιν⁹⁶, φαλλομένου καὶ τοῦ ἀπολυτικίου· «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*».

96. Τὸ *Τ.Μ.Ε.* παραλείπει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἀγίου Διομήδους καὶ προσδίδει ἐορτάσιμον χαρακτῆρα εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἀγίου Μανδηλίου. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία αὐτοῦ στερεῖται ἐορταστικῶν στοιχείων, οἱ βουλόμενοι νὰ ἐορτάσωσιν ἐπισημώτερον τὸ ἅγιον Μανδήλιον, εἶναι προτιμώτερον νὰ ψάλλωσι τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*.

Εἰς τὸν κανόνα τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, ὁ στίχος· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

17. ΠΕΜΠΤΗ. Μύρωνος μάρτυρος.

18. ΠΑΡΑΣΚΕΪΗ. Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων.

19. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀνδρέου μάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

20. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Σαμουὴλ προφήτου· Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου μαρτύρων* Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ*. Ἦχος β΄. Ἑωθινὸν ΙΑ΄.

Σημείωσις. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων, ὧν τὰ ἱερά λείψανα φυλάσσονται ἐν αὐτῇ.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» (ιε΄ Αὐγ.) καὶ τὰ 3 τοῦ προφήτου· «Δῶρον εὐαπόδεκτον» (κ΄ Αὐγ.)⁹⁷. Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Ἄσατε, λαοί» (ιε΄ Αὐγ., λιτή). Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε ἐξεδήμησας» (ιε΄ Αὐγ.).

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

97. Βλ. ὑποσημ. 11.

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθόρτα (κ' Αὐγ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ προφήτου, ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου (κ' Αὐγ.). Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον καὶ τῆς ἑορτῆς· «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων».

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου» (ιε' Αὐγ.) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Δόξα, τὸ ΙΑ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς, μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν» εἰς τὸ β'. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Ἀπόστολος, ΙΑ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς» (Α' Κορ. θ' 2-12).

Εὐαγγέλιον, ΙΑ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία» (Μτ. ιη' 23-35).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι IB' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια IB' ἐβδ. Ματθαίου.

21. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θαδδαίου ἀποστόλου· Βάσσης μάρτυρος.

22. ΤΡΙΤΗ. Ἀγαθονίκου μάρτυρος.

Σημείωσις. Σήμερον συμφάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λούππου, διὰ τὸ κατὰ τὴν κγ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

23. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου· Λούππου μάρτυρος.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ). Ἀπὸ γ' ὥδῃς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Συναξάριον δὲ τὸ τῆς κγ' Αὐγούστου.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

Σημείωσις. Ἐφ' ἐξῆς, μέχρι καὶ τῆς κα' Σεπτεμβρίου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Κοντάκιον δὲ μέχρι καὶ τῆς ιβ' Σεπτεμβρίου· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα» (ἐκτὸς τῆς λα' Αὐγ., τῆς α' καὶ τῆς ζ' Σεπτ.).

24. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος, μαθητοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ.

Σημείωσις. Ὅπου ἑορτάζεται ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ φυλλάδος, κατὰ τὴν ἐν σελ. 55-56 διάταξιν.

25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἐπάνοδος τῶν λειψάνων Βαρδολομαίου ἀποστόλου· Τίτου ἀποστόλου· Κωνσταντίας ὁσίας τῆς ἐν Πάφῃ*.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τῶν ἀποστόλων.

26. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων.

27. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ποιμένος ὁσίου· Φανουρίου μάρτυρος τοῦ νεοφανοῦς. Ἦχος γ΄. Ἑωθινὸν Α΄.

Σημείωσις. Ὃπου ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Φανούριος, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλαμβάνεται καὶ ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος καὶ ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ φυλλάδος, κατὰ τὴν ἐν σελ. 63-64 διάταξιν.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῶν ἁγίων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Ποιμένος. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Α΄ ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Α΄ ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοινάκιον· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα».

Ἀπόστολος, IB΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Α΄ Κορ. ιε΄ 1-11).

Εὐαγγέλιον, IB΄ Κυριακῆς Ματθαίου· «Νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μτ. ιθ΄ 16-26).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΓ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ΄ ἐβδ. Ματθαίου.

28. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μωυσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος· Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης*.

29. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀποτομή τῆς κεφαλῆς τοῦ προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Νηστεία.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται».

«Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ».

Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν· «Δέσποινα, πρόσδεξαι».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τοὺς κανόνας τοῦ Προδρόμου, ὁ στίχος· «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

30. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς ἀποτομῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου· Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου τοῦ νέου τοῦ Κυπρίου, πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως· Βριένης ὁσίας τῆς ἐν Κύπρῳ.

31. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

Ἀπολυτίκιον, τῆς Θεοτόκου ἁπαξ.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Θεοτόκου, ὁ μὲν ἀ' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Θεοτόκου· «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».



ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Συμεὼν ὁσίου τοῦ Στυλίου καὶ ἀρχιμανδρίτου· τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων γυναικῶν καὶ Ἀμμοῦν διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἑρμογένους μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων· Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Σημείωσις. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία παρουσιάζει ἱκανὰς ἰδιομορφίας, ἐπαναλήψεις ὕμνων, ἐνίοτε δὲ καὶ παρατυπίας, ἐν σχέσει πρὸς τὴν συνήθη μορφήν τῶν ἀκολουθιῶν, πιθανῶς λόγω τῆς μεταγενεστέρου προσθήκης ὕμνων, πρὸς ἑξάρσιν τῆς τιμῆς τοῦ ὁσίου Συμεὼν. Ὅθεν πλεῖστα τῶν *Τυπικῶν* (τοῦ *T.M.E.* συμπεριλαμβανομένου), ἐπιχειροῦσιν ὅπως ρυθμίσωσιν ἐπὶ τὸ εὐτακτότερον τὴν ἀκολουθίαν τοῦ *Μηναίου*. Ἐπὶ τῶν διατάξεων καὶ ὁδηγιῶν τῶν *Τυπικῶν* τούτων ἐβασίσθη ἡ ὑφ' ἡμῶν διατυπωθεῖσα τάξις.

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῶ . Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», (εἰς στίχους 6) τὰ 3 προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου καὶ τὰ 3 τοῦ ὁσίου⁹⁸. Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Θεία χάρις ἀπηώρητο». Καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ Πνεύματι Ἀγίῳ». Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ *Μηναίου*. Ἀπόστιχα, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου, μετὰ τῶν στίχων·

«Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ».

«Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».

98. Τὰ 4 ἐσπέρια ἰδιόμελα τοῦ ὁσίου δὲν λέγονται ἐνταῦθα, ἀλλὰ τὸ μὲν α' φάλλεται ὡς δοξαστικὸν τῶν αἰνῶν, τὸ β' ὡς δοξαστικὸν τῶν ἀποστίχων, τὸ γ' μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (ἐὰν λεχθῇ ἐν τῷ Ὁρθρῳ Εὐαγγέλιον), τὸ δὲ δ' παραλείπεται, ἢ φάλλεται ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ ὡς δοξαστικὸν λιτῆς, μετὰ τοῦ ἰδιομέλου τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα» ὡς «Καὶ νῦν».

«Εὐλόγησεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος».

Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Τὸ μνημόσυνόν σου» (ιδιόμελον ἐσπερίων). Καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου· «Σὺ βασιλεῦ». Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «Ἐγκρατεία τὸν βίον σου». Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ καιροὺς καρποφόρους». Μετὰ δὲ τὴν β'· «Εἰσῆλθες ἐν τῷ σκάμματι». Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ ἀρρήτῳ σύμπαντα» (ζήτει μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν ὡς κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου) καὶ εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῡμα⁹⁹. Κανόνες, ὁ τῆς Ἰνδίκτου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», ὁ τῶν ἀγίων γυναικῶν καὶ ὁ τοῦ ὁσίου, εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου (ζήτει μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν) καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου*. Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὰ ἐξῆς·

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου¹⁰⁰.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ Δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφῶζων τῷ ἐλέει

99. Τὰ μὲν καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας ὥρισamen ἐπὶ τὸ εὐταχτότερον, παρελείψαμεν δὲ τὸν ἐν τῷ *Μηναίῳ* (προφανῶς διὰ τὸν ὅσιον Συμεῶν) ὀριζόμενον πολυέλεον, τὰ μετ' αὐτὸν καθίσματα καὶ Εὐαγγέλιον, διότι οὕτω διατάσσουσι τὰ πλεῖστα *Τυπικά*. Ἐὰν ὅμως τιμᾶται ἰδιαιτέρως ὁ ὅσιος καὶ πρόκηται νὰ λεχθῶσι πολυέλεος καὶ Εὐαγγέλιον, ἡ τάξις τῶν καθισμάτων καὶ τοῦ Εὐαγγελίου δέον ὅπως διαμορφωθῇ ὡς ἐξῆς·

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «Ὁ καιροὺς καρποφόρους». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β'· «Εἰσῆλθες ἐν τῷ σκάμματι». Δόξα, καὶ νῦν· «Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα». Μετὰ τὸν πολυέλεον, τοῦ ὁσίου· «Ἐγκρατεία τὸν βίον σου». Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ ἀρρήτῳ σύμπαντα» (ζήτει μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν). Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον· «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέ μοι;». Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου (βλ. Λειτουργίαν τῆς ε' Δεκ.) καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῡμα. Δόξα· «Ταῖς τοῦ σοῦ ὁσίου». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη» (ιδιόμελον ἐσπερίων). Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου.

100 . Τὰ παλαιότερα *Τυπικά* δὲν προβλέπουσι κοντάκιον καὶ οἶκον τῆς Ἰνδίκτου· τὸ δὲ ἐν τῷ *Μηναίῳ*, μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν κείμενον· «Ὁ ἀρρήτῳ σύμπαντα», εἶναι μεταγενέστερον, τὸ ὁποῖον καὶ ἐθέσαμεν ὡς κάθισμα. Τὰ ἐνταῦθα παρατιθέμενα (ποίημα Ἰακώβου πρωτοφάλτου τῆς Μ.Χ.Ε.), προβλέπονται ὑπὸ τοῦ *Τ.Μ.Ε.*

σου, τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· Εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ὁ οἶκος.

Ἀρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ, ποιήσαντι σοφία, ἰσχύι τε παντουργικῇ, διασώζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμως δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῇ, ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ῥυσθῆναι δυσχεροῦς, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κράζοντες περιόδοις· Εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εἴτα τὸ συναξάριον. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἐορτῆς (εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Θεοτόκου, τοῦ ὁσίου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς» (βλ. ἐν τῷ Ὁρθρῳ). Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς Ἰνδίκτου· «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλούια». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἐῴδομεν τὸ φῶς».

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μάμαντος μεγαλομάρτυρος*· Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικός ναὸς Ἀγίου Μάμαντος Μόρφου καὶ ὁ ἐπισκοπικός ναὸς Ἀγίου Μάμαντος Περιστερώνης Χρυσοχοῦς.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου Μάμαντος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Νικομηδείας· Θεοκτίστου ὁσίου, συνασκητοῦ Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου· Πολυδώρου νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου*. Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Β'.

Σημείωσις. Ἡ πρώτη Κυριακὴ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἀναπέμψεως εἰδικῶν εὐχῶν ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως. Πρὸς τοῦτο δὲ γίνεται δέησις, μετὰ τὴν ὀπισθὰμβωνον εὐχήν.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Μάμαντος.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τοῦ ἱερομάρτυρος· «*Τερεὺς ἐννομώτατος*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου.

Εἵσοδος. «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ὁσίου· «*Ὅσιε πάτερ*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἱερομάρτυρος· «*Τῆς ποιμένης σου, θεόφρον*». Δόξα, τοῦ ὁσίου· «*Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς*». Καὶ νῦν· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ *Μηναίου*, ἕκαστος εἰς 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου* μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' Ὡ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασαίαι· «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Β' ἀναστάσιμον, τοῦ ἱερομάρτυρος, τοῦ ὁσίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Β' ἑωθινόν. Καὶ νῦν·
«Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἱερομάρτυρος, τοῦ ὁσίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα».

Ἀπόστολος, ΙΓ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει» (Α' Κορ. ιγ' 13-24).

Εὐαγγέλιον, ΙΓ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης» (Μτ. κα' 33-42).

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, γίνεται δέησις ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν·

Ὁ α' χορός, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ «Περιβάλλοντος»·

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὅπαντα τῷ ῥήματι, παραγαγὼν ὡς Θεός, καὶ νόμους ἐνθέμενος, καὶ κυβερνῶν ἀσφαλῶς, πρὸς δόξαν σου, Κύριε, ἅπτωτα διατήρει, καὶ ἀλώβητα, Σῶτερ, ἅπαντα τὰ στοιχεῖα, τὰ τὴν γῆν συγκρατοῦντα, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον τὰ σύμπαντα.

Ὁ β' χορός· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ κοντάκιον τοῦ «Περιβάλλοντος»·

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ πανσθενεῖ σου ἰσχύι συνέστησας, τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα ἅπαντα· διὸ ἄσινές διαφύλαττε, ἐκδυσωποῦμεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, τὸ τὴν γῆν περιβάλλον διάζωμα.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου, ἐπισκέψεως καὶ προστασίας αὐτοῦ καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ...».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχήν·

Δέσποτα, παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀρρήτως σοφία κατ' ἀρχὰς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος δημιουργήσας τὰ σύμπαντα· ὁ ἀνεκδιηγήτως ἀγαθωσύνη καὶ πλουσία προνοία διοικῶν ταῦτα καὶ ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν κτισμάτων οἰκείαν τάξιν θέμενος· ὁ πλάσας κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν τὸν ἄνθρωπον καὶ ὡς βασιλέα τῆς κτίσεως θέμενος τοῦτον ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι καὶ φυλάσσειν αὐτόν.

Σύ, Κύριε, πρόσδεξαι ἡμῶν τῶν ἀναξίων τὰς ἱκετηρίους ταύτας δεήσεις καὶ τὴν κτίσιν σου, τὴν διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν συστενάζουσαν καὶ συνωδίνουσαν ἡμῖν, ῥῦσαι ἐκ τῶν ἐπαπειλούντων ταύτην κινδύνων. Ἀπάλλαξον, Κύριε, τὴν περιβάλλουσαν τὴν γῆν ἀτμόσφαιραν παντὸς μολυσμοῦ καὶ διαταραχῆς. Τὰς θαλάσσας, τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ὕδατα, ἅπερ ἀρχῇθεν εἰς βροτῶν περιποίησιν παρήγαγες, διατήρησον ἀλώβητα ἐξ ἰοβόλων διαδόσεων, δι' ὧν θάνατος τοῖς βροτοῖς ἐπαπειλεῖται. Ἐπισκίασον, τῇ θείᾳ σου ἐνεργείᾳ, τὰ δασέα ὄρη, τὰ καρποφόρα ξύλα τοῦ πεδίου, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τοὺς ἰχθύας, καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Παράσχου δέ, Κύριε, τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς μεγιστᾶσι τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς φρόνησιν, τοῦ μὴ ἐνεργεῖν

ἀσυνέτως, ὥστε ἐπιφέρειν οἰανδήποτε φθορὰν τῇ κτίσει σου διὰ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Πάντες ἐν ταπεινώσει ψυχῆς δεόμεθά σου, φιλάνθρωπε Κύριε· ἀπάλλαξον πάσης βλάβης καὶ συντριβῆς χαλεπῆς τὴν γῆν, ἣν οἰκοῦμεν, περιχαράκωσον αὐτὴν τῇ δυναστείᾳ σου καὶ τείχισον αὐτὴν ἁγίοις σου ἀγγέλοις. Δώρησαι πᾶσιν ἰλασμόν, σωτηρίαν καὶ θεῖον ἔλεος, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

«*Ἀμήν. Εἴη τὸ ὄνομα*» καὶ ἀπόλυσις.

Ἀναγνώσματα καθ' ἡμερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΔ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΔ' ἐβδ. *Ματθαίου*.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βαβύλα ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας· Μωυσέως προφήτου τοῦ Θεόπτου.

5. ΤΡΙΤΗ. Ζαχαρίου προφήτου, πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ προφήτου (κγ' Σεπτ.).

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τὸ ἐν Κολοσσαῖς, ἥτοι ἐν Χώναις, θαῦμα τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῳ . Γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα».

«*Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα*».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τοῦ ἀρχαγγέλου εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ τοῦ στίχου· «*Ἄγιε ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Καταβασίαι· «*Σταυρὸν χαράξας*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «*Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀρχαγγέλου. Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους».

7. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου· Σώζοντος μάρτυρος· Σώζοντος τοῦ νέου μάρτυρος τοῦ ἐν Πλακουντουδίῳ (Ἀσπρογιᾶ) τῆς Πάφου**· Δανιήλ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διάταξιν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «*Ἄκουσον, θύγατερ ...*» καὶ· «*Τὸ πρόσωπόν σου ...*» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἐορτῆς). Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον*».

Σημείωσις. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου, καὶ περὶ ὥραν 12ην μεσημβρινήν, εἴθισται ἵνα κατέρχεται ἡ ἀγία εἰκὼν τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ θρόνου αὐτῆς καὶ νὰ ἐναποτίθεται εἰς ἄλλον θρόνον ἐν τῷ νάρθηκι, πρὸς προσκύνησιν καὶ ἀγιασμόν τῶν πιστῶν.

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζουσιν ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς Παναγίας (Καθολικῆς) Δεμεσοῦ, ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Κύκκου καὶ αἱ ἱερὰ μοναὶ Παναγίας Ἀγίας Νάπας καὶ Παναγίας τοῦ Ἄρακος.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν· «*Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις*».

Εἴσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἐορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«*Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου*».

«*Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ*».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε, ἅπαντες πιστοί*».

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς τρίς.

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Παρασκευῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἐορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἡ παγκόσμιος χαρά».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἐορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 6, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ ὑπακοή· «Πύλην ἀδιόδευτον». Ἀφ' Ὡ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδή, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνες. Εἶτα αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καὶ «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ἐξαποστειλάρια· «Ἀγάλλονται τὰ πέρατα» δις καί· «Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι» ἅπαξ.

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Αὕτη ἡμέρα Κυρίου».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἐορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄· «Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄· «Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ ὄρους».

Στίχ. γ΄· «Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. δ΄· «Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶτῳ πρῶτῳ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄· «ᾠμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

Στίχ. β΄· «Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Στίχ. γ΄· «Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ».

Στίχ. δ΄· «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄· «Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν».

«Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Στίχ. β΄· «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἰψιστος».

Στίχ. γ΄. «Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».

Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. Κοντάκιον· «*Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα*».

Ἀπόστολος, τῆς ἐορτῆς· «*Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν*» (Φιλ. β΄ 5-11).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ*» (Λκ. ι΄ 38-42, ια΄ 27-28).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως· Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικόν· «*Ποτήριον σωτηρίου*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἥτοι ὁ μὲν α΄ τῇ θ΄ καὶ ια΄ τοῦ μηνός, ὁ δὲ β΄ τῇ ι΄, ἄνευ τοῦ τριαδικοῦ.

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Ἡ σύναξις τῶν δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· Σεβηριανοῦ μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διάταξιν. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τῶν θεοπατόρων, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Καταβασίαι· «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «*Σήμερον ἡ πανάμωμος ἀγνή*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος τῶν θεοπατόρων καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Κοινωνικόν· «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*».

10. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυφοδώρας μαρτύρων· Ἡσαΐου ὁσίου, κτήτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου**· τῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ μαρτυρησάντων, ἐν οἷς καὶ ὁ ἱερομάρτυς Χρυσόστομος, ἐπίσκοπος Σμύρνης. Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινὸν Γ΄.

Σήμερον ἄγουσι τὰ ὀνομαστήρια αὐτῶν ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς κ. Ἡσαΐας καὶ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Κυρηνείας κ. Χρυσόστομος.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἐορτῆς. Δόξα, τῶν θεοπατόρων. Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 τελευταῖα ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς· «Σήμερον στερωτικαὶ πύλαι» (ἡ' Σεπτ.) κτλ. καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν μαρτύρων· «Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος» (ι' Σεπτ.)¹⁰¹. Δόξα, τῆς ἐορτῆς· «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις» (ἡ' Σεπτ.). Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Δεῦτε, ἅπαντες πιστοὶ» (ἡ' Σεπτ.).

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (ι' Σεπτ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β' τῆς ἐορτῆς (ἄνευ τῶν εἰρμῶν, τῶν τριαδικῶν καὶ τῶν θεοτοκίων) καὶ ὁ τῶν μαρτύρων, ἕκαστος εἰς 4.

101. Βλ. ὑπόσημ. 11. Ἐκ δὲ τῶν ἐσπερίων τῆς ἐορτῆς ἐπελέξαμεν τὰ 3 τελευταῖα, δεδομένου ὅτι τὸ πρῶτον θὰ ψαλῇ ὡς δοξαστικόν.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου (ι' Σεπτ.). Ἀφ' ὧδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Γ' ἀναστάσιμον καὶ τὸ α' τῆς ἑορτῆς· «Ἀράλλονται τὰ πέρατα».

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» (η' Σεπτ.) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Δόξα, τὸ Γ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς, μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν» εἰς τὸ β'. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα».

Ἀπόστολος, Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα» (Γαλ. Γ' 11-18).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν» (Ἰω. γ' 13-17).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΕ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΕ' ἐβδ. Ματθαίου.

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοδώρας όσίας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· Εὐφροσύνου όσίου τοῦ μαγείρου.

Σημείωσις. Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Αὐτονόμου, διὰ τὸ κατὰ τὴν ιβ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἐορτὴν τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ (ια' Σεπτ.).

12. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου· Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος· Κουρνούτου όσίου τοῦ ἐν Ἀγροκηπίᾳ.

Αἱ ἀκολουθίαι φάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ). Ἀπὸ γ' ὥδῃς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα. Συναξάριον δὲ τὸ τῆς ιβ' Σεπτεμβρίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Προκείμενον τῆς ἐορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ (ιβ' Σεπτ.).

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως· προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ· Κορνηλίου μάρτυρος τοῦ ἑκατοντάρχου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «Ψοῦτε Κύριον ...» καὶ· «Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ...» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἐορτῆς).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον

ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου», ὁ τῶν ἐγκαινίων εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἀγίου εἰς 4. Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' Ὡ' ὠδῆς, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν Θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ, τῶν ἐγκαινίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῶν ἐγκαινίων· «Οὐρανὸς πολύφωτος». Ἀπόστολος τῶν ἐγκαινίων καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ (ιγ' Σεπτ.). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῶν ἐγκαινίων· «Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Ἀλληλούια». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

14. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Νηστεία.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Σταυροβουνίου, Σταυροῦ Ὁμόδους, Σταυροῦ Μίνθης, παρὰ τὴν κοινότητα Τσάδας καὶ Σταυροῦ τοῦ Ἀγιασμάτι, παρὰ τὴν κοινότητα Πλατανιστάσης.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, τῶν ἐγκαινίων. Κοντάκιον, τῶν ἐγκαινίων.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε, ἅπαντα τὰ ἔθνη».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁνπερ πάλαι Μωϋσῆς».

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τρίς.

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός ..., δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἑορτάζομεν ...»¹⁰².

Τῇ Πέμπτῃ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ ὁ ν' φαλμός· χῦμα. Δόξα· «Σὺ μου σκέπη κραταιά». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ».

Κανὼν, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' Ὡ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλονται τὰ δύο τμήματα τῆς θ' ὥδῃς τοῦ κανόνος, ἀμφοτέρω μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστον, μετὰ τοῦ ῥηθέντος

102. Διὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην δὲν ὑπάρχει εἰδικὴ ἀπόλυσις ὡς εἰς ἄλλας δεσποτικὰς ἑορτάς. Ἐκ τῶν *Τυπικῶν* μόνον τὸ *T.M.E.* (Προθεωρία, σελ. 14, § 16) ὀρίζει τὸ «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν» ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχη ἡ ἑορτὴ, καθ' ὅτι, ὡς λέγει, ἐν τῷ Ὅρθρῳ λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ». Ἀλλὰ τοῦτο ἐτάχθη νὰ λέγεται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, διότι τρίς ἐν αὐτῷ μνημονεύεται ὁ τίμιος Σταυρός. Καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», δὲν λέγεται ὅμως εἰς τὴν ἀπόλυσιν τὸ «Ὁ ἀναστὰς». Ἐν προκειμένῳ, τὸ «Ὁ ἀναστὰς» δικαιολογεῖται μόνον, ἐὰν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τύχη ἐν Κυριακῇ.

στίχου εἰς τὰ τροπάρια. Εἶτα, αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καί· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ἐξαποστειλάρια· «Σταυρός, ὁ φύλαξ» δις καί· «Σταυρός ὑψοῦται» ἄπαξ.

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον προέρχεται».

Δοξολογία μεγάλη (ἐκ παραδόσεως εἰς ἥχον δ'), μεθ' ἣν ἀκολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψαλλομένου ἀργῶς τοῦ ἁσματικοῦ «Ἄγιος ὁ Θεός», οἱ χοροὶ μεταβαίνουσιν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν τίμιον Σταυρόν, ὁ ὁποῖος κεῖται ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἡντρεπισμένου μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, ἀνθέων καὶ τριῶν κηρίων. Εἶτα ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν δίσκον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ χοροῦ τῶν ψαλτῶν, τοῦ δὲ διακόνου θυμιῶντος.

Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα ὑπάρχει τετραπόδιον ἡντρεπισμένον καὶ παρακειμένη κολυμβήθρα μεθ' ὕδατος, κυκλοῦσι ταῦτα τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἵσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοῦ.

Καὶ ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολὰς, ἐκφωνεῖ τὸ «Σοφία· ὀρθοί». Εἶτα, ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον, θυμιᾷ κύκλῳ αὐτοῦ, φάλλων τὸ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν.

Εἶτα ποιήσας μετανοίας τρεῖς, ἐν οἱαδῇποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχη, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρόν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, καὶ ὑψοῖ αὐτὸν ἄνωθεν τῆς κολυμβήθρας λέγων ἐκφώνως· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον». Καὶ οἱ μὲν χοροὶ ἄρχονται τῆς α' ἑκατοντάδος τοῦ «Κύριε, ἐλέησον», ὁ δὲ διάκονος καὶ οἱ πιστοί, ὅσοι ἂν βούλωνται, ραίνουνσι διὰ ῥοδοστάγματος τὸν τίμιον Σταυρόν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ «Κύριε, ἐλέησον». Ὁ ἱερεὺς, σφραγίσας τρίς διὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνίσταται ὀλίγον κατ' ὀλίγον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἑκατοντάδος.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς στραφείς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς βορρᾶν, ὑψοῖ καὶ πάλιν τὸν τίμιον Σταυρόν καὶ ἐκφωνεῖ· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν». Καὶ φάλλεται ἡ β' ἑκατοντὰς κατὰ τὸν προγραφέντα τρόπον.

Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἔρχεται πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς, ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος». Καὶ ψάλλεται ἡ γ' ἑκατοντάς ὡς ἀνωτέρω.

Ἐπειτα ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς νότον, αἶρει καὶ πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ». Καὶ ψάλλεται ἡ δ' ἑκατοντάς.

Τέλος ὁ ἱερεὺς ἔρχεται καὶ πάλιν ἔμπροσθεν τῆς κολυμβήθρας καί, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγιείας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφéseως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἀγίαν ἐορτὴν ταύτην, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου, πάντων τῶν κοπιόντων καὶ ψαλλόντων ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων». Καὶ ψάλλεται ἡ ε' ἑκατοντάς.

Μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐὰν χοροστατῇ, κατέρχεται τοῦ θρόνου), ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ εὐλογεῖ δι' αὐτοῦ σταυροειδῶς τὸν λαόν, ψάλλων τὸ κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ». Εἵτα ἀποθέτει τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ ποιῶν μετάνοιαν προσκυνεῖ ψάλλων τὸ «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν. (Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, μετὰ τὴν προσκύνησιν, εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα», καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον).

Ἀκολουθῶς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν, φαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «Δεῦτε, πιστοὶ» ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ψαλλομένων δὲ αὐτῶν, ὁ ἱερεὺς διανέμει τὰ ἄνθη. Μετὰ δὲ τὴν προσκύνησιν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἐορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'· «Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνατί ἐγκατέλιπές με; Μακράν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β'. «Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί».

Στίχ. γ'. «Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν».

Στίχ. δ'. «Περιεκύκλωσάν με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'. «Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;».

«Σῶσον ἡμᾶς, *Τίε Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς*».

Στίχ. β'. «Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς».

Στίχ. γ'. «Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ».

Στίχ. δ'. «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς *Τίος*».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. α'. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθῆτω ἡ γῆ».

«Σῶσον, *Κύριε, τὸν λαόν σου*».

Στίχ. β'. «Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς».

Στίχ. γ'. «Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν».

Εἰσοδικόν· «Ὑψοῦτε *Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι*. Σῶσον ἡμᾶς, *Τίε Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια*».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

Ἀπόστολος, τῆς ἐορτῆς· «Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ» (Α΄ Κορ. α΄ 18-24).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς» (Ἰω. ιθ΄ 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Κοινωνικόν· «Ἐσημειώθη ἐφ’ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούια». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τὰ δὲ δύο τμήματα τῆς θ΄ ὥδῃς τοῦ κανόνος τῆς ἐορτῆς ψάλλονται ἡμέραν παρ’ ἡμέραν ἐναλλάξ, ἥτοι τὸ μὲν α΄ τμήμα τῇ ιε΄, ιζ΄ καὶ ιθ΄ τοῦ μηνός, τὸ δὲ β΄ τῇ ις΄, ιη΄ καὶ κ΄.

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Νικήτα μεγαλομάρτυρος· Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον τοῦ *Μηναίου*· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου· Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Ἀλέκτορα.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διάταξιν. Προκείμενον τοῦ Σαββάτου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἐορτασμὸν τῆς ἀγίας, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἵνων παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος τῆς ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

17. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Σοφίας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων· Ἡρακλειδίου ἐπισκόπου Ταμασοῦ*. Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων*. Ἀναστασίου ὁσίου τοῦ ἐν Περιστερωνοπηγῇ Κύπρου*. Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν Δ'.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίου Ἡρακλειδίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῆς ἀγίας Εὐφημίας. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Σταυρὸς ἀννυφούμενος» (ιδ' Σεπτ.) καὶ τὰ 3 τῶν μαρτύρων· «Παρθένοι νεάνιδες» (ιζ' Σεπτ.)¹⁰³. Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Λεῦτε, ἅπαντα τὰ ἔθνη» (ιδ' Σεπτ.). Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁν περ πάλαι Μωϋσῆς» (ιδ' Σεπτ.).

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (ιζ' Σεπτ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τῶν μαρτύρων, εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ

103. Βλ. ὑποσημ. 11.

καθίσματα τοῦ *Μηναίου* (ιζ' Σεπτ.). Ἀφ' ᾧ ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Δ' ἀναστάσιμον καὶ τῆς ἑορτῆς· «*Σταυρὸς ὁ φύλαξ*» (ιδ' Σεπτ.).

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «*Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος*» (ιδ' Σεπτ.) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν*».

«*Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς*».

Δόξα, τὸ Δ' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «*Ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ...*», μετὰ τοῦ «*ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*»¹⁰⁴.

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ*».

Προκείμενον τοῦ πλ. β' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

Ἀπόστολος, Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν· «*Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦνται*» (Γαλ. β' 16-20).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «*Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν*» (Μκ. η' 34-θ' 1).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἴδομεν τὸ φῶς*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΓ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Α' ἐβδ. *Λουκᾶ*.

104. Βλ. ὑπόσημ. 14.

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης τοῦ θαυματουργοῦ Ἀριάδνης μάρτυρος.

19. ΤΡΙΤΗ. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ· Μελετίου ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διάταξιν. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἵνων παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

21. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ· Κοδράτου ἀποστόλου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ· Ἰσαακίου ἐπισκόπου Κιτίου.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοί, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ καὶ ἡ τελετὴ τῆς Ὑψώσεως). Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα. Συναξάριον δὲ τὸ τῆς κα' Σεπτεμβρίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ὁ τρισάγιος ὕμνος. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Σημείωσις. Ἐφ' ἐξῆς, καὶ μέχρι τῆς ζ' Νοεμβρίου, φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασαί· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» καὶ τὸ κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*».

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος*.

Σημείωσις. Σήμερον συμφάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Κοδράτου, μὴ φαλεῖσα κατὰ τὴν κα', διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ.

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Σύλληψις τοῦ προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῶ . Γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«*Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ*».

«*Δατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν*».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου εἰς 4, μετὰ στίχου· «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Καταβασαί· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

24. ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΛΟΥΚΑ. Θέκλης μεγαλομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου*· τὸ ἐν Κυθήροις θαῦμα τῆς Θεοτόκου τῆς Μυρτιδιωτίσεως· Σιλουανοῦ ὁσίου τοῦ Ἀθωνίτου. Ἦχος βαρὺς. Ἑωθινὸν Ε'.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίας Θέκλης.

Σημείωσις. Ὃπου ἑορτάζεται ἡ Μυρτιδιώτισσα, συμφάλλονται ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία, ἡ τῆς Θεοτόκου ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς φυλλάδος καὶ ἡ τῆς ἁγίας Θέκλης, κατὰ τὴν ἐν ὑποσημειώσει κατωτέρω διάταξιν¹⁰⁵. (Πρβλ. καὶ *T.M.E.*, τυπ. κδ' Σεπτ., σελ. 81, § 1-3).

105. Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῶ . Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 3 καὶ τῆς ἁγίας 3. Δόξα, τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς Θεοτόκου. Ἀπόστιχα,

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῆς ἁγίας Θέκλης. Δόξα, τῆς ἁγίας· «Ἀθλητικοῖς παλαίσμασι». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῆς ἁγίας· «Λεόντων ὁρμᾶς». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἁγίας· «Ἡ ἀμνὰς σου, Ἰησοῦ». Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου. (Ἐὰν ὑπάρχῃ ἄρτοκλασία, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς Θεοτόκου. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε»).

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς Θεοτόκου. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὰ καθίσματα τῆς Θεοτόκου. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου κτλ. Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου ἄνευ εἰρμῶν καὶ τῆς ἁγίας, ἕκαστος εἰς 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ κάθισμα τῆς ἁγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου. Ἀφ' ὧς ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον. Αἱ καταβασίαι καὶ ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάσιμον, τῆς ἁγίας καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 2, τῆς Θεοτόκου 3 καὶ τῆς ἁγίας 3, μετὰ τῶν καταλλήλων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερυλογημένη». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς Θεοτόκου, τῆς ἁγίας, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Θεοτόκου. Ἀπόστολος, τῆς Θεοτόκου. Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἀγίας εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κάθισμα τῆς ἀγίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' Γ' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια, τὸ Ε' ἀναστάσιμον, τῆς ἀγίας καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἀγίας, μετὰ τῶν εἰς μάρτυρας γυναικας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ Ε' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἀγίας, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, ΙΓ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν» (Β' Κορ. Γ' 1-10)¹⁰⁶.

Εὐαγγέλιον, Α' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην» (Λκ. ε' 1-11).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΖ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Β' ἐβδ. Λουκᾶ.

106. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὸν ἀπόστολον τῆς ἀγίας, ἐνῶ ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία αὐτῆς δὲν εἶναι ἐορτάσιμος. Ἀπόστολος τῆς ἀγίας εἶναι δυνατόν να λεχθῇ μόνον ὅπου ψάλληται ἡ ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ* ἐορτάσιμος ἀκολουθία αὐτῆς.

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐφροσύνης ὁσίας.

Σημείωσις. Ἐκ τῶν δύο κανόνων τῆς ἀγίας, ψάλλεται ὁ εἶς.

26. ΤΡΙΤΗ. Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, παρὰ τὴν κοινότητα Φικάρδου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα ἀπαγγέλλονται ἐμμελῶς. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἀποστόλου».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Καλλιστράτου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.**28. ΠΕΜΠΤΗ.** Χαρίτωνος ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ Αὐξεντίου ὁσίου* ἡ εὗρεσις καὶ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Νεοφύτου ὁσίου τοῦ Ἐγκλείστου*. Ἰσαὰκ ὁσίου τοῦ Σύρου, ἐπισκόπου Νινευί.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Ἀγίου Νεοφύτου.

Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία ψάλλεται μὲν κατὰ τὴν ἐν σελ. 45-49 διάταξιν, ἀλλ' ἐν τῷ Ὁρθρῷ, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς, μετὰ δὲ τὴν γ' τὰ τοῦ *Μηναίου*. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικόν τῆς ἡμέρας, ἀλλ' ἐὰν φαλῇ μεγάλη δοξολογία, τὰ τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος.

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ ἀναχωρητοῦ*.

Πανηγυρίζει ὁ ἱερός ναὸς Ἁγίου Κυριακοῦ Κάμπου τῆς Τσακκίστρας.

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἱερομάρτυρος.



ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΛΟΥΚΑ. Πάντων τῶν ἐν Κύπρῳ διαλαμψάντων **ἀγίων****. Ἀνανίου ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο΄ (70)· Ῥωμανοῦ ὁσίου τοῦ Μελωδοῦ· τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Κουκουζέλου. Ἦχος πλ. δ΄. Ἑωθινὸν Γ΄.

Σημειώσεις. 1. Κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τελεῖται ἡ σύναξις πάντων τῶν ἐν Κύπρῳ διαλαμψάντων ἁγίων. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* (τόμος ΙΑ΄, *Ἐπίμετρον*) ἢ ἐκ τῆς *Ἀσματικῆς αὐτῶν ἀκολουθίας* (ἔκδοσις ἱερᾶς μονῆς Σταυροβουνίου), μετὰ τῶν ἀναστασίμων καὶ τοῦ ἀποστόλου Ἀνανίου· ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ καταλιμπάνεται.

2. Ὃπου ἐορτάζεται ἡ ἁγία Σκέπη, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται καὶ ψάλλονται ἡ ἀναστάσιμος, ἡ τῆς Θεοτόκου ἐκ τῆς ἰδιαίτερας αὐτῆς φυλλάδος (προτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἡ *Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου*), ἔκδοσις ἱεροῦ ἡσυχαστήριου Ἁγίας Σκέπης, Βίγλα Μεγίστης Λαύρας, Ἅγιον Ὅρος 1988), καὶ ἡ τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων. Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν ὑποσημειώσει 105 διάταξιν (σελ. 352-353), μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἀναγνώσματα τῆς Θεοτόκου δύο καὶ τῶν ἁγίων ἓν. Εἰς τὴν λιτὴν, τὰ ἰδιόμελα τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων. Ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ, μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, πρὸ τῶν καθισμάτων τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἁγίων καὶ ἀφ΄ Γ΄, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων καὶ τὰ 3 τοῦ ἀποστόλου Ἀνανίου· «Ὁ τὴν

ἀκτῖνα τὴν θείαν». Δόξα, τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων· «Σήμερον εἰς ἐν συνέλθωμεν». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «Τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς» (δοξαστικὸν ἐσπερίων). Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἴδου πεπλήρωται».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «Ἀπόστολε ἄγιε». Καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου, ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων, τὸ κάθισμα αὐτῶν. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «Τοῖς πάθεσι Χριστοῦ». Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς ὁμοιον θεοτοκίον·

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν τὴν μόνην πανάμωμον.

Ἀφ' ὧς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ ὧς ἀναστάσιμον, τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων, τοῦ ἀποστόλου· «Ἀρχαῖος μαθητῆς Χριστοῦ» καὶ τὸ θεοτοκίον τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων· «Σωματωθεῖς, πανάμωμε».

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων, μετὰ τῶν εἰς μάρτυρας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ ὧς ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἡ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων, τοῦ ἀποστόλου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων· «Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως» (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2).

Εὐαγγέλιον, Β' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν» (Λκ. ζ' 31-36).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΗ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Λουκᾶ.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης παρθενομάρτυρος*.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

3. ΤΡΙΤΗ. Διονυσίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν· Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Ταμασέως*· Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Λαμπαδιστοῦ*.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ.

5. ΠΕΜΠΤΗ. Χαριτίνης μάρτυρος· Ἑρμογένους ἱερομάρτυρος*.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θωμᾶ ἀποστόλου· Κενδέου ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ*.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίου Κενδέου, παρὰ τὴν κοινότητα Ἀυγόρου.

Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία φάλλεται μὲν κατὰ τὴν ἐν σελ. 45-59 διάταξιν, ἀλλ' ἐν τῷ Ὅρθρῳ, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ καθίσματα τῆς *Παρακλητικῆς*, μετὰ δὲ τὴν γ' τὰ τοῦ *Μηναίου*. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Σεργίου καὶ Βάκχου μαρτύρων*· Πολυχρονίου ἱερομάρτυρος*.

8. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ. Πελαγίας ὁσίας· Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Σολίᾳ τῆς Κύπρου*. Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Ζ'.

Σημείωσις. Σήμερον ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει Λεμεσοῦ τελεῖται ἡ σύναξις πάντων τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμψάντων ἁγίων.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῶν ἁγίων Σεργίου καὶ Βάκχου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἁγίας εἰς 4. Δόξα, τῆς ἁγίας· «Ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῆς ἁγίας· «Μετὰ τὸ ἀρνήσασθαι». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἀγίας· «*὘ν σοί, μήτερ, ἀκριβῶς*». Καὶ νῦν· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἀγίας, ἕκαστος εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κάθισμα τῆς ἀγίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' Γ' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον, τῆς ἀγίας καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Ζ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «*ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἀγίας, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*».

Ἀπόστολος, ΙΗ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «*Ὁ σπείρων φειδομένως*» (Β' Κορ. θ' 6-11).

Εὐαγγέλιον, Γ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «*Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν*» (Λκ. ζ' 11-16).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἴδομεν τὸ φῶς*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΘ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Δ' ἐβδ. Λουκᾶ.

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ Ἀλφαίου· Ἀνδρονίκου ὁσίου καὶ Ἀθανασίας τῆς συμβίου αὐτοῦ*.

Προκείμενον ἀποστολικὸν (5' Ὀκτ.), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου (9' Ὀκτ.). Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

10. ΤΡΙΤΗ. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν Ο' (70), ἐνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας τοῦ ποιητοῦ καὶ Γραπτοῦ· Ζηναΐδος καὶ Φιλονίλλης ὁσίων*· Ἰωνᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Περγάμῳ τῆς Κύπρου*.

Προκείμενον ἀποστολικὸν (5' Ὀκτ.), Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου (ια' Ὀκτ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

12. ΠΕΜΠΤΗ. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων· Θεοσεβίου ὁσίου τοῦ Ἀρσινόϊτου*· Ἐπικτήτου ὁσίου**.

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κάρπου καὶ Παπύλου μαρτύρων· Χρυσῆς νεομάρτυρος.

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου μαρτύρων· Κοσμᾶ ὁσίου, ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ τοῦ ποιητοῦ· Θεράποντος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ*.

Εἰς τοὺς αἵνους, ψάλλονται τὰ ἐν τῷ *Μηναίῳ* (μᾶλλον ἐκ σφάλματος) ὡς ἀπόστιχα ὀριζόμενα. Εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα, τὰ τῆς *Παρακλητικῆς*.

15. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ. Τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου· Λουκιανοῦ ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Μεγάλης Ἀντιοχείας. Ἦχος β'. Ἑωθινὸν Η'.

Σημείωσις. Τὴν ἀκολουθίαν τῶν πατέρων ζῆτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν ια' Ὀκτωβρίου· ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Λουκιανοῦ καταλιμπάνεται.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια, τῶν μαρτύρων Ναζαρίου κτλ. Δόξα, τοῦ ἁγίου Κοσμά. Κοντάκιον, τῶν μαρτύρων.

Ἑσπερινός

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τῶν πατέρων. Δόξα, τῶν πατέρων· «Τὰς μυστικὰς σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν πατέρων· «Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον». Καὶ νῦν· «Νεῦσον παρακλήσεσι».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν πατέρων. Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' ὅδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ιε' Ὀκτωβρίου καὶ τῶν πατέρων.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Η' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλόγητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις».

Δόξα, τῶν πατέρων· «Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορὸς». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν πατέρων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, Κυριακῆς τῶν πατέρων· «Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος» (Τίτ. γ' 8-15).

Εὐαγγέλιον, Δ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι» (Λκ. η' 5-15).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθ' ἡμερινῶν, Ἀπόστολοι Κ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ε' ἐβδ. Λουκᾶ.

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Λογγίνου μάρτυρος τοῦ ἑκατοντάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου.

17. ΤΡΙΤΗ. Ὡσηὲ προφήτου· Ἀνδρέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν τῇ Κρίσει· ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Λαζάρου τοῦ δικαίου, ἐπισκόπου Κιτίου*.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Λουκᾶ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἀποστόλου». Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰωὴλ προφήτου· Οὐάρου μάρτυρος· Μνάσωνος ἐπισκόπου Ταμασοῦ*.

Προκείμενον προφητικὸν (κ' Ἰουλ.), Ἀπόστολος τοῦ προφήτου (ιθ' Ὀκτ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος*· Γερασίου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ· Ματρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος.

Σημείωσις. Ὃπου ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Γεράσιμος ἢ ἡ ἁγία Ματρώνα, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ἁγίου ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ φυλλάδος μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, ἣτις καὶ προηγεῖται, κατὰ τὴν ἐν σελ. 66-67 διάταξιν.

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ Μεγάλου**· Σωκράτους ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου Ἀγκύρας*· Βαρνάβα καὶ Ἰλαρίωνος ὁσίων τῶν ἐν Περιστερώνῃ Μόρφου*· Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

22. ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΛΟΥΚΑ. Ἀβερκίου ἱσαποστόλου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως· τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἐπτὰ παιδῶν· Εὐλαλίου ἐπισκόπου Λαμπούσης τῆς Κύπρου*. Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Θ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου. Δόξα τοῦ ἱεράρχου (Ἀβερκίου)· «Ἀρχιερεῦ ὅσιε». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν μαρτύρων (ἐπτὰ παιδῶν)· «Δεῦτε, πᾶσα κτίσις». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἱεράρχου· «Κανόνα πίστεως». Δόξα, τῶν μαρτύρων· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε». Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ *Μηναίου*, ἕκαστος εἰς 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου* μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ὅδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Θ' ἀναστάσιμον, τοῦ ιεράρχου καὶ τῶν μαρτύρων (ὅπερ ἐπέχει καὶ τόπον θεοτοκίου).

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ιεράρχου εἰς 4, μετὰ τῶν εἰς ιεράρχας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ Θ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ιεράρχου, τῶν μαρτύρων, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, Κ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 11-19).

Εὐαγγέλιον, Γ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν γῶραν» (Λκ. η' 26-39).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Λουκᾶ.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου.

Σημείωσις. Σήμερον εἴθισται εἰς τινας ναοὺς νὰ τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ ἀποστόλου Ἰακώβου.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

24. ΤΡΙΤΗ. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ· Σεβαστιανῆς μάρτυρος.**25. ΤΕΤΑΡΤΗ.** Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων καὶ νοταρίων.**26. ΠΕΜΠΤΗ.** Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου· ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου γενομένου σεισμοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῶ . Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«*Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν· ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη*».

«*Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται*».

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Δέσποινα, πρόσδεξαι*». Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ σεισμοῦ. (Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀρτοκλασία, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε Παρθέने*»).

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τοῦ σεισμοῦ. Κανόνες, ὁ τοῦ σεισμοῦ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου, εἰς 4 ἕκαστος. Τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας δέον ὅπως ἐπισφραγισθῇ οὕτω·

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς πανάγνου καὶ ἁγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ῥυσθείημεν ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς, καὶ τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν*».

Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ, τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου· Νέστορος μάρτυρος.

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τερεντίου καὶ Νεονίλλης μαρτύρων· Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου· Διομήδους ὁσίου τοῦ Κυπρίου*. (**Ἐθνικὴ ἑορτή**).

Σήμερον ψάλλεται δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940, ὡς κατωτέρω·

Διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ α' χορός· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ὁ β' χορός· Δόξα καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ».

Οἱ χοροί, τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχὴν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν, ὁ ἐκάστῳ ἔθνει τὰς ἰδίας ὁροθεσίας θέμενος καὶ ἐπὶ τὸ ἡμέτερον ἔθνος εὐμενῶς ἀεὶ ἐπιβλέπων καὶ κηδόμενος τούτου, ὁ τὴν κραταιάν σου προστασίαν καὶ βοήθειαν χορηγήσας τούτῳ καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνι, κατὰ τὸν δεινὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον, ἐνισχύσας αὐτὸ κατὰ πολεμίου πολυπληθοῦς καὶ ὑπερόπλου, καὶ δουλωθὲν στηρίξας, διασώσας τε καὶ εἰς ἐλεύθερον αὖθις βίον ἐξαναστήσας, πρόσδεξαι τὰς ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας ἀναπεμπομένας εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις κατὰ τὴν ἱστορικὴν καὶ ἀειμνημόνευτον ταύτην ἐπέτειον. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ἀγῶνι πεσόντων, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ σφαγιασθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον, ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξιούς τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον. Ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀεὶ ἐλεύθερον τὸ ἔθνος ἡμῶν τήρει, ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ στήριζε τοῦτο καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καθοδήγει.

Ἐπίδε, Κύριε, εὐσπλάγχνῳ ὄμματί σου καὶ ἐπὶ τὴν δεινῶς δοκιμαζομένην ἰδιαιτέραν ἡμῶν πατρίδα Κύπρον. Ἀποδίωξον ἀπ' αὐτῆς ἐχθροὺς καὶ ἐπιβούλους, τοὺς παντοιοτρόπως καταδυναστεύοντας καὶ ἐξουθενοῦντας τὸν λαόν σου καὶ βεβηλοῦντας τοὺς ναοὺς σου. Σύντριψον τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ ταπείνωσον τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν. Σύντμησον τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν καὶ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Δός, Κύριε, ἰσχὺν τῷ χριστεπωνύμῳ λαῷ σου, τῷ φιλοχρίστῳ ἡμῶν στρατῷ καὶ πᾶσι τοῖς ἀγωνιζομένοις πρὸς ἐλευθερίαν, χαριζόμενος ἡμῖν ὁμόνοιαν καὶ ἀδελφωσύνην. Τοὺς ἐν ἐξουσίαις ὄντας κατεύθυνον κατὰ τὸ σὸν πανάγιον θέλημα· τοὺς ἐν αἰχμαλωσίαις λύτρωσον καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις ὄντας ἀδελφούς ἡμῶν βοήθει καὶ ἐνίσχυε, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν, ἐλευθερουμένη καὶ εἰς βίον

εἰρηνικὸν καὶ εὐτυχῇ καὶ ἡσύχιον καὶ αὖθις ὁδηγουμένη, δοξάζεται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς), τὴν ἀπόλυσιν.

Οἱ χοροὶ (ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς)· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».

Ὁ ἐντεταλμένος, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Οἱ χοροί, τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Δι' εὐχῶν».

29. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ. Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας Ἀβραμίου ὁσίου. Ἦχος δ'. Ἑωθινὸν Γ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ *Μηναίου*, ἕκαστος εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου* μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' Ὡ' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ι' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Ι' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, ΚΑ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιоῦνται» (Γαλ. β' 16-20).

Εὐαγγέλιον, Ζ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἀνθρώπος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. η' 41-56).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΒ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ζ' ἐβδ. Λουκᾶ.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ζηνοβίου ἱερομάρτυρος καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ*. Θεράποντος ὁσίου τοῦ ἐν Λυθροδόντα*.

31. ΤΡΙΤΗ. Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίας, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου καὶ Ναρκίσσου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70)· Ἐπιμάχου μάρτυρος.

Προκείμενον ἀποστολικόν (κγ' Ὀκτ.), Ἀπόστολος τῶν ἀποστόλων· «Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην» (Παρ. Ε' ἐβδ. Ἐπιστ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.



ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κοσμά και Δαμιανοῦ ἀναργύρων τῶν ἐξ Ἀσίας*·
Δαυὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τῶν ἀναργύρων.

2. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδιφόρου καὶ
Ἀνεμποδίστου μαρτύρων.

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀκεφιμᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλᾶ μαρτύρων· τὰ
ἐγκαίνια τοῦ ἐν Λύδῃ ναοῦ Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαι-
οφόρου, ἧτοι ἡ κατάρθεις τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ*.

Προκείμενον μαρτυρικὸν (κς' Ὀκτ.), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον
τοῦ ἁγ. Γεωργίου (γ' Νοεμ.). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ μεγάλου· Νικάνδρου
ἐπισκόπου Μύρων καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου ἱερομαρτύρων· Γε-
ωργίου ὁσίου τοῦ Καρσλίδου.

5. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΛΟΥΚΑ. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης μαρτύρων·
Λίνου ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο' (70), ἐπισκόπου Ῥώμης*. Ἦχος πλ.
α'. Ἑωθινὸν ΙΑ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ε' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασαί· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια, τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ ΙΑ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κο-

ντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, ΚΒ΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ἴδετε πηλικοίς ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα» (Γαλ. 5' 11-18).

Εὐαγγέλιον, Ε΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἀνθρώπος τις ἦν πλούσιος» (Λκ. ι5' 19-31).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΓ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Η΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ· Δημητρίου ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) τῆς Κύπρου*.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

7. ΤΡΙΤΗ. Τῶν ἐν Μελιτινῇ λγ΄ (33) μαρτύρων· Λαζάρου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ σύναξις τῶν ἀρχιστρατῆγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικός ναὸς Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ Κυρηνείας καὶ αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, εἰς Ἀρχάγγελον Λευκωσίας (Μετόχιον Κύκκου) καὶ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, παρὰ τὴν κοινότητα Ἀναλύνοντα.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα».

«Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τοὺς κανόνας τῶν ἀσωμάτων λέγεται ὁ

στίχος· «Ἅγιοι ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Τὸ συναξάριον δὲ τῆς ἡμέρας δέον ὅπως ἀναγνωσθῇ οὕτω¹⁰⁷.

«Τῇ ἡ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων ταγμάτων, Σεραφίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων καὶ Ἀγγέλων».

Στίχοι εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ.

«Ἐβουλόμην σοι, Μιχαήλ, ἄσμα πρέπον
ἄσαι πρεπόντως· ἀλλ' αὖλον οὐκ ἔχω.
Ὅργόη οὐρανίης κυδαίνει τάξις ἀρχοῦς».

Ἔτεροι εἰς τὰ ἐννέα τάγματα.

«Ἐπάξιόν τι ταγμάτων τῶν ἐννέα
τίς ἂν γόνος φθέγγεται μηνῶν ἐννέα;».

«Ταῖς αὐτῶν προστασίαις καὶ πρεσβείαις, οἰκτίριμον, ἐξαιτούμεθα καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν εὐρεῖν ἀπολύτρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιωθῆναι. Ἀμήν».

Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου», μετὰ τῶν ἐξῆς παραλλαγῶν·
Εἰς τὴν α' ᾠδὴν· «... ταύτης τὴν εἴσοδον».

Εἰς τὴν γ' ᾠδὴν· «... καὶ τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου ...».

Εἰς τὴν ε' ᾠδὴν· «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν· «... τὰ ἱερὰ εἰσόδια τῆς Θεομήτορος ...».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἀσωμάτων. Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους».

Σημείωσις. Αἱ καταβασίαι· «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου», ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ὡς διευτυπώθησαν ἀνωτέρω μέχρι τῆς κ' Νοεμβρίου. Τὸ δὲ κοντάκιον· «Ὁ καθαρῶς».

107. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* διατύπωσις τοῦ συναξαρίου δημιουργεῖ προβλήματα εἰς τοὺς ἀναγνώστας, διὰ τοῦτο καὶ παραθέτουμεν αὐτὸ εὐτακτότερον.

τατος ναός» φάλλεται μέχρι καὶ τῆς κε' Νοεμβρίου, πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου.

9. ΠΕΜΠΤΗ. Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ*
Ὁνησιφόρου καὶ Πορφυρίου μαρτύρων· Ματρώνης ὁσίας· Συμεὼν ὁσίου τοῦ μεταφραστοῦ.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Κιτίου κ. Νεκτάριος.

Σημείωσις. Γενικευθεὶς τῆς τιμῆς τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται καὶ φάλλεται ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «Δέσποινα, πρόσδεξαι».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς διευτυπώθησαν τῇ η' Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἑράστου καὶ Κουάρτου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70)· Ὁρέστου μάρτυρος· Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου.

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μηνᾶ, Βίκτωρος, Βικεντίου καὶ Στεφανίδος μαρτύρων* Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Στουδίτου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίου Μηνᾶ, παρὰ τὴν κοινότητα Βάβλας.

12. ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ. Ἰωάννου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος* Νείλου ὁσίου. Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν Α'.

Σημείωσις. Τὸ *Τ.Μ.Ε.* παραλείπει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὁσίου Νείλου, ὅταν τύχη ἐν Κυριακῇ ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὀρίζει τὸν ἀπόστολον τοῦ ἱεράρχου, ἐνῶ ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία αὐτοῦ δὲν εἶναι ἐορτάσιμος. Ταῦτα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῶσι μόνον ὅπου φάλληται ἡ ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ* ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Ἐλεήμονος.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια, τῶν μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος κτλ. Δόξα, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Κοντάκιον, τῶν μαρτύρων.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου. Δόξα, τοῦ ἱεράρχου· «Ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Ὅσιε πάτερ». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἱεράρχου· «Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω». Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς». Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου, ἕκαστος εἰς 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασαί· «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου», ὡς διευτυπώθησαν τῇ ἡ' Νοεμβρίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια, τὸ Α' ἀναστάσιμον, τοῦ ἱεράρχου, τοῦ ὁσίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἱεράρχου· «Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας» εἰς 4 (βλ. ἀπόστιχα Ἑσπερινοῦ), μετὰ

τῶν εἰς ἱεράρχας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ Α' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἱεράρχου, τοῦ ὁσίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός».

Ἀπόστολος, ΚΓ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει» (Ἐφ. β' 4-10).

Εὐαγγέλιον, Η' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ι' 25-37).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΔ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Θ' ἐβδ. Λουκᾶ.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Σήμερον ἄρει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἱεράρχου».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς διετυπώθησαν τῇ η' Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

14. ΤΡΙΤΗ. Φιλίππου ἀποστόλου*· Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ· Εὐφημιανοῦ ὁσίου τοῦ Κυπρίου*· Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ὑδρας.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα»· Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἀποστόλου»¹⁰⁸. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν*.

Ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ψάλλονται τῆς Παρακλητικῆς 3 καὶ τῶν ἁγίων 3. (Καθ' ὅτι ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ἔχει μόνον δύο δοξαστικά. Πρβλ. καὶ γενικὰς διατάξεις σελ. 45).

16. ΠΕΜΠΤΗ. Ματθαίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Προκείμενον ἀποστολικὸν (ιδ' Νοεμ.), Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου· «Λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων» (Τρ. Δ' ἐβδ. Ἐπιστ.) καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως (ιζ' Νοεμ.). Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ· Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως*.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ μαρτύρων.

Σημείωσις. Τὰ στιχηρὰ καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ παραλείπονται, καθ' ὅτι ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτοῦ.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ. Ἀβδιὸν προφήτου· Βαρλαάμ μάρτυρος. Ἦχος βαρύς. Ἑωθινὸν Β'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Πλάτωνος.

108. Τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὀριζόμενον· «Τίς μὴ μακαρίσει σε» ἀρμόζει μόνον ἐὰν πρόκηται νὰ γίνη εἴσοδος.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξόμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ *Μηναίου*, εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου* μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' Ὡ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς διετυπώθησαν τῇ η' Νοεμβρίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Β' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Β' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός».

Ἀπόστολος, ΚΔ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφ. β' 14-22).

Εὐαγγέλιον, Θ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου» (Λκ. ιβ' 16-21).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΕ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ι' ἐβδ. Λουκᾶ.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου ὁσίου τοῦ Δεκαπολίτου· Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· Σωζομένου ὁσίου τοῦ ἐν Γαλατεία τῆς Καρπασίας*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διάταξιν. Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ ...» καί· «Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ ...» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἐορτῆς). Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «Εὐφροσύνης σήμερον».

21. ΤΡΙΤΗ. Η ΕΝ ΤΩ, ΝΑΩ, ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζουσιν ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Μαχαιρᾶ καὶ αἱ ἱερὰ μοναὶ Παναγίας Σφαλαγγωτίσσης, Παναγίας Ἀμασγοῦς καὶ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, παρὰ τὴν κοινότητα Καμπιῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 6 προσόμοια τῆς ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν· «Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ

ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι».

«Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως».

Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν».

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τρίς.

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Τρίτῃ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον· «Ἄκουσον, θύγατερ ...» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναός».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 8, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' Γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυναρίων. Εἴτα ἡ καταβασία· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον».

Ἐξαποστειλάριον· «Ἦν πάλαι προκατήγγειλε» τρίς.

Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 4 προσόμοια τῆς ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἐορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄· «Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ᾧ ἀγίῳ αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄· «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. γ΄· «Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς».

Στίχ. δ΄· «Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄· «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

«Σῶσον ἡμᾶς, Ὁ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Στίχ. β΄· «Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ».

Στίχ. γ΄· «Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ».

Στίχ. δ΄· «Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄· «Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη».

«Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Στίχ. β'. «Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι».

Στίχ. γ'. «Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως».

Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρῶτατος ναός».

Ἀπόστολος, τῆς ἑορτῆς· «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἑβρ. θ' 1-7).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄγγελοι, τὴν εἴσοδον ..., Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ». Κοινωνικόν· «*Ποτήριον σωτηρίου*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν φάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἥτοι ὁ μὲν α' τῇ κβ', καὶ κδ' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῇ κγ', ἄνευ τοῦ τριαδικοῦ. Αἱ δὲ καταβασίαι· «*Χριστὸς γεννᾶται*» φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς μέχρι καὶ τῆς κδ' Δεκεμβρίου.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Φιλήμονος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀπφίας, Ἀρχίππου καὶ Ὀνησίμου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70)· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ· Σωζομένου ὁσίου τοῦ ἐν Ποταμιά*· Ἰακώβου ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ.

Ἀπόστολος τῶν ἀποστόλων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου· Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κλήμεντος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ῥώμης· Πέτρου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου Κλήμεντος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος τῆς πανσόφου· Μερκουρίου μάρτυρος.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μερκουρίου καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τῆς ἁγίας.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἰσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἁγίας¹⁰⁹. Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Χαίρει, ὁ οὐρανὸς» (κα' Νοεμ.), μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα· «Βίον ἄνυλον». Καὶ νῦν· «Σήμερον τὰ στίφη». Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας· «Ἵμοιωθή ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Σαβ. ΙΖ' ἐβδ. Μτ). Ὁ ν' ψαλμὸς χῡμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν τριαδικῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τῆς ἁγίας εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἁγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ὅδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἁγίας καὶ τὸ συναξάριον τῆς κε' Νοεμβρίου. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ ἡ τῆς ἁγίας, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα ἡ καταβασία· «Μεγάλυννον, ψυχὴ μου ..., Μυστήριον ξένον». Ἐξαποστειλάρια, τῆς ἑορτῆς· «Ἦν πάλαι προκατήγγειλε» (κα' Νοεμ.), τῆς ἁγίας· «Ἐνεύρωσας τὸ φρόνημα» καὶ πάλιν τῆς ἑορτῆς· «Τοῦ ἱεροῦ σε σήμερον». Εἰς τοὺς αἵνους, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Λαμπαδηφόροι παρθένοι» (κα' Νοεμ.) καὶ τὰ 3 τῆς ἁγίας. Δόξα· «Βίον ἄνυλον». Καὶ νῦν· «Σήμερον τῷ ναῷ». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

109. Κατὰ τὴν διάταξιν παλαιότερων ἐκδόσεων τοῦ Μηναιῶν, διαγραφομένην καὶ ἐν τῷ Τ.Μ.Ε., ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας δὲν περιλαμβάνει ἀναγνώσματα, λιτὴν, πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον Ὁρθρου. Ἦδη ὅμως ἡ ἁγία ἑορτάζεται ἐπισήμως ὑπὸ πολλῶν, διὰ τοῦτο καὶ ὠρίσαμεν αὐτά, ὡς αἱ νεώτεροι ἐκδόσεις τοῦ Μηναιῶν ὀρίζουσιν.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τῆς ἀγίας καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς. Προκείμενον τῆς ἐορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς.

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΛΟΥΚΑ. Στυλιανοῦ ὁσίου τοῦ Παφλαγόνος*. Ἀλυπίου ὁσίου τοῦ Κιονίτου. Νίκωνος ὁσίου τοῦ Μετανοεῖτε. Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν Γ'.

Σημείωσις. Γενικευθεῖσης τῆς τιμῆς τοῦ ἀγίου Στυλιανοῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται καὶ ψάλλονται ἡ ἀναστάσιμος καὶ ἡ τοῦ ἀγίου ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἐορτῆς. Δόξα, τῆς ἀγίας Αἰκατερίνης. Κοντάκιον, τῆς ἐορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἀγίου Στυλιανοῦ. Δόξα, τοῦ ἀγίου· «*Λεῦτε, πιστοί*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τοῦ ἀγίου.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἀγίου· «*Ὅσιε πάτερ*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ β' τοῦ ἀγίου· «*Στήλη ἔμψυχος*». Καὶ νῦν· «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου, εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Κυπρίου Μηναίου. Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Κυπρίου Μηναίου.

Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου, μετὰ τῶν εἰς ὁσίους στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ Γ' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἀπόστολος, τοῦ ἁγίου· «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-5' 2).

Εὐαγγέλιον, ΙΓ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ιη' 18-27).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΣ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΑ' ἐβδ. Λουκᾶ.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς κδ' Δεκεμβρίου, κοντάκιον φάλλεται τὸ «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον», πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου*.

28. ΤΡΙΤΗ. Στεφάνου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος· Εἰρηνάρχου μάρτυρος.

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παραμόνου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Φιλουμένου τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐξ Ὁρούνης τῆς Μόρφου**.

Σημείωσις. Ὃπου ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Φιλούμενος, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* (τόμος ΙΑ΄, *Ἐπίμετρον*), κατὰ τὴν ἐν σελ. 65-66 διάταξιν.

30. ΠΕΜΠΤΗ. *Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου.*

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

*Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.*

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα ἀπαγγέλλονται ἐμμελῶς.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».



ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ναοὺμ προφήτου.

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀββακούμ προφήτου καὶ Ἀββακούμ ὁσίου τοῦ ἐν Καλαμιθάσῃ*· Μυρόπης μάρτυρος· Πορφυρίου ὁσίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος.

3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ. Σοφονίου προφήτου· Θεοδούλου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ τοῦ Κυπρίου. Ἦχος α'. Ἑωθινὸν Δ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ προφήτου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετά τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ προφήτου εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κάθισμα τοῦ προφήτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ε' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Δ' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Δ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἀπόστολος, ΚΖ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφ. ε' 8-19).

Εὐαγγέλιον, ΙΔ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν» (Λκ. ιη' 35-43).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΖ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΒ' ἐβδ. Λουκᾶ.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος* Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ· Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Αὐδῆμου.

Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία φάλλεται μετὰ τῶν ἐξῆς¹¹⁰.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἐσπέρια· Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε» καὶ γίνεται εἴσοδος. Ἀπολυτίκια· «*Βαρβάραν τὴν ἁγίαν*». Δόξα· «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*». Καὶ νῦν· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ κοινὸς τῶν ἁγίων εἰς 6. Καταβασίαι· «*Χριστὸς γεννᾶται*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας. Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

5. ΤΡΙΤΗ. Σάββα ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου*.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «*Δέσποινα, πρόσδεξαι*».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Καταβασίαι· «*Χριστὸς γεννᾶται*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος.

Πανηγυρίζουσιν οἱ καθεδρικοὶ ναοὶ Ἀγίου Νικολάου Ἀμμοχώστου καὶ Ἀγίου Νικολάου Ἐπισκοπείου, αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἀγίου Νικολάου

110. Εἰς παλαιότερα *Μηναῖα* ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων φάλλεται μὴ ἐορτάσιμος, ἥτοι ἄνευ εἰσόδου καὶ καταβασίων. Παραθέτωμεν ὁμῶς τὴν τάξιν ἐορτάσιμον, ὡς περιλαμβάνεται εἰς νεώτερα *Μηναῖα*. Ὅπου δὲ ἡ ἁγία ἐορτάζεται ἐπισήμως, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς φάλλεται μόνη ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 65-66 διάταξιν.

τῶν Γάτων, παρὰ τὴν κοινότητα Ἀκρωτηρίου, Ἀγίου Νικολάου, παρὰ τὴν κοινότητα Ὁρούντης, Ἀγίας Μονῆς (Ἀγίου Νικολάου καὶ Εὐτυχίου), παρὰ τὴν κοινότητα Παναγιᾶς καὶ ὁ ἱερός ναὸς Ἀγ. Νικολάου Τσακκίστρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», (εἰς στίχους 8) τὰ 4 προσόμοια· «Μύροις παροικήσας» καὶ τὰ 3 ἕτερα· «Ποίοις εὐφημιῶν» εἰς 4¹¹¹.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

7. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων*.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ψάλλονται τῆς Παρακλητικῆς 3 καὶ τοῦ ἁγίου τὰ 3 δεύτερα προσόμοια. (Παραλείπονται δὲ τὰ 3 πρῶτα ἐσπέρια καὶ ὁ α' κανὼν αὐτοῦ, καθ' ὅτι στερεῖται ἰδιομέλων. Πρβλ. γενικὰς διατάξεις, σελ. 45).

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς Θεοτόκου· Παταπίου ὁσίου· Τυχικοῦ ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο' (70)*· Δαμιανοῦ καὶ Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπων Κύπρου.

Ἡ μὲν προεόρτιος ἀκολουθία παραλείπεται, ἡ δὲ τοῦ ὁσίου Παταπίου (τὰ δεύτερα προσόμοια καὶ ὁ β' κανὼν αὐτοῦ) ψάλλεται μετὰ τῆς Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν σελ. 45-49 διάταξιν¹¹². Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὰ καθίσματα τοῦ ὁσίου. «Καὶ νῦν», τὸ σταυροθεοτοκίον· «Ἐν τῷ πάθει ἐστῶσα» (βλ. ζ' Δεκ.).

111. Τὸ *T.M.E.* (σελ. 109) ὀρίζει μόνον τὰ 4 πρῶτα προσόμοια εἰς 6, διότι τὰ 3 δεύτερα δὲν εἶναι ἐγκεκριμένα ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Οὐχ ἤττον ὅμως πλεῖστα *Τυπικά* προβλέπουσιν αὐτὰ καὶ ἤδη ψάλλονται ὑπὸ πολλῶν.

112. Ἡ ἀκολουθία τῶν προεορτίων εἶναι ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἐμφανῶς ἐλλιπεστάτη. Ἡ ἐν αὐτῷ δὲ διάταξις, καθ' ἣν προεόρτια συμψάλλονται μετὰ Παρακλητικῆς, δὲν συνάδει πρὸς αὐτὴν τῶν προεορτίων ἡμερῶν, διότι κατ' αὐτὰς σχολάζει ἡ Παρακλητικὴ. Ὅθεν, παραλείπωμεν τὴν προεόρτιον ἀκολουθίαν, ὡς ὀρίζουσιν καὶ ἕτερα *Τυπικά*.

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ σύλληψις (τῆς Θεοτόκου ὑπὸ) τῆς ἁγίας Ἄννης· τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Κουτζοβένδη ναοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῶν ἐγκαινίων. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ δὲ τὴν β'· «Ἀδάμ ἀνακαινίσθητι». Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναβόησον Δαυὶδ» καὶ εὐθὺς ὁ ν' φαλμὸς χῦμα¹¹³. Κανόνες, ὁ τῶν ἐγκαινίων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ οἱ δύο τῆς ἁγίας εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' ὚' ᾠδῆς, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων, τῆς ἁγίας καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς ἁγίας· «Ἑορτάζει σήμερον». Προκείμενον τῆς ἁγίας (θ' Σεπτ.), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως (θ' Δεκ.). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

113. Παρελείψαμεν τὸν ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὀριζόμενον πολυέλεον, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει Εὐαγγέλιον Ὁρθρου, καὶ συνεπτύξαμεν τὰ καθίσματα εἰς στιχολογίας δύο. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὁμῶς νὰ ἑορτάσωσιν ἐπισημώτερον τὴν ἑορτήν, εἶναι δυνατὸν νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν κατωτέρω διάταξιν, ὡς ἐν τισι *Τυπικοῖς* εὐρίσκομεν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς η' Σεπτ. Εἰς τὴν λιτήν, τὰ ἰδιόμελα· «Σήμερον στερωτικάι» καί· «Σήμερον τῆς παγκοσμίου» (ἐσπέρια η' Σεπτ.). Δόξα, καὶ νῦν· «Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα» (ἀπόστιχα η' Σεπτ.).

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Ὁ πολυέλεος (η' Σεπτ.) καὶ τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· «Ἄκουσον, θύγατερ καὶ ἴδε» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· «Ἀναστᾷσα Μαριάμ». Μετὰ τὸν ν' φαλμὸν· Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ στίχος· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός» καὶ τὸ ἰδιόμελον· «Τὸ ἀπόρρητον τοῖς ἀγγέλοις» (δοξαστικὸν ἐσπερίων). Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω.

10. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ. Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου μαρτύρων. Ἦχος β'. Ἐωθινὸν Ε'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἁγίας Ἀννης. Δόξα, τῶν ἐγκαινίων. Κοντάκιον, τῆς ἁγίας.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῶν ἁγίων εἰς 4. Δόξα, τῶν ἁγίων· «Ὅντως ἡ γλῶσσά σου». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν ἁγίων· «Μαρτυρικὴ χορεία». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὰ καθίσματα τῶν ἁγίων μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ε' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασαίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια, τὸ Ε' ἀναστάσιμον, τῶν ἁγίων καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἵνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 δεύτερα ἐσπέρια προ-

σόμεια τῶν ἁγίων· «Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι» εἰς 4, μετὰ τῶν εἰς μάρτυρας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ Ε' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν ἁγίων, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἀπόστολος, ΚΖ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ». (Ἐφ. 5' 10-17).

Εὐαγγέλιον, Γ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς» (Λκ. 13' 10-17).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΗ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ' ἐβδ. Λουκᾶ.

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Δανιήλ τοῦ Στυλίου· Νόμωνος καὶ Βηχιανοῦ ὁσίων*.

12. ΤΡΙΤΗ. Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ*.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίου Σπυρίδωνος, παρὰ τὴν κοινότητα Τρεμετουσιᾶς.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*¹¹⁴.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

114. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία τοῦ ἁγίου εἶναι μὲν ἐορτάσιμος, στερεῖται δ' ὅμως ἀναγνωσμάτων καὶ λιτῆς. Ἐνεκα δὲ τῆς μεγάλης τιμῆς τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει ἐν Κύπρῳ ὁ ἅγιος, ὠρίσαμεν τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, ἵνα ψάλληται πλήρης.

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου μαρτύρων· Λουκίας μάρτυρος τῆς παρθένου· Νεοφύτου, Ἰγνατίου, Προκοπίου καὶ Νείλου ὁσίων, κτητόρων τῆς ἱερᾶς μονῆς Μαχαιρᾶ*.

14. ΠΕΜΠΤΗ. Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», φάλλονται τῆς Παρακλητικῆς 3 καὶ τῶν μαρτύρων τὰ 3 δεύτερα προσόμοια. (Παραλείπονται δὲ τὰ 3 πρῶτα ἐσπέρια αὐτῶν, καθ' ὅτι στεροῦνται ἰδιομέλων. Πρβλ. γενικὰς διατάξεις, σελ. 45).

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος*.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ Κυπρίῳ *Μηναίῳ*¹¹⁵.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀγγαίου προφήτου· Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων*· Θεοφανοῦς βασιλίσσης.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Μόδεστος, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται καὶ φάλλεται ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 65-66 διάταξιν.

17. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ. Τῶν κατὰ σάρκα Προπατόρων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Δανιὴλ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ· Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ ἐν Ζακύνθῳ. Ἦχος γ΄. Ἑωθινὸν 5'.

Σημειώσεις. 1. Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Προπατόρων ζήτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν ι΄ Δεκεμβρίου· ἡ δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν τριῶν παίδων (ιζ΄ Δεκ.) καταλιμπάνεται (πλὴν τοῦ ἀπολυτικίου), καθ' ὅτι οἱ ἅγιοι οὗτοι κατατάσσονται ἐν τῷ χορῷ τῶν Προπατόρων, ὑμνούμενοι διὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν.

115. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία τοῦ ἁγίου δὲν εἶναι ἐορτάσιμος. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ φαιδρότης τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου ἀπαιτεῖ ἐορτάσιμον ἀκολουθίαν, ὠρίσαμεν αὐτὴν τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*.

2. Ὅπου ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Διονύσιος, συμφάλλονται ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία, τῶν Προπατόρων καὶ τοῦ ἁγίου (βλ. παράρτημα *Μηναίου* Δεκεμβρίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας), κατὰ τὴν ἐν ὑποσημειώσει κατωτέρω διάταξιν¹¹⁶.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». (Ἐὰν ὁμῶς ἐφάλη ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μοδέστου, λέγονται τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον αὐτοῦ).

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν Προπατόρων. Δόξα, τῶν Προπατόρων· «*Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου

Εἵσοδος. «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν Προπατόρων· «*Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα*». Καὶ νῦν· «*Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν τριῶν παίδων· «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*» (ιζ' Δεκ.). Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

116. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4, τῶν Προπατόρων 3 καὶ τοῦ ἁγίου 3. Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος κτλ., τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου. Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. (Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀρτοκλασία, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε Παρθένε*»).

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν πολυέλεον, τὸ καθίσμα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ κτλ. Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, τῶν Προπατόρων καὶ τοῦ ἁγίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ καθίσμα αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ καθίσμα τῶν Προπατόρων. Ἀφ' ὅδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Προπατόρων καὶ τὸ συναξάριον. Αἱ καταβασαίαι καὶ ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ ὁ ἀναστάσιμον, τὸ α' τῶν Προπατόρων, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 2, τῶν Προπατόρων 3 καὶ τοῦ ἁγίου 3. Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν· «*ὑπερυλογημένη*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Μετὰ τὴν εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν Προπατόρων, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Προπατόρων. Τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω.

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετά τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἡχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῶν τριῶν παιδῶν¹¹⁷ μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τῶν Προπατόρων μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου, ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ ἡ ὑπακοή τῶν Προπατόρων. Ἀφ' Γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς ιζ' Δεκεμβρίου καὶ τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων.

Καταβασαί· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τὰ δύο τῶν Προπατόρων καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν Προπατόρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ».

Δόξα, τῶν Προπατόρων· «Δεῦτε, ἅπαντες». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

117. Τὸ *T.M.E.* παραλείπει τὸν κανόνα τῶν τριῶν παιδῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι κοινὸς μετὰ τοῦ προφήτου Δανιήλ. Ἡ παράλειψις αὕτη θὰ ἦτο δεδικοιολογημένη, ἐὰν ἡ Κυριακὴ τῶν Προπατόρων συνέπιπτεν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ. Ἐφ' ὅσον ὁμως σήμερον (ιζ' Δεκ.) τελεῖται εἰδικῶς ἡ μνήμη τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παιδῶν, ὠρίσαμεν νὰ φαλλῇ καὶ ὁ ἰδιαιτέρος δι' αὐτοὺς κανὼν, ὡς ἄλλωστε ὀρίζει καὶ τὸ *Μηναῖον*.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν Προπατόρων, τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παίδων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

Ἀπόστολος, Κυριακῆς τῶν Προπατόρων· «*Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ*» (Κολ. γ' 4-11).

Εὐαγγέλιον, ΙΑ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «*Ἀνθρώπος τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα*» (Λκ. ιδ' 16-24, Μτ. κβ' 14).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΘ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΔ' ἐβδ. Λουκᾶ.

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σεβαστιανοῦ μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

19. ΤΡΙΤΗ. Βονιφατίου μάρτυρος.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀντισοχείας τοῦ Θεοφόρου.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς γγ' Δεκεμβρίου, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, μετὰ τῶν κατωτέρω στοιχείων.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ προεόρτια ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «*Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίον δασέος*». «*Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην*».

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ διὰ τὸ Ἀπόδειπνον κανὼν τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ' ὥδην, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὰ ἀπολυτίκια κατὰ τὴν τάξιν, ἢ ἐκτενὴς καὶ ἢ ἀπόλυσις.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον*».

21. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· Ἰουλιανῆς μάρτυρος τῆς ἐν Νικομηδείᾳ.

Σημείωσις. Δεδομένου ὅτι αὐριον, κατὰ τὰ *Τυπικά*, δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία, ἐνθα ἐορτάζεται ἡ ἀγία Ἀναστασία, εἶναι δυνατὸν ἡ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτῆς νὰ ψαλῇ εἴτε κατὰ τὴν σήμερον, εἴτε κατὰ τὴν κγ' τοῦ μηνός, κατὰ τὴν ἐν σελ. 60-62 διάταξιν· ἡ δὲ τῆς ἀγίας Ἰουλιανῆς ἡ τῶν ἐν Κρήτῃ ι' μαρτύρων νὰ ψαλῇ τῇ κβ' τοῦ μηνός.

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προεόρτια τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς Φαρμακολυτρίας.

Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, εὐθὺς αἱ Μεγάλα Ὡρα τῶν Χριστουγέννων (βλ. *Μηναῖον*, μετὰ τὸν Ὁρθρον τῆς κδ' Δεκ.), ὡς κατωτέρω. Ἐν αὐταῖς δέ, ἀντὶ τοῦ ἀπολυτικίου· «*Ἀπεργράφετο ποτέ*», λέγεται τὸ ἕτερον προεόρτιον· «*Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ*» (βλ. Ἑσπερινὸν κ' Δεκ.).

Ὡρα Α'. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον, «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ οἱ τρεῖς ψαλμοί. Εἴτα· Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· Δόξα σοι, ὁ Θεός*» (γ'), «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). Δόξα· «*Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ*». Καὶ νῦν· «*Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη*».

Καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, φάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς Ὠρας, ἅπαξ ἕκαστον, τὸ μὲν α' ἄνευ στίχου, τὸ β' μετὰ τοῦ «*Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος*», τὸ δὲ γ' μετὰ τοῦ «*Δόξα, καὶ νῦν*». Τούτων ψαλλομένων, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου.

Μετὰ τὰ ἰδιόμελα, λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον. Μετ' αὐτὸ ὁ ἀναγνώστης χῶμα· «*Τὰ διαβήματά μου*», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς*» καὶ τὴν εὐχὴν· «*Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν*». Ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτονται αἱ

Ἦραι Γ' καὶ Γ'. Ἀρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ἦρᾳ διάταξιν, ἀλλ' εἰς τὴν Γ' Ἦραν τῶν ἰδιομέλων ἄρχεται ὁ β' χορός, εἰς δὲ τὸ β' ἰδιόμελον ὁ στίχος· «*Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην*». Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Γ' Ἦρας, ἐπισυνάπτεται ἡ

Ἦρα Θ'. Τελεῖται ὡς καὶ ἡ Γ' Ἦρα, μέχρι τοῦ ἰδιομέλου· «*Ὅτε Ἰωσήφ*», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος· «*σὺν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι*» ψάλλει ὁ β' χορός. Εἶτα ὁ α' χορός· «*Δόξα*». Ὁ β'· «*Καὶ νῦν*». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον· «*Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου*», λέγων ἐκ γ' τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον (μετὰ τῶν ἐπαναλήψεων), μεθ' ὃ τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ἦρᾳ.

Μετὰ τὴν εὐχὴν· «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοὶ καὶ τὰ μετ' αὐτῶν τροπάρια (βλ. Ὁρολόγιον, ἀκολουθία τῶν *Τυπικῶν*). Μετὰ τὸ «*Πάτερ ἡμῶν*» καὶ τὸ «*Ὅτι σοῦ ἐστίν*», ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον*», τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἐκ ιβ' καὶ τὸ «*Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*» χῦμα ἐκ γ'. Εἶτα· «*Δόξα, καὶ νῦν*» καὶ ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοί· «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*» καί· «*Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου*». Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «*Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Δόξα, καὶ νῦν*», «*Κύριε, ἐλέησον*» ἐκ γ', «*Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον*» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Σήμερον δὲν τελεῖται Λειτουργία.

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Προεόρτια τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου), προκείμενον τοῦ Σαββάτου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. (Ἐὰν ὅμως ψαλῇ ἡ ἀκολουθία τῆς ἀγίας Ἀναστασίας, Ἀπόστολος τῆς ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως).

24. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνηστορος τῆς Θεοτόκου· Παραμονή τῶν Χριστουγέννων· Εὐγενίας ὁσιοπαρθενομάρτυρος. Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Ζ'.

Σημειώσεις. 1. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως (πατέρων) ζήτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν 13' Δεκεμβρίου· ἡ δὲ τῆς ἁγίας Εὐγενίας καταλιμπάνεται.

2. Σήμερον, κατὰ τὰ *Τυπικά*, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλεται, ἀλλὰ τὰ τῶν πατέρων μετὰ τῶν προεορτίων.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον. Δόξα, τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων (ἢ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας, ἐὰν ἐφάλη ἡ ἀκολουθία αὐτῆς). Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», (εἰς στίχους 8) τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων· «Τὰ τῶν πατέρων σήμερον» εἰς 4 καὶ τὰ 3 προεόρτια ἰδιόμελα· «Προεορτάσωμεν, λαοί» εἰς 4 (κδ' Δεκ., ἀπόστιχα Ἑσπερινοῦ).

Δόξα, τῶν πατέρων· «Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Σπήλαιον εὐτρεπίζου».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 προεόρτια ἐσπέρια προσόμοια· «Παρθένε πανάμωμε», μετὰ τῶν στίχων·

«Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος».

«Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην».

Δόξα, τῶν πατέρων· «Χαίρετε, προφητὰι τίμιοι». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ἴδὸν καιρὸς ἤγγικεν».

Ἀπολυτίκια, τῶν πατέρων· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ἀπεγράφετο ποτὲ» (κδ' Δεκ.).

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ἀντὶ τοῦ τριαδικοῦ κανόνος τοῦ ἤχου, λέγεται ὁ διὰ τὸ Ἀπόδειπνον προεόρτιος κανὼν τῆς κδ' Δεκεμβρίου, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἶτα· «Δόξα», τὸ τῆς λιτῆς ιδιόμελον τῶν πατέρων· «Βολίδες ἀστράπτοντες». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ἄκουε, οὐρανέ». Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐζώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ προεόρτια τῆς κδ' Δεκεμβρίου· «Τῶν προφητῶν αἱ ῥήσεις» καὶ· «Αὐλῶν ποιμενικῶν».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ τῶν πατέρων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχων εἰς μὲν τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς (ὅπερ ἐστὶν ἀναστάσιμον)· «Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς δὲ τὰ λοιπὰ· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», καὶ ὁ προεόρτιος εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ ἡ ὑπακοή τῶν πατέρων. Ἀφ' Ὡ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς κδ' Δεκεμβρίου καὶ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων· «Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι» καὶ τὸ προεόρτιον· «Εὐφραίνου, Βηθλεέμ».

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων· «Ἄρόν σου τὴν φωνήν» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ».

Δόξα, τῶν πατέρων· «Τῶν νομικῶν διδαγμάτων». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν πατέρων, τὸ προεόρτιον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἀπόστολος, Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· «Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ» (Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μτ. α' 1-25).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Α' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΕ' ἐβδ. Λουκᾶ.

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς δ' Ἰανουαρίου
γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν πατέρων. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς τῆς ἑορτῆς

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός». Προοιμιακός. Εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Αὐγούστου μοναρχήσαντος».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας¹¹⁸ καὶ εἶτα, ἐκ τῶν Η' ἀναγνωσμάτων τῆς ἑορτῆς, ἀναγινώσκονται χάριν συντομίας τὰ ἐξῆς¹¹⁹.

Α' ἀνάγνωσμα· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός». Μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον· «Λαθὼν ἐτέχθης» ὁλόκληρον (βλ. μετὰ τὸ Γ' ἀνάγν.). Ἀκολουθῶς ὁ β' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Καὶ μάγους σοι προσήνεγκεν», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὁλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

Δ' ἀνάγνωσμα· «Τάδε λέγει Κύριος». Μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον· «Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ Παρθένου» ὁλόκληρον (βλ. μετὰ τὸ Γ' ἀνάγν.). Ἀκολουθῶς ὁ α' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Μάγους ὁδηγήσας», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ὁ β' χορὸς· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὁλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

Γ' ἀνάγνωσμα· «Εἶπε Δανιήλ». Εὐθύς (ἄνευ συναπτῆς καὶ τρισαγίου ὕμνου), ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Εἶτα ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον», τὰ πληρωτικά, ἡ εὐχή τῆς κεφαλοκλισίας καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».

«Ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὥμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ».

Δόξα· «Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ». Καὶ νῦν· «Σπηλαίῳ παρώκησας».

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τρίς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

118. Βλ. ὑποσημ. 6.

119. Τὸ T.M.E. ὀρίζει τὸ Α', Ζ' καὶ Η' ἀνάγνωσμα. Τὰ δύο τελευταῖα ὁμῶς ἀνεγνώσθησαν καὶ εἰς τὰς Ὁρας. Ὅθεν, κατὰ τὴν τάξιν ἐτέρων *Τυπικῶν*, ὠρίσαμεν ἅντ' αὐτῶν τὸ Δ' καὶ Γ', τὰ ὁποῖα καὶ ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὴν ἑορτὴν ἔχουσι καὶ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἀκολουθίαν ἀναγινώσκονται.

Σημείωσις. Εἴθισται εἰς τινας ναοὺς, μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, νὰ τελεῖται τὸ μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου. Χάριν δὲ συντομίας, εἶναι δυνατόν νὰ παραλειφθῇ τὸ α' μέρος αὐτοῦ (Ὁρθρος)· ὅθεν ὁ ἱερεὺς εὐθὺς τὸ «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», τὰ εἰρηνικά καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀκολουθίας. Ἀπόλουςις τῆς ἑορτῆς.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλουςις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον· «*Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ...*» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· «*Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου ...*» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ).

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «*Τὰ σύμπαντα σήμερον*». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ*».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφοτέροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ' ὥδῃς, ἡ ὑπακοή· «*Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν*». Ἀφ' ὅδῃς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι, διπλαῖ· «*Χριστὸς γεννᾶται*» καί· «*Ἐσωσε λαόν*». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Τοῦ α' κανόνος

α'· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων*».

«*Μυστήριον ξένον*».

β'· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα*».

«*Ἐξαίσιον δρόμον*».

γ'· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τεχθέντα βασιλέα*».
«*Νεηγενὲς μάγων*».

δ'· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ὑπὸ τῶν μάγων Θεὸν προσκυνηθέντα».

«Ἠκρίβωσε χρόνον».

Τοῦ β' κανόνος

ε'· «Σήμερον ἡ Παρθένος τίκτει τὸν Δεσπότην ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ».

«Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ς'· «Σήμερον ὁ Δεσπότης τίκτεται ὡς βρέφος ὑπὸ μητρὸς Παρθένου».

«Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ζ'· Δόξα· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος».

«Τύπους ἀφεργεῖς».

η'· Καὶ νῦν· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας».

«Πόθου τετευχώς».

Καταβασίαι· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον» καί· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Ἐξαποστειλάριον· «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς» τρίς.

Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Δόξα· «Ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς». Καὶ νῦν· «Σήμερον ὁ Χριστός», μέχρι τοῦ «ἀκαταπαύστως βοῶμεν».

Εὐθὺς ἡ μεγάλη δοξολογία, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἐπιλοίπου· «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ», μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'· «Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. β´. «Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ».

Στίχ. γ´. «Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».

Στίχ. δ´. «Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β´

Στίχ. α´. «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς».

Στίχ. β´. «Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται».

Στίχ. γ´. «Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».

Στίχ. δ´. «Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´. «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».

«Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Στίχ. β´. «Ῥάβδον δυνάμεως ἔξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου».

Στίχ. γ´. «Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου».

Εἰσοδικόν· «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὥμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν

τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, *Τιὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια*».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει*».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «*Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*».

Ἀπόστολος, τῆς ἐορτῆς· «*Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου*» (Γαλ. δ' 4-7).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «*Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ*» (Μτ. β' 1-12).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικόν· «*Αὐτῶσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλούια*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*». Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «*Ὁ θυσίαν αἰνέσεως*».

26. ΤΡΙΤΗ. Ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· Εὐθυμίου, ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον τοῦ *Μηναίου*· «*Τίς Θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς*».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τῆς κε' Δεκεμβρίου· «*Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοὶ*» καί· «*Τί θαυμάζεις, Μαριὰμ*» δις ἑκάστον. Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἐορτῆς ὡς ἐχθές. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ κάθισμα· «*Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς*» (κε' Δεκ., μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' ὅς ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς κζ' Δεκεμβρίου. Καταβασίαι, αἱ ἰαμβικαί· «*Ἔσωσε λαόν*». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐχθές. Εἴτα ἡ καταβασία· «*Μεγάλυννον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς*». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἵνοι, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη, ἀρχομένη ὡς ἐχθές διὰ τοῦ «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ*», μεθ' ἧν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτοουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ τρισάγιος ὕμνος¹²⁰. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς κζ' Δεκεμβρίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»: «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Κοινωνικόν: «Λύτρωσιν ἀπέστειλε». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν: «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ψαλλομένην ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἥτοι ὁ μὲν α' τῇ κζ' καὶ κθ' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῇ κη' καὶ λ'. Κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς, λέγονται αἱ καταβασίαι: «Ἐσωσε λαόν».

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου· Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Γραπτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διάταξιν. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τοῦ ἁγ. Στεφάνου, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ οὕτως:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου Θεοδώρου δὲν ψάλλεται, ὡς μὴ ἔχοντος δοξαστικόν.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι: «Ἐσωσε λαόν». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτοουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγ. Στεφάνου. Κοινωνικόν: «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

28. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν δισχυρίων μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων νηπίων· Μαρκέλλου ὁσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων νηπίων.

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Ἀνυσίας μάρτυρος.

Σημείωσις. Σήμερον συμφάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μελάνης, διὰ τὸ κατὰ τὴν λα' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

120. Βλ. ὑποσημ. 10.

31. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων· τῶν δικαίων θεοπατόρων Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ βασιλέως καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου· Μελάνης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας. Ἦχος πλ α΄. Ἐωθινὸν Η΄.

Σημειώσεις. 1. Σήμερον συμφάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν (θεοπατόρων), διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλη Κυριακὴ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου. Τὴν ἀκολουθίαν ταύτην ζῆτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* πρὸ τῆς κζ΄ Δεκεμβρίου. Ἀναγνώσματα ὅμως λέγονται τὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, διότι ὡσαύτως δὲν ὑπάρχει ἄλλη Κυριακὴ μέχρι τῶν Θεοφανείων. Συμφώνως δὲ πρὸς ῥητὴν διάταξιν, ὑπάρχουσιν εἰς πάντα τὰ *Τυπικά* καὶ τὸ *Εὐαγγέλιον*, ὅταν μετὰ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων μεσολαβῇ ἐν μόνον Σάββατον καὶ μία Κυριακὴ, τῷ μὲν Σαββάτῳ ἀναγινώσκονται τὰ τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῇ δὲ Κυριακῇ τὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων.

2. Εἴθισται εἰς τινὰς ναοὺς νὰ τελεῖται κατὰ τὴν σήμερον ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 3, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς (κε΄ Δεκ.) καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν θεοπατόρων (Κυρ. μετὰ τὴν Χρ. Γένν.). Δόξα, τῶν θεοπατόρων· «*Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Αὐγούστου μοναρχήσαντος*».

Εἰσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν θεοπατόρων· «*Τερέων μνήμη*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Σπηλαίῳ παρώκησας*» (κε΄ Δεκ., ἀπόστιχα Ἑσπερινοῦ).

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν θεοπατόρων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς (τῆς α' καὶ β' στιχ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν», ἕκαστος εἰς 4¹²¹.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ καθίσματα τῆς Κυρ. μετὰ τὴν Χρ. Γέννησιν. Ἀφ' ὅδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν θεοπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς λα' Δεκεμβρίου καὶ τῆς Κυρ. μετὰ τὴν Χρ. Γέννησιν.

Καταβασίαι, διπλαῖ· «Χριστὸς γεννᾶται» καί· «Ἐσωσε λαόν».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα (εἰς ἤχον πλ. α') καὶ ἀκολουθῶς ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος, ἡ τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ὡς ἐν τῇ κε' Δεκ.) καὶ ἡ τοῦ Μνήστορος μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου¹²². Εἶτα αἱ δύο καταβασίαι· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον» καί· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Η' ἀναστάσιμον, τῶν θεοπατόρων καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».

121. Συμφωνοῦντος καὶ τοῦ *T.M.E.*, παρελείψαμεν τὸν κανόνα τῶν ἁγίων Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου, διότι οὐδέποτε ψάλλονται κανόνες πέραν τῶν τριῶν.

122. Βλ. ὑποσημ. 3. Τὸ παράδοξον καὶ ἀκατανόητον ἐνταῦθα δὲν εἶναι ὅτι τὸ *T.M.E.* παραλείπει τὴν Τιμιωτέραν καὶ τὴν θ' ὥδῃ τῶν ἤδη ψαλέντων κανόνων, ἀλλ' ὅτι προβλέπει εἰς τὴν θ' ὥδῃ τὸν β' κανόνα τῆς ἑορτῆς, τὸν ὁποῖον δὲν ὀρίζει εἰς τοὺς κανόνας.

«Ἐκ γαστροῦς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὥμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ».

Δόξα, τῶν Θεοπατόρων· «Αἶμα καὶ πῦρ». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐκ γαστροῦς πρὸ Ἑωσφόρου ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τῶν Θεοπατόρων, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει».

Ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν).

Ἀπόστολος, Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων· «Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι» (Β' Τιμ. δ' 5-8).

Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μκ. α' 1-8).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου ..., Μυστήριον ξένον». Κοινωνικόν, τῆς ἑορτῆς· «Αὐτρωσιν ἀπέστειλε». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ' ἐβδ. Λουκᾶ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ἱερὰ Σύνοδος

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου διοικεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἣτις εἶναι ἡ ἀνωτάτη ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἐν Κύπρῳ. Μέλη αὐτῆς εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, οἱ ἐννέα Μητροπολίται καὶ οἱ ἑπτὰ Ἐπίσκοποι.

Τηλέφωνον: 22554600 ἢ 22554657

Τηλεομοιότυπον: 22346307

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): holysynodoffice@logosnet.cy.net

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.churchofcyprus.org.cy

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ. Χρυσόστομος ὁ Β΄

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Θ. 21130, 1502 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22554600

Τηλεομοιότυπον: 22430451 ἢ 22345235

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): iakyprou@cy.net

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.churchofcyprus.org.cy

Ἱερὰ Μητρόπολις Πάφου

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου, Ὑπέρτιμος καὶ Ἐξάρχος Ἀρσινόης καὶ Ρωμαίων κ. Γεώργιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 60054, 8100 Πάφος

Τηλέφωνον: 26821000

Τηλεομοιοτύπον: 26943130

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): metropolis@impaphou.org

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.impaphou.org

Ἱερὰ Μητρόπολις Κιτίου

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου, Ὑπέρτιμος καὶ ᾽Εξαρχος Λάρνακος καὶ Λευκάρων κ. Νεκτάριος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 40036, 6300 Λάρνακα

Τηλέφωνον: 24652269 ἢ 24815032

Τηλεομοιοτύπον: 24655588 ἢ 24651133

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): i.m.kitiou@hotmail.com

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkitiou.org.cy

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυρηνείας

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κυρηνείας, Ὑπέρτιμος καὶ ᾽Εξαρχος Λαπήθου καὶ Καραβᾶ κ. Χρυσόστομος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 20258, 2150 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22444242

Τηλεομοιοτύπον: 22444330

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@m-kyrenia.org

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.m-kyrenia.org

Ἱερὰ Μητρόπολις Λεμεσοῦ

Ὁ Μητροπολίτης Λεμεσοῦ καὶ Πρόεδρος Ἀμαθοῦντος, Νεαπόλεως καὶ Κουρίου κ. Ἀθανάσιος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ.56091, 3304 Λεμεσὸς

Τηλέφωνον: 25864300

Τηλεομοιοτύπον: 25371548

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): grammateia.imlemesou@gmail.com

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imlemesou.org

Ἱερὰ Μητρόπολις Μόρφου

**Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Μόρφου καὶ Πρόεδρος τῶν Σόλων
κ. Νεόφυτος**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Μητροπόλεως 3, 2831, Εὐρύχου

Τηλέφωνον: 22932401-02-03

Τηλεμοιότυπον: 22933092

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@immorfou.org.cy

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.immorfou.org.cy

Ἱερὰ Μητρόπολις Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου

**Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας καὶ Πρόεδρος Ἀμμοχώ-
στου κ. Βασίλειος**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Θ. 34034, 5309 Παραλίμνι

Τηλέφωνον: 23812444

Τηλεμοιότυπον: 23812450

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@imconstantias.org.cy

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imconstantias.org.cy

Ἱερὰ Μητρόπολις Κύκκου καὶ Τηλλυρίας

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος

Ι) ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ**Γραφεῖον Πανιερωτάτου**

Διευθυντὴς Γραφείου Πανιερωτάτου: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρε-
σβύτερος Παρασκευᾶς Παπαμιχαήλ. *Γραμματεία:* Βούλλα Παπανδρέου,
τηλεφ.: 22390681, τηλεομ.: 22390767

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): gramateiakykkos@gmail.com.

Θρονικὴ Ἐπιτροπὴ

Πρόεδρος: Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας
κ. Νικηφόρος. *Κληρικὰ μέλη:* Ἀρχιμ. Ἐφραίμ, Ἀρχιμ. Ἀμφιλόχιος καὶ Οἶκον.

Χριστόδουλος Παπαμιχαήλ. *Λαϊκὰ μέλη*: Ἑλλη Μακρῇ, Λάμπρος Ὀρφανίδης, Σάββας Ἰωάννου καὶ Γεώργιος Μιχαήλ. Πρωτοσύγκελλος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Ἀγαθόνικος Κυκκώτης.

Τηλεφωνικὸν κέντρον: 22942727, *Τηλεομ.*: 22942728

Ληξιαρχικὰ Γραφεῖα

Λειτουργοῦν Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πρωτοσυγγέλλου, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. Ἀγαθονίκου Κυκκώτη.

Γραμματεὺς: Μιχάλης Δημοσθένους.

Τηλεφωνικὸν κέντρον Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου: 22942727, *τηλεομ.*: 22942728 -22942384 *Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email)*: thllyrias@yahoo.gr

Γραφεῖον Ἐκδόσεως Πιστοποιητικῶν Γάμου καὶ Ἀδειῶν Γάμου

Τὸ ἐν λόγῳ Γραφεῖον λειτουργεῖ ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Ἀγίου Προκοπίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἐν Λευκωσίᾳ.

Υπεύθυνη: Χριστίνα Λεωνίδου, *τηλ.*: 22390713, *τηλεομ.*: 22390648 *Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email)*: mktlix@gmail.com

Διαδικασία Ἀπόπειρας Συνδιαλλαγῆς

Υπεύθυνος διὰ τὴν ἀπόπειραν συνδιαλλαγῆς καὶ διὰ τὴν ὑποβολὴν σχετικῆς εἰσηγήσεως πρὸς τὸν Μητροπολίτην: Ἐντεταλμένος Κληρικός: Πρωτοσύγκελλος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος Κυκκώτης.

Γραμματεία: Μαίρη Γεωργιάδου, *τηλ.*: 22390719, *Τηλεομ.*: 22390648.

Συμβούλιον Πνευματικῆς Λύσεως τοῦ Γάμου

Μέλη: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Στέφανος Κυκκώτης, Αἰδεσιμολογιώτατοι Πρωτοπρεσβύτεροι Παρασκευᾶς Παπαμιχαήλ καὶ Πρωτοπρεσβύτερος Ἀγγελος Ζλάτεβ.

Γραμματεία: Μαίρη Γεωργιάδου, *Τηλ.*: 22390719, *Τηλεομ.*: 22390648.

Οικονομικαὶ Ὑπηρεσίαι

Αἱ ἐν λόγῳ Ὑπηρεσίαι λειτουργοῦν ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Ἁγίου Προκοπίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἐν Λευκωσίᾳ.

Λογιστής: Μαίρη Γεωργιάδου. Ἐλεγκτής: Μάριος Ἰωάννου.

Τηλ.: 22390719, Τηλεομ.: 22390648, Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): kykkos@gmail.com

II. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Γραφεῖον Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας

Διευθυντής: Δρ Νίκος Νικολαΐδης, Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τηλ.: 22390689, τηλεομ.: 22390648.

Μέλη: Λουκᾶς Παναγιώτου καὶ Βασίλης Βασιλείου, Θεολόγοι, Τηλ.: 22390647, Τηλεομ.: 22390648, Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imktdiakonia@yahoo.com

Ἐκδόσεις

Τὸ Γραφεῖον Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας ἐκδίδει ἀνὰ ἐξάμηνον τὸ περιοδικὸν «Ἐνατενίσεις», μὲ ποικίλην καὶ ἐνδιαφέρουσαν ὕλην ἐπὶ ἐπιστημονικῶν, πνευματικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἄλλων θεμάτων συγχρόνου προβληματισμοῦ καὶ χρονικῶν.

Θεῖον Κήρυγμα

Τὸν θεῖον λόγον κηρύττουν ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος, ὅπου καὶ ἐὰν εὕρισκῃται, εἴτε χοροστατῶν, εἴτε λειτουργῶν, καὶ ἄλλοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ θεολόγοι.

Ἐκάστην Κυριακὴν ἀποστέλλεται καὶ διανέμεται εἰς ὅλας τὰς ἐνορίας γραπτὸν κήρυγμα.

Κατηχητικαὶ Συνάξεις Νέων

Κατηχητικαὶ Συνάξεις Νέων λειτουργοῦν τακτικῶς, ἢ καὶ περιοδικῶς, εἰς ὅλας τὰς Ἐνορίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Εἰς τὰς Κατηχητικὰς Συνάξεις

διδάσκουν Θεολόγοι ὡς, ἐπίσης, καὶ εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντες πρὸς τοῦτο ἱερεῖς καὶ λαϊκοὶ Κατηχηταί.

Μερίμνη καὶ οἰκονομικῇ συνδρομῇ τοῦ Πανιερωτάτου κ. Νικηφόρου ὁργανώνονται κατ' ἔτος ἐκδρομαὶ τῶν μελῶν τῶν Κατηχητικῶν Συνάξεων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Κύπρου μὲ σκοπὸν τὴν πνευματικὴν, τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν νέων.

Κύκλοι Μελέτης Ἀγίας Γραφῆς

Κύκλοι Μελέτης Ἀγίας Γραφῆς λειτουργοῦν τακτικῶς, ἥ καὶ περιοδικῶς, εἰς ὅλας τὰς Ἐνορίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Εἰς τοὺς Κύκλους Μελέτης Ἀγίας Γραφῆς ὁμιλοῦν Θεολόγοι, ὡς, ἐπίσης, καὶ εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντες πρὸς τοῦτο ἱερεῖς καὶ λαϊκοὶ κυκλάρχαι.

Παγκοινοτικαὶ Ὁμιλίαι

Διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν, πνευματικὴν, ἀντιαιρετικὴν καὶ πολιτιστικὴν διαφώτισιν, τῇ μερίμνῃ τοῦ Γραφείου Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας, γίνονται ὁμιλίαι ὑπὸ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν Θεολόγων εἰς ὅλας τὰς Ἐνορίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀθλοπαιδία

Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος, ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας ἐ χρηματοδότησεν ἐξ ὀλοκλήρου τὴν διαρρύθμισιν καὶ κατασκευὴν δύο ὑπερσυγχρόνων Γηπέδων Φούτσαλ εἰς τὸν Κάτω Πύργον Τηλλυρίας, προκειμένου νὰ ἀθλοῦνται καὶ νὰ ἀσκοῦνται ὑγιῶς κυρίως οἱ νέοι τῆς περιοχῆς.

Ἐπιμελητὴς ἀθλητικῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας ἐν Κάτω Πύργῳ: Ἡσαΐας Ἡσαΐα.

Χριστιανικοὶ Σύνδεσμοι Γυναικῶν

Σκοπὸς τῶν Χριστιανικῶν Συνδέσμων Γυναικῶν εἶναι ἡ χριστιανικὴ, ἐθνικὴ, πνευματικὴ, πολιτιστικὴ, ἀντιαιρετικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ προσφορὰ

τῶν μελῶν των εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ἡ ζωντανὴ μαρτυρία τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν ἐντὸς αὐτῆς, μὲ κέντρον τὴν ἐνορίαν καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν κατὰ τόπους Ἐφημερίων.

Διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν καὶ δραστηριότητα τῶν ἐν λόγῳ Συνδέσμων λειτουργεῖ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ. Μερίμνη τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Νικηφόρου, ἔχει ἰδρυθῆ καὶ λειτουργεῖ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Συνδέσμων Γυναικῶν, Χριστιανικὸς Σύνδεσμος Γυναικῶν διὰ τὴν προσφυγικὴν κοινότητα Γαληνῆς. Ὁ θεσμὸς αὐτὸς προβλέπεται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ νὰ συμπεριλάβῃ καὶ ἄλλας προσφυγικὰς κοινότητας τῆς Μητροπολιτικῆς μας Περιφερείας. Ἐκ παραλλήλου ἔχουν συσταθῇ Χριστιανικοὶ Σύνδεσμοι Γυναικῶν τῶν ἀποδήμων κατοίκων τῶν Κοινοτήτων Κάμπου καὶ Τσακκίστρας μὲ τὴν προοπτικὴν ὁ θεσμὸς αὐτὸς νὰ ἐπεκταθῇ καὶ διὰ τὰς ἀποδήμους γυναῖκας ἄλλων κοινοτήτων τῆς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας.

Πρόεδρος Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς: Ἀνδρούλα Πετρίδου. *Μέλη Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς:* Ἀνδριανὴ Παπανδρέου, Νίκη Κέλβερη, Μαρία Ἀναστασίου, Μαρίνα Παναγίδου, Ἀλεξάνδρα Μαρδαπήττα, Εἰρήνη Παπαμιχαήλ, Νίκη Μιχαήλ καὶ Λητὼ Ἀσημάκη.

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ

ΑΝΩ ΠΥΡΓΟΣ. Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Γεωργίου. *Ἐφημέριοι:* Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἱερώνυμος Πυλιώτης καὶ Ἱεροδιάκονος Θεοχάρης Διάκος. *Ἐπίτροποι:* Πρόεδρος: Ἱεροδιάκονος Θεοχάρης Διάκος, Πάμπος Κελεπέσιης, Ἀνδρέας Στυλιανοῦ, Εὐανθία Κωνσταντίνου, Γιώργος Ἰώβ, Ἀνδρέας Νικολάου καὶ Ἰωάννης Σ. Γιαννοῦρα. *Ψάλλται:* Εὐανθία Κωνσταντίνου καὶ Ἄννα Κελεπέσιη.

ΚΑΜΠΟΣ. Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Κυριακοῦ. *Ἐφημέριοι:* Αἰδεσιμολογιώτατος Οἰκονόμος Νικόλαος Κούτσιος καὶ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Περικλῆς Περικλέους. *Ἐπίτροποι:* Πρόεδρος: Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Περικλῆς

Περικλέους, Μιχάλης Ἀντρέου, Φούλλα Παπαδοπούλου, Ἀνδρέας Στυλιανοῦ, Ἀλεξάνδρα Μαρδαπίττα, Ἑλλη Χριστοδούλου καὶ Σωφρονία Ἡλία. *Ψάλλται*: Μιχάλης Ἀντρέου καὶ Πέτρος Ἰωάννου.

ΚΑΤΩ ΠΥΡΓΟΣ. Μητροπολιτικὸς Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίας Εἰρήνης. *Ἐφημέριοι*: Αἰδεσιμώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Ἀνδρέας Σπύρου (τηλ.: 26522558), Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Ἰωάννης Σπυρίδωνος καὶ Ἱεροδιάκονος Ἰάκωβος Ἀλαγιούπ. *Ἐπίτροποι*: Πρόεδρος Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Ἰωάννης Σπυρίδωνος, Χρυστάλλα Νικολάου, Διογένης Σπύρου, Σάββας Ἰωάννου, Χαράλαμπος Κοκκινόρουσος, Μαρία Σπύρου καὶ Ἀγαθοκλῆς Θεοχάρους. *Ψάλλται*: Πολύδωρος Χρίστου καὶ Διογένης Σπύρου.

ΜΗΛΙΚΟΥΡΙ. Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Γεωργίου. *Ἐφημέριοι*: Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Χαράλαμπος Εὐσταθίου (τηλ. 22942228) καὶ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Ἀγγελος Ζλάτεβ. *Ἐπίτροποι*: Πρόεδρος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Στέφανος Κυκκώτης, Ἀντιπρόεδρος: Αἰδεσιμώτατος Πρεσβ. Χαράλαμπος Εὐσταθίου, Ἱερομόναχος Βασίλειος Κυκκώτης, Γιώργος Θεοδώρου, Χριστίνα Χαραλάμπους καὶ Ἀναστασία Δημοσθένους. *Ψάλλται*: Δημήτριος Πετρίδης.

ΜΟΣΦΥΛΙ. Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Γεωργίου. *Ἐφημέριος*: Αἰδεσιμολογιώτατος Οἰκονόμος Βασίλειος Οὐρνταρεάνου. *Ἐπίτροποι*: Πρόεδρος: Αἰδεσιμολογιώτατος Οἰκονόμος Βασίλειος Οὐρνταρεάνου, Μαρία Μιχαήλ, Σοφοκλῆς Δημητρίου, Θεανὼ Παύλου, Χρῖστος Γρηγορίου, Γεώργιος Διονυσίου, Σοφία Ν. Χαραλάμπους, Ἀντρούλλα Διονυσίου, Μαρία. Γ. Χαραλαμπίδου καὶ Πρόδρομος Ἀχιλλέως. *Ψάλλται*: Πρόδρομος Ἀχιλλέως καὶ Σοφοκλῆς Γεωργίου.

ΠΗΓΑΙΝΙΑ. Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Χαραλάμπους. *Ἐφημέριος*: ἐκ περιτροπῆς. *Ἐπίτροποι*: Πρόεδρος: Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος Κυκκώτης, Ἀντώνης Ἀριστοδήμου, Σωτήρης Ἀντωνίου, Φίλιππος Παπαδόπουλος, Βάσος Στυλιανοῦ,

Νεόφυτος Νεοφύτου, Ἰωάννης Ἰωάννου καὶ Μέλανη Παπαριστοδήμου. *Ψάλλται*: Βάσος Στυλιανοῦ καὶ Φίλιππος Παπαδόπουλος.

ΤΣΑΚΚΙΣΤΡΑ. Ἰερὸς Ναὸς Ἀγίου Νικολάου. *Ἐφημέριοι*: Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Χριστόδουλος Παπαμιχαήλ (τηλ. 22942339) καὶ Ἱεροδιάκονος Στυλιανὸς Στυλιανοῦ. *Ἐπίτροποι*: Πρόεδρος: Αἰδεσιμώτατος Οἶκον. Χριστόδουλος Παπαμιχαήλ, Λάμπρος Ὀρφανίδης, Ἑλένη Μιχαήλ καὶ Γαλάτεια Χαραλαμπίδου. *Ψάλλται*: Μιχαλάκης Ὀρφανίδης.

ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΑΝΩ ΠΥΡΓΟΥ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ

Παναγίας Γαλόκτιστης
Προφήτου Ἡλιοῦ
Ἀγίας Παρασκευῆς
Ἀγίου Νικολάου
Ἀγίου Ἀνδρονίκου
Ἀγίας Βαρβάρας

ΚΑΤΩ ΠΥΡΓΟΥ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ

Ἀγίου Στυλιανοῦ

ΠΗΓΑΙΝΙΑ

Παναγίας (Θεοτόκου)
Ἀγίας Μαρίνης καὶ
Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ

ΠΑΛΑΙΟ ΛΙΒΑΔΙ

Ἀγίου Γεωργίου

Κατεχόμεναι Κοινότητες

ΒΑΡΙΣΕΙΑ. Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Γεωργίου. Ἐπίτροποι: Πρόεδρος: Πρωτοσύγκελλος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος, Κλεάνθης Δημοσθένους καὶ Πρόδρομος Δημοσθένους.

ΓΑΛΗΝΗ. Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Ἰωάννου Θεολόγου. Ἐπίτροποι: Πρωτοσύγκελλος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος, Πρόδρομος Φυλακτοῦ, Ἰάκωβος Σάββα, Τεῦκρος Χαραλάμπους, Νῆκος Στυλιανοῦ, Μᾶρκος Ἀριστοδήμου, Πολύδωρος Χρίστου, Ἄγγελος Ἀριστοδήμου καὶ Νῆκος Μάρκου.

Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Ἐλευθερίου (κατεδαφισμένος ἀπὸ τοὺς Τούρκους) καὶ ἡ Ἁγία Βαρβάρα.

ΛΟΥΤΡΟΣ. Ἱερὸς Ναὸς Ἀποστόλου Λουκᾶ. Ἐπίτροποι: Πρόεδρος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος Κυκκώτης καὶ Χριστάκης Ἰωάννου.

Κατεχόμενα Παρεκκλήσια

Ἀγίου Νικολάου, Ἀγίου Δημητρίου καὶ Ἀγίου Χαραλάμπους (τοποθεσία Κόρακας).

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΛΕΜΑΝΗ - Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Ἰωάννου
ΑΜΜΑΔΙΕΣ

ΚΟΚΚΙΝΑ - Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίας Ἐλένης

ΛΙΜΝΙΤΗΣ - Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Γεωργίου

ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ - Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Θεοδώρου. Ἐπίτροποι: Πρόεδρος: Ἀνδρέας Νεοφύτου, Μαρία Γεωργίου, Μαρία Σολωμοῦ, Νίκη Πιερῇ καὶ Χρυσούλα Διονυσίου.

ΠΗΓΗ - Ἱερὸς Ναὸς Θεοτόκου

ΞΕΡΟΒΟΥΝΟΣ

ΣΕΛΑΔΙ ΤΟΥ ΑΠΠΗ - Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Γεωργίου

ΦΡΟΔΙΣΙΑ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς

**Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Πρόεδρος Ὁρεινῆς
κ. Ἡσαΐας**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Λεωφόρος Σταύρου Στυλιανίδη, 2642
Ἐπισκοπεῖόν, Τ.Θ. 12123, 2341 Λακατάμεια

Τηλέφωνον: 22465465 Τηλεομοιότυπον: 22624600

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις: (email): grammateia@imtamasou.org.cy

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imtamasou.org.cy

Ἱερὰ Μητρόπολις Τριμυθούντος

**Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Τριμυθούντος καὶ Πρόεδρος Λευκάρων
κ. Βαρνάβας**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Θ. 11001, 2550 Ἰδάλιον

Τηλέφωνον: 22527000 Τηλεομοιότυπον: 22526363

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις: (email): info@imtrimythountos.org.cy

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imtrimythountos.org.cy

Ἐπαρχιοῦχοι Ἐπίσκοποι**Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Καρπασίας**

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου

Τ.Θ. 21130, 1502 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22554603 Τηλεομοιότυπον: 22432327

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): karpasiasch@iak.org.cy

Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Ἀρσινόης

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Παγκράτιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Θ. 60054, 8810, Περιστερώνα Πάφου

Τηλέφωνον: 26352515.

Τηλεομοιότυπον: 26352413

Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Ἀμαθοῦντος**Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Θ. 56091, 3304 Λεμεσὸς

Τηλέφωνον: 25864300.

Τηλεομοιότυπον: 25371548

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): grammateia.imlemesou@gmail.com

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imlemesou.org

Ἐπίσκοποι**Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ Μαχαιρᾶ, Τ.Θ. 25272, 1308 Λευκωσία.

Τηλέφωνον: 22359334

Τηλεομοιότυπον: 22359333

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις: grammateia@maherasmonastery.org.cy

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χύτρων κ. ΛεόντιοςΤαχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Νεοφύτου, Τ.Θ. 60289,
8101 Πάφος

Τηλέφωνον: 26652481

Τηλεομοιότυπον: 26653709

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): stneoph@logos.cy.net καὶ iman@logos.cy.net

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.stneophytos.org.cy

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νεαπόλεως κ. ΠορφύριοςΤαχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου, Τ.Θ. 21130,
1502 Λευκωσία, ἢ Square Ambiorix 2, 1000 Brussels, Belgium

Τηλέφωνον: 00322-6124190.

Τηλεομοιότυπον: 00322-6124191

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@churchofcypruseu.com

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.churchofcypruseu.com

Σημ: Ὁ Ἐπίσκοπος Νεαπόλεως ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου
εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἑνωσιν.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου, Τ.Θ. 21130,
1502 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22554611.

Τηλεμοιότυπον: 22346254 καὶ 22431796

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): office@churchofcyprus.org.cy

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.churchofcyprus.org.cy

ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ

Α΄. ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΑΙ ΜΟΝΑΙ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ

Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.

Σύμβουλοι: οἱ Πανοσιολογιώτατοι Ἀρχιμανδρίται Ἀδαμάντιος, Ἀλέξιος Ἀνθέμιος καὶ Στέφανος.

Ἐφορος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος.

Βοηθὸς Ἐφορος: Ἱεροδιάκονος Μάξιμος.

Ἡ Ἀδελφότης: Ἀρχιμανδρίτης Ἀδαμάντιος, Οἰκονόμος Πορφύριος, Ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξιος, Ἀρχιμανδρίτης Ἀνθέμιος, Ἀρχιμανδρίτης Στέφανος, Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος, Ἀρχιμανδρίτης Ἐφραίμ, Οἰκονόμος Νικόδημος, Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος, Οἰκονόμος Μελέτιος, Ἀρχιμανδρίτης Ἀμφιλόχιος καὶ Ἀρχιμανδρίτης Πανάρετος. *Τερομόναχος:* Βασίλειος. *Τεροδιάκονοι:* Βενέδικτος, Μόδεστος, Βλάσιος, Ἐπιφάνιος καὶ Μάξιμος. *Μοναχοί:* Ἐπιφάνιος, Πρόδρομος, Χαρίτων καὶ Δανιήλ.

Δόκιμοι: Χαράλαμπος, Χριστόφορος καὶ π. Πολύδωρος.

Τηλεφωνικὸν κέντρον Ἱερᾶς Μονῆς: Γραμματεὺς: Μιχάλης Δημοσθένους 22942727, τηλεομ.: 22942728-22942384.

Πανηγυρίζει τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, ἡμέραν τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐξομολογητήριον: Πανοσιολογιώτατοι Ἀρχιμανδρίτες Ἀγαθόνικος καὶ Ἐφραίμ.

Μετόχια

1. ΑΓΙΟΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, ἐν Λευκωσίᾳ.

Διεύθυνσις: Τ.Θ. 24850, 1304 Λευκωσία, *Τηλεφωνικὸν κέντρον:* Μιχαλάκης Παπαχριστοφόρου, τηλ.: 22390000.

Ἐπιστάτης Μετοχίου: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀδαμάντιος.

Ἐφημέριοι: οἱ ἐκάστοτε Ἱερομόναχοι τῆς Μονῆς.

Κλητῆρες: Ἰωάννης Ἰωάννου καὶ Γεώργιος Εὐτυχίου.

Ἀσφάλεια: Μάριος Εὐτυχίου καὶ Δημήτριος Στασῆς.

Ἐξομολογητῆριον: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος.

Νεωκόροι: Μάριος Χριστοφόρου καὶ Παντελῆς Θεμιστοκλέους.

Ψάλλται: *Λεξιὸς Χορός:* Ἀριστος Θουκυδίδης - Χοράρχης, Λοῖζος Μίτσιγγας, Ἀνδρέας Ἰωάννου, Νεόφυτος Κυριάκου, Στυλιανὸς Δημητρίου, Μάριος Θουκυδίδης, Γιώργος Θουκυδίδης, Παναγιώτης Φοινιώτης, Ἀντώνης Μιχαήλ, Ἀνδρέας Καλλῆς, Νικόλας Καραγιώργης, Ραφαήλ Παναγῆ καὶ Μαρίνος Μαυρομμάτης. *Ἀριστερός Χορός:* Νῆκος Παναγιώτου - Χοράρχης, Ἀνδρέας Παπανδρέου, Σάββας Ἀργυρίδης, Ἀνδρέας Παπαδόπουλος, Χριστόδουλος Βασιλειάδης, Παναγιώτης Τσαγγάρης, Μιχάλης Σίβακας, Ἀναστάσιος Ἀναστάση, Χαράλαμπος Χαραλάμπους καὶ Παναγιώτης Τσαγγάρης.

2. ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ, ἐν Λακατάμεια.

Ἐφημέριος: Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Χρῖστος Βούργιας.

Ἐν τῷ Μετοχίῳ Ἀρχαγγέλου ἐγκαταβιοῖ προσκαίρως γυναικεία ἀδελφότης, τὴν ὁποίαν συγκροτοῦν: Προϊσταμένη Παῦλα Μοναχὴ. Ἡ ἐν λόγῳ Μοναχὴ, ὅταν ὀλοκληρωθῇ ἡ ἀνέγερσις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Ἀγίας Τριάδος» εἰς Τηλλυρίαν, θὰ ἀποτελέσῃ τὴν μοναχικὴν Ἀδελφότητα αὐτῆς, τηλ.: 22386171.

3. ΑΓΙΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΩΝ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΟΥ, ἐν Πάφῳ.

Ἱεροδιάκονος Χριστάκης Ἀθανασίου καὶ Μοναχὸς Ἐπιφάνιος, *Τηλ.:* 26817474, *Τηλεμοιότυπον:* 26722803.

4. ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΣΙΝΤΗ, ἐν Πενταλιᾷ Πάφου.

Τὸ Μετόχιον, ἀναστηλωθὲν, ἐβραβεύθη ὑπὸ τῆς Europa Nostra. Εἶναι ἀρχαῖον μνημεῖον, ἐπισκέψιμον.

5. ΞΕΡΟΠΟΤΑΜΟΣ, ΑΓΙΩΝ ΣΕΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΒΑΚΧΟΥ, ἐν Πεντάγυια Μόρφου. Ἀπὸ τοῦ 1974 τελεῖ ὑπὸ τουρκικὴν κατοχὴν.

6. ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ἐν Βασιλικῇ.

Μοναχὴ Χρυσοστόμη, Μοναχὴ Μακρίνα, Μοναχὴ Μαγδαληνὴ καὶ Μοναχὴ Ἑμμέλεια.

Ι. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Γραφεῖον Πανιερωτάτου

Διευθυντὴς Γραφείου Πανιερωτάτου: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Παρασκευᾶς Παπαμιχαήλ. *Γραμματεία:* Βούλλα Παπανδρέου, τηλεφ.: 22390681, τηλεομ.: 22390767

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): gramateiakykkos@gmail.com.

Οἰκονομικὸν Τμῆμα

Διευθυντὴς: Γεώργιος Παύλου. *Λογισταί:* Ἀνδρέας Παπανδρέου, Μιχάλης Χατζημιχαήλ, Μάριος Ἰωάννου, Ἄκης Παναγῆ, Ἀντώνης Κουνιάδης, Ἀρετὴ Βαρναβίδου καὶ Ἀνδρέας Μιλτιάδους.

Τηλ.: 22390000, Τηλεομ.: 22351852

Υπεύθυνος Κτηματικῶν καὶ Μεταβιβάσεων: Κλεάνθης Κυπρῆ καὶ Δημήτριος Δημητρίου.

ΙΙ. ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Κέντρον Κοινωνικῆς καὶ Ψυχοπνευματικῆς Στηρίξεως Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου – Πανεπιστημίου Λευκωσίας

Παρὰ τὸ Μετόχιον Ἀγίου Προκοπίου, πλησίον τοῦ χώρου τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς, λειτουργεῖ τὸ Κέντρον Κοινωνικῆς καὶ Ψυχοπνευματικῆς Στηρίξεως Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὴς 8ης Δεκεμβρίου 2014 τελεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πανεπιστημίου Λευκωσίας.

Σύνδεσμος Ἑλεοῦσα τοῦ Κύκκου δι' Ἄτομα μὲ Νοσητικὴ Ἀναπηρία

Παρὰ τὸν κόμβον Ἀνθουπόλεως λειτουργεῖ ὁ Σύνδεσμος Ἑλεοῦσα τοῦ Κύκκου δι' ἄτομα μὲ νοσητικὴ ἀναπηρία.

Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου: Μητροπολίτης Κύκκου καί Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.

Μέλη: Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, καθὼς καὶ τὰ Μέλη τοῦ Συνδέσμου Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου δι' ἄτομα μὲ νοητικὴ ἀναπηρία Ἡλίας Δημητρίου, Ἀρχ. Ἀλέξιος Κυκκώτης, Γιαννούλλα Κυριακίδου, Κούλλα Βουδιᾶ, Πρωτ. Παρασκευᾶς Παπαμιχαήλ, Λουκᾶς Παναγιώτου καὶ Δημήτρης Πεχλιβάνης.

Ψυχολόγος: Μαρία Ἀριστοτέλους. *Φυσιοθεραπευτές:* Σεραφεῖμ Κυριακίδης καὶ Νικόλας Διονυσίου.

Διοικητικὴ Διευθυντής/Γραμματέας: Θεανὼ Χρίστου.

Διεύθυνσις: Μνασιάδου 29, 2332 Λακατάμεια.

Τηλ.: 22443307, *Τηλεομ.:* 22372370, *Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* eleousa@netmail.com.cy

III. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Μουσεῖον Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Ἰδρύθη καὶ λειτουργεῖ Μουσεῖον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου, βάσει τῶν συγχρόνων διεθνῶν προδιαγραφῶν μουσειολογίας. Ἐν αὐτῷ ἐκτίθενται βυζαντινὰ εἰκόνες, ἄμφια, χειρόγραφα, ἱερὰ σκεύη, πρωτοχριστιανικὰ ἀντικείμενα καὶ ἔργα θύραθεν τέχνης.

Διευθυντής: Στυλιανὸς Κ. Περδίκης. *Ἐπεύθυνος ἐκθεσιακοῦ χώρου:* Δημήτριος Ἀθανασούλας. *Πωλητήριοι:* Νινέτα Τατανάρη. *Ἀσφάλεια:* Χρίστος Μαρκίδης, Χαράλαμπος Νεοφύτου καὶ Ἀνδρέας Ἀργυροῦ.

Ὁραι λειτουργίας ἐκθεσιακοῦ χώρου: Χειμερινὸν ὥράριον· 10:00 π.μ. – 5:00 μ.μ. Ἰαρινὸν ὥράριον· 10:00 π.μ. – 6:00 μ.μ.

Τηλ.: 22942736, *Τηλεομ.:* 22874510, *Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.kykkos-museum.cy.net, *Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* mimk@logosnet.cy.net

Βιβλιοθήκη Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Λειτουργεῖ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου Βιβλιοθήκη, περιέχουσα δέκα καὶ ἑπτὰ χιλιάδας τόμους βιβλίων, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ τρεῖς καὶ πέντε χιλιάδες εἶναι παλαιότυπα. Περιλαμβάνει, ἐπίσης, περὶ τὰ ἑκατὸν πενήκοντα χειρόγραφα,

Ἀρχεῖον Ἑλληνικῶν Ἐγγράφων καὶ Ἀρχεῖον Ὁθωμανικῶν Ἐγγράφων.
Ἡ Βιβλιοθήκη εἶναι προσιτὴ εἰς τοὺς μελετητὰς καὶ ἐρευνητάς.

Υπεύθυνος Βιβλιοθήκης: Χαράλαμπος Στρόππος. Βοηθὸς Βιβλιοθηκάρχιος:
Χριστάκης Κωνσταντινίδης.

Παγκόσμιον Βῆμα Θρησκειῶν καὶ Πολιτισμῶν

Τὸ Παγκόσμιον Βῆμα Θρησκειῶν καὶ Πολιτισμῶν (ΠΒΘΠ) ἀποτελεῖ κοινωφελές, εὐαγές, μὴ κερδοσκοπικόν, μὴ κυβερνητικόν Ἰδρυμα, τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου μὲ ὄραμα νὰ συμβάλῃ αὐτὴ εἰς τὴν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν τῶν λαῶν, διὰ τῆς προωθήσεως τῆς ἀλληλοκατανοήσεως τῶν θρησκειῶν καὶ τῶν πολιτισμῶν αὐτῶν.

Ἡ διοίκησις τοῦ ΠΒΘΠ διαθροῦνται ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος: Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, κ. Νικηφόρος.

Α' Αντιπρόεδρος: Χρῖστος Οἰκονόμου – Καθηγητής.

Β' Αντιπρόεδρος: Χρῖστος Σχίζας – Καθηγητής.

Γραμματεὺς: Δρ Χαράλαμπος Γ. Χοτζάκογλου.

Ταμίαις: Γεώργιος Παύλου.

Μέλη Συμβουλίου: Μητροπολίτης Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειος, Μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς κ. Ἡσαΐας, Δρ Γεώργιος Κάκουρας, Καθηγητής, Χριστόδουλος Γιαλλουρίδης, Καθηγητής, Δρ Δῆμος Χρίστου, Καθηγητής, Γεώργιος Γιωργῆς, Καθηγητής, Σταῦρος Φωτίου, Καθηγητής, Νικόλαος Νικολαΐδης, Καθηγητής, Ἄντρος Παυλίδης, Ἰωάννης Καρεκλᾶς.

Γενικὸς Διευθυντής: Δρ Χαράλαμπος Γ. Χοτζάκογλου.

Διεύθυνσις Ἀλληλογραφίας: τ.θ. 28165, 2091 Λευκωσία.

Διεύθυνσις: Κωνσταντινουπόλεως 8, Ἀρχάγγελος - Πολιτιστικὸν Ἰδρυμα «Ἀρχάγγελος».

Τηλ.: 22814506,

Τηλεομ.: 22370749,

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@religionscultures.org,

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.religionscultures.org

Ὡρα λειτουργίας: 7:30 π.μ. - 2:30 μ.μ.

Πολιτιστικὸν Ἰδρυμα Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου «Ἀρχάγγελος»

Ἀπὸ τοῦ 1986 λειτουργεῖ εἰς τὸ ἀναπαλαιωθὲν Μετόχιον τῆς Μονῆς «Ἀρχάγγελος», ἐν Λευκωσίᾳ, τὸ «Πολιτιστικὸν Ἰδρυμα Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου».

Εἰς τὸ Ἰδρυμα τοῦτο στεγάζονται:

1. Κέντρον Μελετῶν Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Οἱ σκοποὶ τῆς ιδρύσεώς του εἶναι ἐπιστημονικοί, συγγραφικοί, ἐκδοτικοί, ἢ ὀργάνωσις συμποσίων καὶ σεμιναρίων, καθὼς καὶ ἡ ἔρευνα μὲ πρωταρχικὸν ἐνδιαφέρον τὴν Μοναστηριολογίαν καὶ τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. *Διευθυντής*: Κωστῆς Κοκκινόφτας *Ἐρευνηταί*: Χρυστάλλα Παπασπύρου καὶ Ἀντρέας Κοκκινόφτας.

Πολιτιστικὸς Λειτουργός: Χάρης Φαλᾶς. *Περιοδικὸν Κέντρου Μελετῶν*: «Ἐπετηρίς».

Διεύθυνσις: τ.θ. 28192, Λευκωσία,

Τηλ.: 22370002,

Τηλεομ.: 22389778,

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkykkou.com.cy,

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): kentromeleton@gmail.com

Ὡραι λειτουργίας: 7:30 π.μ. - 2:30 μ.μ.

2. Βιβλιοθήκη Κέντρου Μελετῶν Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Εἰς τὸ Κέντρον Μελετῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου λειτουργεῖ Βιβλιοθήκη, περιέχουσα πεντήκοντα δύο χιλιάδας τόμους βιβλίων.

Ὡραι λειτουργίας: 7:30 π.μ. - 2:30 μ.μ.

Υπεύθυνος Βιβλιοθήκης: Χαράλαμπος Στρόππος. *Τηλ.*: 22383986

3. Κέντρον Θησαυροῦ Κυπριακῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης - Ἱστορικὸν Λεξικὸν τῆς ἐν Κύπρῳ Ἑλληνικῆς Γλώσσης Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Λειτουργεῖ εἰς τὸ Μετόχιον «Ἀρχάγγελος», τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, Κέντρον Θησαυροῦ Κυπριακῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης. Εἰς αὐτὸ καταγράφεται

εἰς τράπεζαν δεδομένων ἢ Ἑλληνικὴ γλῶσσα τῆς Κύπρου ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι σήμερον, κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ Thesaurus Linguae Graecae.

Διευθυντής: Μενέλαος Ν. Χριστοδούλου.

Διεύθυνσις: τ.θ. 28165, Λευκωσία,

Τηλ.: 22370002, *Τηλεομ.:* 22371244,

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.thisavros.com,

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): tlcghl@logosnet.cy.net

4. Ἑργαστήρια Συντηρήσεως καὶ Γραφεῖα Μουσείου Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Λειτουργοῦν εἰς τὸ Μετόχιον «Ἀρχάγγελος», τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, Ἑργαστήρια Συντηρήσεως, εἰς τὰ ὅποια συντηροῦνται βιβλία, χειρόγραφα, εἰκόνες, ξυλόγλυπτα, παλαιὰ ἀντικείμενα, πίνακες καὶ ὑφάσματα.

Διευθυντής: Στυλιανὸς Κ. Πετρίδης. *Συντηρητὴς εἰκόνων-τοιχογραφιῶν:* Χρῆστος Καρῆς καὶ Μάριος Χατζηκυριάκου. *Συντηρήτρια χαρτιοῦ:* Σουζάνα Ἀγαθόκλη. *Συντηρήτρια ὑφασμάτων:* Χάρις Φάντη. *Συντηρήτρια μετάλλων:* Κατερίνα Ἀθηαινήτου. *Γραμματεὺς:* Μαρία Παπαδοπούλου καὶ Ξανθούλα Λοῦζου (συνεργάτης).

Υπεύθυνος ἡλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν: Ἀντώνης Ἀντωνίου.

Διεύθυνσις: τ.θ. 28183, Λευκωσία, *Τηλ.:* 22370002, *Τηλεομ.:* 22386154,

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.kykkos-museum.cy.net,

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): mimk@logosnet.cy.net

Ὡραι λειτουργίας: 7:30 π.μ. - 2:30 μ.μ.

5. Αἶθουσα Τελετῶν Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Λειτουργεῖ εἰς τὸ Μετόχιον «Ἀρχάγγελος», τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, Αἶθουσα Τελετῶν, χωρητικότητος 500 ἀτόμων. Χρησιμεύει δι' ὁμιλίας, διαλέξεις, συμπόσια, συνέδρια καὶ ἄλλας πολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις. Διαθέτει σύστημα πρὸς αὐτόματον μετάφρασιν.

Ἐπιμελητὴς Αἰθούσης: Παῦλος Παύλου. *Υπεύθυνη αἰθούσης:* Βούλλα Παπανδρέου, *τηλ.:* 22390681

**Τμήμα Ἡλεκτρονικῆς Ὑποστηρίξεως Διαδικτύου,
Μέσων Κοινωνικῆς Δικτυώσεως καὶ Ἑπικοινωνίας
Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου**

Ὑπεύθυνος ἡλεκτρονικῆς ὑποστήριξης διαδικτύου καὶ Μέσων Κοινωνικῆς Δικτυώσεως: Γιώργος Παπαδόπουλος. Τηλ.: 22390780, Τηλεομ.: 22390694, Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkykkou.org.cy, Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): grafeio20@imkykkou.org.cy

Ὑπεύθυνος Ἑπικοινωνίας, Τύπου καὶ Μέσων Κοινωνικῆς Δικτυώσεως: Ἀλέξανδρος Ζιούλης. Τηλ.: 22390708, Τηλεομ.: 22390757, Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkykkou.org.cy, Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): alexandroszioulis@gmail.com

Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Εἰς τὸ Μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου «Ἅγιος Προκόπιος», ἐν Λευκωσίᾳ, λειτουργεῖ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀρίστου Θουκυδίδου. Εἰς τὴν Σχολὴν διδάσκουν οἱ: Ἀνδρέας Βάβας, Χριστόδουλος Βασιλειάδης καὶ Ἀνδρέας Παπανδρέου.

Γραμματεὺς: Αἴγλη Ἀντωνίου, Τηλ.: 22666565.

IV. ΦΥΤΩΡΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΚΚΟΥ

Παρὰ τὸ Μετόχιον Ἀγίου Προκοπίου λειτουργεῖ Φυτόριον, ὅπου παράγονται καὶ πωλοῦνται καρποφόρα καὶ καλλωπιστικὰ φυτά.

Ὑπεύθυνος Φυτωρίου: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Ἀδαμάντιος, Τηλ.: 22590413.

ΙΕΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΜΑΧΑΙΡΑ

Πανηγυρίζει τὴν 21ην Νοεμβρίου, ἡμέραν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

Ἡγούμενος: ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ Μαχαιρᾶ, Τ.Θ. 25272, 1308 Λευκωσία
Τηλέφωνον: 22359334

Τηλεομοιότυπον: 22359333

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις(email): grammateia@maherasmonastery.org.cy

Μετόχια:

1. Άγιος Ἐλευθέριος: Ὁδὸς Ὀνασαγόρου 32, Λευκωσία
Τηλέφωνον: 22664737 ἢ 22363824 ἢ 22680722
2. Άγιος Ὀνούφριος: Παρὰ τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μαχαιρᾶ
3. Προφήτης Ἡλίας: Παρὰ τὸν Λυθροδόντα
4. Ἀγία Μαρίνα: Ἐν Φιλανίῳ
5. Ἀγία Τριάς: Παρὰ τὸν Λυθροδόντα
6. Ταξιάρχαι: Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον

**ΙΕΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ**

Πανηγυρίζει τὴν 28ην Σεπτεμβρίου καὶ τὴν 24ην Ἰανουαρίου
 Ἡγούμενος: ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χύτρων κ. Λεόντιος
 Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Νεοφύτου, Τ.Θ. 60289, 8101 Πάφος
 Τηλέφωνον: 26652481
 Τηλεομοιοτύπον: 26653709
 Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): stneoph@logos.cy.net
 καὶ iman@logos.cy.net
 Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.stneophytos.org.cy

Μετόχια:

1. Ἀνατολικόν: Παρὰ τὴν Ἀχέλεια
2. Στεφάνη: Παρὰ τὸ χωρίον Τάλα

**ΙΕΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ**

(Κατεχομένη - πλησίον τῆς ἀρχαίας Σαλαμῖνος)

Πανηγυρίζει τὴν 11ην Ἰουνίου

Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωάννης Ἰωάννου
 Σημείωσις: Λόγω τῆς τουρκικῆς κατοχῆς, ὁ Ἡγούμενος διαμένει, προσωρινῶς, εἰς τὸ οἶκημα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου (παρὰ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν), τὸ ὅποῖον λειτουργεῖ καὶ ὡς Μετόχιον τῆς Μονῆς.
 Τηλέφωνον: 22554600 ἢ 99695454

Β'. ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΜΟΝΑΙ
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Ἀναλύντα)

Πανηγυρίζει τὴν 8ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῆς Συνάξεως τῶν Ἀρχιστρατῆγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Ἦγουμένη: Μαριάμ Μοναχὴ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 2649 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22542355

Τηλεμοιότυπον: 22543222

Ἱερὰ Μονὴ τῆς Θεοτόκου
(παρὰ τὴν Κοινότητα Καμπιῶν)

Πανηγυρίζει τὴν 21ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

Ἦγουμένη: Εὐφημία Μοναχὴ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 2653 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22542991

Τηλεμοιότυπον: 22542992

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Τρικουκιωτίσσης
(παρὰ τὴν Κοινότητα Προδρόμου)

Πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου, ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου

Ἦγουμένη: Χριστονύμφη Μοναχὴ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τρικουκιά, 4847 Λεμεσὸς

Τηλέφωνον: 25462747

Τηλεμοιότυπον: 25462747

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΦΟΥ**Ἀνδρῶναι Μοναί:****Ἱερὰ Μονὴ Χρυσορροΐατίσσης**

Πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου, ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ἦγούμενος: ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Παγκράτιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Παναγιά, 8649 Πάφος

Τηλέφωνον: 26722455 ἢ 26722457.

Τηλεομοιότυπον: 26722819

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): keneikon.i.m.chrysor@hotmail.com

Ἱερὰ Μονὴ Τροοδιτίσσης

Πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου, ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ἦγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀθανάσιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 4812 Λεμεσός

Τηλέφωνον: 25421663.

Τηλεομοιότυπον: 25421662

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): trooditissa@cytanet.com.cy

Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Σταυροῦ Μίνθης

(παρὰ τὴν Κοινότητα Τσάδας)

Πανηγυρίζει τὴν 14ην Σεπτεμβρίου).

Τηλέφωνον: 26821000

Γυναικεῖαι Μοναί:**Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Σαλαμιωτίσσης**

(παρὰ τὴν Κοινότητα Σαλαμιοῦ)

Πανηγυρίζει τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου

Ήγουμένη: Ἀγάθη Μοναχή

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Σαλαμιοῦ, 8620 Πάφος

Τηλέφωνον: 26442391

Τηλεομοιότυπον: 26442922

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imsalamiotissis@cytanet.com.cy

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Μηνᾶ Ἀτίας

(παρὰ τὴν Κοινότητα Πενταλιᾶς)

Πανηγυρίζει τὴν 11ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μηνᾶ.

Προϊσταμένη: Θεοφανῶ Μοναχή

Τηλέφωνον: 99061298

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΤΙΟΥ

Ἀνδρῶαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Σταυροβουνίου

Πανηγυρίζει, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὴν 14ην Σεπτεμβρίου καὶ τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Διονύσιος Γ΄

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 7645 Λάρνακα

Τηλέφωνον: 22533630.

Τηλεομοιότυπον: 22532518

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου

(παρὰ τὴν Κοινότητα Τρούλλων)

Πανηγυρίζει τὴν 23ην Ἀπριλίου, ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ τὴν 3ην Νοεμβρίου

Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Συμεὼν

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Θ. 40053, 6300 Λάρνακα

Τηλέφωνον: 24649400

Τηλεομοιότυπον: 24649452

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Μαρίνης καὶ Ραφαήλ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Εὐλοτύμβου)

Πανηγυρίζει τὴν 17ην Ἰουλίου καὶ τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου, ἐορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

Τηλέφωνον: 24999044

Ἱερὰ Μονὴ Ρόδον τὸ Ἀμάραντον
(παρὰ τὴν Κοινότητα Τρούλλων)

Πανηγυρίζει τὸ Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου

Προϊσταμένη: Μαριάμ Μοναχὴ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τρούλλοι, 7505 Λάρνακα

Τηλέφωνον: 99373991

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Ἀπασαι αἱ μοναὶ αὐτῆς εὐρίσκονται ὑπὸ τουρκικὴν κατοχὴν.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Παρασκευῆς (Μετόχιον Ἱερᾶς Μονῆς Σινᾶ, παρὰ τὴν Κοινότητα Βασιλείας).

Πανηγυρίζει τὴν 25ην Νοεμβρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου (Μετόχιον Παναγίου Τάφου, παρὰ τὴν Κοινότητα Κουτσοβέντη).

Πανηγυρίζει τὴν 29ην Ἰουνίου (ἡμέραν ἐγκαινίων τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς).

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Παντελεήμονος (εἰς τὴν Κοινότητα Μύρτου).

Πανηγυρίζει τὴν 27ην Ἰουλίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀντιφωνητοῦ (παρὰ τὴν Κοινότητα Καλογραίας).

Πανηγυρίζει τὴν 6ην Σεπτεμβρίου ὡς καὶ τὴν 8ην Νοεμβρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀχειροποιήτου (παρὰ τὴν Κωμόπολιν Καραβᾶ).

Πανηγυρίζει τὴν 16ην Αὐγούστου (Ἀγίου Μανδηλίου).

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Ἀφινθιωτίσσης (Μετόχιον Παναγίου Τάφου, παρὰ τὴν Κοινότητα Συγχαρί).

Πανηγυρίζει τὴν 21ην Νοεμβρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Καθάρων (Σταυροπήγιον, παρὰ τὴν Κοινότητα Λάρνακος Λαπήθου).

Πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Κρινιωτίσσης (παρὰ τὴν Κοινότητα Βασιλείας).

Πανηγυρίζει τὴν 2αν Φεβρουαρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Μελανδρίνας (παρὰ τὴν Κοινότητα Καλογραίας).

Πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Γεωργίου (παρὰ τὴν Κωμόπολιν Καραβᾶ).

Πανηγυρίζει τὴν 23ην Ἀπριλίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Γεωργίου (παρὰ τὴν Κοινότητα Φτερούχων)

Πανηγυρίζει τὴν 23ην Ἀπριλίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Γεωργίου Ἀττάλου (παρὰ τὴν Κοινότητα Χάρτζειας)

Πανηγυρίζει τὴν 23ην Ἀπριλίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Ἰλαρίωνος (παρὰ τὴν περιοχὴν Ἀγίου Ἰλαρίωνος).

Πανηγυρίζει τὴν 6ην καὶ τὴν 21ην Ὀκτωβρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Ὑπάτης (παρὰ τὴν Κοινότητα Ἀγίου Ἀμβροσίου).

Πανηγυρίζει τὴν 2αν Φεβρουαρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Εὐδοκίας (παρὰ τὴν Κοινότητα Συσκλήπου).

Πανηγυρίζει τὴν 1ην Μαρτίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Μακαρίου (παρὰ τὴν Κοινότητα Χάρτζειας).

Πανηγυρίζει τὴν 19ην Ἰανουαρίου.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ἀνδρῶαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου

(παρὰ τὸν Μέσα Ποταμόν)

Πανηγυρίζει τὴν 24ην Ἰουνίου, ἑορτὴν τοῦ Γενεσίου τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου

Ἠγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Παΐσιος

Τηλέφωνον: 25820520

Τηλεομοιότυπον: 25820521

Ἠλεκτρονικὴ διεύθυνσις(email): timiosprodromos@cytanet.com.cy

Ἱερὰ Μονὴ Συμβούλου Χριστοῦ καὶ Ἁγίου Γεωργίου
(παρὰ τὴν Κοινότητα Σωτήρας Λεμεσοῦ)

Πανηγυρίζει τὴν Μεσοπεντηκοστὴν καὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου

Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεῖλος
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Θ. 53704, 3317 Λεμεσός
Τηλέφωνον: 25212000
Τηλεομοιότυπον: 25212525

Σκήτη Ἀναστάσεως τοῦ Σωτήρος
(παρὰ τὸ Βουνί)

Διακονητὴς - Προσμονάριος: Γεώργιος Μοναχός

Ἱερὰ Μονὴ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Μοναγρίου)

Πανηγυρίζει τὴν 6ην Σεπτεμβρίου καὶ τὴν 8ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῶν Ἀρχαγγέλων

Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεννάδιος
Τηλέφωνον: 97683173

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Ἀλαμανοῦ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Πεντακώμου)

Πανηγυρίζει τὴν 23ην Ἀπριλίου, ἑορτὴν τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

Ἡγουμένη: Ὁλυμπιάς Μοναχὴ
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 4526 Λεμεσός
Τηλέφωνον: 99541906
Τηλεομοιότυπον: 25632788 ἢ 25633040

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Νικολάου Γάτων
(παρὰ τὴν Κοινότητα Ἀκρωτηρίου)

Πανηγυρίζει τὴν 6ην Δεκεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου
Χριστοφόρα Μοναχὴ

Ταχυδρομική διεύθυνσις: 4650 Λεμεσός

Τηλέφωνον: 25952621

Τηλεομοιότυπον: 25952647

Ίερά Μονή Ζωοδόχου Πηγῆς - Παναγία Γλωσσᾶ

(παρά τὴν Κοινότητα Κελλακίου)

Πανηγυρίζει τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

Ἦγουμένη: Χριστοθέα Μοναχὴ

Ταχυδρομική διεύθυνσις: 4508 Λεμεσός

Τηλέφωνον: 25622017

Ίερά Μονή Παναγίας Ἀμασγοῦς

(παρά τὴν Κοινότητα Μοναγρίου)

Πανηγυρίζει τὴν 21ην Νοεμβρίου, τὴν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου καὶ τὴν 26ην Δεκεμβρίου

Ἦγουμένη: Ἐπιφανία Μοναχὴ

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἀψιού, 4542 Λεμεσός

Τηλέφωνον: 25434342 ἢ 25432626

Τηλεομοιότυπον: 25434282

Ἡσυχαστήρια - Σκῆται:

1. Ἀγίου Ἰωάννου Μοναγρίτου
2. Ἀγίου Σεργίου καὶ Βάκχου
3. Ἀγίου Χρήστου τοῦ Κηπουροῦ

Ίερά Μονή Παναγίας Ἀμιροῦς

(παρά τὴν Κοινότητα Ἀψιού)

Πανηγυρίζει τὴν Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου, ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ τὴν 25ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης

Ἦγουμένη: Ἐφραιμία Μοναχὴ

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἀψιού, 4542 Λεμεσός

Τηλέφωνον: 25542035

Τηλεομοιότυπον: 25542921

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις(email): grammateia@moniamirous.cy

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Σφαλαγγιωτίσσης
(παρὰ τὴν Κοινότητα Ἀγίου Ἀθανασίου)

Πανηγυρίζει τὴν 21ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου
Ἑγουμένη: Εὐγενική Μοναχὴ
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Θ. 59517, 4010 Λεμεσὸς
Τηλέφωνον: 25727172
Τηλεομοιότυπον: 25724170

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΟΡΦΟΥ

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Νικολάου
(παρὰ τὴν Κοινότητα Ὁρούντας)

Πανηγυρίζει τὴν 6ην Δεκεμβρίου καὶ τὴν Δευτέραν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.
Ἑγουμένη: Φιλουμένη Μοναχὴ
Ἐφημέριος: Πρεσβ. Μάριος Φιλίππου, τηλ.: 99821265
Τηλέφωνον: 22824455

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Καλοπαναγιώτη)

Πανηγυρίζει τὴν 4ην Ὀκτωβρίου.
Προϊστάμενος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος Καλογήρου
Τηλέφωνον: 22953460, 99218298

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας τοῦ Ἄρακος
(παρὰ τὴν Κοινότητα Λαγουδερωῶν)

Πανηγυρίζει τὴν 8ην Σεπτεμβρίου
Ὑπεύθυνος: Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Χριστόδουλος Ἐρημιάκης
Τηλέφωνον: 99557369

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας τῆς Ἀσίνου
(παρὰ τὴν Κοινότητα Νικηταρίου)

Πανηγυρίζει τὴν Τρίτην τοῦ Πάσχα

Ὑπεύθυνος: Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Κυριακὸς Χριστοφῆ

Τηλέφωνον: 99830329

Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Σταυροῦ Ἀγιασμάτι
(παρὰ τὴν Κοινότητα Πλατανιστάσας)

Πανηγυρίζει τὴν 14ην Σεπτεμβρίου

Ὑπεύθυνος: Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Γεώργιος Κούρρης

Τηλέφωνον: 99677216

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας τῆς Ποδίθου
(παρὰ τὴν Κοινότητα Γαλάτας)

Πανηγυρίζει τὴν Τρίτην τοῦ Πάσχα.

Ὑπεύθυνος: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Χριστόφορος Δημητρίου

Τηλέφωνον: 99465448

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Χρυσοκουρδαλιωτίσσης
(παρὰ τὴν Κοινότητα Κουρδαλίου)

Πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου.

Προϊσταμένη: Μοναχὴ Ἰσιδώρα

Ἐφημέριος: Οἰκονόμος Κυριακὸς Παπαγιάννης, τηλ.: 99641343

Τηλέφωνον: 99770592

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Γεωργίου Πιτυδιώτη
(παρὰ τὴν Κοινότητα Φλάσου)

Πανηγυρίζει τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ

Ὑπεύθυνος: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Χριστοφόρος Δημητρίου

Τηλέφωνον: 99465448

Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Σκουριωτίσσης)

Πανηγυρίζει τὴν 2αν Ἰανουαρίου καὶ τὴν 19ην Ἰουλίου
Προϊστάμενος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀμβρόσιος Γκορέλωβ
Τηλέφωνον: 99524283

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ**

Ἀνδρώαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Νάπας
(ἐντὸς τῆς Ἀγίας Νάπας)

Πανηγυρίζει τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου
Υπεύθυνος κληρικός: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Αὐγουστῖνος
Κκαρᾶς
Τηλέφωνον: 23722584, 23721785
Τηλεομοιότυπον: 23721284

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Κενδέου
(παρὰ τὴν Κοινότητα Αὐγόρου)

Πανηγυρίζει τὴν 6ην Οκτωβρίου, ἑορτὴν τοῦ Ὁσίου Κενδέου
Σύμβουλος: Θεονύμφη Μοναχὴ
Ἐφημέριος: Πρεσβύτερος Κωνσταντῖνος Ἀθανασίου (τηλ.: 99385304)
Τηλέφωνον: 99214670
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 5524 Ἀμμόχωστος
Τηλέφωνον: 99424701
Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email:) moni-agioukendea@gmail.com

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

Ἀνδρώα Μονή:

Ἱερὰ Μονὴ Ὁσίου Ἀββακούμ
τοῦ ἐν Καλαμιθάσῃ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Φτερικουδίου)

Πανηγυρίζει τὴν 2αν Δεκεμβρίου καὶ τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου
Ἡγούμενος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος
Τηλέφωνον: 97791100 καὶ 22642600
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις (email): i.m.osiouavvakoum@hotmail.com

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Ἡρακλειδίου
(παρὰ τὴν Κοινότητα Πολιτικοῦ)

Πανηγυρίζει τὴν 17ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου Ἡρακλειδίου
Ἡγουμένη: Προδρόμη Μοναχὴ
Ἐφημέριοι: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Σωφρόνιος Βαρντικίδης
(τηλ.: 99244369) καὶ Αἰδεσιμολογιώτατος Οἰκονόμος Βασίλειος Μεσαρίτης
(τηλ.: 99510868)
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 2648 Λευκωσία
Τηλέφωνον: 22623950
Τηλεομοιότυπον: 22624176

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Παντελεήμονος Ἀχερᾶ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Ἀγροκηπιᾶς)

Πανηγυρίζει τὴν 27ην Ἰουλίου, ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος
Προϊσταμένη: Εὐνίκη Μοναχὴ
Ἐφημέριος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Βαρνάβας Κουσιάππας
(τηλ.: 99309138)
Τηλέφωνον: 22632345
Τηλεομοιότυπον: 22632345

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου
(παρὰ τὴν Κοινότητα Φικάρδου)

Πανηγυρίζει τὴν 8ην Μαΐου καὶ τὴν 26ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου

Ἦγουμένη: Ἀρσενία Μοναχὴ

Τηλέφωνον: 99532135 καὶ 99775768

Ἐφημέριος: Αἰδεσιμολογιώτατος Οἰκονόμος Σαμουήλ Κουσπογένης
(τηλ.: 99276091)

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Παντανάσσης
(παρὰ τὴν Κοινότητα Κοτσιάτη)

Πανηγυρίζει τὴν 2αν Ἰουλίου

Ἦγουμένη: Ἐπιφάνια Μοναχὴ

Τηλέφωνον: 22521284

Ἐφημέριος: Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Κυριάκος Εὐθυμίου (τηλ.: 99315975)

Ἱερὰ Ἠσυχαστήρια
Ἀνδρώα

Ἱερὸν Ἠσυχαστήριον Ἀγίου Δημητρίου Μυροβλήτου
(παρὰ τὴν Κοινότητα Ἀγίας Βαρβάρας)

Πανηγυρίζει τὴν 26ην Ὀκτωβρίου

Προϊστάμενος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἡρακλείδιος

Τηλέφωνον: 96383771

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Θ. 51, Ἀγία Βαρβάρα, 2560 Λευκωσία

Ἱερὸν Ἠσυχαστήριον Ἀγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης
(παρὰ τὴν Κοινότητα Ἀγίων Τριμιθιάς)

Πανηγυρίζει τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου

Προϊστάμενος: Ἱερομόναχος Νικόλαος

Τηλέφωνον: 99433200

Γυναικεία

Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον Ἀγίου Μάμαντος
(παρὰ τὴν Κοινότητα Κλήρου)

Πανηγυρίζει τὴν 2αν Σεπτεμβρίου
Προϊσταμένη: Ὑπομονὴ Μοναχὴ
Τηλέφωνον: 99833233

Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον Ὁσιομάρτυρος Ἐφραίμ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Μαδιάτη)

Πανηγυρίζει τὴν 5ην Μαΐου καὶ τὴν 3ην Ἰανουαρίου
Προϊσταμένη: Ἡλιόφωτη Μοναχὴ
Τηλέφωνον: 99935440

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ**Ἀνδρώαι Μοναί:**

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Σπυρίδωνος

Εὐρίσκεται ὑπὸ τουρκικὴν κατοχὴν
Πανηγυρίζει τὴν 12ην Δεκεμβρίου

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Θέκλης
(παρὰ τὴν Κοινότητα Μοσφιλωτῆς)

Πανηγυρίζει τὴν 24ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τῆς μνήμης τῆς Ἀγίας Θέκλης
Ἡγουμένη: Κωνσταντία Μοναχὴ
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 7644 Λάρνακα
Τηλέφωνον: 22532533
Τηλεομοιότυπον: 22532503

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Μηνᾶ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Βάβλας)

Πανηγυρίζει τὴν 11ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ
Ἦγουμενή: Μαγδαληνὴ Μοναχὴ
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 7717 Λάρνακα
Τηλέφωνον: 24342952
Τηλεομοιότυπον: 24343080

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ

Αἱ Μοναὶ εὐρίσκονται ὑπὸ τουρκικὴν κατοχὴν.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀποστόλου Ἀνδρέου διοικεῖται ὑπὸ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, βάσει τοῦ ἄρθρου 92 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, δι' εἰδικῶν Κανονισμῶν, συγκροτούντων ἴδιον Καταστατικόν, τεθὲν ἐν ἐπισήμῳ λειτουργίᾳ τὸ ἔτος 1927.

Πανηγυρίζει κατὰ τὴν 30ὴν Νοεμβρίου καὶ τὴν 15ην Αὐγούστου, ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων αὐτῆς

Ἐφημέριος: Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Ζαχαρίας Γεωργίου

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Ἐλεούσης. Ἡ Ἱερὰ αὕτη Μονή, πρῶην Μετόχιον τῆς ἐν τῷ Θεοβαδίστῳ Ὄρει Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης Σινᾶ, ἀποτελεῖ σήμερον Μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἐφημέριος: Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Ζαχαρίας Γεωργίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Γεωργίου Σακκά.

Ἐφημέριος: Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Ζαχαρίας Γεωργίου.

Νεωκόρος: Μᾶρκος Μάρκου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Φωτεινῆς Καρπασίδος.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Κανακαριᾶς.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Κυρᾶς, Λειβαδίων.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Τοχνίου, Μάνδρες.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Καντάρας.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Περγαμηνιωτίσσης, Ἀκανθοῦ.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Νικολάου Δαυλοῦ.

ΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος

His All-Holiness Bartholomew Archbishop of Constantinople-New Rome and Ecumenical Patriarch

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Ecumenical Patriarchate of Constantinople
Rum Patrikliği, 342 20 Fener-Haliç, Istanbul, TURKEY

Τηλέφωνον: 0090 212 5319670-6

Τηλεομοιότυπον: 0090 212 5316533, 0090 212 5349037

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): ecumenical.patriarchate@gmail.com

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.patriarchate.org

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Μακαριότης ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεόδωρος Β΄

His Beatitude Theodoros II, Pope and Patriarch of Alexandria and all Africa

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Greek Orthodox Patriarchate of Alexandria
and all Africa, P.O. Box 2006, Alexandria, Egypt

Τηλέφωνον: 00203 4868595

Τηλεομοιότυπον: 00203 4875684

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): patriarxeio.alexandrietas@gmail.com

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.patriarchateofalexandria.com

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ ΚΑΙ ΑΓΚΟΛΑΣ

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε καὶ Ἀγκόλας
κ. Σεραφεῖμ Κυκκώτης**

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: P.O. Box 2832, Harare, Zimbabwe

Τηλέφωνον: 002634 744991

Τηλεομοιότυπον: 002634 744928

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): stmark@mweb.co.za

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.greekorthodoxmission.org.zw

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΛΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλῆς Ἑλπίδος καὶ Ἐπίσκοπος τῆς
Μητροπόλεως τοῦ Κέηπ Τάουν κ. Σέργιος Κυκκώτης**

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: 127 Milner Road, Rondebosch, Cape-Town
7700, S. Africa (P.O.Box 387, Rondebosch 7701, Cape-Town, S. Africa)

Τηλέφωνον & Τηλεομοιότυπον: 002724 6897639

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.goarch.co.za

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΡΗΝΗΣ

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυρήνης, Ὑπέρτιμος καὶ Ἐξάρχος
Πόντου Βαρβαρικοῦ κ. Ἀθανάσιος Κυκκώτης**

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Τ.Θ. 24850, 1304 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 00306984958154

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): m.kyrinis.a@gmail.com

ΕΞΑΡΧΙΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

**Ἐκπρόσωπος τῆς Α.Θ.Μ. στὴν Κύπρο εἶναι ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Νιτρίας κ. Νικόδημος**

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Αἰσχύλου 29, 1011 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 99977447

Τηλέφωνον ἱεροῦ ναοῦ: 22755120

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις: nboulaxis@gmail.com

Προϊστάμενος ἱεροῦ ναοῦ: Ἀρχιμ. Διονύσιος Χαριτάκης, τηλ.: 99637156

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

**Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Μακαριότης ὁ Πατριάρχης τῆς Μεγάλης Θεου-
πόλεως Ἀντιοχείας, Συρίας, Ἀραβίας, Κιλικίας, Ἰβηρίας τε καὶ πάσης
Ἀνατολῆς κ.κ. Ἰωάννης Ι΄**

Sa Beatitude Jean X, Patriarche d' Antioche et de tout l' Orient

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Patriarcate Grec Orthodoxe d' Antioche,

B.P. No 9, Damas, Syrie

Τηλέφωνον: 0096311 542 4400-1-2-3

Τηλεομοιότυπον: 0096311 542 4404

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): secretary@antiochpatriarchate.org

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.antiochpatriarchate.org

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

**Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Μακαριότης, ὁ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως
Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κ.κ. Θεόφιλος Γ΄**

His Beatitude Theophilos III, Patriarch of the Holy City of Jerusalem
and all Palestine

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Greek Orthodox Patriarchate of Jerusalem,
P.O.Box 14518, Jerusalem 91145, Israel

Τηλέφωνον: 00972 2 6271657

Τηλεομοιότυπον: 00972-546112486

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): secretariat@jerusalem-patriarchate.info

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.jerusalem-patriarchate.info

ΕΞΑΡΧΙΑ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Ἀρχιμανδρίτου Κυπριανοῦ 4, 1015 Λευκωσία, Κύπρος

Τηλέφωνον: 22 670626

Τηλεομοιότυπον: 22 670627

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): exarhiaptcy@gmail.com

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΟΡΟΥΣ ΣΙΝΑ

Ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ, Φαράν καὶ Ραϊθὼ κ.κ. Δαμιανὸς

The Most Reverend Archbishop Damianos of Sinai

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Monastery of St. Catherine at Mt. Sinai, c/o 18 Midan el-Daher, 11271 Cairo, Egypt

Τηλέφωνον: 0020 6934 70 349

Τηλεομοιότυπον: 0020 6934 70 349

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΡΩΣΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Πατριάρχης Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσιῶν κ.κ. Κύριλλος

His Beatitude Patriarch Kirill of Moscow and all Russia

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Moscow Patriarchate, 119034 Moscow Chisty Lane 5, Russia

Τηλέφωνον: 007495 637 28 40

Τηλεομοιότυπον: 007495 637 25 04

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): info1@patriarchia.ru

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.patriarchia.ru/
www.mospat.ru

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πεκίου, Μητροπολίτης Βελιγραδίου καὶ Καρλοβικίου καὶ Πατριάρχης τῶν Σέρβων κ.κ. Πορφύριος

His Beatitude Patriarch Porfirije of Serbia

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Serbian Patriarchate, 5 Kralja Petra Str. 11000, Belgrade, Serbia

Τηλέφωνον: 00381 11 3025 133

Τηλεομοιότυπον: 00381 11 3283 997

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): patoffice@spc.rs

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.spc.rs

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βουκουρεστίου, Μητροπολίτης Μουντενίας καὶ Δοβρογέας καὶ Πατριάρχης Ρουμανίας καὶ Τοποτηρητῆς τοῦ Θρόνου τῆς Καισαρείας Καππαδοκίας κ.κ. Δανιὴλ

His Beatitude Daniel Patriarch of the Romanian

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Romanian Orthodox Church, Aleea Patriarhiei 2, 040163, Bucharesti, IV, Romania

Τηλέφωνον: 0040 21 406 71 67

Τηλεομοιότυπον: 0040 21 406 71 62

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): patriarchia@patriarchia.ro

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.patriarchia.ro

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Μητροπολίτης Σόφιας καὶ Πατριάρχης πάσης Βουλγαρίας κ.κ. Νεόφυτος

His Beatitude Neophyt Patriarch of Bulgaria

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Bulgarian Orthodox Church, Oborishte Str. 4, 1000 Sofia, Bulgaria

Τηλέφωνον: 00359 2 987 56 11/00359 2 981 69 68

Τηλεομοιότυπον: 00359 2 989 76 00

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): synodicalchancellery@abv.bg

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.bg-patriarshia.bg

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μετσχέτης καὶ Τιφλίδος καὶ Καθολικὸς Πατριάρχης πάσης Γεωργίας κ.κ. Ἡλίας Β΄

His Beatitude Catholicos-Patriarch Elias of Georgia

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Georgian Orthodox Church, 1 King Erekle II sq., 380005 Tbilisi, Georgia

Τηλέφωνον: 0099 532 99 03 78/0099 532 98 27 09

Τηλεομοιότυπον: 0099 532 98 71 14

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): ecclesia@ wanex.net

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. Ἱερώνυμος Β΄**

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, Ἀγίας Φιλοθέης 21,
Ἀθῆναι Τ.Κ. 105 56, Ἑλλάδα

Τηλέφωνον: 0030 210 3352 300/ 0030 210 3248 731-34

Τηλεομοιότυπον: 0030 210 3227 151

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): contact@iaath.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.iaath.gr

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας
κ. Δαμασκηνὸς**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ 10, Τ.Κ. 302 00,
Μεσολόγγιον

Τηλέφωνον: 003026310 22421, 22322

Τηλεομοιότυπον: 003026310 28701

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imaa@otenet.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imaa.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀλεξανδρουπόλεως

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Πλαταιῶν καὶ Ἀμφιπόλεως, Τ.Κ. 68131,
Ἀλεξανδρούπολιν

Τηλέφωνον: 003025510 26359, 27853

Τηλεομοιότυπον: 003025510 21657

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imalex@imalex.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imalex.gr

Ίερά Μητρόπολις Ἀργολίδος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ. Νεκτάριος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 21100 Ναύπλιον

Τηλέφωνον: 003027520 27328 - 28645

Τηλεομοιότυπον: 003027520 28361

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imargolidos.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imargolidos.gr

Ίερά Μητρόπολις Ἄρτης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἄρτης κ. Καλλίνικος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 56, Τ.Κ. 47132 Ἄρταν

Τηλέφωνον: 003026810 27533

Τηλεομοιότυπον: 003026810 28610

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imartis.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imartis.gr

Ίερά Μητρόπολις Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας
κ. Παντελεήμων**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Μητροπόλεως 30, Τ.Κ. 59132 Βέροιαν

Τηλέφωνον: 003023310 22270, 72317

Τηλεομοιότυπον: 003023310 25275

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imverias@gmail.com

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imverias.gr

**Ίερά Μητρόπολις Γλυφάδος, Ἑλληνικοῦ,
Βούλας, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης**

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γλυφάδος, Ἑλληνικοῦ, Βούλας,
Βουλιαγμένης καὶ Βάρης κ. Ἀντώνιος**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Βασ. Παύλου 2, Τ.Κ. 16673, Βούλαν

Τηλέφωνον: 0030210 9658849

Τηλεομοιότυπον: 0030210 9657210

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): imgl@hotmail.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imglyfadas.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως
κ. Νικηφόρος**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 22007 Δημητσάναν
Τηλέφωνον: 003027950 31223
Τηλεομοιοτύπον: 003027950 31221
Ηλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): igmormeg@otenet.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.igmormeg.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως
καὶ Πολυκάστρου κ. Δημήτριος**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Σακελαρίου 32, Τ.Κ. 61300 Γουμένισσαν
Τηλέφωνον: 003023430 43383, 43333
Τηλεομοιοτύπον: 00302343020535
Ηλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): gimgap@gmail.com
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imgap.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Γρεβενῶν

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Δαβὶδ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Εὐαγγελιστρίας 22, Τ.Κ. 51100 Γρεβενὰ
Τηλέφωνον: 003024620 87707, 22404
Τηλεομοιοτύπον: 003024620 83717
Ηλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): ieramitropoligrevenon@gmail.com
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imgre.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 38001 Βόλον

Τηλέφωνον: 003024210 93500,93508

Τηλεομοιοτύπον: 003024210 67903

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): idiaitero@imd.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imd.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Διδυμοτείχου, Ὀρεστιάδος καὶ Σουφλίου

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ὀρεστιάδος
καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκηνός**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 68300 Διδυμότειχον

Τηλέφωνον: 003025530 22900, 22901

Τηλεομοιοτύπον: 003025530 22901

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): imdos@otenet.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imdos.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Δράμας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Δωρόθεος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Βενιζέλου 168, Τ.Θ. 78, Τ.Κ. 66131 Δράμαν

Τηλέφωνον: 003025210 32362

Τηλεομοιοτύπον: 003025210 33014

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): imdramas@otenet.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imdramas.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς
καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέας**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 44002 Δελβινάκιον

Τηλέφωνον: 003026570 22203

Τηλεομοιοτύπον: 003026570 22219

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): imdpgk@imdpgk.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imdpgk.gr

Ίερὰ Μητρόπολις Ἑδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἑδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας
κ. Ἰωήλ**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ.58200 Ἑδεσσαν

Τηλέφωνον: 003023810 23300, 2269, 23500

Τηλεομοιότυπον: 003023810 29945

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): dthanasis08@yahoo.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imepa.gr

Ίερὰ Μητρόπολις Ἑλασσῶνος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἑλασσῶνος κ.Χαρίτων

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 40200 Ἑλασσῶνα

Τηλέφωνον: 003024930 22245

Τηλεομοιότυπον: 003024930 25146

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imelasson@gmail.com

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imelassonos.gr

Ίερὰ Μητρόπολις Ἑλευθερουπόλεως

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἑλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 64100 Ἑλευθερούπολιν

Τηλέφωνον: 003025920 23450, 22246

Τηλεομοιότυπον: 003025920 24186

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imelef@otenet.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imelef.gr

Ίερὰ Μητρόπολις Ζακύνθου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Διονύσιος Δ΄

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 29100 Ζάκυνθον

Τηλέφωνον: 003026950 22233, 42552, 49109

Τηλεομοιότυπον: 003026950 22348

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imzante@yahoo.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imzante.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱερόθεος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 62042 Ν. Ζίχνην

Τηλέφωνον: 003023240 22243, 22203

Τηλεομοιότυπον: 003023240 22485

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imzixnon@otenet.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἡλείας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 28ης Ὀκτωβρίου 54, 27100 Πύργον

Τηλέφωνον: 003026210 22069, 22527

Τηλεομοιότυπον: 003026210 30592

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): contact@imilias.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imilias.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

κ. Τιμόθεος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἱεζεκιήλ 30, Τ.Κ. 43100 Καρδίτσαν

Τηλέφωνον: 003024410 75010

Τηλεομοιότυπον: 003024410 22968

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@imthf.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθιμος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Βογατσιοῦ 7, Τ.Κ. 54622 Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνον: 00302310 228823, 261216

Τηλεομοιότυπον: 00302310 230722, 269291

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): gr_imth@yahoo.com, protimth@yahoo.com

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imth.gr

Ίερά Μητρόπολις Θηβών καὶ Λεβαδείας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θηβών καὶ Λεβαδείας κ. Γεώργιος
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Πλατεία Ἀθανασίου Διάκου, Τ.Κ. 32131 Λεβαδείαν
Τηλέφωνον: 003022610 28330
Τηλεομοιοτύπον: 003022610 28640
Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imthivlev@yahoo.com
Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imtl.gr

Ίερά Μητρόπολις Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων κ. Ἀμφιλόχιος
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 847 00 Φήραν Θήρας
Τηλέφωνον: 003022860 22260, 25920
Τηλεομοιοτύπον: 003022860 22362
Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imthirasmail@gmail.com

Ίερά Μητρόπολις Ἱερισσοῦ, Ἀγ. Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ, Ἀγ. Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου
κ. Θεόκλητος
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 63074 Ἀρναίαν Χαλκιδικῆς
Τηλέφωνον: 003023720 22641, 22207
Τηλεομοιοτύπον: 003023720 23070
Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imierissoy@hotmail.com
Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.im-ierissou.gr

Ίερά Μητρόπολις Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως
κ. Ἀθηναγόρας
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἀγίου Γεωργίου 5, Τ.Κ. 13451 Καματερόν
Τηλέφωνον: 0030210 23888398
Τηλεομοιοτύπον: 0030210 2325437
Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): contact@imiliou.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἰωαννίνων

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Μάξιμος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Πατριάρχου Ἰωακείμ Γ' 10, Τ.Θ. 1130,
Τ.Κ. 45221 Ἰωάννινα

Τηλέφωνον: 003026510 26379, 26397

Τηλεομοιότυπον: 003026510 34500

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@imioanninon.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imioanninon.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
κ. Δανιήλ**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Φορμίωνος 83, Τ.Κ. 16121 Καισαριανήν

Τηλέφωνον: 0030210 7237133, 7224123

Τηλεομοιότυπον: 0030210 7223584

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@imkby.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkby.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

κ. Ἱερώνυμος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ρωμανιώλη 41, Τ.Θ. 83, Τ.Κ. 25100 Αἴγιον Ἀχαΐας

Τηλέφωνον: 003026910 61251, 21776/7

Τηλεομοιότυπον: 003026910 21634, 60127

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): idiaitero.imka@gmail.com, [grammateia.
imka@gmail.com](mailto:grammateia.imka@gmail.com)

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.im-ka.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρπενησίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Γεώργιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Δημοκρατίας 1, Τ.Κ. 36100 Καρπενήσιον

Τηλέφωνον: 003022370 22277, 22191

Τηλεομοιότυπον: 003022370 23993

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imkarpenisiou@yahoo.gr

Ίερά Μητρόπολις Καρυστίας καί Σκύρου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 34003 Κύμη

Τηλέφωνον: 003022220 22230, 24040

Τηλεομοιοτύπον: 003022220 23440

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imkarystias@windowslive.com

Ίερά Μητρόπολις Κασσανδρείας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κασσανδρείας κ. Νικόδημος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 63100 Πολύγυρον

Τηλέφωνον: 003023710 21800, 21801

Τηλεομοιοτύπον: 003023710 21810, 21807

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): mitrkass@otenet.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.omkassandreias.gr

Ίερά Μητρόπολις Καστορίας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καστορίας κ. Καλλίνικος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Πλατ. Παύλου Μελά 1, Τ.Κ. 52100, Καστοριάν

Τηλέφωνον: 003024670 27783, 22334, 29450

Τηλεομοιοτύπον: 003024670 27142

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imkastorias.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkastorias.gr

Ίερά Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἀρσενίου 1, Τ.Θ. 447, Τ.Κ. 49100, Κέρκυραν

Τηλέφωνον: 003026610 39912

Τηλεομοιοτύπον: 003026610 41740

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imcorfu.gr,
bsnektarios@gmail.com

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imcorfu.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Κεφαλληνίας**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κ. Δημήτριος***Ταχυδρομική διεύθυνσις:* Γερμανοῦ Καλλιγᾶ 1, Τ.Κ. 28100 Ἀργοστόλιον*Τηλέφωνον:* 003026710 28011, 22231*Τηλεομοιότυπον:* 003026710 25177*Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email):* i-mi-kef@otenet.gr**Ἱερὰ Μητρόπολις Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ****κ. Κύριλλος***Ταχυδρομική διεύθυνσις:* Γρηγορίου Λαμπράκη 32, Τ.Κ. 14562 Κηφισίαν*Τηλέφωνον:* 0030210 8084884, 8088891*Τηλεομοιότυπον:* 0030210 8011968, 8085888*Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email):* gram.imkaw@gmail.com*Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imkifissias.gr**Ἱερὰ Μητρόπολις Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος****κ. Γεώργιος***Ταχυδρομική διεύθυνσις:* Τ.Κ. 60100 Κατερίνην*Τηλέφωνον:* 003023510 45085*Τηλεομοιότυπον:* 003023510 78044*Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email):* mkitrous@hotmail.com*Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imkitrous.gr**Ἱερὰ Μητρόπολις Κορίνθου, Σικυῶνος, Ζεμενοῦ,****Ταρσοῦ καὶ Πολυφέγγους****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου, Σικυῶνος, Ζεμενοῦ,
Ταρσοῦ καὶ Πολυφέγγους κ. Διονύσιος***Ταχυδρομική διεύθυνσις:* Τ.Κ. 20131 Κόρινθον*Τηλέφωνον:* 003027410 22549, 22547, 74262*Τηλεομοιότυπον:* 003027410 20340

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): mitropoli@imkorinthou.org
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkorinthou.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυθήρων

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 80100, Χώρα Κυθήρων
Τηλέφωνον: 003027360 31281, 31202
Τηλεομοιοτύπον: 003027360 31202
Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): imkythiron@imkythiron.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkythiron.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ. Πλάτων
Ταχυδρομική διεύθυνσις: 27ης Ὀκτωβρίου 1, Τ.Κ. 57200 Λαγκαδᾶν
Τηλέφωνον: 003023940 22234, 22998
Τηλεομοιοτύπον: 003023940 23864
Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): imlagada@otenet.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imlagada.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Λαρίσης καὶ Τυρνάβου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἱερώνυμος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἰωαννίνων 3, Τ.Κ. 41334 Λάρισαν
Τηλέφωνον: 00302410 617685
Τηλεομοιοτύπον: 00302410 617684
Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imlarisis.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imlarisis.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Λευκάδος καὶ Ἰθάκης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Θεόφιλος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἀναπαύσεως 2-4, Τ.Κ. 31100, Τ.Θ. 6740 Λευκάδα
Τηλέφωνον: 003026450 22415, 22645, 6946762475

Τηλεομοιότυπον: 003026450 25354

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imli.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imli.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου

κ. Ἱερόθεος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 81400 Μύρινα Λήμνου

Τηλέφωνον: 003022540 24630, 22474

Τηλεομοιότυπον: 003022540 24042

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): imlimnou@otenet.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Μάνης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 23200 Γύθειον

Τηλέφωνον: 003027330 22080, 22214

Τηλεομοιότυπον: 003027330 23396

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): imgytheiou@gmail.com

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.im-manis.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

κ. Ἀλέξανδρος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Γρηγορίου Ε' 13-15, Τ.Κ. 22100 Τρίπολιν

Τηλέφωνον: 00302710 222445, 222446

Τηλεομοιότυπον: 00302710 226926

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): alieys@yahoo.com

Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

κ. Παντελεήμων

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Πλατεΐα Αυτοκράτορος Θεοδοσίου 7, Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνήν

Τηλέφωνον: 003025310 22642, 22569

Τηλεομοιοτύπον: 003025310 83396, 23439

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): immkom@otenet.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.immaroniaskomotinis.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος

κ. Κωνσταντῖνος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἀγίου Λαυρεντίου 1, Τ.Κ. 19100 Μέγαρο

Τηλέφωνον: 003022960 27794

Τηλεομοιοτύπον: 003022960 25972

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): immegaron@gmail.com

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

κ. Νικόλαος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Θουκυδίδου 6 καὶ Βυζαντίου, Τ.Κ. 19004 Σπάτα Ἀττικῆς

Τηλέφωνον: 0030210 6632276, 6632687

Τηλεομοιοτύπον: 0030210 6025101

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): secretariat@imml.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imml.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Μητροπολίτου Μελετίου 13, Τ.Κ. 24133 Καλαμάταν

Τηλέφωνον: 003027210 24165, 23048, 22455

Τηλεομοιοτύπον: 003027210 22994

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): mitropolis_messinias@yahoo.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.mmess.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Μηθύμνης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 81107 Καλλονὴν Λέσβου

Τηλέφωνον: 003022530 22335

Τηλεομοιότυπον: 003022530 22335

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): ierammithimnis@hotmail.com

Ἱερὰ Μητρόπολις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

κ. Εὐστάθιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Λυσάνδρου 5, Τ.Κ. 23100 Σπάρτην

Τηλέφωνον: 003027310 26481, 26580

Τηλεομοιότυπον: 003027310 26581

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imm-spar@otenet.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.immspartis.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Μυτιλήνης, Ἑρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μυτιλήνης, Ἑρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου

κ. Ἰάκωβος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 81100 Μυτιλήνην

Τηλέφωνον: 003022510 28687, 22654, 28514, 40892

Τηλεομοιότυπον: 003022510 24437

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): immit@otenet.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.immyt.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου

κ. Ἱερόθεος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Γεωργ. Ἀθάνα 1, Τ.Κ. 30300 Νάυπακτον

Τηλέφωνον: 003026340 22980, 27207

Τηλεομοιότυπον: 003026340 27665

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imnav@otenet.gr

Ίερά Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως
κ. Βαρνάβας**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Μητροπόλεως 11, Τ.Κ. 56728 Νεάπολιν

Τηλέφωνον: 00302310 611128, 672063, 611129

Τηλεομοιότυπον: 00302310 629300

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): mitrneap@the.forthnet.gr, info@imnst.gr

Ίερά Μητρόπολις Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Λεωφ. Ἡρακλείου 340, Τ.Κ. 14231 Ν. Ἰωνίαν

Τηλέφωνον: 0030210 2753800

Τηλεομοιότυπον: 0030210 2753600

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): contanet@nif.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.nif.gr

Ίερά Μητρόπολις Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς
κ. Ἰουστίνος**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Μητροπολίτου Χρυσάνθου 1, Τ.Κ. 55132
Καλαμαριάν

Τηλέφωνον: 00302310 481810, 481811

Τηλεομοιότυπον: 00302310 451588

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imnkrkal@otenet.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkal.gr

Ίερά Μητρόπολις Νέας Σμύρνης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεὼν

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἀγίου Ἀνδρέου 14, Τ.Κ. 17122 Νέαν Σμύρνην

Τηλέφωνον: 0030210 9346788

Τηλεομοιότυπον: 0030210 9321743

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imns@otenet.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imns.gr

Ίερά Μητρόπολις Νικαίας**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος***Ταχυδρομική διεύθυνσις:* Κύπρου καὶ Ἰωνίας, Τ.Κ. 18450 Νίκαιαν*Τηλέφωνον:* 0030210 4917750, 4917598, 4903968*Τηλεομοιότυπον:* 0030210 4917750, 4257304*Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email):* imnikaia@otenet.gr**Ίερά Μητρόπολις Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης****κ. Χρυσόστομος***Ταχυδρομική διεύθυνσις:* Τ.Κ. 48100 Πρέβεζαν*Τηλέφωνον:* 003026820 26734, 26684, 89609*Τηλεομοιότυπον:* 003026820 27953*Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email):* imprevez@otenet.gr*Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imnp.gr**Ίερά Μητρόπολις Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου****κ. Παντελεήμων***Ταχυδρομική διεύθυνσις:* Τ.Θ. 270, Τ.Κ. 67100 Ξάνθην*Τηλέφωνον:* 003025410 22505, 28305, 70488*Τηλεομοιότυπον:* 003025410 25581*Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email):* ieramxp@gmail.com*Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.im-xanthis.gr**Ίερά Μητρόπολις Παραμυθίας, Φιλιατῶν,
Γηρομερίου καὶ Πάργας****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου
καὶ Πάργας κ. Τίτος***Ταχυδρομική διεύθυνσις:* Τ.Κ. 46200 Παραμυθίαν*Τηλέφωνον:* 003026660 22260, 22377*Τηλεομοιότυπον:* 003026660 22255

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): imparam@otenet.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imparamythias.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Παροναξίας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Καλλίνικος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 84300 Νάξον
Τηλέφωνον: 003022850 24644, 22233
Τηλεομοιότυπον: 003022850 24600
Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): paronaxia@otenet.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.i-m-paronaxias.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Πατρῶν

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Βότση 34, Τ.Θ. 3155, Τ.Κ. 26221 Πάτραν
Τηλέφωνον: 00302610 320602
Τηλεομοιότυπον: 00302610 279533
Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): i-m-patron@otenet.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.i-m-patron.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Πειραιῶς

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἀκτὴ Θεμιστοκλέους 190, Τ.Κ. 18539 Πειραιάν
Τηλέφωνον: 0030210 4514833
Τηλεομοιότυπον: 0030210 4528332
Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): impireos@hotmail.com

Ἱερὰ Μητρόπολις Περιστερίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Γρηγόριος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Χαλκοκονδύλη καὶ Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως 96,
Τ.Κ.12135, Περιστέρην
Τηλέφωνον: 0030210 5719777, 5721148
Τηλεομοιότυπον: 0030210 5748713
Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imperisteriou.gr

Ίερά Μητρόπολις Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου
κ. Βαρθολομαῖος**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἑλ. Βενιζέλου 2, Τ.Κ. 61100 Κιλκίς

Τηλέφωνον: 003023410 22248

Τηλεομοιότυπον: 003023410 28625

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@impk.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.impk.gr

Ίερά Μητρόπολις Σάμου καὶ Ἰκαρίας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εὐσέβιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 83100 Σάμον

Τηλέφωνον: 003022730 87641, 87642, 87640

Τηλεομοιότυπον: 003022730 87646

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@imsamou.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imsamou.gr

Ίερά Μητρόπολις Σερβίων καὶ Κοζάνης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τέρμα Ἀγίας Παρασκευῆς, Τ.Κ. 50131 Κοζάνη

Τηλέφωνον: 003024610 49429, 36050, 34949

Τηλεομοιότυπον: 003024610 40026

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@imsk.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.ismk.gr

Ίερά Μητρόπολις Σερρῶν καὶ Νιγρίτης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Κύπρου 10, Τ.Θ. 1215, Τ.Κ. 62122 Σέρραι

Τηλέφωνον: 003023210 68100, 68115, 68103

Τηλεομοιότυπον: 003023210 68119

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): mitropoli@imsn.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imsn.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Σιδηροκάστρου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 62300 Σιδηρόκαστρον

Τηλέφωνον: 003023230 22340, 24349

Τηλεομοιοτύπον: 003023230 24349

Ἱερὰ Μητρόπολις Σισανίου καὶ Σιατίστης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Ἀθανάσιος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Κασομούλη 1, Τ.Κ. 50300 Σιάτιστα

Τηλέφωνον: 003024650 21365, 21204

Τηλεομοιοτύπον: 003024650 21257, 24204

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): bbasileioy@hotmail.com

Ἱερὰ Μητρόπολις Σταγῶν καὶ Μετεώρων

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Θεόκλητος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 42200 Καλαμπάκαν

Τηλέφωνον: 003024320 23000, 22752

Τηλεομοιοτύπον: 003024320 24979

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imstagon@otenet.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου κ. Δωρόθεος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 84100 Ἐρμούπολιν

Τηλέφωνον: 003022810 82582

Τηλεομοιοτύπον: 003022810 83604, 79382

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imsyrou@gmail.com

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imsyrou.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Χρυσόστομος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἀπόλλωνος 19, Τ.Κ. 42131 Τρίκαλα

Τηλέφωνον: 003024310 27282

Τηλεμοιότυπον: 003024310 29040

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): imtksl@gmail.com

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imtks.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας

κ. Χρυσόστομος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 24500 Κυπαρισσίαν

Τηλέφωνον: 003027610 25283, 23512, 22282

Τηλεμοιότυπον: 003027610 22217

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): imtko@otenet.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 18040 Ὑδραν

Τηλέφωνον: 003022980 53925, 52207

Τηλεμοιότυπον: 003022980 52887

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imhydra.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imhydra.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Φθιώτιδος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεὼν

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 35100 Λαμίας

Τηλέφωνον: 003022310 50551

Τηλεμοιότυπον: 003022310 50554

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): imfth@otenet.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου

κ. Στέφανος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Μητροπόλεως 1 (Τ.Θ. 1243), Τ.Κ. 65403 Καβάλαν

Τηλέφωνον: 00302510 223222, 223141, 225187

Τηλεμοιότυπον: 00302510 223283

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): imphnth@otenet.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.im-philippon.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κ. Θεόκλητος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: T.K. 53100 Φλώριναν
Τηλέφωνον: 003023850 28862, 28860
Τηλεομοιότυπον: 003023850 28863, 44691
Ηλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imflope@gmail.com

Ἱερὰ Μητρόπολις Φωκίδος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φωκίδος κ. Θεόκτιστος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: T.K. 33100 Ἀμφισσαν
Τηλέφωνον: 003022650 28224
Τηλεομοιότυπον: 003022650 29146
Ηλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imfokid@otenet.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imfokid.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Βάκη 21, T.K. 34100 Χαλκίδα
Τηλέφωνον: 003022210 60404-7
Τηλεομοιότυπον: 003022210 61505
Ηλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imchalkidos@yahoo.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imchalkidos.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: T.K. 82100 Χίον
Τηλέφωνον: 003022710 43045, 44045
Τηλεομοιότυπον: 003022710 44046
Ηλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): idit.m.x@gmail.com

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ**Ίερά Ἀρχιεπισκοπή Κρήτης**

**Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης ὑπέρτιμος καὶ ἑξάρχος
Εὐρώπης, κ. Εὐγένιος**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἀγίου Μηνᾶ 25, 712 01 Ἡράκλειον

Τηλέφωνον: 00302810 335840-7

Τηλεμοιότυπον: 00302810 335861

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): iak@iak.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.iak.gr

Ίερά Μητρόπολις Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας κ. Μακάριος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἀγ. Γεωργίου 16, 704 00 Μοῖραι, Κρήτην

Τηλέφωνον: 003028920 22824

Τηλεμοιότυπον: 003028920 23483

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): info@imga.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imga.gr

Ίερά Μητρόπολις Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου

κ. Πρόδρομος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Π. Μανουσάκη 3, Τ.Θ. 64, 741 31 Ρέθυμνον

Τηλέφωνον: 003028310 36162

Τηλεμοιότυπον: 003028310 22411

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): eugenios_mra@imra.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imra.gr

Ίερά Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

κ. Δαμασκηνὸς

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Πλατεῖα Πατρ. Ἀθηναγόρου, 731 00 Χανιά

Τηλέφωνον: 0028210 27807

Τηλεμοιότυπον: 0028210 27808

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): imka@imka.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imka.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Λάμπης, Συβρίτου καὶ Σφακίων

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λάμπης, Συβρίτου καὶ Σφακίων
κ. Εἰρηναῖος**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: 740 53 Σπήλιον Ρεθύμνης

Τηλέφωνον: 003028320 22025

Τηλεμοιότυπον: 003028320 22016

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): imlssspili@yahoo.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἱεραπύτνης καὶ Σητείας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱεραπύτνης καὶ Σητείας κ. Κύριλλος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Φιλοθέου Α' 8, 72 200 Ἱεράπετρα

Τηλέφωνον: 003028420 22400

Τηλεμοιότυπον: 003028420 89653

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): imis@imis.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imis.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Πέτρας καὶ Χερρονήσου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πέτρας καὶ Χερρονήσου κ. Γεράσιμος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Νεάπολιν 724 00

Τηλέφωνον: 003028410 31345

Τηλεμοιότυπον: 003028410 31344

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): info@impeh.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.impeh.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Κισάμου καὶ Σελίνου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Κίσαμον Κρήτης

Τηλέφωνον: 003028220 22128

Τηλεμοιότυπον: 003028220 83037

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): info@imks.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imks.gr

Ἰερὰ Μητρόπολις Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου κ. Ἀνδρέας

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Πολιτιστικὸν Πολύκεντρον, 703 00
Ἀρκαλοχώριον Ἡρακλείου

Τηλέφωνον: 003028910 22042

Τηλεμοιότυπον: 003028910 24612

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): imarkal1@otenet.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imakb.gr

Μητροπόλεις Δωδεκανήσου

Ἰερὰ Μητρόπολις Ρόδου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρόδου κ. Κύριλλος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Πλατεῖα Ἐλευθερίας, 85 100 Ρόδον

Τηλέφωνον: 003022410 44552

Τηλεμοιότυπον: 003022410 73480

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): imrodou@gmail.com

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imr.gr

Ἰερὰ Μητρόπολις Κώου καὶ Νισύρου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κώου καὶ Νισύρου κ. Ναθαναήλ

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Πλατεῖα Μητροπόλεως, 85 300 Κῶ

Τηλέφωνον: 003022420 20205

Τηλεμοιότυπον: 003022420 26530

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): imkosnis@gmail.com

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkn.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπαλαίας

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπαλαίας
κ. Παΐσιος**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 854 00 Λέρον

Τηλέφωνον: 003022470 23211

Τηλεμοιότυπον: 003022470 22339

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): mitropolerou@yahoo.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.im-leka.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρπάθου καὶ Κάσου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπάθου καὶ Κάσου κ. Ἀμβρόσιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 857 00 Ἀπέρειον Καρπάθου

Τηλέφωνον: 003022450 31222

Τηλεμοιότυπον: 003022450 31000

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): imkk@hotmail.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.ec-patr.org

Ἱερὰ Μητρόπολις Σύμης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος Β΄

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 856 00 Σύμην

Τηλέφωνον: 003022460 71506

Τηλεμοιότυπον: 003022460 71506

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): imsymis@yahoo.com

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imsymis.gr

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

**Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας
κ.κ. Σάββας**

His Beatitude Metropolitan Sawa of Poland

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: The Polish Autocephalous Orthodox Church,
03-402 Warszawa, Al. Solidarności 52

Τηλέφωνον: 0048 22 61 90 886

Τηλεομοιότυπον: 0048 22 61 90 886

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.orthodox.pl

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

**Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου καὶ
πάσης Ἀλβανίας κ.κ. Ἀναστάσιος**

His Beatitude Archbishop Anastasios of Albania

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Kisha Orthodhokse Autoqefale e Shqipërisë,
Rr. E Kavajes 151, Tirana, Albania

Τηλέφωνον: 00355 4 2257 261-2

Τηλεομοιότυπον: 00355 4 2232 109

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): orthchal@orthodoxalbania.org

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.orthodoxalbania.org

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΣΕΧΙΑΣ ΚΑΙ ΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

**Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πρέσοβ καὶ Μητροπολίτης
τῶν Τσεχικῶν Χωρῶν καὶ Σλοβακίας κ.κ. Ραστισλάβ.**

His Beatitude RASTISLAV Archbishop of Presov, Metropolitan of the
Czech Lands and Slovakia

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Czech and Slovak Orthodox Church, Bayerova
8, 080 01 Presov, Slovak Republic

Τηλέφωνον: 00420 224 315 015, 00420 224 31 50 16

Τηλεομοιότυπον: 00420 224 313 137

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.orthodox.sk,
www.eparchiapo.sk

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ

**Ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καί πάσης
Φινλανδίας κ.κ. Λέων**

The Most Reverend Archbishop Leo of Karelia and all Finland

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Liisankatu 29A, 00170 Helsinki

Τηλέφωνον: 00358-206100240

Τηλεομοιότυπον: 00358-20-6100231

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): archbishop@ort.fi

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.ort.fi

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

**Ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης, ὁ Μητροπολίτης Ταλλίνης καί πάσης Ἑσθονίας
κ.κ. Στέφανος.**

The Most Reverend The Archbishop Stefanus of Tallinn and all Estonia

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Wismari 32, 10136 Tallinn, Estonia

Τηλέφωνον: 00372 660 0780

Τηλεομοιότυπον: 00372 660 0780

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): stefanus@eoc.ee

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.eoc.ee καί www.orthodoxa.org

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΤΙΝΕΣ ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΚΚΟΥ

Τέλη ΙΑ΄ αἰῶνος: Ἰδρυσις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Ἡσαΐου τῇ βοηθείᾳ τοῦ δουκὸς τῆς Κύπρου Μανουὴλ Βουτομύτου καὶ οἰκονομικῇ χορηγίᾳ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλέξιου Α΄ Κομνηνοῦ (1081-1118). Ἐν τῷ θεμελίῳ λίθῳ αὐτῆς τοποθετεῖται σταυρός, λαμβανούσης ἔκτοτε τὸ προνόμιον τῆς αὐτοδιοικήσεως. Συγχρόνως μεταφέρεται ἐκ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ παλατίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ φυλάσσεται ἐν τῷ καθολικῷ τῆς Μονῆς ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Παναγίας, θεωρουμένη κατὰ τὴν παράδοσιν, μία τῶν τριῶν, τῶν ἁγιογραφηθεισῶν ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

1136: Ἐν σχετικῷ ἐγγράφῳ ἀναφέρεται ὅτι ὁ Ἡγούμενος Κύκκου Δαυτὶδ ἠγόρασε διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Μονῆς μίαν Βίβλον. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἀποτελεῖ τὴν παλαιότεραν ἱστορικὴν μαρτυρίαν περὶ τῆς λειτουργίας τῆς Μονῆς.

1365: Μεγάλῃ πυρκαϊᾷ κατακαίει τὴν Μονήν, καταστρέφουσα πλεῖστα τῶν κειμηλίων αὐτῆς. Διὰ τὴν αἵγλην αὐτῆς παρὰ τῷ λαῷ προθυμοποιεῖται, ὅπως καταβάλῃ τὰς δαπάνας πρὸς ἀνοικοδόμησιν αὐτῆς ὁ Φράγκος βασιλεὺς τῆς Κύπρου Πέτρος (1359-1369). Ὅμως ἐν τέλει, ἀνεγείρεται μὲ δαπάναις τῆς συζύγου αὐτοῦ, βασιλίσσης Ἐλεονώρας. Ἠκολούθησαν ἄλλαι τρεῖς πυρκαϊαί, τῷ 1541, τῷ 1751 καὶ τῷ 1813, ἀποτέφρωσαν μέγα μέρος τοῦ μοναστηριακοῦ συγκροτήματος καὶ ἀφανίσαι πλείστους τῶν θησαυρῶν αὐτῆς.

1552: Ἡ Ἁγία Εἰκὼν φημίζεται ὡς βροχοποιός, διὸ ἡ Μονὴ Κύκκου ἀποκαλεῖται ἐν ἐνετικῷ ἐγγράφῳ τῆς ἐποχῆς «Ἁγία Μαρία τῆς Βροχῆς».

Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἀποτελεῖ ἔνδειξιν τοῦ μεγάλου σεβασμοῦ, ὃν ἔτρεφον πρὸς τὴν Μονὴν καὶ οἱ ἑτερόδοξοι ἔτι κατακτηταί.

1553: Ἡ Μονὴ ἐκέκτητο τὰ Μετόχια τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν Ἀκάμαντι καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Πενταγείᾳ. Κατὰ τὰ ἀκόλουθα ἔτη καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὴν περίοδον τῆς τουρκοκρατίας κτᾶται ἐπίσης τὰ Μετόχια τοῦ Ἁγίου Προκοπίου ἐν τῷ προαστίῳ τῆς Λευκωσίας Ἐγκώμη, τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἐν Λακαταμείᾳ, τοῦ Ξηροποτάμου ἐν Πενταγείᾳ καὶ τοῦ Σίντη καὶ τῆς Ἁγίας Μονῆς, ἅτινα κατέχει μέχρι σήμερον. Πρὸς τούτοις κτᾶται Μετόχια ἐν πολλοῖς χωρίοις τῆς νήσου, οἷον ἐν Πολεμίῳ, ἐν Πενταλίᾳ, ἐν Κάτω Παναγίᾳ, ἐν Ἀμαργέτῃ, ἐν Ἀγίῳ Νικολάῳ Πάφου, καλούμενον Πιάνιον, ἐν Αὐλῶνι, ἐν Πραστίῳ Μόρφου, καλουμένῳ Βάρακῃς, ἐν Συριανοχωρίῳ, ἐν Τσακίστρᾳ, ἐν Κοράκου, ἐν Ἀγίῳ Σεργίῳ, ἐν Καλοφίδι, ἐν Καπηλείῳ, ἐν Τραχωνίῳ Λεμεσοῦ, ἐν Καραβῆ καὶ ἐν Λευκάροις.

1678: Ἡ Ἀδελφότης τῆς Μονῆς συμπεριλαμβάνει διακοσίους μοναχοὺς.

1719: Κατ' ὀθωμανικὸν ἔγγραφον τῆς ἐποχῆς ἡ Μονὴ ἐκέκτητο Μετόχιον ἐν τῇ συνοικίᾳ Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Κατὰ τὰ ἀμέσως ἀκολουθοῦντα ἔτη κτᾶται σταδιακῶς καὶ πολλὰ ἄλλα Μετόχια ἐκτὸς Κύπρου, οἷον ἐν Βαρτζίᾳ τῆς Γεωργίας, ἐν Διπλοχιονίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐν Ἀνδριανουπόλει καὶ Περιστάσει τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, ἐν Σμύρνῃ, ἐν Ἀτταλείᾳ, ἐν Προύσῃ καὶ Ἐφέσῳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐν Πανόρμῳ τῆς Προποντίδος, ἐν Κῷ τῆς Δωδεκανήσου, ἐν Τριπόλει Ἀνατολικῆς Ῥωμανίας, ἐν Ἀμασειᾷ τοῦ Πόντου, ἐν Λαρίσῃ τῆς Θεσσαλίας, ἐν Σέρραϊς τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας καὶ ἐν Ξάνθῃ τῆς Δυτικῆς Θράκης.

1751: Ἐκτυποῦται ἐν Βενετίᾳ τὸ ἔργον τοῦ Σχολάρχου τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λευκωσίας Ἐφραίμ τοῦ Ἀθηναίου «Ἡ Περιγραφή τῆς Σεβασμίας καὶ Βασιλικῆς Μονῆς τοῦ Κύκκου», ἀναφερομένη εἰς τὴν ἰδρυσιν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Μονῆς βάσει τῶν παλαιῶν χειρογράφων καὶ τῆς παραδόσεως τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

1753: Ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μονῆς Σεραφεῖμ ὁ Πισσίδειος ἐκδίδει ἐν τῇ Καραμανλιδικῇ, ἤτοι τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν, γραφομένην δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων, βιβλίον, ἀποτελοῦν τὸ πρῶτον σειρᾶς ὁμοίων πρὸς στερέωσιν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν τουρκοφώνων Ὀρθοδόξων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, χρηματοδοτουμένων ὑπὸ τῆς Μονῆς Κύκκου «διὰ μόνην καὶ μοναχὴν ἀγάπην, ὅπου κατὰ ζῆλον εὐσεβείας ἔχει εἰς ὅλον τὸ Γένος τῶν Ὀρθοδόξων».

1755: Κατασκευάζεται τὸ νέον εἰκονοστάσιον τοῦ καθολικοῦ τῆς Μονῆς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποτεφρωθέντος ἐκ τῆς μεγάλης πυρκαϊᾶς τοῦ 1751.

1789: Ὁ Κρητικὸς ζωγράφος Ἰωάννης Κορνάρος ἀναλαμβάνει τὴν ἀγιογράφειν πολλῶν εἰκόνων τοῦ εἰκονοστασίου ἐν τῷ καθολικῷ τῆς Μονῆς καὶ τοῖς Μετοχίοις Ἀγίῳ Προκοπίῳ καὶ Σίντῃ, ἣν συνεχίζει μέχρι τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ 19^{ου} αἰῶνος.

19^{ος} αἰών: Ἐν τῇ Μονῇ λειτουργεῖ Ἑλληνικὴ Σχολὴ πρὸς μόρφωσιν τῶν δοκίμων καὶ ἄλλων νέων ἐκ τῶν πέριξ χωρίων. Ἡ Σχολὴ συνεχίζει τὴν λειτουργίαν αὐτῆς, πλὴν μικρᾶς διακοπῆς διὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα τοῦ 1821, μέχρι καὶ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς Ἀνεξαρτησίας.

1819: Ἡ Μονὴ χρηματοδοτεῖ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λεμεσοῦ διὰ δύο χιλιάδων γροσίων.

1821: Ὁ Ἡγούμενος Ἰωσήφ ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὰς σφαγὰς τοῦ Ἰουλίου, ἐν αἷς ἐξετελέσθησαν ἐπίσης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κυπριανός, οἱ Μητροπολῖται Πάφου Χρύσανθος, Κιτίου Μελέτιος καὶ Κυρηνείας Λαυρέντιος, ὡς καὶ πολλοὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἀξιωματοῦχοι καὶ προὔχοντες τῆς νήσου.

1830: Ἡ Μονὴ χρηματοδοτεῖ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λευκωσίας διὰ τριῶν χιλιάδων γροσίων. Ἐνισχύουσα τὴν παιδείαν καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, προσφέρει μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ πρὸς στήριξιν τῶν σχολείων τῶν πόλεων τῆς Κύπρου, οἷον ἐξ χιλιάδας γροσίων τῷ 1839, τὸ αὐτὸ ποσὸν κατὰ τὸ ἀμέσως ἐπόμενον ἔτος καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκολούθως.

Ἀρχαὶ δεκαετίας 1880: Ὁ Ἡγούμενος Σωφρόνιος ἀγοράζει τὰ τσιφλίκια τοῦ Ἀγίου Δομετίου, τῆς Ἑγκωμης καὶ τῆς Λακαταμείας. Διὰ τῆς ἀγορᾶς ταύτης οἱ Ἑλληνες κτῶνται ὑπεροχὴν κατοχῆς γῆς ἐν Λευκωσίᾳ ἔναντι τῶν Τούρκων.

1897: Δώδεκα Κυκκῶται μοναχοὶ ἀναχωροῦσιν ἐκ Κύπρου, κατατασσόμενοι ἐν τῷ ἐλληνικῷ στρατῷ κατὰ τὸν ἐλληνοτουρκικὸν πόλεμον.

1912: Ἑπτὰ Κυκκῶται μοναχοί, ἔχοντες ἐπικεφαλῆς τὸν μετέπειτα Ἡγούμενον Χρυσόστομον, συμμετέχουσιν ἐν τοῖς Βαλκανικοῖς πολέμοις.

1949: Ἡ Μονὴ ἀναλαμβάνει τὰ ἔξοδα τῆς ἀνεγέρσεως ἐν ἰδιοκτῆτῳ γῇ παρὰ τὸ Μετόχιον Ἀγίου Προκοπίου τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς «Ἀπόστολος Βαρνάβας» πρὸς μὀρφωσιν τῶν ἱερέων τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου.

1950: Ἐκλέγεται νέος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ὁ ἀπὸ Κιτίου πρῶην Κυκκώτης Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος Γ', ὅστις ἡγήθη τοῦ ἀγῶνος τῆς Κύπρου ὑπὲρ ἐλευθερίας.

1955: Ἡ Μονὴ ἐνισχύει οἰκονομικῶς τὸν ἀγῶνα τῆς ΕΟΚΑ κατὰ τῶν Ἀγγλῶν ἀποικιοκρατῶν. Ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Κεντρικῆς Μονῆς κατασκευάζονται περὶ τὰ δεκαπέντε κρησφύγετα, ἐν οἷς καταφεύγουσι μέλη ἀνταρτικῶν ὁμάδων, ὡς οἱ ἥρωες Χαράλαμπος Μοῦσκος καὶ Μᾶρκος Δράκος καὶ αὐτὸς ὁ στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς τῆς ΕΟΚΑ Γεώργιος Γρίβας Διγενῆς.

1956: Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν κρησφυγέτων τοῖς ΕΟΚΑ ἐν τῇ περιοχῇ οἱ Ἀγγλοὶ κλείουσι τὴν Μονὴν ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1956 μέχρι τοῦ Μαρτίου 1959, ἰσχυριζόμενοι ὅτι αὕτη εἶχεν ἐνεργὸν συμμετοχὴν ἐν τῷ ἀντιαποικιακῷ ἀγῶνι.

1960: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος Γ' ἐκλέγεται πρῶτος Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Ἡ Μονὴ συμπαρίσταται καὶ συμβάλλει ἐν τῷ δυσκόλῳ ἔργῳ αὐτοῦ μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ τῷ 1977. Ἐτάφη ἐν τῇ κορυφῇ λόφου παρὰ τὴν Κεντρικὴν Μονήν.

1961: Ἡ Μονὴ ἰδρύει ἐπίσης ἐν ἰδιοκτῆτῳ γῇ τὸ Γυμνάσιον Θηλέων Κύκκου, τὸ νῦν Λύκειον Κύκκου Β'.

1971: Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν βραβεύει τὴν Μονὴν διὰ τὴν σύνολον πνευματικὴν προσφορὰν αὐτῆς.

1974: Ἡ Μονὴ προσφέρει καταφύγιον εἰς χιλιάδας πρόσφυγας ἐκ τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς καὶ εἰσφέρει σημαντικὸν ποσὸν χρημάτων πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν.

1984: Ἐνθρόνισις ἐν τῇ ἡγουμένια τῆς Μονῆς τοῦ νῦν Μητροπολίτου Κύκκου καὶ Τηλλυρίας Νικηφόρου, ὅστις ἐνεκαίνιασε ἐν μεγάλῳ πνοον φιλανθρωπικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον, συμπεριλαμβάνον τὴν ἵδρυσιν τῶν Κέντρων Ἡμερησίας Φροντίδος «Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου» καὶ Κοινωνικῆς καὶ Πνευματικῆς Στηρίξεως, τὴν ἀνέγερσιν εὐαγῶν ἰδρυμάτων, τὴν χρηματοδότησιν λειτουργίας σχολείων, τὴν στήριξιν ἀσθενῶν κοινωνικῶν ομάδων, τὴν ἐνίσχυσιν Ἱεραποστολικῶν κλιμακίων, τὴν ἀνέγερσιν ναῶν καὶ πολλὰ ἄλλα. Πρὸς τούτοις μεριμνᾷ πρὸς ἀνακαίνισιν τῆς Κεντρικῆς Μονῆς καὶ τῶν Μετοχιῶν Ἀγίου Προκοπίου, Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, Ἀγίας Μονῆς καὶ Σίντη καὶ ἰδρύει τὸ Κέντρο Μελετῶν, μεγάλην Βιβλιοθήκην, σύγχρονον Μουσεῖον, Ἐργαστήρια Συντηρήσεως χειρογράφων, εἰκόνων, ξυλογλύπτων, ὑφασμάτων καὶ παλαιῶν ἀντικειμένων, τὸ Κέντρον Θησαυροῦ Κυπριακῆς Ἑλληνικῆς, τὴν Σχολὴν Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ τὸ Παγκόσμιον Βῆμα Θρησκείων καὶ Πολιτισμῶν, ἅτινα πάντα συμβάλλονται τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου.

2002: Ὁ Ἡγούμενος Νικηφόρος ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου Ἐπίσκοπος Κύκκου.

2007: Ὁ Ἐπίσκοπος Κύκκου Νικηφόρος ἐκλέγεται παμφηφεὶ Μητροπολίτης τῆς νεωστὶ συσταθείσης Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τυπικαὶ Διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	11
Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ Η ΧΑΡΙΤΟΒΡΥΤΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΚΚΩΤΙΣΣΑΣ	17
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	29
1. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ	29
Α'. ΕΝ ΤΩ _Ι ΕΣΠΕΡΙΝΩ _Ι	
Ἡ Λιτὴ	30
Ἡ Ἀρτοκλασία	31
Β'. ΕΝ ΤΩ _Ι ΟΡΘΡΩ _Ι	
Ἡ τάξις τοῦ ἐν Κυριακῇ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου	31
Ὁ ἐν Κυριακῇ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου	32
Διπλαῖ καταβασίαι	33
Τὰ ἐν Κυριακῇ Ἐξαποστειλάρια	34
Γ'. ΕΝ ΤΗ _Ι ΘΕΙΑ _Ι ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ _Ι	
Τὰ ἀντίφωνα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν	38
Ὁ ὕμνος «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν»	42
2. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΑΓΙΩΝ	44
Α'. ΕΚΤΟΣ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩΝ ἢ ΜΕΘΕΟΡΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ	
Ἐν μνήμῃ μὴ ἐορταζόμενου ἢ ἡμιορταζόμενου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς	45
Ἐν μνήμῃ μὴ ἐορταζόμενου ἢ ἡμιορταζόμενου ἁγίου ἐν Σαββάτῳ	49
Ἐν μνήμῃ ἐορταζόμενου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου	55

Β'. ΕΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩΙ Ἡ ΜΕΘΕΟΡΤΩΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐν μνήμῃ μὴ ἐορταζομένου ἢ ἡμιορταζομένου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας
ἕως Σαββάτου 57

Ἐν μνήμῃ ἐορταζομένου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου 60

**3. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΥΠΡΙΟΙΣ ΜΗΝΑΙΟΙΣ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ 62**

Α'. ΕΝ ΚΥΡΙΑΚΗΙ

Συμφαλμωδία τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας μετὰ
τῆς τοῦ Κυπρίου Μηναίου 63

Συμφαλμωδία τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας μετὰ τῆς
τοῦ Μηναίου καὶ τῆς τοῦ Κυπρίου Μηναίου 64

Β'. ΕΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΙ

Ψαλμωδία τῆς ἀκολουθίας μόνον ἐκ τοῦ Κυπρίου
Μηναίου 65

Συμφαλμωδία τῆς ἀκολουθίας τοῦ Κυπρίου Μηναίου
μετὰ τῆς τοῦ Μηναίου 66

4. ΤΑΞΙΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Α'. ΕΝ ΤΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ 67

Β'. ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΩΙ 68

Γ'. ΕΝ ΤΗΙ ΘΕΙΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ 69

5. ΑΙ ΦΗΜΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ 72

6. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΑΣ 74

7. ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 2023 – 2026 76

8. ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΕΤΟΥΣ 2023 78

**9. ΠΙΝΑΞ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ
ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ 86**

10. ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ 91

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 93

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 123

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ 157

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ	199
ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ	247
ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.....	271
ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ	289
ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	307
ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	329
ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	357
ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	373
ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	391
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ	
Έκκλησία τῆς Κύπρου	417
ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ	
Α'. Σταυροπηγιακαὶ Μοναὶ	430
Β'. Ἐπαρχιακαὶ Μοναὶ	439
ΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ	453
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΤΙΝΕΣ ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ	
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΚΚΟΥ'	485

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ 2023 ΤΥΠΩΘΗΚΕ
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΘΗΚΕ ΤΟΝ
ΤΟΥ 2022 ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΥΠΡΗΣ
ΑΪΛΩΝΟΣ 1 & ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΑΤΣΩΝΗ
14343 ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ, ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 0030 2108542020 e-mail:
skypris@otenet.gr ΣΕ 2.000 ΑΝΤΙ-
ΤΥΠΑ.

